

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

61. gadagājums
2018. gada 31. janvāris

Saturs

EIROPAS PARLAMENTS

2015.–2016. GADA SESIJA

2016. gada 1.–4. februāra sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 119, 12.4.2017.

PIEŅEMTIE TEKSTI

2016. gada 24. un 25. februāra sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 140, 4.5.2017.

PIEŅEMTIE TEKSTI 1

I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi

REZOLŪCIJAS

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

2018/C 035/01 Eiropas Parlamenta 2016. gada 2. februāra rezolūcija par ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas starpposma pārskatīšanu (2015/2137(INI)) 2

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

2018/C 035/02 Eiropas Parlamenta 2016. gada 3. februāra rezolūcija par Marrākešas līguma ratifikāciju, pamatojoties uz saņemtajiem lūgumrakstiem, it īpaši lūgumrakstu Nr. 924/2011 (2016/2542(RSP)) 14

2018/C 035/03 Eiropas Parlamenta 2016. gada 3. februāra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas FG72 (MST-FGØ72-2), sastāv vai ir ražoti no tām (D042684 – 2016/2547(RSP)) 15

2018/C 035/04	Eiropas Parlamenta 2016. gada 3. februāra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas MON 87708 × MON 89788 (MON-87708-9 × MON-89788-1), sastāv vai ir ražoti no tām (D042682 – 2016/2548(RSP))	17
2018/C 035/05	Eiropas Parlamenta 2016. gada 3. februāra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas MON 87705 × MON 89788 (MON-87705-6 × MON-89788-1), sastāv vai ir ražoti no tām (D042681 – 2016/2549(RSP))	19
2018/C 035/06	Eiropas Parlamenta 2016. gada 3. februāra rezolūcija ar Eiropas Parlamenta ieteikumiem Komisijai attiecībā uz sarunām par pakalpojumu tirdzniecības nolīgumu (TiSA) (2015/2233(INI))	21
2018/C 035/07	Eiropas Parlamenta 2016. gada 3. februāra rezolūcija par jaunu dzimumu līdztiesības un sieviešu tiesību stratēģiju pēc 2015. gada (2016/2526(RSP))	35
Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra		
2018/C 035/08	Eiropas Parlamenta 2016. gada 4. februāra rezolūcija par stāvokli cilvēktiesību jomā Krimā, it īpaši Krimas tatāru stāvokli (2016/2556(RSP))	38
2018/C 035/09	Eiropas Parlamenta 2016. gada 4. februāra rezolūcija par Bahreinu — <i>Mohammed Ramadan</i> lieta (2016/2557(RSP))	42
2018/C 035/10	Eiropas Parlamenta 2016. gada 4. februāra rezolūcija par Honkongā bezvēsts pazudušo grāmatu izdevēju lietu (2016/2558(RSP))	46
2018/C 035/11	Eiropas Parlamenta 2016. gada 4. februāra rezolūcija par 2015. gada ziņojumu par Serbiju (2015/2892(RSP))	50
2018/C 035/12	Eiropas Parlamenta 2016. gada 4. februāra rezolūcija par 2015. gada ziņojumu par Kosovu (2015/2893(RSP))	58
2018/C 035/13	Eiropas Parlamenta 2016. gada 4. februāra rezolūcija par stāvokli Libijā (2016/2537(RSP))	66
2018/C 035/14	Eiropas Parlamenta 2016. gada 4. februāra rezolūcija par salu īpašo stāvokli (2015/3014(RSP))	71
2018/C 035/15	Eiropas Parlamenta 2016. gada 4. februāra rezolūcija par vietējo un reģionālo pašvaldību lomu saistībā ar Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem (ESI fondiem) (2015/3013(RSP))	74

2018/C 035/16	Eiropas Parlamenta 2016. gada 4. februāra rezolūcija par tā dēvētās <i>ISIS/Daesh</i> veiktu reliģisko minoritāšu sistemātisku masveida slepkavošanu (2016/2529(RSP))	77
Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra		
2018/C 035/17	Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra rezolūcija par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu — 2016. gada izaugsmes pētījums (2015/2285(INI))	83
2018/C 035/18	Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra rezolūcija par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu — nodarbinātības un sociālie aspekti 2016. gada izaugsmes pētījumā (2015/2330(INI))	93
2018/C 035/19	Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra rezolūcija par vienotā tirgus pārvaldību 2016. gada Eiropas pusgadā (2015/2256(INI))	109
2018/C 035/20	Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra rezolūcija par ES un Tunisijas brīvās tirdzniecības nolīguma sarunu atklāšanu (2015/2791(RSP))	117
2018/C 035/21	Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra rezolūcija par gada ziņojumu par Eiropas Ombuda darbību 2014. gadā (2015/2231(INI))	125
2018/C 035/22	Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra rezolūcija par Eiropas Centrālās bankas 2014. gada pārskatu (2015/2115(INI))	131
2018/C 035/23	Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra rezolūcija par sarunu sākšanu ar Austrāliju un Jaunzēlandi par brīvās tirdzniecības nolīgumu (2015/2932(RSP))	136
2018/C 035/24	Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra rezolūcija par saderīgu sistēmu ieviešanu lolojumdzīvnieku reģistrēšanai dalībvalstīs (2016/2540(RSP))	139
2018/C 035/25	Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra rezolūcija par humanitāro situāciju Jemenā (2016/2515(RSP))	142

II Informācija

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

2018/C 035/26	Eiropas Parlamenta 2016. gada 2. februāra lēmums par pieprasījumu atcelt <i>Robert Jarosław Iwaszkiewicz</i> imunitāti (2015/2313(IMM))	146
---------------	---	-----

2018/C 035/27	Eiropas Parlamenta 2016. gada 2. februāra lēmums par pieprasījumu atcelt <i>Robert Jarosław Iwaszkiewicz</i> imunitāti (2015/2240(IMM))	148
2018/C 035/28	Eiropas Parlamenta 2016. gada 2. februāra lēmums par pieprasījumu atcelt <i>Florian Philippot</i> imunitāti (2015/2267(IMM))	150

III Sagatavošanā esoši tiesību akti

EIROPAS PARLAMENTS

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

2018/C 035/29	P8_TA(2016)0025 Noteikumi, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) ***I Eiropas Parlamenta 2016. gada 2. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (kodifikācija) (COM(2015)0008 – C8-0008/2015 – 2015/0006(COD)) P8_TC1-COD(2015)0006 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2016. gada 2. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/... par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (kodificēta redakcija) . .	152
2018/C 035/30	Eiropas Parlamenta 2016. gada 2. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar ko akceptē grozījumus 1979. gada Konvencijas par gaisa pārrobežu piesārņojumu lielos attālumos 1998. gada Protokolā par smagajiem metāliem (08648/2015 – C8-0157/2015 – 2014/0359(NLE)) .	153
2018/C 035/31	Eiropas Parlamenta 2016. gada 2. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar ko akceptē grozījumu 1979. gada Konvencijas par gaisa pārrobežu piesārņojumu lielos attālumos 1998. gada Protokolā par noturīgajiem organiskajiem piesārņotājiem (08651/2015 – C8-0158/2015 – 2014/0358(NLE))	154
2018/C 035/32	Eiropas Parlamenta 2016. gada 2. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes Īstenošanas lēmumam, ar ko apstiprina to, ka Eurojust slēdz Nolīgumu par sadarbību starp Eurojust un Ukrainu (11592/2015 – C8-0300/2015 – 2015/0810(CNS))	155
2018/C 035/33	Eiropas Parlamenta 2016. gada 2. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes Īstenošanas lēmumam, ar ko apstiprina to, ka Eurojust slēdz Nolīgumu par sadarbību starp Eurojust un Melnkalni (11596/2015 – C8-0299/2015 – 2015/0812(CNS))	156

2018/C 035/34	P8_TA(2016)0033	
	Eiropas platformas izveide sadarbības uzlabošanai nedeklarēta darba novēršanā un atturēšanā no tā ***I	
	Eiropas Parlamenta 2016. gada 2. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas platformas izveidi sadarbības uzlabošanai nedeklarēta darba novēršanā un atturēšanā no tā (COM(2014)0221 – C7-0144/2014 – 2014/0124(COD))	
	P8_TC1-COD(2014)0124	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2016. gada 2. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu (ES) 2016/... par Eiropas platformas izveidi sadarbības stiprināšanai nolūkā novērst nedeklarētu darbu	157

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

2018/C 035/35	P8_TA(2016)0035	
	ES un Moldovas asociācijas nolīgums: aizsardzības pasākumu klauzula un noteikumu apiešanas novēršanas mehānisms ***I	
	Eiropas Parlamenta 2016. gada 3. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko īsteno aizsardzības pasākumu klauzulu un noteikumu apiešanas novēršanas mehānismu, kas paredz to tarifa preferenču pagaidu apturēšanu, uz kurām attiecas Asociācijas nolīgums starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopieni un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Moldovas Republiku, no otras puses (COM(2015)0154 – C8-0092/2015 – 2015/0079(COD))	
	P8_TC1-COD(2015)0079	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2016. gada 3. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/..., ar ko īsteno aizsardzības pasākumu klauzulu un noteikumu apiešanas novēršanas mehānismu, kas paredzēti Asociācijas nolīgumā starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopieni un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Moldovas Republiku, no otras puses	158

2018/C 035/36	P8_TA(2016)0036	
	ES un Gruzijas asociācijas nolīgums: noteikumu apiešanas novēršanas mehānisms ***I	
	Eiropas Parlamenta 2016. gada 3. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko īsteno noteikumu apiešanas novēršanas mehānismu, kas paredz to tarifa preferenču pagaidu apturēšanu, uz kurām attiecas Asociācijas nolīgums starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopieni un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Gruziju, no otras puses (COM(2015)0155 – C8-0091/2015 – 2015/0080(COD))	
	P8_TC1-COD(2015)0080	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2016. gada 3. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/..., ar ko īsteno noteikumu apiešanas novēršanas mehānismu, kas paredzēts Asociācijas nolīgumā starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopieni un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Gruziju, no otras puses	159

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

2018/C 035/37		
	Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar ko Eiropas Savienības interesēs atļauj Austrijas Republikai parakstīt un ratificēt Hāgas 1965. gada 15. novembra Konvenciju par tiesas un ārpustiesas dokumentu izsniegšanu civillietās vai komercietās un Maltai – pievienoties minētajai Konvencijai (13777/2015 – C8-0401/2015 – 2013/0177(NLE)) .	160

2018/C 035/38	<p>Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu grozījumu protokolu Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Sanmarīno Republiku, ar kuru nodrošina pasākumus, kas ir līdzvērtīgi tiem pasākumiem, kuri noteikti Padomes Direktīvā 2003/48/EK par procentu ienākumu no uzkrājumiem aplikšanu ar nodokli (COM(2015)0518 – C8-0370/2015 – 2015/0244(NLE))</p>	161
2018/C 035/39	<p>Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra normatīvā rezolūcija par ieteikumu Padomes lēmumam par Horvātijas pievienošanu 1995. gada 26. jūlija Konvencijai, kas izstrādāta, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K.3 pantu, par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību, 1996. gada 27. septembra Protokolam, kas izstrādāts, pamatojoties uz K3. pantu Līgumā par Eiropas Savienību, un pievienots Konvencijai par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību, 1996. gada 29. novembra Protokolam attiecībā uz Konvencijas par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību interpretāciju Eiropas Kopienu Tiesā ar prejudiciālu nolēmumu palīdzību, kas sastādīts, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. pantu, un 1997. gada 19. jūnija Otrajam protokolam Konvencijai par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību, kas izstrādāts, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. pantu (COM(2015)0458 – C8-0296/2015 – 2015/0210(NLE))</p>	162
2018/C 035/40	<p>P8_TA(2016)0055</p> <p>Eiropas Nodarbinātības dienestu tīkls, darba ņēmēju piekļuve mobilitātes pakalpojumiem un turpmāka darba tirgu integrācija ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas Nodarbinātības dienestu tīklu, darba ņēmēju piekļuvi mobilitātes pakalpojumiem un turpmāku darba tirgu integrāciju (COM(2014)0006 – C7-0015/2014 – 2014/0002(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2014)0002</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2016. gada 25. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/... par Eiropas Nodarbinātības dienestu tīklu (EURES), darba ņēmēju piekļuvi mobilitātes pakalpojumiem un turpmāku darba tirgu integrāciju un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 492/2011 un (ES) Nr. 1296/2013</p>	163
2018/C 035/41	<p>Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februārī pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par ārkārtas autonomu tirdzniecības pasākumu ieviešanu Tunisijas Republikai (COM(2015)0460 – C8-0273/2015 – 2015/0218(COD))</p>	164
2018/C 035/42	<p>Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Beļģijas pieteikums – EGF/2015/007 BE/Hainaut-Namur Glass) (COM(2016)0001 – C8-0013/2016 – 2016/2013(BUD)) .</p>	167

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- *** Piekrišanas procedūra
- **I Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums
- **II Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums
- ***III Parastā likumdošanas procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir atkarīgs no akta projektā ierosinātā juridiskā pamata.)

Parlamenta grozījumi:

Jaunais teksts ir norādīts **treknā slīprakstā**. Svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ■ vai svītrojumu. Aizstātās vietas norādītas, iezīmējot jauno tekstu **treknā slīprakstā** un dzēšot vai svītrojot tekstu, kurš tiek aizstāts.

EIROPAS PARLAMENTS

2015.–2016. GADA SESIJA

2016. gada 1.–4. februāra sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 119, 12.4.2017.

PIEŅEMTIE TEKSTI

2016. gada 24. un 25. februāra sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 140, 4.5.2017.

PIEŅEMTIE TEKSTI

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2016)0034

ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas starpposma pārskatīšana

Eiropas Parlamenta 2016. gada 2. februāra rezolūcija par ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas starpposma pārskatīšanu (2015/2137(INI))

(2018/C 035/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 2. oktobra ziņojumu “Starpposma pārskats par ES bioloģiskās daudzveidības stratēģiju līdz 2020. gadam” (COM(2015)0478),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 20. maija ziņojumu “Pārskats par dabas stāvokli Eiropas Savienībā. Ziņojums par Putnu direktīvas un Dzīvotņu direktīvas aptverto biotopu un sugu saglabāšanās stāvokli un tā attīstības tendencēm 2007.–2012. gada laikposmā, sagatavots saskaņā ar Dzīvotņu direktīvas 17. pantu un Putnu direktīvas 12. pantu” (COM(2015)0219),
- ņemot vērā ziņojumu par atklāto sabiedrisko apspriešanu saistībā ar Putnu direktīvas un Dzīvotņu direktīvas atbilstības pārbaudi ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2015. gada oktobrī publicēto aptauju, ko veicis Eiroparometrs, lai noskaidrotu eiropiešu attieksmi pret bioloģisko daudzveidību (īpašais Eiroparometra ziņojums Nr. 436),
- ņemot vērā Eiropas Vides aģentūras 2015. gada ziņojumu “Eiropas vide — pašreizējais stāvoklis un nākotnes perspektīvas” (SOER 2015),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 7. februāra paziņojumu par ES pieeju savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai (COM(2014)0064),
- ņemot vērā pamatprogrammas “Apvārsnis 2020” ekspertu grupas galīgo ziņojumu par dabā rodamiem risinājumiem un dabas vides atjaunošanu pilsētās “Kā veidot uz dabā rodamiem risinājumiem un dabas vides atjaunošanu pilsētās vērstu ES pētniecības un inovācijas politikas programmu”, kas publicēts 2015. gadā,
- ņemot vērā dabas kapitāla finansēšanas mehānismu (*Natural Capital Financing Facility — NCF*), kas ir daļa no vides un klimata pasākumu finanšu instrumenta *LIFE*,
- ņemot vērā Komisijas apspriešanos par topošo ES iniciatīvu, kuras mērķis ir nepieļaut bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu neto zudumu,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/environment/nature/legislation/fitness_check/docs/consultation/public%20consultation_FINAL.pdf.

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

- ņemot vērā ANO Konvencijas par bioloģisko daudzveidību (KBD) Pušu konferences 12. sesijas (COP 12) rezultātus, sevišķi starpposma pārskatu par to, kā tiek īstenots stratēģiskais bioloģiskās daudzveidības rīcības plāns 2011.–2020. gadam, lai sasniegtu bioloģiskajai daudzveidībai noteiktos Aiči mērķus, cita starpā arī saistībā ar ceturto ziņojumu par bioloģiskās daudzveidības stāvokli pasaulē “Global Diversity Outlook”, un ņemot vērā pasākumus, kas nodrošina labāku īstenošanu;
- ņemot vērā Pušu konferences 10. sesijā (COP 10) pieņemto lēmumu Nr. X/34 par bioloģisko daudzveidību, kurā akcentēta lauksaimniecības bioloģiskās daudzveidības nozīme, jo tā ir svarīga nodrošinājumam ar pārtiku un uzturam, sevišķi klimata pārmaiņu un ierobežoto dabas resursu krājumu kontekstā, kā tas atzīts Romas deklarācijā, ko pieņēma 2009. gada pasaules augstākā līmeņa sanāksmē par nodrošinātību ar pārtiku,
- ņemot vērā Vides padomes 2014. gada 12. jūnija sanāksmē pieņemtos secinājumus, jo īpaši ES un tās dalībvalstu apņemšanos atvēlēt vairāk resursu Haidarābādu (*Hyderābād*) noteikto saistību izpildei, šajā nolūkā līdz 2015. gadam dubultojot ar bioloģisko daudzveidību saistīto finanšu līdzekļu plūsmu kopējo apmēru;
- ņemot vērā KBD sekretariāta un Pasaules Veselības organizācijas (PVO) ziņojumu “Vienotas prioritātes pasaules mērogā: bioloģiskā daudzveidība un cilvēku veselība — iegūto zināšanu pārskats”, kas publicēts 2015. gadā,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 69. sesijā iesniegto priekšlikumu rezolūcijai, ar ko apstiprina attīstības programmu laikposmam pēc 2015. gada “Pārveidosim savu pasauli — ilgtspējīgas attīstības programma laikposmam līdz 2030. gadam”,
- ņemot vērā ziņojumus par ekosistēmu un bioloģiskās daudzveidības ekonomiku (*The Economics of Ecosystems and Biodiversity — TEEB*), kas ir vispasaules iniciatīva, kuru īsteno, “lai dabas vērtības būtu pamanāmas”,
- ņemot vērā Konvenciju par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (*CITES*) un Konvenciju par migrējošo savvaļas dzīvnieku sugu aizsardzību (Bonnas konvenciju),
- ņemot vērā apdraudēto dzīvnieku sugu Sarkano grāmatu, ko izstrādājusi Starptautiskā Dabas un dabas resursu aizsardzības savienība (*IUCN*),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 22. oktobra Regulu (ES) Nr. 1143/2014 par invazīvu svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanās profilaksi un pārvaldību ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Starptautiskās Jūrniecības organizācijas Starptautisko konvenciju par kuģu balasta ūdeņu un nosēdumu kontroli un apsaimniekošanu,
- ņemot vērā kopējo lauksaimniecības politiku laikposmam pēc 2013. gada un jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām ⁽²⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā daudzgadu finanšu shēmu (DFS) 2014.–2020. gadam,
- ņemot vērā savu 2012. gada 20. aprīļa rezolūciju “Mūsu dzīvības garantija, mūsu dabas kapitāls — ES bioloģiskās daudzveidības stratēģija līdz 2020. gadam” ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OV L 317, 4.11.2014., 35. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 608. lpp.

⁽³⁾ OV L 347, 20.12.2013., 487. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 258 E, 7.9.2013., 99. lpp.

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

- ņemot vērā savu 2013. gada 12. decembra rezolūciju par Zaļo infrastruktūru (ZI) — Eiropas dabas kapitāla pilnveide ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā savu 2015. gada 28. aprīļa rezolūciju par jaunu ES meža stratēģiju mežiem un uz koksnes resursiem balstītai rūpniecībai ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta 2015. gada aprīļa pētījumu “Bioloģiskās daudzveidības aizsardzība — ES politika un starptautiskie nolīgumi”,
 - ņemot vērā Ministru konferences par mežu aizsardzību Eiropā (*Forest Europe*) ziņojumu “Eiropas mežu stāvoklis 2015. gadā” ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta Piloņu tiesību un konstitucionālo jautājumu politikas departamenta 2009. gada pētījumu par valstu tiesību aktiem un praksi, ar ko tās īsteno Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvu 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību un jo īpaši tās 6. pantu,
 - ņemot vērā 2015. gada 3. un 4. decembrī notikušajā Reģionu komitejas 115. plenārsesijā pieņemto atzinumu par ieguldījumu Putnu direktīvas un Dzīvotņu direktīvas atbilstības pārbaudē,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas atzinumu (A8-0003/2016),
- A. atgādinot, ka bioloģiskā daudzveidība ir unikāls dažādu Zemes ekosistēmu, dzīvotņu, sugu un ģeņu kopums, no kura cilvēki ir ļoti lielā mērā atkarīgi;
- B. tā kā bioloģiskā daudzveidība pati par sevi ir milzīga vērtība, kas jāaizsargā nākamo paaudžu interesēs; tā kā bioloģiskā daudzveidība labvēlīgi ietekmē cilvēka veselību un ir ārkārtīgi vērtīga sabiedrībai un ekonomikai un tā kā tiek lēsts, ka alternatīvās sociālekonomiskās izmaksas bioloģiskajai daudzveidībai noteiktā pamatmērķa nesasniegšanas gadījumā būtu EUR 50 miljardi gadā;
- C. tā kā lauksaimniecībai ir būtiska nozīme, lai sasniegtu mērķus, kas noteikti attiecībā uz bioloģisko daudzveidību; tā kā augstas prasības lauksaimniecības nozarei nosaka nepieciešamība pēc produktīva pārtikas ražošanas procesa — lai pabarotu pasaules iedzīvotājus, kuru skaits strauji pieaug, — un enerģētikas politikas mērķi, kas pieprasa biomasu vairāk izmantot kā energoresursu;
- D. tā kā lauksaimniecības un mežsaimniecības nozares veicina bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu, piemērojot spēkā esošos tiesību aktus;
- E. tā kā daudzās augu sugas un šķirnes, ko tradicionāli audzē mazās un vidējās lauku saimniecības un ģimenes saimniecības, ir ārkārtīgi svarīgas, jo tās ne vien nodrošina dažādām vajadzībām un izmantošanai laukos, bet arī palielina kultūraugu rezistenci pret nelabvēlīgiem laikapstākļiem, kaitēkļiem un slimībām;
- F. tā kā ilgtspējīga un atbildīga zemes apsaimniekošana un lopkopība ļoti lielā mērā palīdz saglabāt bioloģisko daudzveidību;
- G. tā kā bioloģiskā daudzveidība visā pasaulē ir nopietni apdraudēta un tas var izraisīt neatgriezeniskas pārmaiņas, kas būtu ārkārtīgi postošas gan dabai, gan sabiedrībai un ekonomikai;
- H. tā kā saskaņā ar Aiči 11. mērķi aizsardzība ir jānodrošina vismaz 17 % sauszemes teritorijas un iekšzemes ūdeņu teritorijas, šajā nolūkā izveidojot aizsargājamu teritoriju sistēmas, kas tiek efektīvi pārvaldītas; tā kā krietni mazāks ir to Eiropas ekoreģionu īpatsvars, kuros 17 % no platības ir aizsargājamas teritorijas, ja neņem vērā teritorijas, kurām aizsardzību nodrošina vienīgi *Natura 2000* tīkla teritorijas statuss;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0600.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0109.

⁽³⁾ <http://www.foresteurope.org/fullsoef2015>.

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

- I. tā kā ekosistēmu atjaunošana var ne vien palīdzēt mazināt klimata pārmaiņas, bet arī tām pielāgoties;
- J. tā kā vismaz astoņi no desmit ES iedzīvotājiem uzskata, ka bioloģiskās daudzveidības izzušanai ir nopietna ietekme, un tā kā sabiedriskajā apspriešanā par dabas direktīvu atbilstības pārbaudi piedalījās 552 470 iedzīvotāji, kas ir līdz šim lielākais skaits, kāds piedalījies Komisijas rīkotā apspriešanas procesā; tā kā Eurobarometra aptaujas rezultāti liecina, ka iedzīvotāji vēlas saņemt vairāk informācijas par bioloģiskās daudzveidības izzušanu un ka vairums cilvēku nezina par *Natura 2000* tīklu;
- K. tā kā ļoti daudz apņēmīgu iedzīvotāju — gan pēc pašu ierosmes, gan iesaistoties vietējās vai reģionālās rīcības grupās — īsteno vietēja un reģionāla mēroga pasākumus, lai popularizētu bioloģisko daudzveidību, un tādējādi salīdzinoši īsā laikposmā gūst pozitīvus rezultātus;
- L. tā kā 65 % ES iedzīvotāju tuvākā *Natura 2000* tīkla teritorija atrodas 5 km attālumā un 98 % — 20 km attālumā no viņu dzīvesvietas, un tas vedina domāt, ka ar šo teritoriju palīdzību var vairot iedzīvotāju informētību par bioloģisko daudzveidību un nodrošināt ekosistēmu pakalpojumus, kas veicinātu ļoti daudz ES iedzīvotāju labklājību;
- M. tā kā politikas nostādņēm, kas īstenojamas attiecībā uz bioloģisko daudzveidību, ir pilnībā jāatbilst subsidiaritātes principam, tā garantējot, ka pilnībā ir ņemtas vērā ainavu un dzīvotņu atšķirības dažādos reģionos;
- N. ņemot vērā to, cik nozīmīga ir bioloģiskā daudzveidība tālākajos reģionos un aizjūras zemēs un teritorijās, kas ir unikāli endēmisko floras un faunas sugu krājumi; tā kā dažos no šiem reģioniem tomēr netiek piemērota nedz Putnu, nedz Dzīvotņu direktīva,

Vispārīgi apsvērumi

1. atzinīgi vērtē bioloģiskās daudzveidības stratēģijas starpposma pārskatu, pārskatu par dabas stāvokli un *SOER 2015* ziņojumu; uzsver, ka šiem ziņojumiem ir stratēģiski svarīga nozīme, lai sasniegtu mērķus, ko ES ir noteikusi attiecībā uz bioloģisko daudzveidību;
2. pauž nopietnas bažas par to, ka bioloģiskās daudzveidības izzušana joprojām turpinās; atzīmē, ka nāksies vēl krietni un ilgi nopūlēties, lai sasniegtu 2020. gadam noteiktos mērķus; vienlaikus ņem vērā zinātniskos faktus, kuri liecina, ka bez ES Putnu direktīvas un Dzīvotņu direktīvas labvēlīgās ietekmes Eiropas daba būtu krietni vien bēdīgākā stāvoklī, un konstatē, ka mērķtiecīgai un pienācīgi finansētai rīcībai patiesi ir pozitīvi rezultāti; tomēr uzsver, ka vēl arvien ir ārkārtīgi daudz iespēju situāciju uzlabot;
3. uzsver, ka tieši dzīvotņu iznīcināšana visvairāk veicina bioloģiskās daudzveidības izzušanu un ka tieši šim faktoram ir jāpiešķir galvenā uzmanība, risinot minēto problēmu, proti, ir jāsamazina dzīvotņu degradācija un sadrumstalotība;
4. uzsver, ka bioloģiskās daudzveidības izzušana attiecas ne vien uz sugām un dzīvotnēm, bet arī uz ģenētisko daudzveidību; aicina Komisiju izstrādāt stratēģiju ģenētiskās daudzveidības saglabāšanai;
5. uzsver, ka bioloģiskajai daudzveidībai ir izšķiroša nozīme, lai sasniegtu ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM), jo īpaši 14. mērķi ("Saglabāt un ilgtspējīgi izmantot okeānus, jūras un jūras resursus") un 15. mērķi ("Aizsargāt un atjaunot sauszemes ekosistēmas un veicināt to ilgtspējīgu izmantošanu, ilgtspējīgi apsaimniekot mežus, cīnīties pret pārtuksnešošanos, apturēt augsnes degradāciju un nodrošināt tās atjaunošanos un apturēt bioloģiskās daudzveidības izzušanu"); atgādina, ka Eiropas Savienībai ir apbrīnojama bioloģiskā daudzveidība, sevišķi tās tālākajos reģionos un ne mazākā mērā arī ES asociētajās aizjūras zemēs un teritorijās; tāpēc prasa ES arī turpmāk ar nelokāmu apņemšanos vēl vairāk nostiprināt Konvenciju par bioloģisko daudzveidību un garantēt tās efektīvu īstenošanu;
6. atzīmē, ka bioloģiskās daudzveidības izzušanu ES un aiz tās robežām galvenokārt izraisa un veicina tādi ietekmīgi faktori kā dzīvotņu sašķelšana, degradācija un iznīcināšana zemes izmantošanas maiņas rezultātā, klimata pārmaiņas, kā arī ilgtspējai pretēji patēriņa modeļi un jūru izmantošana; tāpēc uzsver, ka ir jāatrod un jānosaka rādītāji, ar ko nepārprotami un zinātniski vērtēt bioloģiskās daudzveidības stāvokli konkrētā teritorijā vai reģionā, un ka ir jāatbalsta resursu racionāla un ilgtspējīga izmantošana gan ES, gan pasaules līmenī, tostarp jaunattīstības valstīs, un jo īpaši mudina ES savu

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

starptautiskajā līmenī pausto apņemšanos attiecībā uz bioloģisko daudzveidību pamatīgāk piesaistīt ES klimata pārmaiņu stratēģijai un stratēģijai "Eiropa 2020"; uzsver, ka resursu ziņā efektīvāka ekonomika un pārtēriņa samazināšana ļautu ES mazināt savu atkarību no dabas resursiem, sevišķi no tiem, kas Eiropā nav iegūstami; tāpat atgādina, ka ekosistēmas pieeja klimata pārmaiņu mazināšanai un pasākumiem, kas ļauj tām pielāgoties, varētu būt izmaksu ziņā lietderīga alternatīva tehniskiem risinājumiem, jo daudzās lietišķo zinātņu disciplīnās progress joprojām ir atkarīgs no tā, vai ilgtermiņā būs pieejami dažādi dabas resursi;

7. uzsver, ka izšķiroša nozīme ir tam, lai visaugstākajā līmenī būtu lielāka politiskā griba aizsargāt bioloģisko daudzveidību un apturēt bioloģiskās daudzveidības izzušanu; uzskata, ka būtiska ir rīcība, kas nodrošina spēkā esošo tiesību aktu īstenošanu un izpildi un bioloģiskās daudzveidības ciešāku integrāciju citās politikas jomās; aicina jo īpaši reģionālās un vietējās pašvaldības dalībvalstīs sniegt informāciju un vairot izpratni par bioloģisko daudzveidību;

8. pauž nožēlu, ka aptuveni ceturtdaļa savvaļas sugu Eiropā ir uz izzušanas robežas un ka daudzas ekosistēmas ir degradētas, jo tas nopietni kaitē gan ES sabiedrībai, gan ekonomikai;

9. uzsver, ka daba un ekonomikas attīstība nav savstarpēji nesavienojami faktori; ir pārliecināts, ka dabai ir jāklūst par stabilāku sabiedrības, tostarp tautsaimniecības un privāto uzņēmumu, pamatelementu, jo tā būs iespējama ilgtspējīga ekonomikas izaugsme un varēs tālredzīgi rīkoties, lai aizsargātu un atjaunotu vidi un nodrošinātu labāku vides pārvaldību; jo īpaši uzskata, ka vides un ekonomikas mērķu apvienošanai pati svarīgākā noteikti ir apņemšanās samazināt resursu izmantošanu;

10. uzsver, ka bioloģiskās daudzveidības izzušana rada sabiedrībai graužošanas ekonomiskās izmaksas, ko līdz šim nav izdevies pienācīgi integrēt nedz ekonomikas, nedz citās politikas jomās; uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi atzīt — ieguldījumi bioloģiskajā daudzveidībā ir būtiski no sociālekonomiskā viedokļa; atzīmē, ka Eiropas Savienībā no dabas un bioloģiskās daudzveidības lielākā vai mazākā mērā ir atkarīga katra sestā darbvieta; uzsver, ka bioloģiskajai daudzveidībai ir ievērojams potenciāls, kuru var izmantot, lai radītu jaunas prasmes, darbvietas un uzņēmējdarbības iespējas; atzinīgi vērtē metodes, ar ko tiek svērtā bioloģiskās daudzveidības ekonomiskā vērtība; uzskata, ka ar šiem instrumentiem var panākt lielāku izpratni, labāk izmantot pieejamos resursus un galarezultātā pieņemt pārdomātākus lēmumus;

11. aicina Komisiju panākt, lai bioloģiskā daudzveidība un ekosistēmas kļūtu par ekonomikā ietekmīgāku faktoru, tā paverot ceļu pārejai uz zaļo ekonomiku, un mudina Komisiju enerģiskāk īstenot pasākumus, kuru mērķis ir veicināt Eiropas pusgada ekoloģizāciju; uzsver, ka par bioloģisko daudzveidību ir atbildīga visa sabiedrība un ka šādas atbildības pamatā nevar būt tikai publiskie izdevumi;

12. uzskata, ka rādītājiem, kuri nosaka lēmumu pieņemšanu, būtu jāatspoguļo arī bioloģiskās daudzveidības ekonomiskā vērtība, nepadarot bioloģisko daudzveidību par precī, un ka tiem nevajadzētu aprobežoties tikai ar IKP; ir pārliecināts, ka tā varēs sekmīgāk īstenot IAM; šajā sakarībā pieprasa, lai, īstenojot IAM uzraudzības procesu, bioloģiskās daudzveidības vērtības tiktu sistemātiski iekļautas nacionālo kontu sistēmās;

13. uzsver, ka ES un tās dalībvalstīm nav izdevies sasniegt mērķus, kas bioloģiskās daudzveidības stratēģijā bija noteikti 2010. gadam; tā kā nav panākts progress, īstenojot mērķus, kas attiecībā uz bioloģisko daudzveidību ir noteikti 2020. gadam, aicina Komisiju reizi divos gados iesniegt Parlamentam ziņojumu, kurā Padome un Komisija izklāstītu aktuālo situāciju, iemeslus, kādēļ mērķi nav sasniegti, un stratēģiju, kas īstenojama, lai turpmāk atbilstība būtu nodrošināta;

Bioloģiskās daudzveidības stratēģijas starpposma pārskatīšana***Pamatmērķis***

14. aicina Komisiju un dalībvalstis steidzami nodrošināt, lai 2020. gadam noteikto mērķu sasniegšana kļūtu par vēl lielāku prioritāti; pieprasa īstenot ieinteresēto personu līdzdalības ziņā daudzpusēju pieeju un uzsver, ka izšķiroša nozīme ir valsts, reģionālā un vietējā līmeņa dalībniekiem un to pilnīgai līdzdalībai šajā procesā; uzsver, ka šajā kontekstā būtiski svarīgi ir arī nodrošināt finansējumu un panākt, lai sabiedrība labāk izprastu un vairāk atbalstītu bioloģiskās daudzveidības aizsardzību; uzskata, ka tādējādi galvenais priekšnoteikums šo mērķu sasniegšanai ir laba informācijas politika un visu attiecīgo dalībnieku, tostarp sociālekonomiskā sektora dalībnieku, iesaistīšanās jau procesa sākumposmā;

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

15. prasa Eiropas Savienībai, īstenojot principu “politikas saskaņotība attīstībai”, samazināt savu ietekmi uz bioloģisko daudzveidību pasaules mērogā un panākt, ka tā nepārsniedz ekosistēmu dabisko iespēju robežas, šajā nolūkā cenšoties rezultatīvāk sasniegt bioloģiskajai daudzveidībai noteiktos pamatmērķus un pildīt savas saistības aizsargāt bioloģisko daudzveidību; tāpat arī pieprasa, lai ES palīdzētu jaunattīstības valstīm veikt pasākumus, kas ļauj saglabāt bioloģisko daudzveidību un nodrošināt tās ilgtspējīgu izmantošanu;

1. mērķis

16. pauž nožēlu, ka ES vides tiesību aktu īstenošana dalībvalstīs noris lēni; jo īpaši uzsver, ka ir vajadzīgs vairāk informācijas par to, ciktāl ir nonācis īstenošanas process katrā no dalībvalstīm;

17. uzsver, ka dabas direktīvu pilnīga īstenošana un izpildes nodrošināšana, kā arī atbilstošs finansējums ir būtiski svarīgi, lai panāktu, ka stratēģija kopumā ir veiksmīga un ka tiek sasniegti tās pamatmērķi; tā kā laika ir maz, aicina visas iesaistītās puses pielikt maksimālas pūles, lai to sasniegtu, un nodrošināt tam plašu atbalstu;

18. mudina ES vadītājus uz klausīt pusmiljona iedzīvotāju viedokli, kuri pieprasījuši atbalstīt un labāk īstenot mūsu stingros vides aizsardzības likumus;

19. aicina Komisiju, ņemot vērā līdzšinējo judikatūru, pilnveidot norādījumus, kuriem vajadzētu sekmēt direktīvu pilnīgu īstenošanu un nodrošināt to izpildi; aicina Komisiju lielāku prioritāti piešķirt dialogam ar dalībvalstīm un visām attiecīgajām ieinteresētajām personām, tostarp ar sociālekonomiskā sektora dalībniekiem, tā cenšoties veicināt labākās prakses apmaiņu;

20. atzīst, ka viena no galvenajām dabas direktīvu priekšrocībām ir tas, cik lielā mērā tās palīdz garantēt vienlīdzīgu konkurences apstākļus visā Eiropas Savienībā, jo tas ir vides aizsardzības pamatstandarts, kas jāpilda visām dalībvalstīm atbilstoši prasībai par kopīgu standartu un savstarpējas atzišanas principa ievērošanu vienotajā tirgū;

21. atzīmē, ka 2012. gadā pārvaldības plāni bija tikai 58 % no *Natura 2000* tīkla teritorijām; ir nobažījies par stipri atšķirīgo īstenošanas pakāpi; mudina dalībvalstis, apspriežoties ar visām ieinteresētajām personām, pabeigt *Natura 2000* tīkla sauszemes un jūras teritoriju noteikšanas procesu un izstrādāt pārvaldības plānus;

22. uzsver — lai arī *Natura 2000* tīkla teritoriju pārvaldība visā Eiropas Savienībā izmaksā vismaz EUR 5,8 miljardus, tās katru gadu nodrošina videi, sabiedrībai un ekonomikai EUR 200–300 miljardus vērtu ieguvumu; aicina dalībvalstis nodrošināt, lai *Natura 2000* tīkla teritoriju pārvaldība būtu pārredzama;

23. atzīst, ka aizsargājāmām jūras teritorijām, kas iekļautas *Natura 2000* tīklā, būs ārkārtīgi liela nozīme, lai panāktu labu vides stāvokli atbilstoši Jūras stratēģijas pamatdirektīvai un lai līdz 2020. gadam sasniegtu vispārējo mērķi — nodrošinātu aizsardzību 10 % piekrastes un jūras teritoriju saskaņā ar bioloģiskajai daudzveidībai noteikto Aiči 11. mērķi; pauž nožēlu, ka šis mērķis vēl ne tuvu nav sasniegts;

24. aicina Komisiju un dalībvalstis vērienīgāk veikt datu vākšanu, kā arī dzīvotņu un sugu monitoringu, jo īpaši datu un monitoringa būtiska trūkuma gadījumā, tā cenšoties izvērtēt, ciktāl minētie mērķi ir sasniegti;

25. ir nobažījies, jo vēl arvien nav izsmēloša pārskata par dabas aizsardzības fondu un finansējuma faktisko stāvokli katrā no dalībvalstīm; uzskata to par nopietnu robu zināšanās; aicina Komisiju un dalībvalstis nevilcinoties noteikt attiecīgās valsts budžeta pozīcijas un izveidot attiecīgu sarakstu;

26. vēlreiz atgādina, ka jau iepriekš ne reizi vien ir prasījis ES nodrošināt līdzfinansējumu *Natura 2000* tīkla teritoriju pārvaldībai, kuram būtu jāpapildina lauku attīstības, struktūrfondu un zivsaimniecības fondu finansējums, kā arī dalībvalstu piešķirtais finansējums;

27. mudina Komisiju un dalībvalstis arī turpmāk nodrošināt, ka apzinīgi tiek pildītas dabas direktīvu prasības; uzsver — ir jāpanāk, ka ES tiesību akti tiek pamatīgāk ievēroti un ka stingrāk ir nodrošināta to izpilde, piemēram, ar samērīgu, iedarbīgu un preventīvu sodu palīdzību;

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

28. šajā sakarībā prasa rīkoties vēl enerģiskāk, lai izbeigtu aizsargājamo sugu putnu nelikumīgu medīšanu, ķeršanu ar slazdiem un šo putnu tirdzniecību un lai novērstu vietējus konfliktus, kas līdz ar to varētu rasties; aicina Komisiju un dalībvalstis rast jaunus līdzekļus, kas ļauj atklāt nelikumīgas darbības *Natura 2000* tīkla teritorijās;

2. mērķis

29. aicina Komisiju nākt klajā ar konkrētu priekšlikumu par Eiropas zaļās infrastruktūras tīkla (*TEN-G*) izveidi līdz 2017. gadam; mudina sadarbībā ar dalībvalstīm kopīgi izstrādāt mērķsugām paredzētu Eiropas ekoloģisko koridoru veidošanas stratēģiju;

30. aicina dalībvalstis, kuras to vēl nav izdarījušas, nekavējoties izstrādāt un ieviest regulējumu, ar ko par prioritāru nosaka ekosistēmu atjaunošanu;

31. aicina dalībvalstis par prioritāru noteikt mērķi līdz 2020. gadam atjaunot 15 % degradēto ekosistēmu un šajā nolūkā izmantot aproprācijas, kas pieejamas saskaņā ar DFS; aicina Komisiju sagatavot norādījumus par to, kā šādas aproprācijas izmantot degradēto ekosistēmu atjaunošanai un bioloģiskās daudzveidības aizsardzībai kopumā;

32. pievērš uzmanību tam, cik šī mērķa sasniegšanai nozīmīga ir lauksaimniecība un mežsaimniecība un ka ir vajadzīgi ilgtspējīgi risinājumi gan lauksaimniecības, gan mežsaimniecības nozarē;

33. atzīst, ka gaisa piesārņojums nelabvēlīgi ietekmē bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumus, un par spiedienu uz dabas ekosistēmām un sugu daudzveidību liecina biogēnā slāpekļa kritiskās slodzes un skābuma kritiskās slodzes rādītājs;

34. aicina Komisiju un dalībvalstis ieguldīt līdzekļus bioloģiskajā daudzveidībā, lai atbalstītu uzņēmumu inovācijas spēju, jo īpaši vides tehnoloģiju jomā;

3. mērķis

35. atzīmē, ka dabas aizsardzību joprojām ir ārkārtīgi svarīgi iekļaut citās politikas jomās, un šajā sakarībā uzsver lauksaimniecības un mežsaimniecības izšķirošo nozīmi;

36. uzsver, ka bioloģiskās daudzveidības saglabāšana ir galvenais priekšnoteikums pārtikas un dzīvnieku barības ražošanai un tādēļ ir pašu lauksaimnieku interesēs; īpaši akcentē to, cik svarīga ir ieinteresēto personu līdzdalības ziņā daudzpusēja pieeja, ar ko arī aktīvi iesaista un mudina lauksaimniekus un mežsaimniekus kopīgiem spēkiem risināt šīs problēmas;

37. atgādina, ka saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP) jau ir pieejami instrumenti, tādi kā ekoloģiski nozīmīgas platības (ENP), kas ļauj atjaunot, saglabāt un vairot bioloģisko daudzveidību; norāda, ka ar lauksaimniecību un mežsaimniecību saistīto ekosistēmu atjaunošana, saglabāšana un stiprināšana, cita starpā arī *Natura 2000* tīkla teritorijās, ir akcentēta kā viena no sešām galvenajām prioritātēm, kas noteiktas lauku attīstībai Eiropas Savienībā;

38. ar nožēlu konstatē, ka pagaidām nav izdevies manāmi uzlabot bioloģiskās daudzveidības stāvokli lauksaimniecībā, taču atzīst, ka vēl ir pārāgi vērtēt, cik patiesībā efektīva ir KLP pēc reformas; atzinīgi vērtē Komisijas ieceri izvērtēt KLP īstenošanas progresu un mudina Komisiju un dalībvalstis pārraudzīt, vērtēt un vajadzības gadījumā palielināt tā dēvēto ekoloģizācijas pasākumu un citu KLP lauku attīstības pasākumu efektivitāti KLP kontekstā, cita starpā izvērtējot arī dalībvalstu rīcības elastību; aicina Komisiju ņemt vērā secinājumus, pie kuriem tā nonākusi, veicot KLP starpposma pārskatīšanu;

39. aicina dalībvalstis labāk izmantot jau pieejamos KLP un kohēzijas politikas instrumentus, lai palīdzētu lauksaimniekiem un mežsaimniekiem sasniegt mērķus, kas noteikti attiecībā uz bioloģisko daudzveidību; īpaši uzsver to, ka ir jāveicina augu ģenētisko resursu un tradicionālo lauksaimniecības šķirņu ilgtspējīga izmantošana un ka vienlaikus ir vajadzīgi ilgtspējīgi risinājumi gan lauksaimniecības, gan mežsaimniecības nozarē;

40. uzsver, ka ENP principā vajadzētu būt teritorijām, kurās tiek aizsargāti un veicināti ekoloģiskas lauksaimniecības procesi, piemēram, apputeksnēšana un augsnes saglabāšana; prasa, lai Komisija publicētu datus par to, cik daudzas dalībvalstis kopš Regulas (ES) Nr. 1307/2013 stāšanās spēkā ir atļāvušas šajās ENP izmantot pesticīdus un mēslošanas līdzekļus;

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

41. aicina Komisiju pārredzamības nolūkā publicēt informāciju par to, kā dalībvalstis ir pamatojušas savu ekoloģizācijas pasākumu izvēli;
42. uzstāj, ka Komisijai un dalībvalstīm ir jānodrošina, lai ar finanšu līdzekļiem, ko piešķir saskaņā ar KLP, vairs netiktu subsidēta videi kaitīga saimnieciskā darbība, bet gan tiktu finansēta ilgtspējīga lauksaimniecības prakse un vienotas bioloģiskās daudzveidības uzturēšana;
43. uzsver, ka lauksaimniecības bioloģiskā daudzveidība jaunattīstības valstīs ir jāaizsargā, lai garantētu nodrošinājumu ar pārtiku; tāpēc aicina Komisiju jaunattīstības valstīs ieguldīt līdzekļus agrovides jomā, kā to ieteikusi ANO īpašā referente par tiesībām uz pārtiku;
44. aicina Komisiju veicināt pasaules mežu ilgtspējīgu apsaimniekošanu, nodrošinot ekoloģisko procesu norisi, kā arī mežu bioloģisko daudzveidību un produktivitāti un garantējot, ka tiek ievērotas pirmiedzīvotāju tiesības uz meža resursu pastāvīgu izmantošanu; turklāt aicina Komisiju aizliegt dabīgo mežu iznīcināšanu, aizsargāt apdraudētās sugas un noteikt, ka toksiski pesticīdi ir aizliegti un ka ir aizliegts stādīt ģenētiski modificētus kokus;
45. aicina Komisiju, īstenojot stratēģiju bioloģiskās daudzveidības atbalstam, vairāk uzmanības pievērst tropu mežiem, ņemot vērā to, cik liela šajos mežos ir ekosistēmu, dzīvotņu un — kas jo īpaši svarīgi — apdraudētu dilstošu sugu koncentrācija un cik šie meži ir būtiski vides līdzsvaram un klimatam, un ņemot vērā arī to, ka pirmiedzīvotāju tautām šie meži pilda sociālu un kultūras funkciju;
46. prasa, lai dalībvalstis izstrādātu un ieviestu mežu apsaimniekošanas plānus, kuru mērķis ir panākt, ka labāk saglabājas meža dzīvotnes un sugas un ka ir labāka informācijas pieejamība; prasa Komisijai izstrādāt kritērijus un standartus informācijas vākšanai par mežu bioloģisko daudzveidību, tā cenšoties nodrošināt konsekveni un salīdzināmību;
47. pievērš uzmanību tam, ka bioloģisko daudzveidību varētu apdraudēt augošais pieprasījums pēc agrodegvielas un aizvien intensīvāks spiediens uz jaunattīstības valstīm šādu degvielu ražot, kā rezultātā tiek pārveidotas un degradētas dzīvotnes un ekosistēmas, piemēram, mitrāji un meži;
48. mudina noteikt, ka kritēriji, kas nodrošina sociālā un vides ziņā ilgtspējīgu biomasas ražošanu, ir neatņemams ar Atjaunojamo energoresursu direktīvu izveidotās sistēmas elements; uzskata, ka visām nozarēm, kurās iespējams izmantot biomasu, līdz ar ilgtspējīgas mežu apsaimniekošanas kritērijiem ir jāizstrādā arī ilgtspējas standarti, jo tam ir izšķiroša nozīme, lai panāktu, ka biomasas enerģija neveicina klimata pārmaiņas un nekļūst par vēl vienu faktoru, kurš veicina zemes sagrābšanu un mazina nodrošinājumu ar pārtiku;
49. ar bažām atzīmē, ka 90 % no pasaulē patērētās palmu eļļas tiek ražoti Indonēzijā un Malaizijā, kur šajā nolūkā tiek dedzināti kūdras purvu meži, lai iegūtu milzīgām akāciju un eļļas palmu plantācijām vajadzīgo platību; norāda, ka, saskaņā ar Pasaulē Bankas veiktā pētījuma datiem, Indonēzija ir kļuvusi par trešo lielāko siltumnīcefekta gāzu emitētāju tieši šo meža ugunsgrēku dēļ;

4. mērķis

50. aicina Komisiju un dalībvalstis pareizi un nevilcinoties īstenot reformas rezultātā pārskatīto kopējo zivsaimniecības politiku un šajā nolūkā zvejnniecības pārvaldību nodrošināt ar ekosistēmas pieeju, lai sasniegtu maksimālā ilgtspējīgas ieguves apjoma mērķi, tādēļ cita starpā arī popularizējot ilgtspējīgus un novatoriskus zvejošanas paņēmienus; uzsver, ka ir būtiski samazināt piesārņojumu, lai cita starpā aizsargātu arī jūras bioloģisko daudzveidību un krājumus un lai ar jūras nozaru ekonomikas palīdzību atbalstītu ekonomikas izaugsmi;
51. uzsver jūras ekosistēmu un resursu fundamentālo nozīmi, jo tie ir piekrastes valstu ilgtspējīgas attīstības pamats; aicina dalībvalstis pilnībā īstenot saistības, ko tās iepriekš ir uzņēmušas, un sadarboties ar valdībām pasaules, reģionu un valstu līmenī, lai panāktu krietni vērienīgākas ieceres un rīcību, kas nodrošinātu taisnīgu un ekonomikas un vides ziņā ilgtspējīgu zivsaimniecību;
52. aicina Komisiju un dalībvalstis garantēt ES vadošo lomu procesā, kura mērķis ir saskaņā ar ANO Jūras tiesību konvenciju (UNCLOS) panākt vienošanos par jūras bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu ūdeņos, kas nav nevienas valsts jurisdikcijā;

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

53. aicina Komisiju sadarboties ar dalībvalstīm un trešām valstīm, lai panāktu, ka labāk tiek īstenota Padomes Regula (EK) Nr. 1005/2008 par nelegālu, neregistrētu un neregulētu (NNN) zveju;

54. aicina Komisiju un dalībvalstis ES jūru vides kvalitāti uzlabot ar projektiem, kuru mērķis ir samazināt ķīmisko, fizisko un mikrobioloģisko piesārņojumu, optimizējot jūras transporta ilgtspēju un aizsargājot bioloģisko daudzveidību, kas ir nenovēršami apdraudēta; šajā sakarībā atzīmē, ka no piekrastē esošām notekūdeņu sistēmām, ūdensceļiem un atkritumu poligoniem pasaules okeānos katru gadu nonāk 12,7 miljoni tonnu plastmasas (5 % no kopējā produkcijas apjoma), un tas grauj visas planētas vidi un bioloģisko daudzveidību;

5. mērķis

55. mudina Komisiju, nevilcinoties un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1143/2014 4. pantu, sagatavot Savienībai problemātisku invazīvo svešzemju sugu precīzu un izsmelšu sarakstu, ar to saprotot, ka šādā sarakstā būtu jāiekļauj ne tikai noteikts skaits atsevišķu sugu, bet arī jānosaka detalizētas un saskaņotas — un pienācīgi finansētas — īstenošanas darbības mērķu sasniegšanai; norāda, ka ir svarīgi regulāri atjaunināt šādu sarakstu un veikt attiecīgo sugu radītā riska papildu novērtējumus, lai kā spēcīga svira varētu darboties tiesību akti, kas piemērojami invazīvām svešzemju sugām;

56. aicina dalībvalstis ratificēt Starptautiskās Jūrniecības organizācijas Balasta ūdeņu apsaimniekošanas konvenciju, lai nepieļautu invazīvu svešzemju sugu izplatīšanos ar jūras un iekšzemes ūdensceļu transportu un lai palīdzētu īstenot un sasniegt noteikto mērķi;

57. aicina dalībvalstis uzraudzīt eksotisku sugu importu savā teritorijā un regulāri par to ziņot Komisijai un citām dalībvalstīm; prasa noteikt stingrākus ierobežojumus tādu apdraudēto sugu importam un privātai turēšanai kā primāti, reptiļi un abinieki;

6. mērķis

58. aicina Komisiju un dalībvalstis līdz 2020. gadam pakāpeniski likvidēt videi kaitīgas subsīdijas, nodrošinot, ka līdz 2016. gadam ir pabeigta šādu subsīdiju izvērtēšana un ka attiecīgajās ES nozaru politikas jomās ir iekļautas prasības par ziņošanu; mudina Komisiju un dalībvalstis pilnībā atbalstīt un veicināt pāreju uz aprites ekonomiku;

59. mudina dalībvalstis, kuras to vēl nav izdarījušas, ratificēt Nagojas Protokolu par piekļuvi ģenētiskajiem resursiem un to ieguvumu taisnīgu un godīgu sadali, kas gūti no šo resursu izmantošanas, un to izdarīt pirms šā protokola Pušu konferences otrās pušu sanāksmes (COP-MOP 2), kas notiks 2016. gada decembrī;

60. atgādina, ka pasaules līmenī ES sniedz nozīmīgu ieguldījumu cīņā pret bioloģiskās daudzveidības izzušanu un ka tieši Eiropas Savienība kopā ar savām dalībvalstīm ir galvenais bioloģiskās daudzveidības aizsardzībai nepieciešamo līdzekļu devējs un lielākais bioloģiskās daudzveidības finansētājs oficiālās attīstības palīdzības kontekstā;

61. atzinīgi vērtē Komisijas pamatprojektu "Biodiversity for Life" (*B4Life*) 2014.-2020. gadam, taču uzskata, ka ES ir jāpieliek vēl vairāk pūļu, lai nepieļautu bioloģiskās daudzveidības izzušanu pasaules mērogā, un prasa ES un tās dalībvalstīm pildīt Haidarābādu pausto apņemšanos līdz 2015. gadam dubultot ar bioloģisko daudzveidību saistītās finanšu līdzekļu plūsmas uz jaunattīstības valstīm un attiecīgajā līmenī tās uzturēt vismaz līdz 2020. gadam;

62. uzsver, ka noziegumi pret dzīvo dabu un dzīvotņu izzušana tieši un nomācoši apdraud bioloģisko daudzveidību visā pasaulē; atzīst, ka ES bioloģiskās daudzveidības stratēģija neattiecas uz savvaļas augu un dzīvnieku nelikumīgu tirdzniecību un tajā nav noteikti pasākumi, kas ES būtu jāveic kā CITES konvencijas pusei, un atzīst to par nopietnu minētās stratēģijas trūkumu; uzsver, ka steidzami ir nepieciešama saskaņota rīcība, lai cīnītos pret savvaļas augu un dzīvnieku nelikumīgu tirdzniecību; aicina Komisiju iesniegt vērienīgu rīcības plānu cīņai pret savvaļas augu un dzīvnieku un no tiem iegūtu produktu nelikumīgu tirdzniecību un pieprasa rīkoties līdzīgi, lai cīnītos pret atmežošanu un mežu degradāciju;

Dabas direktīvu atbilstības pārbaude

63. uzsver, ka dabas direktīvas ir vides politikas stūrakmeņi ne vien ES, bet arī starptautiskā mērogā; uzskata, ka šo dabas direktīvu kodolīguma, saskaņotības un konsekvences dēļ tās var uzskatīt, tā teikt, par lietpratīgu regulējumu, kurš tapis vēl pirms šāda jēdziena definēšanas;

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

64. uzsver, ka *Natura 2000* ir vēl salīdzinoši jauns tīkls, kura potenciāls ne tuvu nav pilnībā izmantots; uzskata, ka dabas direktīvas joprojām ir svarīgas un ka labākās īstenošanas prakses piemēri ir izrādījušies efektīvi; uzsver, ka dabas direktīvas sniedz ārkārtīgi daudz iespēju rīkoties elastīgi, tostarp iespēju pielāgoties, ņemot vērā tehnikas un zinātnes progresu; atzīmē, ka attiecībā uz bioloģisko daudzveidību noteikto mērķu sasniegšanai būtiski svarīga ir lietpratīga īstenošana un starptautiska sadarbība;

65. iebilst pret dabas direktīvu pārskatīšanu, jo tā kaitētu bioloģiskās daudzveidības stratēģijas īstenošanai, paildzinātu juridiskās nenoteiktības laikposmu, kā rezultātā varētu vājināties tiesiskā aizsardzība un finansējums, un turklāt kaitētu ne vien dabai, bet arī cilvēkiem un uzņēmējdarbībai; šajā sakarībā uzsver, ka dabas direktīvu pārbaudes procesā, kuru pašlaik veic saistībā ar normatīvās atbilstības un izpildes programmu (*REFIT*), galvenā uzmanība būtu jāpievērš tam, kā uzlabot īstenošanu;

66. ir pārliecināts, ka vispār grūtības ar dabas direktīvās un bioloģiskās daudzveidības stratēģijā noteikto mērķu sasniegšanu rodas nevis tiesiskā regulējuma dēļ, bet gan galvenokārt tādēļ, ka tiesiskais regulējums netiek pilnībā, vienādi un pareizi ieviests, pildīts un integrēts citās politikas jomās;

67. uzsver, ka dabas direktīvas sniedz ārkārtīgi daudz iespēju rīkoties elastīgi, lai sekmētu to īstenošanu, ņemot vērā ekonomiskās, sociālās, kultūras un reģionālās prasības, kā tas noteikts Dzīvotņu direktīvā; tomēr mudina Komisiju precizēt minēto direktīvu interpretāciju un īstenošanas pamatnostādnes, lai nepieļautu grūti risināmu jautājumu veidošanos un lai šādus jautājumus risinātu;

68. pieprasa rūpīgi izvērtēt lielo plēsēju lomu dabā un apsvērt iespējamās pielāgošanās pasākumus, kas garantētu, ka kalnu reģionos tiek saglabāta bioloģiskā daudzveidība, lauksaimniecības ainava un gadsimtiem senā ganāmpulku ganīšanas prakse;

69. atzīst, ka ES dabas tiesību akti veicina ekosistēmu, dzīvotņu un sugu saglabāšanos aizsargājamās teritorijās; tomēr pauž nožēlu, ka uz Francijas tālākajiem reģioniem, kur ir unikāla sugu un ekosistēmu bagātība un kas ir gan Eiropas, gan pasaules mērogā nozīmīgs bioloģiskās daudzveidības elements, šis tiesiskais regulējums neattiecas, tāpat kā uz šiem reģioniem neattiecas arī neviens cits to īpatnībām pielāgots tiesiskais regulējums; taču uzsver, ka sekmīgi tiek īstenoti visi projekti, ko šajos reģionos finansē saskaņā ar programmu *LIFE+*, un ka veiksmīga ir Eiropas mēroga iniciatīva "Bioloģiskā daudzveidība un ekosistēmas aizjūras teritorijās" (*BEST*), kuras mērķis ir tālākajos reģionos un aizjūras zemēs un teritorijās panākt spēcīgāku bioloģiskās daudzveidības aizsardzību un pielāgošanos klimata pārmaiņām;

70. aicina Komisiju, turpinot *BEST* sagatavošanas darbību, ieviest ilgtspējīgu finansēšanas mehānismu bioloģiskās daudzveidības aizsardzībai tālākajos reģionos un aizjūras zemēs un teritorijās;

Turpmākais ceļš — papildu pasākumi

71. uzskata, ka stratēģija ir nepilnīga, jo attiecas uz bioloģiskās daudzveidības izzušanu tikai aizsargājamās dabas teritorijās; mudina Komisiju un dalībvalstis sadarbībā ar vietējām pašvaldībām un pilsonisko sabiedrību vākt informāciju par attiecīgajām dzīvotnēm un sugām un izveidot atbilstošas sistēmas, kas nepieļautu dzīvotņu sašķelšanu un bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu neto zudumu;

72. uzskata, ka šādā sistēmā ir jābūt dažādu papildpasākumu kopumam, kas veicami, lai novērstu primāros bioloģiskās daudzveidības izzušanas iemeslus un lai bioloģisko daudzveidību veiksmīgāk integrētu nozaru politikas jomās, tostarp lauksaimniecības, mežsaimniecības, zivsaimniecības, enerģētikas un transporta jomā;

73. mudina dalībvalstis ar pilsētu telpiskās plānošanas iniciatīvām nodrošināt rūpīgi pārdomātu teritorijas izmantošanu un *Natura 2000* tīkla atbilstošu aizsardzību, saglabāt atklātas teritorijas — šajā nolūkā jo īpaši izvēloties lopkopībai labvēlīgu pieeju, nevis vienkārši atstājot zemi neizmantotu, kas palielina tādu dabas parādību kā lavīnu, dubļu nogrūvumu un zemes slāņu nobīdes iespējamību, — un izveidot saistītu zilās un zaļās infrastruktūras tīklu, kas vienotu lauku un pilsētu teritorijas, un vienlaikus nodrošināt saimnieciskajai darbībai vajadzīgo juridisko noteiktību; aicina Komisiju sagatavot pārskatu par šajā jomā labākās prakses piemēriem;

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

74. uzskata, ka pieejamo resursu efektīvākai un mērķtiecīgākai izmantošanai būtu svarīgi, lai Komisija izstrādātu konkrētus kritērijus dabas kapitāla finansēšanas mehānismam, kuram ir jāgarantē, ka projektu īstenošana sniedz atbilstošus, pozitīvus un zinātniski pierādāmus rezultātus attiecībā uz bioloģisko daudzveidību; uzskata, ka *LIFE* projektiem būtu jāpiesaista finansējums no avotiem, kas nodrošina citu programmu finansēšanu, piemēram, no struktūrfondiem, lai sekmīgus projektus padarītu vērienīgākus un panāktu, ka pēc to parauga tiek īstenoti līdzīgi projekti visā Eiropas Savienībā, un lai radītu lielāku pastiprinošo ietekmi;

75. aicina Komisiju plašāk īstenot vairāku avotu pieeju bioloģiskās daudzveidības finansēšanai un prasa uzlabot dažādo finansēšanas instrumentu sasaisti;

76. aicina Komisiju un dalībvalstis labāk saskaņot attiecīgās nozaru politikas jomas, lai tajās iekļautu bioloģiskajai daudzveidībai paredzētus mērķus, turklāt ar nākamo DFS garantējot, ka bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu vispārējs neto zudums nav iespējams;

77. aicina Komisiju izveidot augsta līmeņa grupu ar dabas kapitālu saistītu jautājumu risināšanai, lai sasniegtu šos mērķus, padarot tos politiski nozīmīgākus un piešķirot tiem lielāku prioritāti;

78. pauž nožēlu, ka ES vides tiesību aktiem trūkst konsekventu un efektīvu vides inspekciju un uzraudzības, kas ļautu atklāt un nepieļaut vides tiesību aktu pārkāpumus dažādās nozarēs, tostarp attiecībā uz aizsargājamām dabas teritorijām; atzinīgi vērtē sagatavošanas darbu, kas ir veikts, cenšoties izveidot vides inspekciju ES mēroga sistēmu, un aicina Komisiju vairs nevilcināties un nākt klajā ar attiecīgu likumdošanas priekšlikumu;

79. uzsver, ka inovācija, pētniecība un izstrāde ir nozīmīga dabas direktīvās noteikto mērķu sasniegšanai, un aicina Komisiju un dalībvalstis īpašu uzmanību pievērst saiknei starp bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un labvēlīgu ietekmi uz cilvēka veselību un ekonomisko labklājību un koordinēt datu vākšanas pasākumus; atgādina, ka joprojām ir pamatīgi robi zināšanās par jūras ekosistēmu un zvejas resursu stāvokli; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka tiek vākti dati par zvejniecības un akvakultūras ietekmi plašākā vides kontekstā un ka šie dati ir publiski pieejami;

80. aicina Komisiju un dalībvalstis nekavējoties sākt īstenot Eiropas iniciatīvu apputeksnētājiem — īpašu uzmanību pievēršot augu rezistencei pret kaitēkļiem, kura ietekmē bites un citus apputeksnētājus, — un bez turpmākas vilcināšanās sagatavot priekšlikumus attiecībā uz Augsnes pamatdirektīvu, direktīvu par iespēju vērsties tiesu iestādēs un arī attiecībā uz pārskatīto ES tiesisko regulējumu par vides inspekcijām, šajā nolūkā ņemot vērā politiku, kas dalībvalstīs jau tiek īstenota;

81. ar bažām īpaši uzsver to, ka aizvien vairāk zinātnisko faktu liecina — neonicotinoīdu pesticīdi var nelabvēlīgi ietekmēt būtiski svarīgus pakalpojumus, piemēram, apputeksnēšanu un dabīgo aizsardzību pret kaitēkļiem; tāpēc aicina Komisiju uzturēt spēkā neonicotinoīdu izmantošanas aizliegumu, ko tā ir noteikusi;

82. mudina Komisiju un dalībvalstis, atļaujot izmantot un izplatīt vidē dzīvus modificētus organismus, pilnībā piemērot piesardzības principu, lai nepieļautu nekādu nelabvēlīgu ietekmi uz bioloģisko daudzveidību;

83. uzsver, ka vides pasākumu programma *LIFE* un jo īpaši dabas un bioloģiskās daudzveidības apakšprogramma ir ļoti nozīmīga, lai aizsargātu un vairotu Eiropas bioloģisko daudzveidību;

84. ir stingri pārliecināts, ka vide un inovācija viena otru papildina, un īpašu uzmanību pievērš dabā rodamiem risinājumiem, kas sniedz gan ekonomikas, gan vides ziņā viedas atbildes uz problemātiskiem jautājumiem, kuri jārisina tādās jomās kā klimata pārmaiņas, izejvielu trūkums, piesārņojums un mikrobu rezistence; aicina attiecīgās ieinteresētās personas šādus risinājumus izstrādāt saskaņā ar pamatprogrammu "Apvārsnis 2020"; aicina dalībvalstis efektīvāk nodrošināt rīcības brīvību tiesiskā regulējuma jomā, lai sekmīgāk rastu viedus risinājumus, kas sniedz pozitīvus rezultātus attiecībā uz bioloģisko daudzveidību;

85. uzsver, ka bioloģiskās daudzveidības, klimata pārmaiņu un izejvielu trūkuma problēmas pēc būtības ir nesaraujami saistītas; atgādina, ka atmosfēras sasilšana klimata pārmaiņu ietekmē arī turpmāk nedrīkst pārsniegt 2 °C salīdzinājumā ar attiecīgo pirmsrūpniecības laikmeta temperatūras rādītāju, jo tas ir būtiski svarīgi, lai turpmāk nepieļautu bioloģiskās daudzveidības izzušanu; vienlaikus atgādina, ka ir vairākas ekosistēmas, kas darbojas kā postošu dabas parādību ietekmes amortizators un tā palīdz īstenot stratēģijas, kuru mērķis ir pielāgoties klimata pārmaiņām un tās mazināt;

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

86. aicina Komisiju un dalībvalstis paturēt to prātā un nodrošināt, lai ES bioloģiskās daudzveidības stratēģija 2020. gadam būtu viens no ES nostājas pamatelementiem sarunās par jaunu starptautisku nolīgumu klimata pārmaiņu jomā, vēl jo vairāk tāpēc, ka ES finansētais projekts *ROBIN* (par bioloģiskās daudzveidības nozīmi klimata pārmaiņu mazināšanas kontekstā) liecina — bioloģiskās daudzveidības aizsardzība ir daļa no risinājuma, kas nepieciešams, lai mazinātu klimata pārmaiņas un tām pielāgotos, sevišķi ņemot vērā to, ka tropu meži varētu mazināt ietekmi, ko rada 25 % no visām siltumnīcefekta gāzu emisijām;

87. aicina Komisiju, slēdzot starptautiskus nolīgumus, iekļaut tajos ar vidi un klimata pārmaiņām saistītus aspektus un veikt vides analīzi, galvenokārt pievēršoties iespējām aizsargāt un uzlabot bioloģisko daudzveidību; uzsver, ka iespējamo ietekmi uz bioloģisko daudzveidību ir svarīgi noteikt un izvērtēt sistemātiski; aicina Komisiju veikt attiecīgus pasākumus saistībā ar secinājumiem, kuri izriet no pētījuma par negatīvo ietekmi, ko ES pieprasījums pēc dažām precēm rada attiecībā uz bioloģisko daudzveidību jaunattīstības valstīs, un par iespējām šādu ietekmi mazināt, un šajā sakarā piedāvāt risinājumus, kas palīdzētu nepieļaut vai līdz minimumam samazināt bioloģiskās daudzveidības izzušanu pasaulē dažu ES raksturīgu ražošanas un patēriņa modeļu dēļ;

88. ievērojot piesardzības principu un principu, ka būtu jāveic preventīvas darbības, un ņemot vērā riskus un nelabvēlīgo ietekmi uz klimatu, vidi un bioloģisko daudzveidību, kas saistīti ar hidropārrāvumu metodes izmantošanu netradicionālu ogļūdeņražu ieguves nolūkā, kā arī ņemot vērā nepilnības, kuras konstatētas ES tiesiskajā regulējumā, ko piemēro slānekļa gāzes ieguvei, mudina dalībvalstis turpmāk vairs neatļaut hidropārrāvumu metodes izmantošanu Eiropas Savienībā;

89. aicina Komisiju un dalībvalstis panākt, ka tiek īstenots 2014. gada oktobrī pieņemtais Gvadelupas ceļvedis, un ieviest vajadzīgos instrumentus, kas nodrošina bioloģiskās daudzveidības aizsardzību tālākajos reģionos un aizjūras zemēs un teritorijās;

90. uzsver ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas globālo nozīmi; aicina Komisiju noteikumus par bioloģisko daudzveidību iekļaut pašlaik notiekošajās tirdzniecības sarunās un bioloģiskajai daudzveidībai paredzētus mērķus iekļaut ES tirdzniecības politikas nostādņēs;

o

o o

91. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

P8_TA(2016)0037

Marrākešas līguma ratifikācija, pamatojoties uz saņemtajiem lūgumrakstiem, it īpaši lūgumrakstu Nr. 924/2011

Eiropas Parlamenta 2016. gada 3. februāra rezolūcija par Marrākešas līguma ratifikāciju, pamatojoties uz saņemtajiem lūgumrakstiem, it īpaši lūgumrakstu Nr. 924/2011 (2016/2542(RSP))

(2018/C 035/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā lūgumrakstus, ko iesnieguši ES iedzīvotāji ar drukas lasītnespēju, un jo īpaši lūgumrakstu Nr. 924/2011, ko Eiropas Neredzīgo personu apvienības un Karaliskā nacionālā neredzīgo cilvēku institūta vārdā iesniedzis Apvienotās Karalistes valstspiederīgais *Dan Pescod*, par neredzīgu cilvēku piekļuvi grāmatām un citiem drukātiem materiāliem,
- ņemot vērā Marrākešas līgumu, kas atvieglo piekļuvi iespieddarbiem personām, kuras ir neredzīgas, ar redzes traucējumiem vai drukas lasītnespēju citu iemeslu dēļ (Marrākešas līgums),
- ņemot vērā ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām (*UNCRPD*),
- ņemot vērā Reglamenta 216. panta 2. punktu,
- A. tā kā Pasaules Veselības organizācija 2010. gadā lēsa, ka visā Eiropā ir 2 550 000 neredzīgu cilvēku un 23 800 000 vājredzīgu cilvēku, kopā veidojot 26 350 000 cilvēku ar redzes traucējumiem;
- B. tā kā no visām publicētajām grāmatām tikai 5 % attīstītajās valstīs un mazāk nekā 1 % jaunattīstības valstīs ir izdotas pieejamā formātā;
- C. tā kā ES un dalībvalstis ir ANO Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām puses;
- D. tā kā ES un dalībvalstis 2014. gada aprīlī parakstīja Marrākešas līgumu un līdz ar to ir uzņēmušās politiskas saistības to ratificēt;
- E. tā kā *UNCRPD* komiteja noslēguma apsvērumos par Eiropas Savienības sākotnējo ziņojumu par konvencijas īstenošanu mudināja Eiropas Savienību veikt visus attiecīgos pasākumus, lai pēc iespējas drīz ratificētu un īstenotu Marrākešas līgumu;
- F. tā kā Komisija ir iesniegusi priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Marrākešas līgumu (COM(2014)0638),
 1. atgādina, ka *UNCRPD* 24. un 30. pantā ir uzsvērtas personu ar invaliditāti tiesības uz izglītību bez diskriminācijas un ar vienlīdzīgām iespējām tās īstenot, vienlaikus nodrošinot, ka tiesību akti, kas aizsargā intelektuālā īpašuma tiesības, neveido nepamatotu vai diskriminējošu šķērslī kultūras materiālu pieejamībai personām ar invaliditāti;
 2. ar dziļu sašutumu norāda, ka septiņas ES dalībvalstis ir izveidojušas mazākuma bloku, kas kavē līguma ratifikācijas procesu; aicina Padomi un dalībvalstis paātrināt ratifikācijas procesu, lai ratifikācija nebūtu atkarīga no ES tiesiskā regulējuma pārskatīšanas vai Eiropas Savienības Tiesas lēmuma;
 3. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, dalībvalstīm, Eiropas Komisijai un *UNCRPD* komitejai.

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

P8_TA(2016)0038

Produkti, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas FG72**Eiropas Parlamenta 2016. gada 3. februāra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas FG72 (MST-FGØ72-2), sastāv vai ir ražoti no tām (D042684 – 2016/2547(RSP))**

(2018/C 035/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas FG72 (MST-FGØ72-2, sastāv vai ir ražoti no tām,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regulu (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību⁽¹⁾ un jo īpaši tās 7. panta 3. punktu un 19. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā 11. un 13. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulā (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁽²⁾,
 - ņemot vērā to, ka Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja, kas minēta Regulā (EK) Nr. 1829/2003 (35. pantā), 2015. gada 18. novembrī balsojot nolēma nesniegt atzinumu,
 - ņemot vērā Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) 2015. gada 16. jūlija atzinumu⁽³⁾,
 - ņemot vērā savu 2015. gada 16. decembra rezolūciju par Komisijas 2015. gada 4. decembra Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/2279, ar ko atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu NK603 × T25 (MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2), sastāv vai ir ražoti no tās⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 106. panta 2. un 3. punktu,
- A. tā kā 2011. gada 24. jūnijā uzņēmums *Bayer CropScience AG* saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1829/2003 (5. un 17. pantu) iesniedza Beļģijas kompetentajai iestādei pieteikumu, lai laistu tirgū pārtikas produktus, pārtikas sastāvdaļas un barību, kas satur sojas pupas FG72, sastāv vai ir ražoti no tām;
- B. tā kā pieteikumā ir norādīts, ka ģenētiski modificētās sojas pupas MST-FGØ72-2 sintezē proteīnu 2mEPSPS, kas piešķir noturību pret glifosāta herbicīdiem, un proteīnu HPPD W336, kas piešķir noturību pret izoksaflutola herbicīdiem; tā kā 2015. gada 20. martā Starptautiskā Vēža izpētes aģentūra (Pasauls Veselības organizācijas aģentūra, kas specializējas vēža pētniecībā) klasificēja glifosātu kā cilvēkam iespējami kancerogēnu vielu⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.⁽³⁾ EFSA GMO Panel (EFSA zinātnes ekspertu grupa jautājumos par ģenētiski modificētiem organismiem). Zinātnisks atzinums par pieteikumu (EFSA-GMO-BE-2011-98), ko saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1829/2003 iesniedzis uzņēmums *Bayer CropScience AG*, lai laistu tirgū, importētu un pārstrādātu herbicīdizturīgas ģenētiski modificētas sojas pupas FG72, kuras paredzēts izmantot pārtikā un barībā. *EFSA Journal* (2015), 13(7):4167 (29 lpp.), DOI:10.2903/j.efsa.2015.4167. [Nav pieejams latviešu valodā.]⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0456.⁽⁵⁾ IARC Monographs Volume 112: evaluation of five organophosphate insecticides and herbicides [Starptautiskās Vēža izpētes aģentūras monogrāfijas 112. sējums: piecu fosfororganisko insekticīdu un herbicīdu novērtējums], 2015. gada 20. marts, <http://www.iarc.fr/en/media-centre/iarcnews/pdf/MonographVolume112.pdf>.

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

- C. tā kā [Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības] pastāvīgā komiteja 2015. gada 18. novembrī balsojot nolēma nesniegt atzinumu par Komisijas īstenošanas lēmuma projektu;
- D. tā kā 2015. gada 22. aprīlī Komisija paskaidrojuma rakstā, kurš pievienots tiesību akta priekšlikumam, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1829/2003, puda nožēlu, ka kopš Regulas (EK) Nr. 1829/2003 stāšanās spēkā lēmumus par atļauju piešķiršanu Komisija ir pieņēmusi, ievērojot attiecīgos tiesību aktus, taču nesāņemot atbalstu no dalībvalstu komitejām, jo tās nav sniegušas savu atzinumu, un ka dokumentācijas nosūtīšana atpakaļ Komisijai galīgā lēmuma pieņemšanai, kas iepriekš bija visnotaļ liels izņēmums visai procedūrai kopumā, nu ir kļuvusi par ierastu praksi gadījumos, kad ir jāpieņem lēmums par atļaujas piešķiršanu ģenētiski modificētai (ĢM) pārtikai un barībai;
- E. tā kā 2015. gada 22. aprīlī tiesību akta priekšlikumu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1829/2003, Parlaments 2015. gada 28. oktobrī noraidīja ⁽¹⁾, jo ĢMO tirdzniecība notiek pāri robežām, pat ja kultūraugs tiek audzēts konkrētas dalībvalsts teritorijā, un tas nozīmē, ka Komisijas ierosinājumu noteikt "tirdzniecības un izmantošanas" aizliegumu valsts līmenī nebūtu iespējams īstenot, neatjaunojot importa robežpārbaudes; tā kā Parlaments noraidīja tiesību akta priekšlikumu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1829/2003, un aicināja Komisiju atsaukt savu priekšlikumu un iesniegt jaunu,
1. uzskata, ka Komisijas īstenošanas lēmuma projekts neatbilst Savienības tiesību aktiem, jo nav savienojams ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1829/2003 un Regulas (EK) Nr. 396/2005 ⁽²⁾ mērķi, proti, saskaņā ar vispārīgajiem principiem, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 ⁽³⁾, nodrošināt pamatu, lai garantētu cilvēku dzīvības un veselības, dzīvnieku veselības un labturības, kā arī vides un patērētāju interešu augsta līmeņa aizsardzību saistībā ar ģenētiski modificētu pārtiku un barību, vienlaikus nodrošinot efektīvu iekšējā tirgus darbību;
 2. aicina Komisiju atsaukt savu īstenošanas lēmuma projektu;
 3. aicina Komisiju, pamatojoties uz Līgumu par Eiropas Savienības darbību, iesniegt jaunu tiesību akta priekšlikumu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1829/2003 un ņem vērā valstu bieži vien paustās bažas, kuras neattiecas tikai uz jautājumiem par ĢMO nekaitīgumu veselībai vai videi;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0379.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 23. februāra Regula (EK) Nr. 396/2005, ar ko paredz maksimāli pieļaujamās pesticīdu atlieku līmeņus augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikā un barībā un ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK (OV L 70, 16.3.2005., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regula (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

P8_TA(2016)0039

Produkti, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas MON 87708 × MON 89788

Eiropas Parlamenta 2016. gada 3. februāra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas MON 87708 × MON 89788 (MON-87708-9 × MON-89788-1), sastāv vai ir ražoti no tām (D042682 – 2016/2548(RSP))

(2018/C 035/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas MON 87708 x MON 89788 (MON-87708-9 x MON-89788-1), sastāv vai ir ražoti no tām,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regulu (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 7. panta 3. punktu un 19. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā 11. un 13. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulā (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā to, ka Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja, kas minēta Regulā (EK) Nr. 1829/2003 (35. pantā), 2015. gada 18. novembrī balsojot nolēma nesniegt atzinumu,
 - ņemot vērā Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) 2015. gada 18. jūnija atzinumu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā savu 2015. gada 16. decembra rezolūciju par Komisijas 2015. gada 4. decembra Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/2279, ar ko atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu NK603 × T25 (MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2), sastāv vai ir ražoti no tās ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 106. panta 2. un 3. punktu
- A. tā kā 2012. gada 23. martā uzņēmums *Monsanto Europe S.A.* saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1829/2003 (5. un 17. pantu) iesniedza Nīderlandes kompetentajai iestādei pieteikumu, lai laistu tirgū pārtikas produktus, pārtikas sastāvdaļas un barību, kas satur sojas pupas MON 87708 × MON 89788, sastāv vai ir ražoti no tām;

⁽¹⁾ OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

⁽³⁾ Zinātnisks atzinums par pieteikumu (EFSA-GMO-NL-2012-108), ko saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1829/2003 iesniedzis uzņēmums "Monsanto", lai laistu tirgū, importētu un pārstrādātu herbicīdizturīgas ģenētiski modificētas sojas pupas MON 87708 x MON 89788, kuras paredzēts izmantot pārtikā un barībā. *EFSA Journal* (2015), 13(6):4136 (26 lpp.), DOI: 10.2903/j.efs.2015.4136. [Nav pieejams latviešu valodā.]

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0456.

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

- B. tā kā pieteikumā ir norādīts, ka ģenētiski modificētās sojas pupas MON-877Ø8-9 × MON-89788-1 sintezē proteīnu DMO (dikamba mono-oksigenāzi), kas piešķir noturību pret herbicīdiem, kuru sastāvā ir dikamba, un proteīnu CP4 EPSPS, kas piešķir noturību pret glifosāta herbicīdiem; tā kā 2015. gada 20. martā Starptautiskā Vēža izpētes aģentūra (Pasaulē veselības organizācijas aģentūra, kas specializējas vēža pētniecībā) klasificēja glifosātu kā cilvēkam iespējami kancerogēnu vielu ⁽¹⁾;
- C. tā kā [Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības] pastāvīgā komiteja 2015. gada 18. novembrī balsojot nolēma nesniegt atzinumu par Komisijas īstenošanas lēmuma projektu;
- D. tā kā 2015. gada 22. aprīlī Komisija paskaidrojuma rakstā, kurš pievienots tiesību akta priekšlikumam, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1829/2003, puda nožēlu, ka kopš Regulas (EK) Nr. 1829/2003 stāšanās spēkā lēmumus par atļauju piešķiršanu Komisija ir pieņēmusi, ievērojot attiecīgos tiesību aktus, taču nesāņemot atbalstu no dalībvalstu komitejām, jo tās nav sniegušas savu atzinumu, un ka dokumentācijas nosūtīšana atpakaļ Komisijai galīgā lēmuma pieņemšanai, kas iepriekš bija visnotaļ liels izņēmums visai procedūrai kopumā, nu ir kļuvusi par ierastu praksi gadījumos, kad ir jāpieņem lēmums par atļaujas piešķiršanu ģenētiski modificētai (ĢM) pārtikai un barībai;
- E. tā kā 2015. gada 22. aprīlī tiesību akta priekšlikumu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1829/2003, Parlaments 2015. gada 28. oktobrī noraidīja ⁽²⁾, jo ĢMO tirdzniecība notiek pāri robežām, pat ja kultūraugs tiek audzēts konkrētas dalībvalsts teritorijā, un tas nozīmē, ka Komisijas ierosinājumu noteikt "tirdzniecības un izmantošanas" aizliegumu valsts līmenī nebūtu iespējams īstenot, neatjaunojot importa robežpārbaudes; tā kā Parlaments noraidīja tiesību akta priekšlikumu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1829/2003, un aicināja Komisiju atsaukt savu priekšlikumu un iesniegt jaunu,
1. uzskata, ka Komisijas īstenošanas lēmuma projekts neatbilst Savienības tiesību aktiem, jo nav savienojams ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1829/2003 un Regulas (EK) Nr. 396/2005 ⁽³⁾ mērķi, proti, saskaņā ar vispārīgajiem principiem, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 ⁽⁴⁾, nodrošināt pamatu, lai garantētu cilvēku dzīvības un veselības, dzīvnieku veselības un labturības, kā arī vides un patērētāju interešu augsta līmeņa aizsardzību saistībā ar ģenētiski modificētu pārtiku un barību, vienlaikus nodrošinot efektīvu iekšējā tirgus darbību;
 2. aicina Komisiju atsaukt savu īstenošanas lēmuma projektu;
 3. aicina Komisiju, pamatojoties uz Līgumu par Eiropas Savienības darbību, iesniegt jaunu tiesību akta priekšlikumu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1829/2003 un ņem vērā valstu bieži vien paustās bažas, kuras neattiecas tikai uz jautājumiem par ĢMO nekaitīgumu veselībai vai videi;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

⁽¹⁾ IARC Monographs Volume 112: evaluation of five organophosphate insecticides and herbicides [Starptautiskās Vēža izpētes aģentūras monogrāfijas 112. sējums: piecu fosfororganisko insekticīdu un herbicīdu novērtējums], 2015. gada 20. marts, <http://www.iarc.fr/en/media-centre/iarcnews/pdf/MonographVolume112.pdf>.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0379.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 23. februāra Regula (EK) Nr. 396/2005, ar ko paredz maksimāli pieļaujamus pesticīdu atlieku līmeņus augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikā un barībā un ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK (OV L 70, 16.3.2005., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regula (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

P8_TA(2016)0040

Produkti, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas MON 87705 × MON 89788

Eiropas Parlamenta 2016. gada 3. februāra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas MON 87705 × MON 89788 (MON-87705-6 × MON-89788-1), sastāv vai ir ražoti no tām (D042681 – 2016/2549(RSP))

(2018/C 035/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas MON 87705 x MON 89788 (MON-87705-6 x MON-89788-1), sastāv vai ir ražoti no tām,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regulu (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 7. panta 3. punktu un 19. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā 11. un 13. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulā (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā to, ka Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja, kas minēta Regulā (EK) Nr. 1829/2003 (35. pantā), 2015. gada 18. novembrī balsojot nolēma nesniegt atzinumu,
 - ņemot vērā Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) 2015. gada 16. jūlija atzinumu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā savu 2015. gada 16. decembra rezolūciju par Komisijas 2015. gada 4. decembra Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/2279, ar ko atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu NK603 × T25 (MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2), sastāv vai ir ražoti no tās ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 106. panta 2. un 3. punktu,
- A. tā kā 2011. gada 11. augustā uzņēmums *Monsanto Europe S.A.* saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1829/2003 (5. un 17. pantu) iesniedza Nīderlandes kompetentajai iestādei pieteikumu, lai laistu tirgū pārtikas produktus, pārtikas sastāvdaļas un barību, kas satur sojas pupas MON 87705 × MON 89788, sastāv vai ir ražoti no tām;

⁽¹⁾ OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

⁽³⁾ Zinātnisks atzinums par pieteikumu (EFSA-GMO-NL-2011-110), ko saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1829/2003 iesniedzis uzņēmums "Monsanto", lai laistu tirgū, importētu un pārstrādātu herbicīdizturīgas, palielināta oleīnskābes satura ģenētiski modificētas sojas pupas MON 87705 x MON 89788, kuras paredzēts izmantot pārtikā un barībā. *EFSA Journal* (2015), 13(7):4178 (30 lpp.), DOI:10.2903/j.efsa.2015.4178. [Nav pieejams latviešu valodā.]

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0456.

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

- B. tā kā pieteikumā ir norādīts, ka ģenētiski modificētās sojas pupas MON-877Ø5-6 × MON-89788-1 sintezē mazāk taukskābju Δ12 desaturāzes (FAD2) un palmitoil-ACP tioesterāzes (FATB) fermentu, kā rezultātā palielinās oleīnskābes un samazinās linolskābes saturs, un šīs sojas pupas sintezē proteīnu CP4 EPSPS, kas piešķir noturību pret glifosāta herbicīdiem; tā kā 2015. gada 20. martā Starptautiskā Vēža izpētes aģentūra (Pasaules Veselības organizācijas aģentūra, kas specializējas vēža pētniecībā) klasificēja glifosātu kā cilvēkam iespējami kancerogēnu vielu ⁽¹⁾;
- C. tā kā [Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības] pastāvīgā komiteja 2015. gada 18. novembrī balsojot nolēma nesniegt atzinumu par Komisijas īstenošanas lēmuma projektu;
- D. tā kā 2015. gada 22. aprīlī Komisija paskaidrojuma rakstā, kurš pievienots tiesību akta priekšlikumam, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1829/2003, puda nožēlu, ka kopš Regulas (EK) Nr. 1829/2003 stāšanās spēkā lēmumus par atļauju piešķiršanu Komisija ir pieņēmusi, ievērojot attiecīgos tiesību aktus, taču nesāņemot atbalstu no dalībvalstu komitejām, jo tās nav sniegušas savu atzinumu, un ka dokumentācijas nosūtīšana atpakaļ Komisijai galīgā lēmuma pieņemšanai, kas iepriekš bija visnotaļ liels izņēmums visai procedūrai kopumā, nu ir kļuvusi par ierastu praksi gadījumos, kad ir jāpieņem lēmums par atļaujas piešķiršanu ģenētiski modificētai (ĢM) pārtikai un barībai;
- E. tā kā 2015. gada 22. aprīlī tiesību akta priekšlikumu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1829/2003, Parlaments 2015. gada 28. oktobrī noraidīja ⁽²⁾, jo ĢMO tirdzniecība notiek pāri robežām, pat ja kultūraugs tiek audzēts konkrētas dalībvalsts teritorijā, un tas nozīmē, ka Komisijas ierosinājumu noteikt "tirdzniecības un izmantošanas" aizliegumu valsts līmenī nebūtu iespējams īstenot, neatjaunojot importa robežpārbaudes; tā kā Parlaments noraidīja tiesību akta priekšlikumu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1829/2003, un aicināja Komisiju atsaukt savu priekšlikumu un iesniegt jaunu,
1. uzskata, ka Komisijas īstenošanas lēmuma projekts neatbilst Savienības tiesību aktiem, jo nav savienojams ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1829/2003 un Regulas (EK) Nr. 396/2005 ⁽³⁾ mērķi, proti, saskaņā ar vispārīgajiem principiem, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 ⁽⁴⁾, nodrošināt pamatu, lai garantētu cilvēku dzīvības un veselības, dzīvnieku veselības un labturības, kā arī vides un patērētāju interešu augsta līmeņa aizsardzību saistībā ar ģenētiski modificētu pārtiku un barību, vienlaikus nodrošinot efektīvu iekšējā tirgus darbību;
 2. aicina Komisiju atsaukt savu īstenošanas lēmuma projektu;
 3. aicina Komisiju, pamatojoties uz Līgumu par Eiropas Savienības darbību, iesniegt jaunu tiesību akta priekšlikumu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1829/2003 un ņem vērā valstu bieži vien paustās bažas, kuras neattiecas tikai uz jautājumiem par ĢMO nekaitīgumu veselībai vai videi;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

⁽¹⁾ IARC Monographs Volume 112: evaluation of five organophosphate insecticides and herbicides [Starptautiskās Vēža izpētes aģentūras monogrāfijas 112. sējums: piecu fosfororganisko insekticīdu un herbicīdu novērtējums], 2015. gada 20. marts, <http://www.iarc.fr/en/media-centre/iarcnews/pdf/MonographVolume112.pdf>.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti., P8_TA(2015)0379.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 23. februāra Regula (EK) Nr. 396/2005, ar ko paredz maksimāli pieļaujamus pesticīdu atlieku līmeņus augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikā un barībā un ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK (OV L 70, 16.3.2005., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regula (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

P8_TA(2016)0041

Sarunas par pakalpojumu tirdzniecības nolīgumu (TiSA)**Eiropas Parlamenta 2016. gada 3. februāra rezolūcija ar Eiropas Parlamenta ieteikumiem Komisijai attiecībā uz sarunām par pakalpojumu tirdzniecības nolīgumu (TiSA) (2015/2233(INI))**

(2018/C 035/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Vispārējo vienošanos par pakalpojumu tirdzniecību (GATS) ⁽¹⁾, kas stājās spēkā 1995. gada janvārī PTO sarunu Urugvajes kārtas iznākumā,
- ņemot vērā 2011. gada 21. aprīļa ziņojumu, ko PTO Pakalpojumu tirdzniecības padomes priekšsēdētājs vēstnieks *Fernando de Mateo* sagatavojis PTO Tirdzniecības sarunu komitejai attiecībā uz īpašo sarunu sesiju par pakalpojumu tirdzniecību ⁽²⁾,
- ņemot vērā grupas “Patiesie pakalpojumu draugi” (“Really Good Friends of Services” — RGF) 2012. gada 5. jūlijā sniegto paziņojumu ⁽³⁾,
- ņemot vērā ES direktīvas sarunām par pakalpojumu tirdzniecības nolīgumu (TiSA), ko Padome pieņēma 2013. gada 8. martā un deklasificēja un publiskoja 2015. gada 10. martā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 4. jūlija rezolūciju par sarunu sākšanu attiecībā uz daudzpusējo nolīgumu par pakalpojumiem ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā priekšsēdētāja *Jean-Claude Juncker* 2014. gada 15. jūlija politikas pamatnostādnes nākamajai Komisijai “Jauns sākums Eiropai — mana programma nodarbinātībai, izaugsmei, taisnīgumam un demokrātiskām pārmaiņām”,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 14. oktobra paziņojumu “Tirdzniecība visiem: ceļā uz atbildīgāku tirdzniecības un ieguldījumu politiku” (COM(2015)0497),
- ņemot vērā *Ecorys* 2014. gada 17. jūlija galīgo uzsākšanas ziņojumu Komisijai “Tirdzniecības ilgtspējas ietekmes novērtējums, atbalstot sarunas par visaptverošu tirdzniecības un ieguldījumu nolīgumu” (TiSA) ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā sarunu dokumentus, ko iesniegušas visas TiSA līgumslēdzējas puses, īpaši tos, kas tika deklasificēti un kurus Komisija publiskoja 2014. gada 22. jūlijā, tostarp ES sākotnējo priekšlikumu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā komisāres *C. Malmström* 2015. gada 5. februāra paziņojumu par pacientu mobilitāti TiSA ietvaros ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā ES un ASV 2015. gada 20. marta kopīgo paziņojumu ⁽⁹⁾ par sabiedriskajiem pakalpojumiem saistībā ar TiSA un TTIP sarunām,

⁽¹⁾ https://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/26-gats_01_e.htm

⁽²⁾ TN/S/36

⁽³⁾ http://eeas.europa.eu/delegations/wto/press_corner/all_news/news/2012/20120705_advancing_negotiations_services.htm

⁽⁴⁾ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2015/03/150310-trade-services-agreement-negotiating-mandate-made-public/>

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0325.

⁽⁶⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2014/july/tradoc_152702.pdf

⁽⁷⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2014/july/tradoc_152702.pdf

⁽⁸⁾ <http://trade.ec.europa.eu/doclib/press/index.cfm?id=1254>

⁽⁹⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/march/tradoc_153264.pdf

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 39. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 8. pantu par personas datu aizsardzību, un Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 12. pantu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. un 3. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 8. pantu, kas nosaka sieviešu un vīriešu līdztiesību kā vienu no ES pamatvērtībām,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 14. un 106. pantu un tā 26. protokolu par vispārējās nozīmes pakalpojumiem,
 - ņemot vērā 2003. gada 12. marta rezolūciju par Vispārējo vienošanos par pakalpojumu tirdzniecību (GATS) PTO ietvaros, tostarp kultūras daudzveidību ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā LES 21. pantu,
 - ņemot vērā (LESD) 207. un 218. pantu,
 - ņemot vērā Līgumā par Eiropas Savienības darbību noteikto saskaņotības principu attiecībā uz attīstību,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu par pakalpojumu tirdzniecības nolīguma (TiSA) vietējo un reģionālo dimensiju (CDR 2700/2015)),
 - ņemot vērā Reglamenta 108. panta 4. punktu un 52. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu, kā arī Attīstības komitejas, Ekonomikas un monetārās komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Transporta un tūrisma komitejas, Reģionālās attīstības komitejas, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A8-0009/2016),
- A. tā kā TiSA sarunu mērķim vajadzētu būt efektīva starptautiskā regulējuma panākšanai, nevis iekšējā regulējuma vājināšanai;
- B. tā kā — lai gan, ņemot vērā TiSA pašreizējo redakciju un sarunu dalībniekus, tas ir plurilaterāls nolīgums, būtu jācenšas noslēgtajam darījumam panākt kritisko masu, lai tas kļūtu par daudzpusēju vienošanos PTO ietvaros;
- C. tā kā jebkurā tirdzniecības nolīgumā jāparedz vairāk tiesību un zemākas cenas Eiropas patērētājiem, vairāk darbvietu un lielāku darba ņēmēju aizsardzību; tā kā tam ir arī jāveicina ilgtspējīga attīstība, uzņēmumu sociālā atbildība starptautiskā līmenī un vienlīdzīgi konkurences apstākļi Eiropas uzņēmumiem; tā kā tirdzniecības politikai vajadzētu papildināt un būt pilnīgi saskaņotai ar SDO pienācīga darba nodrošināšanas programmu un ANO ilgtspējīgas attīstības plānu līdz 2030. gadam;
- D. tā kā visiem tirdzniecības nolīgumiem jānodrošina mūsu uzņēmumiem piekļuve tirgum ārvalstīs un drošības sistēma mūsu iedzīvotājiem vietējā līmenī; tā kā TiSA būtu jāpalielina piekļuve ārvalstu tirgiem, jāveicina paraugprakse un jāveido globalizācija, lai nodrošinātu, ka tā atspoguļo ES vērtības, principus un intereses, kā arī palīdz uzplaukt ES uzņēmumiem globālo vērtības ķēžu laikmetā; tā kā patērētāju tiesības un sociālie un vides standarti nav tirdzniecības šķēršļi, bet gan neapspriežami stratēģijas “Eiropa 2020” gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei pamatelementi; tā kā ES tirdzniecības politikā ir jāievēro LESD 174. pantā noteiktie mērķi attiecībā uz ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju; tā kā pakalpojumu sniegšana ES ir balstīta uz vispārēju pieejamību, kvalitāti, drošību, saprātīgu cenu un

⁽¹⁾ OV C 61 E, 10.3.2004., 289. lpp.

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

vienlīdzīgu attieksmi, kas ir vienmēr jānodrošina visās pilsētās un reģionos; tā kā ES būtu jāveicina dzimumu līdztiesība starptautiskā līmenī;

- E. tā kā, ņemot vērā mūsu tautsaimniecības un starptautiskās tirdzniecības globalizāciju, jaunu pakalpojumu radīšanu un digitalizāciju, ir nepieciešama steidzama politiska rīcība, lai uzlabotu starptautiskos noteikumus; tā kā ES interesēs ir stiprināt starptautiskus tirdzniecības noteikumus, lai pārvaldītu globālās piegādes ķēdes; tā kā daudzpusējā tirdzniecības sistēma joprojām ir efektīvākais regulējums, lai visā pasaulē panāktu atvērtu un godīgu tirdzniecību;
- F. tā kā TiSA sniedz iespēju ES nostiprināt savu pozīciju kā pasaulē lielākajai pakalpojumu eksportētājai, pārstāvot 25 % no pasaules pakalpojumu tirdzniecības un 2013. gadā tirdzniecībā radot EUR 170 miljardu pārpalikumu; tā kā pēdējo 10 gadu laikā ES pakalpojumu eksporta vērtība ir divkārtšojusies, 2014. gadā sasniedzot EUR 728 miljardu vērtību; tā kā pakalpojumu nozarē ir nodarbināti gandrīz 70 % no visa ES darbaspēka, un tā pārstāv 40 % no to preču vērtības, kas tiek eksportētas no Eiropas; tā kā 90 % jauno darbavietu, kas ES tiks izveidotas no 2013. līdz 2025. gadam, nodrošinās pakalpojumu nozare; tā kā šim nolīgumam ir potenciāls veicināt darbavietu izveidi ES;
- G. tā kā pakalpojumu tirdzniecība veicina darbavietu radīšanu un izaugsmi ES, ko varētu stiprināt TiSA;
- H. tā kā daudzi nozīmīgi tirgi, turklāt arī jaunietekmes valstīs, joprojām nav pieejami Eiropas uzņēmumiem; tā kā nevajadzīgie pakalpojumu tirdzniecības šķēršļi, kas, pārvēršot tos ekvivalentos tarifos, veido 15 % Kanādā, 16 % Japānā, 25 % Dienvidkorejā, 44 % Turcijā un 68 % Ķīnā, joprojām liedz Eiropas uzņēmumiem pilnībā izmantot savas konkurētspējas priekšrocības; tā kā ES, kurā pakalpojumu ierobežojumu tarifu ekvivalents ir tikai 6 %, ir ievērojami atvērtāka salīdzinājumā ar lielāko daļu tās partneru; tā kā ES būtu jāizmanto sava pozīcija kā svarīgākajai pakalpojumu importētājai un eksportētājai, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, paredzot savstarpēju tirgus piekļuvi un godīgu konkurenci;
- I. tā kā ar tarifiem nesaistīti šķēršļi, kas veido vidēji vairāk nekā 50 % no pārrobežu pakalpojumu izmaksām, nesamērīgi ietekmē mazos un vidējos uzņēmumus (MVU), kuri nodrošina trešdaļu no ES pakalpojumu eksporta un kuriem bieži trūkst cilvēkresursu un finanšu resursu, kas vajadzīgi šo šķēršļu novēršanai; tā kā nevajadzīgo šķēršļu likvidēšana sekmētu MVU internacionalizāciju, ja vien šos šķēršļus var novērst, neapdraudot to pamatā esošos sabiedriskās politikas principus; tā kā jāturpina īstenot nepieciešamie pasākumi, lai īstenotu likumīgus sabiedriskās politikas mērķus;
- J. tā kā vērtību ķēžu globalizācija palielina gan iekšzemes ražojumu, gan eksportpreču importa apjomu; tā kā preču un pakalpojumu tirdzniecība ir savstarpēji saistīta un šo piegādes ķēžu pārvaldībai ir nepieciešami starptautiski noteikumi; tā kā attiecībā uz globālām vērtību ķēdēm saistošie starptautiskie pamatstandarti kļūst vēl nepieciešamāki, lai novērstu turpmāku pēc iespējas zemāku standartu noteikšanu, kā arī sociālo un vides dempingu;
- K. tā kā iedzīvotāju uzticēšanās ES tirdzniecības politikai ir jāveicina, nodrošinot ne tikai izdevīgu iznākumu attiecībā uz nodarbinātību un labklājības radīšanu iedzīvotājiem un uzņēmumiem, bet arī nodrošinot augstāko pārredzamības līmeni, iesaisti un pārskatāmību, uzturot pastāvīgu dialogu ar sociālajiem partneriem, pilsonisko sabiedrību, vietējām un reģionālajām iestādēm un visām citām attiecīgajām ieinteresētajām personām un nosakot precīzas pamatnostādnes sarunu procesā;

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

- L. tā kā lielākā daļa ES izpildāmo saistību attiecas uz dalībvalstu tiesību aktiem; tā kā saistību pildīšana īpaši ietekmē reģionālās un vietējās pārvaldības iestādes;
- M. tā kā datu aizsardzība ir nevis ekonomikas traucēklis, bet gan ekonomikas izaugsmes avots; tā kā uzticēšanās atgūšana digitālajā pasaulē ir ļoti būtiska; tā kā datu plūsmas ir nepieciešamas pakalpojumu tirdzniecībai, taču tās nekādā gadījumā nedrīkst pārkāpt ES tiesību aktu kopumu par datu aizsardzību un tiesības uz privātumu;
- N. tā kā Parlaments 2013. gada 4. jūlija rezolūcijā par sarunu sāksanu attiecībā uz daudzpusējo nolīgumu par pakalpojumiem pieprasīja, ka "Komisijai jāturpina īstenot savu nodomu sagatavot ilgtspējības ietekmes novērtējumu";
- O. tā kā TiSA izraisīs fizisku personu pārvietošanos starp valstīm, kuras ir tā puses, un tā kā šajā ziņā visiem Eiropas pilsoņiem jāsaņem vienlīdzīga attieksme attiecībā uz viņu piekļuvi citu nolīguma pušu teritorijai;
- P. tā kā Parlamentam, izmantojot piekrišanas procedūru, ir jāpieņem galīgais lēmums par tirdzniecības nolīgumiem un deputātiem pēc sarunu noslēgšanas ir tikai jāizlemj, vai TiSA apstiprināt vai noraidīt; tā kā noteiktās dalībvalstīs ratificēšana var ietvert ratificēšanu reģionālos parlamentos un/vai parlamenta palātās, kas pārstāv reģionālo līmeni;
- Q. tā kā Parlamentam ir tiesības paust savu atzinumu pēc iepazīšanās ar visiem turpmākajiem TiSA teksta priekšlikumiem un projektiem,
1. saistībā ar patlaban notiekošajām sarunām par pakalpojumu tirdzniecības nolīgumu iesniedz Komisijai šādus ieteikumus:
- a) *attiecībā uz kontekstu un darbības jomu:*
- i. uzskatīt TiSA sarunas par atspēriena punktu virzībā uz atjauninātajiem mērķiem PTO līmenī, lai atsāktu sarunas par reformētu GATS;
 - ii. atkārtoti uzsvērt, ka tas atbalsta vērienīgu, visaptverošu un līdzsvarotu vienošanos, ar kuru būtu jāizmanto integrētāka pasaules līmeņa pakalpojumu tirgus neizmantotās iespējas, vienlaikus novēršot sociālo un ekonomikas dempingu un pilnībā nodrošinot atbilstību ES tiesību aktu kopumam; ietekmēt un reglamentēt globalizāciju un stiprināt starptautiskus standartus, vienlaikus tiesiskā līmenī saglabājot reglamentēšanas tiesības, un sasniegt likumīgus sabiedriskās politikas mērķus, piemēram, attiecībā uz sabiedrības veselību, drošību un vidi; nodrošināt Eiropas pakalpojumu sniedzējiem, tostarp MVU, lielāku piekļuvi tirgum svarīgākajās nozarēs, vienlaikus piemērojot īpašus atbrīvojumus jutīgām nozarēm, tostarp visiem sabiedriskajiem pakalpojumiem; nodrošināt to, lai ar šīm sarunām tainīgā un būtiskā veidā tiktu sekmēta darbvietu izveide un iekļaujoša izaugsme, un noteikt vērienīgus pakalpojumu tirdzniecības standartus, kas atbilst 21. gadsimtam; ņemt vērā ES un dalībvalstu politiskos, sociālos un kultūras modeļus, kā arī ES līgumos paredzētos pamatprincipus, tostarp ES Pamattiesību hartā noteiktos principus, piemēram, dzimumu līdztiesību; veicināt un aizsargāt cilvēktiesības, demokrātiju un tiesiskumu visā pasaulē;
 - iii. rosināt virzību uz daudzpusējību un noraidīt jebkādus noteikumus vai pielikumus, kas neļautu to panākt, būtu pretrunā GATS un traucētu turpmāku integrāciju PTO sistēmā; pieņemt jaunas līgumslēdzējas puses, ja tās pieņem jau apstiprinātos noteikumus un noteiktos vērienīgos mērķus; veicināt plašāku līdzdalību sarunās; ņemt vērā, ka lielākie šķēršļi un lielākas izaugsmes iespējas pakalpojumu tirdzniecībā ir BRICS un MINT valstīs; atzīt, ka šīs valstis ir nozīmīgas ES kā eksporta galamērķi ar aizvien pieaugošu vidusslāni, kā starpposma ieguldījumu avoti un kā galvenie centri globālajās vērtības ķēdēs; nodrošināt iespēju apņēmiņu jaunietekmes un dinamisko valstu dalībai un

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

- atkārtoti paust atbalstu Ķīnas pieprasījumam pievienoties sarunām; stiprināt visu TiSA dalībnieku apņemšanos panākt, ka sarunu iznākums ir daudzpusējs; nodrošināt, ka īpaša uzmanība tiek pievērsta jaunattīstības valstīm un ka TiSA tiek iekļauti GATS IV panta noteikumi;
- iv. ņemt vērā, ka saskaņā ar ANO Tirdzniecības un attīstības konferences (UNCTAD) datiem pakalpojumu nozare veido aptuveni 51 % no jaunattīstības valstu IKP un ka pieaug pakalpojumu eksports no Āfrikas valstīm; atzīst, ka tirdzniecība, tostarp pakalpojumu tirdzniecība, ievērojot noteiktus nosacījumus, varētu sekmēt integrējošu izaugsmi, ilgtspējīgu attīstību, nabadzības un nevienlīdzības mazināšanu un pienācīgas kvalitātes darbvietu radīšanu, kā arī stimulēt inovāciju, veicinot zinātnes apmaiņu, tehnoloģiju attīstību un investīcijas pētniecībā un attīstībā, tostarp pateicoties ārvalstu investīcijām; tādēļ uzskatīt, ka jaunattīstības valstu taisnīgas piekļuves pasaules pakalpojumu tirgiem veicināšana varētu uzlabot to ekonomikas integrāciju un pielāgošanos globalizācijai;
- v. atzīt, ka, risinot sarunas, kuru pamatā ir preferenciāls režīms, nolīguma priekšrocības TiSA līgumslēdzējām pusēm tiks ierobežotas, kamēr šis nolīgums nav kļuvis par daudzpusēju nolīgumu; noraidīt lielākās labvēlības režīma klauzulas piemērošanu pusēm, kas nav TiSA dalībnieki, kamēr nolīgums nav kļuvis par daudzpusēju nolīgumu; tāpat kā attiecībā uz GATS noraidīt brīvās tirdzniecības nolīgumu iekļaušanu lielākās labvēlības režīma klauzulā;
- vi. pastiprināt apspriedes par pakalpojumiem Dohas attīstības sarunu kārtā;
- vii. nodrošināt sinerģiju un saskaņotību starp divpusējiem, plurilaterāliem un daudzpusējiem nolīgumiem, par kuriem patlaban notiek sarunas, kā arī ar vienotā tirgus attīstību, jo īpaši attiecībā uz digitālo vienoto tirgu; nodrošināt ES iekšpolitikas un ārpolitikas saskaņotību un veicināt integrētu pieeju ārlietām; ievērot attīstības politikas saskaņotības principu un veicināt 2015. gada septembrī pieņemto ilgtspējīgas attīstības mērķu īstenošanu;
- viii. ierosināt konkrētus aizsardzības pasākumus tūristiem, lai cita starpā padarītu pārredzamāku starptautiskās viesabonēšanas maksu, tostarp starptautiskiem zvaniem un īsziņām piemēroto maksu, ierobežotu ļaunprātīgu maksas iekasēšanu no patērētājiem, kuri izmanto savas kredītkartes ārpus Eiropas, un saglabātu ES un dalībvalstu tiesības publicēt drošības brīdinājumus par tūristu galamērķiem;
- ix. iekļaut pārskatīšanas klauzulu, ar kuru tiek noteikts mehānisms, kas līgumslēdzēja pusei sniedz iespēju izstāties no nolīguma vai pārtraukt, vai atcelt pakalpojuma liberalizācijas pienākumus, jo īpaši darba un sociālo standartu pārkāpšanas gadījumā;
- x. nekavējoties publiskot ilgtspējas ietekmes novērtējumu un, kad sarunas ir pabeigtas, to attiecīgi atjaunināt, īpaši ņemot vērā TiSA ietekmi uz iedzīvotājiem, vietējām un reģionālajām iestādēm, jaunattīstības valstīm, kas nepiedalās sarunās, kā arī sociālo un nodarbinātības situāciju ES; veikt sīki izstrādātu un savlaicīgu novērtējumu par GATS ietekmi uz Eiropas ekonomiku kopš tā stāšanās spēkā; ilgtspējas ietekmes novērtējuma pabeigšanā pilnībā iesaistīt sociālos partnerus un pilsonisko sabiedrību; lūgt Parlamenta pētniecības dienestus publiskot visaptverošu un informatīvu pētījumu par TiSA sarunu tvērumu un iespējamo ietekmi, tostarp ietekmi uz dzimumu līdztiesību un nepieciešamību likvidēt tādas parādības kā "stikla griesti" un vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirība; veikt pamattiesību pārbaudi, lai Parlaments varētu pieņemt informētu lēmumu par TiSA apstiprināšanu vai neapstiprināšanu;
- xi. nodrošināt, ka to ieguldītāju un valstu strīdu izšķiršanas mehānismus nevar "importēt" no citiem divpusējiem ieguldījumu līgumiem, pamatojoties uz lielākās labvēlības režīma klauzulām;

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

b) attiecībā uz piekļuvi tirgum:

- i. izslēgt sabiedriskos pakalpojumus un audiovizuālos pakalpojumus no nolīguma piemērošanas tvēruma un īstenot piesardzīgu pieeju kultūras jomas pakalpojumiem, neskarot GATS noteiktās ES saistības; rast iespēju pusēm, nozarēm un valdības līmeņiem uzņemties vērienīgas saistības, jo īpaši turpmāk atverot ārvalstu tirgus publisko iepirkumu, telesakaru, transporta un finanšu un profesionālo pakalpojumu jomā;
- ii. nodrošināt savstarpīgumu visos līmeņos; atbalstīt uz saistībām attiecināmo horizontālo noteikumu izmantošanu, lai noteiktu kopīgus mērķus, neskarot GATS XVI un XVII pantā noteiktās tiesības un pienākumus, un ņemt vērā, ka šādas obligātas prasības noteiktu konkrētus rādītājus valstīm, kuras ir ieinteresētas līdzdalībā; saskaņā ar GATS IV pantu nodrošināt rīcības brīvību jaunattīstības un vismazāk attīstītajām valstīm, kad tiek noteikts nolīguma mērķu vērienīgums; lai nodrošinātu, ka, īstenojot nolīgumu, pakalpojumu nozarē tiek radīti vienlīdzīgas konkurences apstākļi un atvērti jauni tirgi ES pakalpojumu sniedzējiem;
- iii. neiekļaut ES saistībās tādu jaunu pakalpojumu sniegšanu, kas nav iekļauti atbilstošajā klasifikācijas sistēmā, vienlaikus saglabājot iespēju tos iekļaut jebkurā laikā;
- iv. noraidīt "atturēšanās no jebkuras darbības" un "sprūdrata" klauzulu piemērošanu visām tirgus piekļuves un valsts režīma saistībām un noraidīt to piemērošanu jutīgām nozarēm, piemēram, sabiedriskajiem un kultūras jomas pakalpojumiem, publiskajiem iepirkumiem, 4. režīmam, transporta un finanšu pakalpojumiem; atļaut pietiekamu rīcības brīvību, lai vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojumi atkal nonāktu sabiedrības kontrolē; saglabāt ES un dalībvalstu tiesības saskaņā ar GATS mainīt to grafikā paredzētās saistības;
- v. uzņemties ierobežotas saistības 1. režīmā, jo īpaši digitālo un finanšu pakalpojumu un autotransporta jomā, lai novērstu regulējuma arbitrāžu un sociālo dempingu; tomēr uzņemties vērienīgas saistības un atpazīt aktīvas intereses telesakaru satelītu pakalpojumu, jūras transporta pakalpojumu un pārapdrošināšanas jomā; atzīt, ka šādas saistības var sniegt rezultātus tikai atbilstoši reglamentētā vidē; nodrošināt, ka tiek pilnībā ievēroti ES tiesību akti un ka tie tiek piemēroti ārvalstu pakalpojumu sniedzējiem, ja uzņēmums ES patērētājiem sniedz pakalpojumu no ārvalstīm, kā arī iekļaut noteikumus, kas nodrošinātu patērētājiem viegli pieejamu tiesisko aizsardzību; vienlaikus noteikt izaicinājumus, ar ko patērētāji saskaras, veicot darījumus ar trešās valstīs reģistrētiem pakalpojumu sniedzējiem, sniegt patērētājiem informāciju par viņu tiesībām uz tiesisko aizsardzību šādos apstākļos un nepieciešamības gadījumā ierosināt konkrētus pasākumus;
- vi. pieņemt mērķtiecīgu pieeju 3. režīmā, cenšoties novērst trešās valsts ierobežojumus attiecībā uz komerciālo klātbūtni un uzņēmējdarbības vietu, piemēram, ārvalstu kapitāla maksimālo robežvērtību un kopuzņēmuma prasības, kas ir būtiski svarīgas, lai palielinātu 1. un 4. režīmā sniegto pakalpojumu apjomu, vienlaikus saglabājot pašreizējo atrunu līmeni ES mērogā;
- vii. ņemt vērā, ka ES ir aktīvi ieinteresēta augsti kvalificētu speciālistu ārējā mobilitātē; neuzņemties jaunas saistības, kas nav paredzētas GATS, attiecībā uz iekšējo mobilitāti, kamēr pārējās puses nav būtiski uzlabojušas savu piedāvājumu; apstiprināt, ka darba klauzula ietver likumīgu prasību ārvalstu pakalpojumu sniedzējiem ievērot ES un dalībvalstu tiesību aktus sociālajā un darba jomā, kā arī kopīgumus; uzņemties mērķtiecīgas 4. režīma saistības attiecībā uz tiem gadījumiem, kuri ir 3. režīma saistību pamatā; saglabāt spēju veikt ekonomisko vajadzību un darbaspēka tirgus pārbaudes attiecībā uz līgumpakalpojumu sniedzējiem un neatkarīgiem speciālistiem;
- viii. ievērot dalībvalstu suverēnās tiesības izvēlēties, kuru nozari un kādā apjomā atvērt ārvalstu konkurencei, īstenojot ierobežojumus un izņēmumus; nepieļaut spiediena izdarīšanu uz dalībvalstīm, lai tās pilnībā neizmantotu šīs tiesības;

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

- ix. saskaņā ar LESD 14. un 106. pantu, kā arī tā 26. protokolu izslēgt no nolīguma piemērošanas tvēruma pašreizējos un turpmākos vispārējas nozīmes pakalpojumus, kā arī vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumus (tostarp arī ūdensapgādes, veselības aprūpes un sociālos pakalpojumus, sociālā nodrošinājuma sistēmas, izglītību, atkritumu apsaimniekošanu un sabiedrisko transportu); nodrošināt, ka Eiropas, valsts un vietējās pārvaldes iestādes pilnībā saglabā tiesības ieviest, pieņemt, saglabāt vai atcelt visus pasākumus attiecībā uz sabiedrisko pakalpojumu pasūtīšanu, organizēšanu, finansēšanu un sniegšanu; piemērot šo izņēmumu neatkarīgi no tā, kā šie sabiedriskie pakalpojumi tiek sniegti vai finansēti; nodrošināt, ka nolīguma piemērošanas tvērumā netiek iekļauts jautājums par sociālā nodrošinājuma sistēmām; noraidīt priekšlikumu attiecībā uz pacientu mobilitātes pielikumu, kam iebilst vairākums TiSA dalībnieku; atzīt lielo Eiropas iedzīvotāju uzticēšanos kvalitatīviem sabiedriskajiem pakalpojumiem, kas ir sociālās un teritoriālās kohēzijas aspekts;
- x. noraidīt ierobežojumus vienas un tās pašas pārvaldes iestādes uzraudzībā esošo uzņēmumu šķērssubsidēšanai, ja tie pārsniedz ES un valsts tiesību aktos paredzētos ierobežojumus;
- xi. neskarot GATS, censties ieviest nepārprotamu "zelta standarta" klauzulu, kuru varētu ietvert visos tirdzniecības nolīgumos un kas nodrošinātu, ka sabiedrisko pakalpojumu klauzulu piemēro visiem pakalpojumu sniegšanas veidiem un visiem pakalpojumiem, kurus Eiropas, valsts vai reģionālās pārvaldes iestādes uzskata par sabiedriskajiem pakalpojumiem visās nozarēs un neatkarīgi no pakalpojuma monopolstāvokļa;
- xii. ar horizontāli un juridiski saistošu klauzulu, kas ir piemērojama visam nolīgumam, nodrošināt saskaņā ar LESD 167. panta 4. punktu un 2005. gada UNESCO Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu, ka līgumslēdzējām pusēm ir tiesības pieņemt vai saglabāt visus pasākumus saistībā ar kultūras un valodu daudzveidības aizsardzību vai veicināšanu, neatkarīgi no izmantotās tiešsaistes vai bezsaistes tehnoloģijas vai izplatīšanas platformas;

c) attiecībā uz noteikumiem par digitālo ekonomiku;

- i. nodrošināt pārrobežu datu plūsmu atbilstīgi vispārējām tiesībām uz privātumu;
- ii. saglabāt piesardzību sarunās par nodaļām attiecībā uz datu un privātās dzīves aizsardzību;
- iii. apstiprināt, ka datu aizsardzība un tiesības uz privātumu ir nevis tirdzniecības šķēršļi, bet pamattiesības, kas ietvertas LES 39. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantā, kā arī Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 12. pantā; apstiprināt, ka nepieciešams augsts uzticības līmenis, lai izstrādātu uz datu plūsmu balstītu ekonomiku; pilnīgi ievērot šīs pamattiesības, pienācīgi ņemot vērā pašreizējo digitālās ekonomikas attīstību un pilnībā ievērojot Eiropas Tiesas spriedumu "drošības zonas" lietā; iekļaut visaptverošu, viennozīmīgu, horizontālu, autonomu un juridiski saistošu noteikumu, pamatojoties uz GATS XIV pantu, kurā paredzēts šā nolīguma tvērumā neiekļaut spēkā esošo un turpmāko ES tiesisko regulējumu personas datu aizsardzības jomā, neparedzot nosacījumu, ka tam jābūt saskaņotam ar citām TiSA nodaļām; piemērot šādus noteikumus visiem pārējiem TiSA pielikumiem; nekavējoties TiSA e-komercijas pielikumā paust oficiālu atbalstu šādiem priekšlikumiem; atbalstīt priekšlikumus, kuru mērķis ir nodrošināt, ka valsts tiesiskais regulējums attiecībā uz lietotāju personas datu aizsardzību tiek piemērots, nepieļaujot diskrimināciju; noteikumus, kas ir paredzēti iepriekš minētajā pielikumā, piemērot visiem pārējiem TiSA pielikumiem, tostarp tiem, kas attiecas uz finanšu pakalpojumiem;
- iv. nodrošināt, ka attiecībā uz Eiropas iedzīvotāju personas datu plūsmu pasaules līmenī tiek pilnībā ievēroti Eiropā spēkā esošie datu aizsardzības un drošības noteikumi; nodrošināt, ka iedzīvotāji saglabā kontroli pār saviem datiem; tādēļ noraidīt visaptverošus (*catch-all*) noteikumus attiecībā uz datu plūsmu, kuri nav pietiekami atbilstīgi datu aizsardzības standartiem;

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

- v. nekavējoties un oficiāli noraidīt e-komercijas pielikumā minētos ASV priekšlikumus par informācijas apriti;
- vi. ņemt vērā, ka skaidri noteikts un savstarpēji apstiprināts tiesiskais regulējums garantē ātru informācijas apmaiņu, kad nepieciešams novērst draudus drošībai; nodrošināt GATS XIVa panta dublēšanu TiSA pamattekstā; nodrošināt, ka valsts drošības klauzulu pamatā ir atbilstīgi nepieciešamības kritēriji; tomēr stingri noraidīt jebkādu GATS XIVa pantā ietvertu valsts drošības izņēmumu darbības jomas paplašināšanu, kā arī jebkādas aplinku tehnoloģijas; nekavējoties un oficiāli noraidīt šādu priekšlikumu iekļaušanu TiSA;
- vii. atzīt, ka digitālā inovācija ir ekonomikas izaugsmes un ražīguma virzītājs visā ekonomikā; atzīt, ka datu plūsmas ir būtisks pakalpojumu ekonomikas dzinējspēks un viens no pamatelementiem tradicionālo ražošanas uzņēmumu globālajā vērtības ķēdē un ka tam ir liela nozīme digitālā vienotā tirgus attīstībā; tādēļ censties panākt piespiedu datu lokalizācijas prasību vispārēju aizliegumu un nodrošināt, ka TiSA tiek ietverti ilgtspējīgi noteikumi, kas arī novērš digitālās pasaules sadrumstalotību; ņemt vērā, ka piespiedu lokalizācijas prasības, liekot pakalpojumu sniedzējiem izmantot vietējo infrastruktūru vai reģistrēt vietējo pārstāvniecību kā nosacījumu pakalpojumu sniegšanai, kavē divpusējus ārvalstu tiešos ieguldījumus; tādēļ pielikt pūles, lai šo praksi pēc iespējas plašāk izskaustu Eiropā un ārpus tās, vienlaikus pieļaujot nepieciešamos izņēmumus, pamatojoties uz likumīgiem sabiedriskās politikas mērķiem, piemēram, patērētāju aizsardzību un pamattiesību aizsardzību;
- viii. nodrošināt, ka galīgā nolīguma noteikumi atbilst spēkā esošajiem un turpmākajiem tiesību aktiem ES līmenī, tostarp ES reglamentējošajiem noteikumiem par vienoto Eiropas elektronisko sakaru tirgu, Vispārīgajai datu aizsardzības regulai, E-privātuma direktīvai (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) un paziņojumā par digitālo vienoto tirgu ietvertajiem 16 pasākumiem; nodrošināt neitralitāti un atklātu internetu; nodrošināt, ka personas datus ārpus Savienības var pārsūtīt tikai tad, ja tiek ievēroti ES datu aizsardzības tiesību aktos paredzētie noteikumi par pārsūtīšanu uz trešām valstīm; jo īpaši garantēt, ka ES saglabā spēju apturēt personas datu nosūtīšanu trešām valstīm, kurās trešās personas noteikumi neatbilst ES standartiem atbilstības jomā, kurās uzņēmumi neizmanto alternatīvus līdzekļus, piemēram, saistošus uzņēmuma noteikumus vai standarta līguma noteikumus, un kurās nav spēkā Direktīvas 95/46/EK 26. panta 1. punktā minētie izņēmumi; novērst ģeogrāfiskās bloķēšanas praksi un uzturēt spēkā interneta brīvas pārvaldības principu; sadarboties ar atbilstošajos formātos iesaistītajām personām, lai nodrošinātu pietiekami stingru datu aizsardzības standartu pieņemšanu;
- ix. telesakaru nozarē veicināt uz noteikumiem balstītu konkurenci, nodrošinot pakalpojumu sniedzēju un patērētāju intereses; novērst pastāvīgo regulējuma nesimetriskumu telesakaru nozarē, liedzot līgumslēdzējam pusēm piemērot ārvalstu kapitāla maksimālo robežvērtību, nosakot konkurenci veicinošus vairumtirdzniecības piekļuves noteikumus tagadējiem operatoru tīkliem, nodrošinot skaidrus un nediskriminējošus noteikumus attiecībā uz licencēšanu, kā arī nodrošinot reālu "pēdējās jūdzes" infrastruktūras pieejamību ES telesakaru pakalpojumu sniedzējiem, garantējot regulatoru neatkarību un atbalstot telesakaru pakalpojumu paplašinātu definīciju, kas attiecināta uz visu veidu tīkliem; nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus visiem operatoriem un nodrošināt, ka trešo valstu uzņēmumi no oligopoliem tirgiem negūst priekšrocības, izmantojot ES tirgus sadrumstalotību; garantēt, ka TiSA puses ievēro principu, kas paredz brīvu un nediskriminējošu interneta pieejamību pakalpojumu sniedzējiem un patērētājiem; garantēt, ka ES operatoriem TiSA dalībvalstīs ir tainīga un simetriska piekļuve telekomunikāciju pakalpojumu tirgum bez jebkādiem beztarifu un pārrobežu šķēršļiem, tostarp regulatīvām prasībām, asimetriskiem standartiem, tehnoloģiskām normām vai ierobežojumiem;
- x. stingri atbalstīt noteikumus par starptautisko mobilo sakaru viesabonēšanu un piemērot tos arī starptautiskiem zvaniem un izziņām; paplašināt publiski pieejamo informāciju par īstermiņa mazumtirdzniecības tarifiem un atbalstīt ilgtermiņa robežvērtības, lai samazinātu cenas; nodrošināt, ka TiSA nerada nekādus šķēršļus divpusējiem līgumiem šajā jomā; virzīt tiešsaistes patērētāju aizsardzības jautājumu, jo īpaši saistībā ar nevēlamām komerciāliem elektroniskajiem paziņojumiem;

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

- xi. veidot efektīvu sadarbību attiecībā uz nodokļiem digitālajā jomā, balstoties uz Eiropas Komisijas platformas labai nodokļu pārvaldībai veikumu, un jo īpaši — nodrošināt saikni starp nodokļu piemērošanu un nozares uzņēmumu reālo saimniecisko darbību;

d) *attiecībā uz mobilitātes noteikumiem:*

- i. nodrošināt, ka nekas neliegs ES un tās dalībvalstīm saglabāt, uzlabot un piemērot savus noteikumus darba un sociālajā jomā, koplīgumus, kā arī tiesību aktus, kas reglamentē fizisku personu ieceļošanu un pagaidu uzturēšanos ES vai dalībvalstu teritorijā, tostarp pasākumus, kas ir jāveic, lai nodrošinātu fizisko personu organizētu pārvietošanos pāri to robežām, cita starpā, piemēram, uzņemšanu vai uzņemšanas vai ieceļošanas apstākļu radīšanu; saskaņā ar Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pašlaik un turpmāk nodrošināt, ka uzņēmējvalsts minimālie darba nosacījumi un apstākļi ir piemērojami visiem pakalpojumu sniedzējiem, kas piekļūst ES; nodrošināt, ka visiem darba ņēmējiem, kas ierodas Eiropā, neatkarīgi no viņu izcelsmes valsts ir tādas pašas darba tiesības kā uzņēmējvalsts valstspiederīgajiem un ka tiek ievērots princips, saskaņā ar kuru par vienādu darbu ir jāsaņem vienāda samaksa; nodrošināt, ka TiSA puses ratificē un efektīvi īsteno Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) astoņas pamatkonvencijas; aicināt visas puses ratificēt un īstenot galvenos SDO standartus un veicināt citas attiecīgas SDO konvencijas un ANO rezolūcijas; nodrošināt, ka ES teritorijā tiek ievērotas ES un dalībvalstu darba tiesības, kā arī koplīgumi; stiprināt ES uzraudzības un īstenošanas mehānismu, lai novērstu pārkāpumus; mudināt dalībvalstis palielināt darba inspekcijām pieejamos resursus; steidzami apkopot un iesniegt sīki izklāstītu informāciju par to pakalpojumu sniedzēju skaitu un veidu, kuri pašlaik darbojas ES teritorijā saskaņā ar 4. režīmu, tostarp norādot viņu uzturēšanās ilgumu; nodrošināt, ka turpmāk pārrobežu piekļuve datiem ES teritorijā ir daudz efektīvāka; iekļaut drošības klauzulu, saskaņā ar kuru uzņēmumiem būtu aizliegts apiet vai sabotēt tiesības uz kolektīvo rīcību, koplīguma sarunu un strīdu par darba tiesībām laikā izmantojot trešo valstu darba ņēmējus, un saskaņā ar GATS X pantā noteiktajiem ierobežojumiem ļaut TiSA dalībvalstīm piemērot jebkādas vajadzīgās aizsardzības normas, ja uz šo dalībvalstu algām tiek izdarīts spiediens, tiek apdraudētas šo valstu darba ņēmēju tiesības vai tiek pārkāpti standarti, par kuriem panākta vienošanās; mudināt visas līgumslēdzējas puses ievērot galvenos ESAO principus attiecībā uz starptautiskiem uzņēmumiem;
- ii. atgādināt, ka 4. režīma saistībām jāattiecas tikai uz augsti kvalificētu speciālistu, piemēram, personu, kurām ir universitātes grāds vai līdzvērtīgs maģistra grāds vai kas ieņem augstākās pārvaldības amatus, pārvietojoties īpašā nolūkā, ierobežotā laikposmā un saskaņā ar īpašiem noteikumiem, kas paredzēti tās valsts tiesību aktos, kurā pakalpojums tiek sniegts, kā arī līgumā, kurā ir ievēroti šādi valsts tiesību akti; šajā sakarībā prasa ievērot un īstenot Pakalpojumu direktīvas (2006/123/EK) 16. pantu; noraidīt būtiskas izmaiņas 4. režīma noteikumos, kas noteikti GATS, un apsvērt Direktīvas 2014/66/ES par ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem trešo valstu valstspiederīgajiem saistībā ar pārcelšanu uzņēmuma ietvaros pārskatīšanu;
- iii. pielikumu, kas attiecas uz 4. režīmu, atzīt par nozīmīgu Eiropas interesēm, ņemot vērā, ka ES speciālisti ir ļoti izglītoti un mobili un ka ES uzņēmumiem arvien vairāk ir vajadzīgas ārvalstu speciālistu īpašās prasmes Eiropā un savi speciālisti ārpus Eiropas, lai atbalstītu jaunu uzņēmējdarbības veidu ieviešanu; nodrošināt, ka šī mobilitāte sniedz priekšrocības ne tikai Eiropas uzņēmumiem, bet arī Eiropas darba ņēmējiem;
- iv. noraidīt jebkādas priekšlikumus par vīzām un citām ieceļošanas procedūrām, izņemot tos, kuru mērķis ir palielināt pārredzamību un administratīvo procedūru racionalizēšanu; nodrošināt, ka TiSA neattiecas uz pasākumiem, kas skar fiziskas personas, kuras meklē piekļuvi kādas puses darba tirgum, un uz pasākumiem saistībā ar pilsonību, pastāvīgu dzīvesvietu vai pastāvīgu nodarbinātību; noteikt atbilstošus aizsardzības pasākumus, kas nodrošinātu, ka pagaidu pakalpojumu sniedzēji atgriežas izcelsmes valstī;
- v. centies panākt horizontālu aizliegumu prasībai par komerciālas klātbūtnes ieviešanu vai prasībai būt par rezidentu, kas izvirzīta par profesionālu pakalpojumu sniegšanas priekšnosacījumu; ierobežot pielikuma par profesionālajiem pakalpojumiem darbības jomu, attiecinot to uz katras līgumslēdzējas puses saistību sarakstu;

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

vi. censties izveidot regulējumu, lai panāktu mācību, akadēmisko grādu un profesionālo kvalifikāciju savstarpēju atzīšanu, jo īpaši arhitektūras, grāmatvedības un tieslietu nozarēs, vienlaikus nodrošinot piegādātāja kompetenci un tādējādi arī sniegto pakalpojumu kvalitāti saskaņā ar ES profesionālo kvalifikāciju direktīvām, un novēršot automatisku un kvantitatīvu universitātes grādu atzīšanu;

vii. prasīt, lai pielikumā par 4. režīmu tiktu precīzi definēts darba ņēmēju jēdziens;

e) attiecībā uz noteikumiem par finanšu pakalpojumiem:

i. panākt nolīgumu, kurā ir vērienīgs, bet līdzsvarots pielikums, kas aptver noteikumus par visu veidu finanšu pakalpojumu sniegšanu, jo īpaši banku un apdrošināšanas jomā, un kas ir plašāks par GATS finanšu pakalpojumu pielikumu un kas veicina ilgtermiņa ilgtspējīgu izaugsmi saskaņā ar stratēģijas "Eiropa 2020" mērķiem; izvirzīt par mērķi finanšu sistēmas un atsevišķu finanšu iestāžu stabilitāti, garantējot pilnīgu atbilstību pēckrīzes regulatīvajai videi un godīgu konkurenci finanšu pakalpojumu sniedzēju starpā; panākt tāda nolīguma noslēgšanu, kas Eiropas patērētājiem sniedz labumu un aizsardzību, nodrošinot augšupēju finanšu regulējuma konvergenci un plašāku finanšu pakalpojumu izvēli; izvirzīt par mērķi pienācīgu patērētāju aizsardzību, tostarp datu aizsardzību un tiesības uz privātumu, kā arī saprotamas un pareizas informācijas sniegšanu, kas ir īpaši svarīgi, lai samazinātu informācijas asimetriju;

ii. noteikt *TiSA* dalībvalstīm pienākumu īstenot un piemērot standartus finanšu nozares reglamentēšanai un uzraudzībai, līdzīgus G 20, Bāzeles Banku uzraudzības komitejas, Finanšu stabilitātes padomes, Starptautiskās Vērtspapīru komisiju organizācijas un Starptautiskās Apdrošināšanas uzraudzību asociācijas apstiprinātajiem standartiem; rīkoties, lai PTO Saprašanās memoranda par finanšu pakalpojumiem galvenie elementi tiktu pārņemti *TiSA*, vienlaikus uzlabojot Saprašanās memoranda sagatavošanu, lai to precīzi saskaņotu ar pašreiz spēkā esošajām ES politikas pamatnostādņēm šajās jomās; nodrošināt, ka *TiSA* palīdz novērst dubultu nodokļu aplikšanu un nekādā gadījumā neveicina vai nerada iespējas krāpšanai nodokļu jomā, nodokļu nemaksāšanai, agresīvai nodokļu plānošanai vai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai; panākt, ka padziļinātas saistības (jo īpaši attiecībā uz tirgus piekļuvi) uzņemas valstis, kurām pašlaik nav divpusējās tirdzniecības vienošanos ar ES, — piemēram, Austrālija, Jaunzēlande, Honkonga un Taivāna, — vai ir ļoti ierobežotas saistības PTO līmenī, — piemēram, Čīle un Turcija —, vai ļoti ierobežotas divpusējās saistības attiecībā uz finanšu pakalpojumiem, — piemēram, Meksika;

iii. iekļaut *TiSA* īpašo piesardzības izņēmumu, kura pamatā ir ES un Kanādas visaptverošo ekonomikas un tirdzniecības nolīgums (*CETA*), saglabājot līgumslēdzēju pušu suverēnās tiesības atkāpties no savām tirdzniecības saistībām un pieņemt jebkādu pasākumu, ko tās uzskata par nepieciešamu, lai regulētu savu finanšu un banku nozari piesardzības un uzraudzības apsvērumu dēļ, tā nodrošinot savu finanšu sistēmas stabilitāti un integritāti;

iv. nodrošināt, lai finanšu pakalpojumu jomā netiktu apstiprinātas nekādas jaunas saistības, kas varētu apdraudēt ES finanšu regulējumu, liekot ES novērsties no sava finanšu nozares uzlabotā tiesiskā regulējuma vai neļaujot ES izmantot tiesību aktus nolūkā novērst to, ka finanšu iestādes uzņemas pārāk lielu risku; nodrošināt, ka šis nolīgums nekādā veidā neierobežos ES regulējošo iestāžu spēju saskaņā ar tās tiesisko regulējumu atļaut vai aizliegt jebkurus pašreizējos vai jaunus finanšu produktus;

v. kaut gan ir jāpalielina finanšu pakalpojumu pieejamība pasaules līmenī, ņemot vērā to nozīmi izaugsmei un ekonomikai, izslēgt pārrobežu finanšu pakalpojumus no ES saistībām, tostarp portfeļa pārvaldības, kamēr nav panākta finanšu noteikumu konverģence augstākajā līmenī, izņemot dažus atsevišķus un pienācīgi pamatotus gadījumus, piemēram, pārpadrošināšanas pakalpojumu sniegšanu starp uzņēmumiem; īpaši apsvērt to, ka ir svarīgi skaidri un saprotami noteikumi un procedūras nolūkā atļaut trešās valstīs reģistrētajiem uzņēmumiem sniegt šādus pakalpojumus ES un attiecīgā gadījumā tas, ka ES nepārprotami atzīst, ka šo uzņēmumu izcelsmes valstij ir

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

īstenojams regulatīvais un uzraudzības regulējums, kas ir līdzvērtīgs ES regulējumam, lai nodrošinātu, ka neuzraudzīts uzņēmums nevar strādāt Savienībā un ka starp Eiropas un ārvalstu uzņēmumiem ir nodrošināti vienlīdzīgi konkurences apstākļi neatkarīgi no to uzņēmējdarbības vietas jurisdikcijas; paralēli TiSA nekavējoties rīkoties, lai satuvinātu atšķirīgos veidus, kādos valstis pašlaik atzīst citu jurisdikciju regulatīvo un uzraudzības režīmu līdzvērtīgumu, kas pašlaik ir cēlonis pasaules finanšu pakalpojumu tirgu sadrumstalotībai, panākot vienošanos, ka lēmumam par līdzvērtīgumu vajadzētu būt pārredzama novērtējuma rezultātam par to, vai katras jurisdikcijas noteikumi sasniedz vienus un tos pašus mērķus, un ka, lai gan šādam lēmumam būtu jāseko pēc savlaicīgiem un regulāriem divpusējiem dialogiem, tas var būt vienpusējs, ja nav iespējama savstarpēja atzīšana;

vi. pieprasīt padziļināta un neatkarīga *ex-ante* neatkarīga ietekmes novērtējuma veikšanu, lai novērtētu, kādas ekonomiskās un sociālās sekas radīs turpmāka finanšu jomas liberalizācija, kas tiks īstenota saskaņā ar TiSA;

vii. atzīt, ka jauna regulējuma noteikšanas process, kas tika sākts pēc finanšu krīzes, vēl nav pabeigts, tostarp attiecībā uz prasībām saistībā ar konkrētām juridiskām formām, dalīšanām (piemēram, banku nošķiršana), uzņēmējdarbības izmaiņām vai apjoma samazināšanu;

f) attiecībā uz loģistikas noteikumiem:

i. censties panākt vērīgu, bet līdzsvarotu regulējumu attiecībā uz transporta nozari, kura ir izšķirīgi svarīga globālo vērtības ķēžu ilgtspējīgā izveidē; palielināt transporta pakalpojumu sniegšanas ātrumu, uzticamību, drošību un savietojamību, radot priekšrocības komerc klientiem un individuāliem lietotājiem, kā arī darba ņēmējiem; nodrošināt saskaņotību ar ES klimata politiku; ņemt vērā transporta un piegādes pakalpojumu nozīmi Eiropas ekonomikā un nodarbinātībai, ņemot vērā, ka Eiropas kuģu īpašnieku kontrolē atrodas 40 % no pasaules tirdzniecības flotes, ka aviācijas nozare nodrošina vairāk nekā 5 miljonus darbvieta un ka Eiropas dzelzceļa rūpniecības saražotais dzelzceļa aprīkojums un sniegtie pakalpojumi pārsniedz pusi no visas pasaules apjoma, un ka autotransportam joprojām ir liela nozīme ES loģistikā; tādēļ atzīt transporta pakalpojumu potenciālu bezdarba līmeņa samazināšanā Eiropā; nodrošināt, ka sarunās ņem vērā transporta nozares straujo attīstību un uz sadarbību balstītu ekonomisku transporta veidu pieaugošo nozīmi Eiropas iedzīvotāju ikdienas dzīvē; pieprasīt, lai ārvalstu uzņēmumi, ES teritorijā sniedzot savus transporta un piegādes pakalpojumus, ievēro spēkā esošos ES reglamentējošos standartus;

ii. censties uzlabot piekļuvi ārvalstu tirgiem un mazināt pret konkurenci vērstus regulējuma pasākumus, īpaši tos, kuri nodara kaitējumu videi un mazina transporta pakalpojumu efektivitāti, un pasākumus, kurus saistībā ar ārvalstnieku īpašumtiesībām piemēro trešās valstis, vienlaikus likumīgi nodrošinot valsts iestāžu tiesības reglamentēt transportu un garantēt sabiedrisko transportu; novērst ierobežojumus kabotāžas nozarē un nepieļaut situāciju, ka komercpāravadātāji bez kravas atgriežas no uzņemšanas valsts, jo īpaši pielikumos par jūras un gaisa transportu;

iii. ierosināt noteikumus, kuri vērsti uz to, lai pastiprinātu pasažieru tiesības, jo īpaši pielikumā par gaisa transportu, un arī attiektos uz visiem transporta veidiem, lai nolīgums atbilstu arī patērētāju interesēm;

iv. saglabāt dalībvalstu tiesības attiecībā uz spēkā esošajiem vai turpmākajiem valsts noteikumiem un divpusējiem vai daudzpusējiem autotransporta nolīgumiem, tostarp tranzīta atļaujas prasībām; izslēgt visus noteikumus, kuri veicina profesionālu autovadītāju ieceļošanu un uzturēšanos, no pielikuma par autotransportu darbības jomas; noraidīt prasības uzņemties jebkādas 4. režīma saistības autotransporta nozarē;

v. nodrošināt atbilstību starptautiskajiem standartiem, piemēram, tiem, ko apstiprinājusi Starptautiskā Jūrniecības organizācija un Starptautiskā Civilās aviācijas organizācija, uzskatīt tos par minimālajiem standartiem un iebilst pret šo starptautisko kritēriju pazemināšanu; kā ilgtermiņa mērķi īstenot saistošus starptautiskās tirdzniecības

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

noteikumus jūras un gaisa transporta nozarē; nodrošināt to SDO konvenciju, kas attiecas uz loģistikas un transporta nozari, piemēram, Konvencijas par darbu jūrniecībā, piemērošanu; uzsvērt, ka ES un dalībvalstu tiesību aktos ir paredzētas priekšrocības darba ņēmējiem, tostarp drošība un drošums, kā arī patērētāju un vides aizsardzība; uzsvērt, ka visiem — gan ārvalstu, gan vietējiem — pakalpojumu sniedzējiem ES ir jāievēro šie tiesību akti; atzīt, ka pakalpojumu kvalitāte ir cieši saistīta ar nodarbinātības kvalitāti un pastāvošo tiesisko regulējumu;

vi. nodrošināt līdzsvaru starp konkurētspējīgas pasta nozares liberalizāciju, kas ir būtisks faktors pakalpojumu un digitālās ekonomikas turpmākas attīstības nodrošināšanai, un vispārējo pasta pakalpojumu aizsardzību, jo tiem ir būtiska nozīme sociālās, ekonomiskās un teritoriālās kohēzijas veicināšanā; tādēļ novērst pret konkurenci vērstu šķērssubsidēšanu un palielināt piekļuvi trešo valstu tirgiem, vienlaikus nodrošinot katras līgumslēdzēja puses noteikto vispārējo pakalpojumu sniegšanas saistību izpildīšanu;

vii. atgādināt par jūras transporta — gan kā nozares, gan starptautiskās tirdzniecības veicinātāja — izšķirošo nozīmi pasaules ekonomikā; atbalstīt skaidru tekstu, kurā iekļautas stingras saistības par ostu pieejamības, kā arī tirgu pieejamības un nacionālo režīmu nodrošināšanu starptautiskajiem jūras transporta pakalpojumiem;

g) *attiecībā uz noteikumiem par iekšzemes regulējumu un pārredzamību:*

i. likumīgi saglabāt Eiropas, valsts un vietējām pārvaldes iestādēm piešķirtās reglamentēšanas tiesības sabiedrības interešu vārdā, lai tās nebūtu stingrāk ierobežotas par GATS noteikumiem un uz tām neattiektos nepieciešamības pārbaudes; nodrošināt, ka pielikumu noteikumi nav stingrāki par GATS VI pantā vai ES tiesību aktos ietvertajiem principiem;

ii. noteikt, ka sarunās iesaistītajām pusēm ir tiesiskuma struktūras un neatkarīgas tiesas, kas nodrošina tiesiskās aizsardzības iespējas, garantējot ieguldītāju un iedzīvotāju tiesību īstenošanu;

iii. veicināt labu pārvaldību un pārredzamību un sekmēt labu praksi administratīvajos, reglamentējošos un likumdošanas procesos, mudinot veikt pasākumus plašā mērogā, lai palielinātu lēmumu pieņēmēju neatkarību, lēmumu pārredzamību un demokrātisko pārskatatbildību un mazinātu birokrātiju; uzsvērt, ka patērētāju, veselības un vides aizsardzība un drošība, kā arī darba tiesības ir jāizvirza reglamentējošo centienu uzmanības centrā; nodrošināt, ka jebkādas izmaiņas ES regulatīvās aizsardzības līmenī ir tikai augšupejošas, nevis lejupejošas;

iv. nodrošināt vispārējā pakalpojuma sniegšanu tā, lai, piemēram, attālo reģionu, pierobežas zonu, kalnu reģionu vai salu iedzīvotāji saņemtu identisku standartu pakalpojumu un nemaksātu vairāk kā cilvēki, kuri dzīvo pilsētās;

v. atzīt, ka saskaņā ar GATS noteikumiem pielikumā par iekšzemes regulējumu vajadzētu nepieļaut, ka līgumslēdzēja puses ievieš tirdzniecības šķēršļus un nevajadzīgus apgrūtinājumus ārvalstu uzņēmumiem, jo īpaši gadījumos, kad šie uzņēmumi iesniedz pieteikumu dažādu atļauju saņemšanai; nodrošināt, ka iekšzemes regulējums turpina pildīt sabiedriskās politikas mērķus;

vi. nodrošināt, ka pieņemtie noteikumi attiecas tikai uz pasākumiem, kas saistīti ar tirdzniecību, piemēram, kvalifikācijas un licencēšanas prasībām un procedūrām, bet tikai tajās nozarēs, kurās līgumslēdzēja puse ir uzņēmusies saistības;

vii. pieprasīt un publiskot juridisku atzinumu pirms Parlamenta balsošanas par galīgo nolīgumu, lai pilnībā novērtētu abus pielikumus par iekšzemes regulējumu un pārredzamību, ņemot vērā ES tiesību aktus, un novērtēt, vai šajās nodaļās noteiktās juridiskās prasības jau tiek ievērotas ES;

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

- viii. precīzi noteikt likumdošanas pārredzamības un objektivitātes principus, lai nodrošinātu, ka šie priekšlikumi nepārņem par visaptverošiem (*catch-all*) noteikumiem;
- ix. nodrošināt, ka tiešsaistē ir publiski pieejama informācija par noteikumiem, kas saistīti ar tirdzniecību, un par to pārvaldību, tostarp zemākā valsts pārvaldes līmenī piemērojamiem noteikumiem; uzsvērt noteikumus, kuri reglamentē licencēšanu un atļauju piešķiršanu; īpaši rosināt vienota tiešsaistes kontaktpunkta izveidi, kurā būtu informēšanas mehānisms MVU, un iekļaut tā koncepcijā MVU;
- x. nodrošināt, ka administratīvās maksas, ko iekasē no ārvalstu uzņēmumiem, ir taisnīgas un nediskriminējošas, ka ir pietiekami tiesiskās aizsardzības līdzekļi, kas nodrošina iespēju iesniegt sūdzību valsts tiesās, ir vienādi pieejami gan valsts, gan ārvalstu pakalpojumu sniedzējiem, un ka spriedumi tiek pieņemti saprātīgā laikā;
- xi. saglabāt ES praksi par sabiedriskās apspriešanas rīkošanu pirms tiesību aktu priekšlikumu izstrādes; nodrošināt, lai sarunās tiktu rūpīgi ievēroti šīs apspriešanas rezultāti;
- xii. noraidīt visus priekšlikumus, kuros pieprasīts obligāti iesniegt trešām pusēm tiesību aktu priekšlikumus pirms to publicēšanas; ņemt vērā, ka ieinteresētajām personām ir atšķirīga piekļuve resursiem un zināšanām, un nodrošināt, lai brīvprātīga ieinteresēto pušu apspriežu iekļaušana TiSA neradītu nepamatoti labvēlīgu attieksmi pret labāk finansētajām organizācijām;
- h) *attiecībā uz noteikumiem, kuri ietverti citās reglamentējošās jomās:*
- i. atzīt, ka TiSA ir iespēja nodrošināt konkurenci, izmantojot noteikumus, nevis, lai izvīrētu noteikumus;
- ii. nodrošināt, ka savstarpēji apstiprinātas saistības tiek ievērotas praksē, atļaut piemērot efektīvas sankcijas un īstenot preventīvus pasākumus attiecībā uz saistību pārkāpšanu; tādēļ iekļaut nolīgumā starpvalstu strīdu izšķiršanas mehānismu, kas jāizmanto līdz brīdim, kad tiek īstenots nolīguma daudzpusējais raksturs un kļūst pieejami PTO strīdu izšķiršanas mehānismi; pārskatīt Regulu (ES) Nr. 654/2014 par Savienības tiesību īstenošanu starptautiskās tirdzniecības noteikumu piemērošanai un izpildei, lai nodrošinātu, ka ES pakalpojumu nozarē var īstenot sankcijas;
- iii. aizstāvēt regulatīvā pielikuma par valsts iepirkumu iekļaušanu, lai nodrošinātu Eiropas uzņēmumu pēc iespējas lielāku līdzdalību ārvalstu iepirkumos, vienlaikus turpinot ņemt vērā ES kritērijus, tostarp sociālos un vides kritērijus, un procedūras Eiropas iepirkumos, jo īpaši attiecībā uz MVU piekļuvi publiskā iepirkuma līgumiem, atbilstības kritērijiem, kuru pamatā ir labākā cenas un kvalitātes attiecība, un robežvērtībām, kuru nesasniegšanas gadījumā noteikumi nav piemērojami; novērst pārredzamības trūkumu un šķēršļus ienākšanai tirgū attiecībā uz valstu, kuras nav ES dalībvalstis, uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumus un visos valdības līmeņos nosodīt savstarpīguma neievērošanu šajā jomā, kā to apliecina preferenciālais režīms, kas tiek nodrošināts vietējiem uzņēmumiem atsevišķās valstīs, vienlaikus ļaujot izvēlēties tirgus piekļuvi un valsts režīma saistības, lai izveidotu daudzpusējību; mudināt līgumslēdzējas puses, kuras vēl nav ratificējušas un īstenojušas PTO Nolīgumu par valsts iepirkumu un tā 2011. gada pārskatīto redakciju, ratificēt un īstenot šo nolīgumu; aicināt Eiropas Savienību pēc ASV uzņēmējdarbības likuma parauga izstrādāt Eiropas uzņēmējdarbības tiesību aktu, kas sekmētu Eiropas MVU un rūpniecības ekonomisko attīstību;
- iv. nodrošināt ES mazo un vidējo pakalpojumu sniedzēju aizsardzību pret negodīgām tirdzniecības praksēm, ko īsteno pakalpojumu sniedzēji no valstīm, kas nav ES dalībvalstis;
- v. mazināt nevajadzīgus šķēršļus ar enerģētiku un vidi saistīto pakalpojumu tirdzniecībā, jo īpaši tādu pakalpojumu tirdzniecībā, kuri saistīti ar atjaunojamo energoresursu un videi draudzīgu tehnoloģiju izstrādi un veicināšanu, vienlaikus saglabājot iespēju noteikt atrunas attiecībā uz piekļuvi tirgum un valsts režīmu attiecībā uz visiem piegādes

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

veidiem šajā jomā, ņemot vērā, ka palielinās tādu pakalpojumu skaits kā ierīkošana, pārvaldība un remontdarbi, kas tiek pārdoti kopā ar produktiem šajās divās jomās; apstiprināt, ka tiek skaidri atzīta katras līgumslēdzējas puses suverenitāte attiecībā uz energoresursiem atbilstīgi nolīguma nosacījumiem, un, uzlabojot GATS līdzvērtīgus noteikumus, likumīgi nostiprināt ES reglamentēšanas tiesības, jo īpaši, lai sasniegtu Eiropas mērķus ilgtspējas, klimata politikas, drošības un pieejamības jomā;

vi. nodrošināt, lai turpmākās saistības iepirkumu jomā neatceltu līgumslēdzēju pušu vietējos vai valsts tiesību aktus;

i) *attiecībā uz informēšanu sabiedrības un politiskā līmenī:*

i. nodrošināt augstāko pārredzamības, dialoga un pārskatatbildības līmeni;

ii. turpināt visos sarunu posmos nekavējoties un pastāvīgi sniegt Eiropas Parlamentam pilnīgu informāciju; nodrošināt, ka visi Eiropas Parlamenta deputāti saņem visus sarunu dokumentus, kas saistīti ar *TiSA*, kā arī Eiropas Komisijas iekšējos dokumentus, piemēram, sīkus sarunu kārtu kopsavilkumus un rūpīgus *TiSA* pušu piedāvājumu novērtējumus, nodrošinot pienācīgas konfidencialitātes ievērošanu; saskaņā ar PTO politiku, Tiesas judikatūru attiecībā uz klasificētiem dokumentiem, kā arī ES tiesību aktu kopumu, jo īpaši Regulā (EK) Nr. 1049/2001 ietvertos ierobežojumus par piekļuvi dokumentiem, darīt zināmus sarunu dokumentus, izņemot tos dokumentus, kuri ir klasificējami, sniedzot skaidru pamatojumu un par katru no tiem lemjot atsevišķi;

iii. atzinīgi vērtēt kopš 2014. gada vēlēšanām vērojamo būtisko virzību uz pārredzamību attiecībā pret sabiedrību, tostarp ES tirgus piekļuves piedāvājumu un Padomes piešķirto pilnvaru publiskošanu; turpināt šos centienus, nodrošinot faktu lapas, kurās sniegti skaidri un saprotami skaidrojumi par katru nolīguma daļu, un publicējot uz faktiem pamatotus atgriezeniskās saites ziņojumus par katru kārtu *Europa* tīmekļa vietnē; aicināt sarunu partnerus nodrošināt pilnīgāku pārredzamību, lai sarunas par *TiSA* būtu tikpat skaidri pārredzamas kā PTO ietvaros organizētās sarunas;

iv. nodrošināt ES iestāžu nopietnu un nepārtrauktu sadarbību ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām, izmantojot sarunu procesu; aicināt pakāpeniski pastiprināt šo sadarbību turpmākajā sarunu gaitā, lai Eiropas pilsoniskās sabiedrības, sociālo partneru un citu ieinteresēto personu vēlmes tiktu pienācīgi ņemtas vērā, tostarp uzturot pilsoniskās sabiedrības dialogu; uzsvērt, ka šajā kontekstā būtiska nozīme ir dalībvalstīm, kuras izstrādā sarunu norādes;

v. mudināt dalībvalstis iesaistīt savu valsts parlamentu, kā arī vietējās un reģionālās iestādes, ar tām konsultēties un pienācīgi informēt par sarunu norisi;

vi. aicināt vietējo un reģionālo iestāžu pārstāvjus, kuri ES līmenī ir pārstāvēti Reģionu komitejā, piedalīties Komisijas organizētos dialogos katras sarunu kārtas sākumā un beigās;

2. prasa Komisijai pilnībā ņemt vērā šo rezolūciju un sniegt uz to atbildi sešu mēnešu laikā pēc tās pieņemšanas;

3. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju ar Eiropas Parlamenta ieteikumiem nosūtīt Komisijai, kā arī informācijai Padomei, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un visu *TiSA* līgumslēdzēju administrācijām un parlamentiem.

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

P8_TA(2016)0042

Jauna dzimumu līdztiesības un sieviešu tiesību stratēģija pēc 2015. gada**Eiropas Parlamenta 2016. gada 3. februāra rezolūcija par jaunu dzimumu līdztiesības un sieviešu tiesību stratēģiju pēc 2015. gada (2016/2526(RSP))**

(2018/C 035/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. pantu, 3. panta 3. punkta otro daļu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 8. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 23. pantu,
- ņemot vērā Pekinas deklarāciju un Rīcības platformu, kas tika pieņemta 1995. gada 15. septembra Ceturtajā pasaules konferencē par sieviešu tiesībām, kā arī noslēguma dokumentus, kas tika pieņemti ANO īpašajās sesijās “Pekina + 5” (2000), “Pekina + 10” (2005), “Pekina + 15” (2010) un “Pekina + 20” (2015),
- ņemot vērā Komisijas 1996. gada 21. februāra paziņojumu “Sieviešu un vīriešu iespēju vienlīdzības iekļaušana visās Kopienas politikas un darbību jomās” (COM(1996)0067), kurā Komisija apņēma “veicināt sieviešu un vīriešu līdztiesību visās darbību un politikas jomās un visos līmeņos”, efektīvi ieviešot integrētu pieeju dzimumu līdztiesības nodrošināšanai,
- ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu (2011.–2020. gads), ko Eiropas Savienības Padome pieņēma 2011. gada martā,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 21. septembra pētniecisko ziņojumu “Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģijas 2010.–2015. sasniegumu un nepilnību novērtējums”,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 5. marta paziņojumu “Stingrāka apņemšanās veicināt vīriešu un sieviešu līdztiesību. Sieviešu harta” (COM(2010)0078),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 21. septembra paziņojumu “Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģija 2010.–2015.” (COM(2010)0491),
- ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 9. jūnija rezolūciju par ES stratēģiju sieviešu un vīriešu līdztiesībai laikposmam pēc 2015. gada ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2015. gada oktobrī publicēto “Sieviešu un vīriešu līdztiesības Eiropas Savienībā” sabiedriskās apspriešanas analīzi,
- ņemot vērā jauno ceļvedi “Jauns mēģinājums pārvarēt darba un privātās dzīves līdzsvara izaicinājumus strādājošās ģimenēs”, leģislatīvu un neleģislatīvu priekšlikumu paketi, ko Komisija publicēja 2015. gada augustā,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas Sieviešu un vīriešu vienlīdzīgu iespēju padomdevējas komitejas 2015. gada 26. novembra sanāksmes rezultātus,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2015. gada 3. decembra darba dokumentu “Stratēģiskā iesaiste dzimumu līdztiesības jomā 2016.–2019. gadam” (SWD(2015)0278),

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0218.

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

- ņemot vērā Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju tiesību aizsardzības padomes (EPSCO) 2015. gada 7. decembra sanāksmes secinājumus, jo īpaši 35. punktu,
 - ņemot vērā ES prezidentvalstu trijotnes (Nīderlande, Slovākija un Malta) 2015. gada 7. decembra deklarāciju par dzimumu līdztiesību,
 - ņemot vērā Komisijai uzdoto jautājumu par sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības jaunu stratēģiju Eiropai pēc 2015. gada (O-000006/2016 – B8-0103/2016),
 - ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā dzimumu līdztiesība ir viena no ES pamatvērtībām, kura ir ietverta Līgumos un Pamattiesību hartā un kuru ES ir apņēmusies integrēt visās darbībās, un tā kā dzimumu līdztiesība ir būtiska kā stratēģiskais mērķis nolūkā sasniegt kopējos stratēģijas “Eiropa 2020” izaugsmes, nodarbinātības un sociālās iekļaušanas mērķus
- B. tā kā tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi ir vienas no būtiskākajām pamattiesībām, kas ir ietvertas Eiropas Savienības Līgumos un kas dziļi sakņojas Eiropas sabiedrībā, un tā kā šīm tiesībām ir izšķirīga nozīme mūsu sabiedrības turpmākā attīstībā un tās ir jāpiemēro likumdošanā, praksē, judikatūrā un ikdienas dzīvē;
- C. tā kā ES vēsturiski ir veikusi vairākus nozīmīgus pasākumus, lai nostiprinātu sieviešu tiesības un dzimumu līdztiesību, taču tā kā iepriekšējā desmitgadē politiskā rīcība un reforma dzimumu līdztiesības jomā ES līmenī ir palēninājusies; tā kā iepriekšējā Komisijas sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģija 2010.–2015. nebija pietiekami visaptveroša, lai sekmētu dzimumu līdztiesību Eiropas un starptautiskā līmenī, un tā kā tajā paredzētie mērķi nav efektīvi sasniegti; tā kā ar jauno stratēģiju pēc 2015. gada vajadzēs dot jaunu impulsu un panākt konkrētu rīcību sieviešu tiesību nostiprināšanai un dzimumu līdztiesības veicināšanai;
- D. tā kā 2010.–2015. gada stratēģijas novērtējumā un ieinteresēto personu nostājās, kas izklāstītas Komisijas pētnieciskajā ziņojumā “Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģijas 2010.–2015. sasniegumu un nepilnību novērtējums”, ir uzsvērtā vajadzība vēl vairāk nostiprināt 2010. gadā pieņemto stratēģisko pieeju;
- E. tā kā Parlaments 2015. gada 9. jūnija rezolūcijā skaidri prasīja izstrādāt jaunu, atsevišķu dzimumu līdztiesības un sieviešu tiesību stratēģiju pēc 2015. gada; tā kā sabiedriskās apspriešanas rezultāti liecināja, ka 90 % respondentu atbalstīja jaunu stratēģiju;
- F. tā kā EPSCO padome 2015. gada 7. decembra secinājumos (35. pantā) aicina Komisiju “paziņojuma formā pieņemt jaunu stratēģiju par dzimumu līdztiesību laikposmam pēc 2015. gada”; tā kā ES prezidentvalstu trijotne 2015. gada 7. decembra deklarācijā par dzimumu līdztiesību apņēmas EPSCO padomē izskatīt Padomes secinājumu projektu par dzimumu līdztiesības stratēģiju pēc 2015. gada,
1. atgādina, ka ar LES 2. pantu un Pamattiesību hartu Komisijai ir pienākums veikt pasākumus dzimumu līdztiesības uzlabošanai;
 2. atzīmē, ka iepriekš Komisija ir nepārprotami apstiprinājusi skaidru, pārredzamu, leģitīmu un publisku paziņojumu par sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģiju, ko apstiprinājušas visas ES iestādes visaugstākajā politiskajā līmenī;
 3. pauž nožēlu, ka 2015. gada novembrī publicētajā Komisijas 2016. gada darba programmā nav konkrēti minēta ES dzimumu līdztiesības stratēģija pēc 2015. gada; pauž nožēlu, ka 2015. gada 3. decembrī Komisija publicējusi vienīgi dienestu darba dokumentu “Stratēģiskā iesaiste dzimumu līdztiesības jomā 2016.–2019. gadam”, tādējādi ne tikai publiskojot mazāk svarīgu iekšējo dokumentu, bet arī ierobežojot savas darbības termiņu;

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

4. atzinīgi vērtē jauno ceļvedi "Jauns mēģinājums pārvarēt darba un privātās dzīves līdzsvara izaicinājumus strādājošās ģimenēs", leģislatīvu un neleģislatīvu priekšlikumu paketi, ko Komisija publicēja 2015. gada augustā;
 5. aicina dalībvalstis uzņemties pilnu atbildību par to, lai uzlabotu vienlīdzīgu iespēju un attieksmes pret vīriešiem un sievietēm principu īstenošanu valsts līmenī;
 6. pauž nožēlu par to, ka 2015. gada 7. decembrī EPSCO padome nespēja vienoties par oficiālu nostāju vairākos jautājumos nolūkā uzlabot dzimumu līdztiesību, tostarp par direktīvu attiecībā uz sieviešu līdzvērtīgu pārstāvību uzņēmumu valdēs, kuru Parlaments jau sen gaida;
 7. atzinīgi vērtē iepriekš minētajā darba dokumentā par stratēģisko iesaisti dzimumu līdztiesības jomā izklāstīto Komisijas pieeju, taču pauž nožēlu, ka tajā nav noteikti konkrēti kritēriji un paredzēts budžets, bez kā nav iespējams nedz izvērtēt, nedz sasniegt nospraustos mērķus un rādītājus;
 8. aicina Komisiju atkārtoti apsvērt savu lēmumu un pieņemt paziņojumu par jaunu dzimumu līdztiesības un sieviešu tiesību stratēģiju 2016.–2020. gadam, kurā pievērštos dzimumu līdztiesības jautājumiem un kurš būtu saskaņā ar starptautisko programmu, proti, 2015. gada sesijas "Pekina + 20" noslēguma dokumentu un jauno satvaru "Dzimumu līdztiesība un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšana sievietēm. Meiteņu un sieviešu dzīves pārveidošana ar ES ārējo attiecību starpniecību 2016.–2020. gadā";
 9. aicina Komisiju sadarboties ar Parlamentu un Padomi un prasa rīkot ES samitu par dzimumu līdztiesību un sieviešu tiesībām, lai apzinātu panākto progresu un apņemtos jaunas saistības gaidāmajā EPSCO padomes 2016. gada marta sanāksmē;
 10. atgādina, ka ES tiesību aktu un politikas instrumentu īstenošanai ir jāatbilst subsidiaritātes un pievienotās vērtības principiem, ka vienoti noteikumi ne vienmēr ir nepieciešami, lai iekšējā tirgus darbība būtu praktiska un konkurētspējīga, un ka Komisijai ir jāņem vērā administratīvais slogs, kas izriet no Komisijas tiesību aktu priekšlikumiem un atšķirīgajiem kultūras kontekstiem un prakses dažādās dalībvalstīs;
 11. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām.
-

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

P8_TA(2016)0043

Stāvoklis cilvēktiesību jomā Krimā, it īpaši Krimas tatāru stāvoklis

Eiropas Parlamenta 2016. gada 4. februāra rezolūcija par stāvokli cilvēktiesību jomā Krimā, it īpaši Krimas tatāru stāvokli (2016/2556(RSP))

(2018/C 035/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Austrumu partnerību, Ukrainu un Krievijas Federāciju,
 - ņemot vērā ziņojumus, ko sagatavoja Cilvēktiesību novērtēšanas misija Krimā, kuru īstenoja EDSO Demokrātisko iestāžu un cilvēktiesību birojs (ODIHR) un EDSO Augstais komisārs nacionālo minoritāšu jautājumos (HCNM),
 - ņemot vērā Eiropadomes 2014. gada 21. marta, 27. jūnija un 16. jūlija lēmumus, ar kuriem pēc nelikumīgas Krimas aneksijas tika noteiktas sankcijas Krievijas Federācijai,
 - ņemot vērā ANO Cilvēktiesību augstā komisāra biroja sagatavoto ziņojumu "Cilvēktiesību stāvoklis Ukrainā. 2015. gada 16. augusts – 15. novembris",
 - ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2014. gada 27. marta rezolūciju Nr. 68/262 par Ukrainas teritoriālo integritāti,
 - ņemot vērā organizācijas *Freedom House* ziņojumu "Brīvība pasaulē 2016", kurā nelikumīgi anektētās Krimas politisko un pilsonisko brīvību stāvoklis novērtēts ar atzīmi "nav brīvs",
 - ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā Krievijas Federācija ir nelikumīgi anektējusi Krimu un Sevastopoli, tādējādi pārkāpjot starptautiskās tiesības, tostarp ANO hartu, Helsinku Nobeiguma aktu, 1994. gada Budapeštas memorandu un 1997. gada Līgumu par draudzību, sadarbību un partnerību, kas noslēgts starp Krievijas Federāciju un Ukrainu;
- B. tā kā 2014. gada martā, kad Krievijas Federācijai nelikumīgi anektēja Krimu, ukraiņi, tostarp Krimas tatāri, un Ukrainas armija izrādīja lielu drosmi un lojalitāti Ukrainai un miermīlīgi pretojās vardarbīgajai aneksijai; tā kā vairākas starptautiskas organizācijas un cilvēktiesību aizstāvju grupas nosoda to, ka kopš 2014. gada sākumā pussalu okupēja un nelikumīgi anektēja Krievijas Federācija, Krimā ir ievērojami pasliktinājusies cilvēktiesību aizsardzība;
- C. tā kā ir reģistrēti mērķtiecīgi uzbrukumi tatāru kopienai, kuras vairākums pretojās Krimas nonākšanai Krievijas rokās un boikotēja tā saucamo referendumu, kas notika 2014. gada 16. martā, tā kā Krievija piemēro neskaidrus un ārkārtīgi plaši interpretējamus "pretekstrēmisma" tiesību aktus, lai iebiedētu vai apklusinātu tos, kas kritizē aneksiju; tā kā uzbrukumi izpaužas kā cilvēku nolaupīšana, pazušana, vardarbība, spīdzināšana un nogalināšana, ko *de facto* varas iestādes nav izmeklējušas un par ko nav piespriesti sodi;
- D. tā kā tādiem Krimas tatāru līderiem kā Ukrainas *Verkhovna Rada* deputātam *Mustafa Dzhemiliev* un asamblejas Medžlis priekšsēdētājam *Refat Chubarov* bija aizliegts iebraukt Krimā; tā kā pašlaik šis aizliegums vairs nav spēkā, taču viņiem draud apcietināšana; tā kā Krievijas tiesa ir izdevusi *Mustafa Dzhemiliev* apcietināšanas orderi un viņš ir pavadījis 15 gadus padomju cietumos par to, ka cīnījās, lai viņa tauta varētu atgriezties savu senču dzimtenē Krimā;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

- E. tā kā visām reliģiskajām kopienām, tostarp kristiešu draudzēm, kas ir neatkarīgas no Maskavas, tiek piemēroti darbības ierobežojumi; tā kā grūtības rada stingri biedrošanās brīvības ierobežojumi, ekspropriācijas, dokumentu nepagarināšana un regulāra pārmeklēšana, kas tiek veikta šo reliģisko organizāciju atlikušajās telpās;
- F. tā kā tie, kas pēc aneksijas atteicās pāriet Krievijas pilsonībā, saskaras ar diskrimināciju un nopietnām grūtībām visās politiskās, sociālās un ekonomiskās dzīves jomās;
- G. tā kā Krievija ir ierobežojusi iespējas iekļūt Krimā EDSO, ANO un Eiropas Padomei, nemaz nerunājot par cilvēktiesību NVO un neatkarīgajiem žurnālistiem; tā kā problēmas iekļūt Krimā padara cilvēktiesību uzraudzību un ziņošanu par cilvēktiesību stāvokli Krimā ārkārtīgi sarežģītu;
- H. tā kā visi Krimas pirmiedzīvotāji — Krimas tatāri 1944. gadā tika deportēti uz citām PSRS daļām un nevarēja atgriezties Krimā līdz 1989. gadam; tā kā 2015. gada 12. novembrī Ukrainas *Verkhovna Rada* pieņēma rezolūciju, kurā 1944. gada Krimas tatāru deportācija tiek atzīta par genocīdu un ar kuru 18. maiju nosaka par deportācijas atceres dienu,
1. atkārtoti pauž ciešu atbalstu Ukrainas neatkarību un teritoriālo integritāti tās starptautiski atzītajā robežās un tās brīvo un neatkarīgo izvēli nostāties uz Eiropas integrācijas ceļa; atgādina, ka tas asi nosodīja Krievijas īstenoto nelikumīgo Krimas pussalas aneksiju, un atgādina par ES, tās dalībvalstu un starptautiskās kopienas atņemšanu pilnībā īstenot nelikumīgās Krimas aneksijas neatzīšanas politiku; uzsver arī, ka Ukrainas kontroles pār pussalu atjaunošana ir viens no priekšnosacījumiem sadarbības ar Krievijas Federāciju atjaunošanai un Krievijai noteikto sankciju atcelšanai;
 2. asi nosoda līdz šim nepieredzēto cilvēktiesību pārkāpumu daudzumu, kas tiek vērsti pret Krimas iedzīvotājiem, īpaši Krimas tatāriem, kas nepakļaujas tā saucamo varas iestāžu noteikumiem, īpaši tiem, kas tiek noteikti, par ieganstu izmantojot cīņu pret ekstrēmismu un terorismu;
 3. nosoda stingros vārda, biedrošanās un miemilīgas pulcēšanās brīvības ierobežojumus, kas liedz pulcēties pat tādos tradicionālos atceres pasākumos kā Staļina totalitārā padomju režīma veikto Krimas tatāru deportāciju atceres pasākumi un Krimas tatāru kultūras pasākumi; uzsver, ka saskaņā ar starptautiskajām tiesībām tatāri ir Krimas pirmiedzīvotāji un viņiem ir tiesības saglabāt un nostiprināt savas atsevišķas politiskās, tiesu, ekonomiskās, sociālās un kultūras institūcijas; aicina respektēt asambleju Medžlis kā leģitīmu Krimas tatāru kopienas pārstāvības institūciju un atturēties no tās locekļu vajāšanas un sistemātiskas sodīšanas; pauž bažas par to, ka tiek pārkāptas šo cilvēku īpašumtiesības un brīvības, viņi tiek iebiedēti un apcietināti un netiek respektētas viņu pilsoniskās, politiskās un ar kultūru saistītās tiesības; ar tādām pašām bažām norāda uz restriktīvajām atkārtotās reģistrēšanās prasībām, kas noteiktas plašsaziņas līdzekļiem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām;
 4. mudina Krievijas un *de facto* vietējās iestādes efektīvi, objektīvi un pārredzami izmeklēt visus cilvēku pazušanas, spīdzināšanas un cilvēktiesību pārkāpumu gadījumus, kuros vainojama policija un paramilitārie spēki, kas aktīvi darbojas Krimas pussalā kopš 2014. gada februāra;
 5. atgādina, ka Krievijas Federācijai kā okupācijas varai ir pienākums garantēt drošību visiem iedzīvotājiem un ievērot vietējās izcelsmes tatāru un visu citu Krimas minoritāšu cilvēktiesības, kultūras un reliģiskās tiesības, kā arī uzturēt tiesisko kārtību Krimā;
 6. atgādina, ka EDSO, ANO un Eiropas Padomes iestādēm un neatkarīgajiem ekspertiem bija daļēji vai pilnībā ierobežota piekļuve Krimas pussalai, un tādējādi tika kavēta cilvēktiesību situācijas pārraudzība, neraugoties uz viņu pilnvarām veikt šo darbu Krimā;
 7. aicina Krievijas Federācijas iestādes un Krimas *de facto* iestādes, kurām ir jāievēro starptautiskās humanitārās tiesības un starptautiskās cilvēktiesības, atļaut netraucēti iekļūt Krimā starptautisko institūciju pārstāvjiem un EDSO, ANO un Eiropas Padomes neatkarīgajiem ekspertiem, kā arī cilvēktiesību NVO un plašsaziņas līdzekļiem, kas vēlas apmeklēt Krimu,

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

vērtēt situāciju tajā un ziņot par to; aicina Padomi un EĀDD izdarīt spiedienu uz Krieviju šajā jautājumā; atzinīgi vērtē Eiropas Padomes ģenerālsēkretāra lēmumu nosūtīt uz Krimu īpašo pārstāvi cilvēktiesību jautājumos, jo tas bija pirmais apmeklējums pēc Krievijas veiktās aneksijas, un tiek sagaidīts, ka tas sniegs jaunu novērtējumu par situāciju uz vietas; ar nepacietību gaida viņa konstatējumus; uzsver, ka jebkāda starptautiska klātbūtne uz vietas ir jāaskaņo ar Ukrainu;

8. atzinīgi vērtē Ukrainas iniciatīvu izveidot starptautisku sarunu mehānismu attiecībā uz Ukrainas suverenitātes pār Krimu atjaunošanu saskaņā ar “Ženēva plus” modeli, kam būtu jāparedz tieša ES iesaistīšanās; aicina Krieviju sākt sarunas ar Ukrainu un pārējām pusēm par Krimas okupācijas izbeigšanu, kā arī atcelt tirdzniecības un enerģētikas embargo un ārkārtas stāvokli Krimā;

9. pauž nožēlu par to, ka tiek kavēta Krimas tatāru līderu atgriešanās, un par viņu kriminālvajāšanu, kā arī par pieaugošo un nepieņemamo spiedienu uz pārējiem asambleju locekļiem; tāpat pauž nožēlu par to, ka netaisnīgi ir slēgts plašsaziņas līdzeklis ATR, kam ir ievērojama auditorija Krimas tatāru kopienā; aicina Eiropas Komisiju pagarināt nepieciešamo finansiālo palīdzību, kas vajadzīga šā un citu plašsaziņas līdzekļu darbības nodrošināšanai trimdā Ukrainā; uzskata Krimas tatāru skolu un klašu slēgšanu un valodas izmantošanas ierobežojumus, kā arī to, ka ukraiņu valoda ir izslēgta no publiskās telpas, par kopienas locekļu pamattiesību nopietnu ierobežojumu;

10. aicina saglabāt Krimas kultūras daudzveidību un pilnībā respektēt ukraiņu, tatāru un citu minoritāšu valodas un kultūras īpatnības;

11. pauž nožēlu par *de facto* administrācijas rīcību, lai kavētu Krimas tatāru tautas asamblejas Medžlis, kas ir izpildvaras un pārstāvniecības augstākā struktūra, darbu, slēdzot tā centrālo ēku un sagrabjot dažus tā īpašumus, kā arī veicot citas iebiedēšanas darbības;

12. nosoda regulārās represijas pret neatkarīgiem plašsaziņas līdzekļiem, žurnālistiem un pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem Krimā; pauž nožēlu par to, ka Krievijas Federācija piespieda Ukrainas pilsoņus Krimā izņemt Krievijas pasēs; nosoda arī *de facto* iestāžu praksi uzspiest Krimas iedzīvotājiem Krievijas pilsonību;

13. atkārtoti pauž atbalstu ES lēmumam aizliegt importu no Krimas, ja vien preču izcelsmes sertifikātu nav izdevušas Ukrainas iestādes, kā arī veikt ierobežojošus pasākumus attiecībā uz noteiktu preču eksportu un tehnoloģijām, investīcijām, tirdzniecību un pakalpojumiem Krimā; aicina Padomi turpināt šīs sankcijas līdz brīdim, kad Krīma tiks pilnīgi reintegrēta Ukrainas tiesiskajā regulējumā;

14. aicina Krievijas Federāciju izmeklēt visus nelikumīgi ieslodzīto spīdzināšanas gadījumus Krimā un atbrīvot ieslodzītos, piemēram, Oleg Sentsov un Oleksandr Kolchenko, kā arī Ahtem Chiigoz, asamblejas Medžlis priekšsēdētāja vietnieku, Mustafa Degermendzhi un Ali Asanov, kuri tika arestēti Krimā par miermīlīgu protestu pret okupāciju, un nodrošināt viņu drošu atgriešanos Ukrainā; mudina Krievijas Federāciju izbeigt politiski motivētu kriminālvajāšanu pret disidentiem un pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem; nosoda to tālāku nodošanu Krievijai un Krievijas pilsonības piešķiršanu piespiedu kārtā;

15. nosoda Krimas pussalas militarizāciju, kas rada būtisku negatīvu ietekmi uz ekonomiku un sociālo dzīvi, kā arī Krievijas draudus Krimā izvietot kodolieročus, kas veido būtisku apdraudējumu reģionālajai, Eiropas un globālajai drošībai; atkārtoti aicina atvilkt visus Krievijas spēkus no Krimas un Ukrainas austrumdaļas;

16. uzsver, ka ekonomiskā sadarbība, kā arī preču un pakalpojumu piegāde starp Ukrainu un uz laiku okupēto Krimas pussalu būtu jāveic saskaņā ar Ukrainas tiesisko regulējumu un tās noteikumi būtu jāievēro visām pusēm, tādējādi izvairoties no negatīvām sekām Krimas iedzīvotājiem; ja šāda rīcība netiek ievērota, aicina varas iestādes izmeklēt un apturēt attiecīgos pārkāpumus;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

17. pauž nopietnas bažas par LGBTI personu stāvokli Krimā, kas ir ievērojami pasliktinājies pēc Krievijas veiktās aneksijas, kā arī par represīvām darbībām un draudiem, ko rada *de facto* iestādes un paramilitārie grupējumi;
 18. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju PV/AP, Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Ukrainas prezidentam, valdībai un parlamentam, Eiropas Padomei, EDSO, Krievijas Federācijas prezidentam, valdībai un parlamentam un Krimas tatāru asamblejai Medžlis.
-

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

P8_TA(2016)0044

Bahreina – Mohammed Ramadan lieta

Eiropas Parlamenta 2016. gada 4. februāra rezolūcija par Bahreinu — Mohammed Ramadan lieta (2016/2557(RSP))

(2018/C 035/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Bahreinu, jo īpaši 2015. gada 9. jūlija rezolūciju par Bahreinu, it īpaši *Nabeel Rajab* lietu ⁽¹⁾;
 - ņemot vērā to, ka ar Karalisko rīkojumu izveidota Bahreinas neatkarīgā izmeklēšanas komisija (*BICI*), kuras uzdevums ir izmeklēt Bahreinas 2011. gada februāra notikumus, ziņot par tiem un par notikušā sekām, un kura savu ziņojumu publicēja 2011. gada novembrī,
 - ņemot vērā to, ka 2016. gada 27. janvārī Valsts cilvēktiesību institūta (*NIHR*) priekšsēdētājs Dr. *Abdulaziz Abul* iekšlietu ministram ģenerālleitnantam *Shaikh Rashid Bin Abdullah Al-Khalifapar* iesniedza 2014. gada otro gada pārskatu;
 - ņemot vērā 33 valstu kopīgo paziņojumu par Bahreinu ANO Cilvēktiesību padomes 30. sesijā 2015. gada 14. septembrī;
 - ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra īpašā referenta cilvēktiesību aizstāvju jautājumos, ANO īpašā referenta jautājumos par uzskatu un vārda brīvības veicināšanu un aizsardzību un ANO īpašā referenta par tiesībām uz miermīlīgu pulcēšanos un biedrošanos 2015. gada 16. jūlija kopīgo paziņojumu par Bahreinu;
 - ņemot vērā Bahreinas neatkarīgās izmeklēšanas komisijas (*BICI*) 2011. gada novembra ziņojumu,
 - ņemot vērā aicinājumu nekavējoties atbrīvot pārliecības dēļ ieslodzīto Dr. *Abduljalil al-Singace*, kurš uzsācis badastreiku,
 - ņemot vērā Arābu valstu līgas Ministru padomes 2013. gada 1. septembra sanāksmē Kairā pieņemto lēmumu Manamā, Bahreinā izveidot Arābu valstu cilvēktiesību tiesu,
 - ņemot vērā 1988. gada sadarbības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Persijas līča Sadarbības padomi (*GCC*),
 - ņemot vērā 2013. gada 12. aprīlī atjauninātās ES pamatnostādnes par nāvessodu,
 - ņemot vērā 1966. gada Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu un Arābu Cilvēktiesību hartu, kuriem Bahreina ir pievienojusies,
 - ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas Rezolūciju Nr. 68/178 un ANO Cilvēktiesību padomes rezolūciju Nr. 25/7 par cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzību, apkarojot terorismu;
 - ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā Bahreina ir Eiropas Savienības svarīgs partneris Persijas līcī, tostarp politisko un ekonomisko attiecību, enerģētikas un drošības jomās; tā kā abu pušu interesēs ir turpināt padziļināt sadarbību, lai labāk reaģētu uz nākotnes uzdevumiem;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0279.

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

- B. tā kā kopš 2011. gada nemieriem Bahreinas iestādes pret miermīlīgiem protestētājiem arvien plašāk izmanto represīvos pasākumus, pamatojoties uz apsūdzībām terorismā, tostarp izmantojot nāvessodu; tā kā Bahreinas tiesas 2015. gadā piespriedušas septiņus nāvessodus;
- C. tā kā 2014. gada 18. februārī Bahreinas iestādes apcietināja 32 gadus veco lidostas apsardzes darbinieku *Mohammed Ramadan*, kuru kopā ar jau agrāk apcietināto *Hussain Ali Moosa* vaino par 2014. gada 14. februārī *Al Dair* notikušā sprādziena sarīkošanu, kurā gāja bojā drošības spēku virsnieks un tika ievainoti vairāki citi cilvēki;
- D. tā kā tiek ziņots, ka *M. Ramadan* esot apcietināts bez attiecīga ordera un tā kā abi arestētie izteikušies, ka tikuši nežēlīgi piekauti un spīdzināti, līdz piekrituši atzīties, taču vēlāk prokurora klātbūtnē viņi atzīšanos atsaukuši; tā kā tiesā svarīgākie pierādījumi pret *M. Ramadan* un *H. A. Moosa* bija atzīšanās, kas esot iegūtas spīdzināšanas ceļā;
- E. tā kā 2014. gada 29. decembrī Bahreinas krimināltiesā piesprieda *M. Ramadan* un *H. A. Moosa* nāvessodu; tā kā viņus tiesāja kopā ar desmit citiem apsūdzētajiem, no kuriem deviņiem piesprieda sešus gadus ilgu ieslodzījumu un vienam — mūža ieslodzījumu; tā kā nāvessoda piespriešana tika pamatota ar Bahreinas pretterorisma likumu;
- F. tā kā 2015. gada 16. novembrī šos nāves spriedumus atstāja spēkā Bahreinas augstākā apelācijas instance, proti, Kasācijas tiesa, turklāt pat neraugoties uz to, ka apsūdzētie atsauca savu atzīšanos un atkārtoti apgalvoja, ka atzinušies spīdzināšanas dēļ; tā kā Bahreinas tiesas neizvērtēja viņu apgalvojumus, nemaz nerunājot par izmeklēšanas uzsākšanu;
- G. tā kā *M. Ramadan* ir tikai viens no kopumā desmit cilvēkiem, kuriem Bahreinā piespriests nāvessods, un pirmais, kam šāds soda mērs piespriests kopš 2011. gada; tā kā *M. Ramadan* ir viens no pirmajiem, kurš izmantojis visus apelācijas juridiskos līdzekļus un tagad viņam draud soda nenovēršama izpilde; tā kā nav zināms, ka notiktu kāda izmeklēšana saistībā ar apgalvojumiem par spīdzināšanu *M. Ramadan* lietā;
- H. tā kā 2014. gada 14. augustā pieci ANO cilvēktiesību eksperti izteica bažas Bahreinas valdībai saistībā ar apgalvojumiem par deviņu Bahreinas valstspiederīgo, tostarp *M. Ramadan*, patvaļīgu arestēšanu, aizturēšanu un spīdzināšanu un viņu vēlāku notiesāšanu procesos, kas neatbilda starptautiskajiem standartiem par taisnīgu tiesu un pienācīgu lietu izskatīšanu;
- I. tā kā vairākas cilvēktiesību NVO ir dokumentējušas netaisnīgus tiesas procesus, spīdzināšanas izmantošanu un nāvessodus Bahreinā, ar ko tiek pārkāptas dažādas starptautiskās konvencijas, tostarp Starptautiskais pakts par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR), kam Bahreina pievienojās 2006. gadā;
- J. tā kā Bahreinas Neatkarīgā izmeklēšanas komisija (BICI), ko 2011. gada 29. jūnijā ar Karalisko rīkojumu Nr. 28 izveidoja, lai izmeklētu 2011. gada februāra notikumus Bahreinā un ziņotu par tiem, ir iesniegusi vairākus ieteikumus par cilvēktiesībām un politiskām reformām;
- K. tā kā 26 BICI ieteikumos ir iekļauts arī ieteikums mīkstināt visus tos spriedumus par nāvessoda piemērošanu, kuri tika pieņemti saistībā ar 2011. gada februāra un marta notikumiem; tā kā tas bija viens no diviem ieteikumiem, kas tika pilnībā īstenoti un tādējādi ir pozitīvs solis virzībā uz nāvessoda atcelšanu;
- L. tā kā Bahreinas valdība, reaģējot uz šiem ieteikumiem, kopš 2012. gada ir izveidojusi trīs struktūras — Ombuda biroju Iekšlietu ministrijā, Īpašās izmeklēšanas nodaļu (SIU) Ģenerālprokuratūrā un ieslodzīto un aizturēto personu tiesību komisiju (PDRC) —, kuras ir kopīgi pilnvarotas pārtraukt spīdzināšanas izmantošanu nopratināšanas un aizturēšanas vietās;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

- M. tā kā ar savām pēdējā laika darbībām Bahreinas varas iestādes turpina pārkāpt un ierobežot atsevišķu sabiedrības daļu tiesības un brīvības, jo īpaši personas tiesības uz miermīlīgu protestu, vārda brīvību un digitālo brīvību; tā kā cilvēktiesību aktivisti tiek nepārtraukti un sistemātiski vajāti, iebiedēti un aizturēti;
- N. tā kā saskaņā ar saņemto informāciju Bahreinā ieslodzījumā joprojām atrodas daudzi, kas ieslodzīti viņu pārliecības dēļ;
- O. tā kā saskaņā ar saņemto informāciju Bahreinas drošības spēki joprojām nodarbojas ar aizturēto spīdzināšanu,
1. pauž bažas un sarūgtinājumu par to, ka Bahreina ir atsākusi nāvessoda piemērošanu; prasa atkārtoti ieviest moratoriju nāvessodam kā pirmo soli virzībā uz tā atcelšanu; aicina Bahreinas valdību un jo īpaši Viņa Majestāti *Sheikh Hamad bin Isa Al Khalifa* apzēlot *M. Ramadan* vai mīkstināt viņam piespriesto sodu;
 2. stingri nosoda to, ka drošības spēki joprojām spīdzina ieslodzītos un izturas pret viņiem nežēlīgi vai pazemojoši vai soda viņus; pauž nopietnas bažas attiecībā uz ieslodzīto fiziskās un garīgās neaizskaramības ievērošanu;
 3. pauž bažas par to, ka preterorisma tiesību akti Bahreinā tiek izmantoti, lai sodītu par politiskiem uzskatiem un pārliecību un neļautu iedzīvotājiem iesaistīties politiskās darbībās;
 4. uzsver, ka ir pienākums nodrošināt to, lai cilvēktiesību pārstāvji tiktu aizsargāti un varētu bez apgrūtinājumiem, iebiedēšanas vai vajāšanas veikt savu darbu;
 5. norāda uz Bahreinas valdības pašreizējiem centieniem veikt kriminālkodeksa un tiesisko procedūru reformas un mudina turpināt šo procesu; mudina Bahreinas valdību ievērot starptautiskos standartus attiecībā uz tiesībām uz taisnīgu tiesu un lietas izskatīšanu likumā paredzētajā kārtībā un ievērot starptautisko standartu minimumu, kā noteikts Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām 9. un 14. pantā;
 6. aicina kompetentās iestādes ātri un objektīvi izmeklēt visus iespējamus spīdzināšanas gadījumus, veikt par spīdzināšanu aizdomās turēto personu kriminālvajāšanu un atcelt visus notiesājošos spriedumus, kas balstīti uz spīdzināšanas rezultātā iegūtu atzišanos;
 7. atgādina Bahreinas iestādēm, ka Konvencijas pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu 15. pantā ir aizliegts izmantot jebkādus spīdzināšanas rezultātā reģistrētus izteikumus kā pierādījumus tiesvedības procesos; prasa nekavējoties ratificēt Konvencijas pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu fakultatīvo protokolu un Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām Otro fakultatīvo protokolu par nāvessoda atcelšanu;
 8. aicina Bahreinas valdību nekavējoties nosūtīt atklātu ielūgumu ANO īpašajam referentam jautājumā par spīdzināšanu apmeklēt valsti un nodrošināt viņam neierobežotu piekļuvi aizturētajiem un visām aizturēšanas vietām;
 9. ņem vērā ombuda, Ieslodzīto un aizturēto personu tiesību komisijas un Valsts Cilvēktiesību iestādes ieteikumus, jo īpaši attiecībā uz ieslodzīto tiesībām un viņu apstākļiem cietumā, tostarp attiecībā uz iespējamu nežēlīgu izturēšanos un spīdzināšanu; tomēr aicina Bahreinas valdību nodrošināt Ombuda biroja un Ieslodzīto un aizturēto personu tiesību komisijas neatkarību un garantēt Īpašās izmeklēšanas nodaļas neatkarību no Ģenerālprokuratūras;
 10. uzsver to, ka ir svarīgi sniegt Bahreinai atbalstu, jo īpaši attiecībā uz tās tiesu sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību starptautisko cilvēktiesību standartiem; stingri iesaka izveidot ES un Bahreinas darba grupu cilvēktiesību jautājumos;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

11. aicina Bahreinas iestādes atcelt *Nabeel Rajab* patvaļīgi piemēroto ceļošanas aizliegumu un atsaukt visas pret viņu izvirzītās apsūdzības saistībā ar vārda brīvību;
 12. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Bahreinas Karalistes valdībai un parlamentam, kā arī Persijas līča sadarbības padomes locekļiem.
-

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

P8_TA(2016)0045

Honkongā bezvēsts pazudušo grāmatu izdevēju lieta

Eiropas Parlamenta 2016. gada 4. februāra rezolūcija par Honkongā bezvēsts pazudušo grāmatu izdevēju lietu (2016/2558(RSP))

(2018/C 035/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par situāciju Ķīnā, jo īpaši 2015. gada 16. decembra rezolūciju par ES un Ķīnas attiecībām ⁽¹⁾ un 2014. gada 13. marta rezolūciju par ES prioritātēm saistībā ar ANO Cilvēktiesību padomes 25. sesiju ⁽²⁾;
- ņemot vērā Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) runaspersonas 2016. gada 7. janvāra paziņojumu par bezvēsts pazudušām personām, kas saistītas ar *Mighty Current* izdevniecību Honkongā;
- ņemot vērā EĀDD 2016. gada 29. janvāra paziņojumu par ES bažām par cilvēktiesību situāciju Ķīnā;
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada ziņojumu par Honkongas Īpašās Pārvaldes Apgabalu, kas publicēts 2015. gada aprīlī;
- ņemot vērā to, ka 1975. gada 6. maijā tika nodibinātas ES un Ķīnas diplomātiskās attiecības,
- ņemot vērā ES un Ķīnas stratēģisko partnerību, kas sāka 2003. gadā,
- ņemot vērā ES un Ķīnas Stratēģisko sadarbības programmu laikposmam līdz 2020. gadam, par kuru vienojās 2013. gada 21. novembrī,
- ņemot vērā sarunas par jaunu partnerības un sadarbības līgumu, kuras tika pārtrauktas,
- ņemot vērā to, ka Ķīnas Nacionālā tautas kongresa Pastāvīgā komiteja 2015. gada 1. jūlijā pieņēma jaunu nacionālās drošības likumu un ka 2015. gada 5. maijā tika publicēts jaunā ārvalstu NVO pārvaldes likuma otrais projekts,
- ņemot vērā ES un Ķīnas dialogu par cilvēktiesībām, ko sāka 1995. gadā, un 34. sarunu kārtu, ko 2015. gada 30. novembrī un 1. decembrī rīkoja Pekinā,
- ņemot vērā 1966. gada 16. decembra Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,
- ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību komitejas noslēguma apsvērumus par trešo periodisko ziņojumu par Honkongu, Ķīnu, ko minētā komiteja pieņēma savā 107. sesijā (2013. gada 11.–28. martā),
- ņemot vērā ANO Komitejas pret spīdzināšanu noslēguma apsvērumus saistībā ar piekto periodisko ziņojumu par Ķīnu, kas pieņemts minētās komitejas 1391. un 1392. sanāksmē, kas notika 2015. gada 2. un 3. decembrī,
- ņemot vērā Ķīnas Tautas Republikas Honkongas Īpašās Pārvaldes Apgabala Pamatlikumu (turpmāk — Pamatlikums), jo īpaši tā pantus par personas brīvību un preses brīvību, kā arī Honkongas Tiesību hartas rīkojumu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0458.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0252.

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

- ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā pēdējo četru mēnešu laikā pieci grāmatizdevēji (*Lui Bo*, *Gui Minhai*, *Zhang Zhiping*, *Lin Rongji* un *Lee Po*), četri no kuriem dzīvo Honkongā, bet viens ir nerezidents, kuri ir saistīti ar *Mighty Current* izdevniecību un tās grāmatnīcu un kuri pārdeva Pekinas politiku kritizējošus literāros darbus, ir bezvēsts pazuduši mīklainos apstākļos; tā kā divi no viņiem ir ES pilsoņi — *Gui Minhai* ir Zviedrijas pilsonis, bet *Lee Po* — Lielbritānijas pilsonis; tā kā 2016. gada janvārī tika saņemts apstiprinājums par to, ka abi ES pilsoņi atradās kontinentālajā Ķīnā, un tā kā pastāv aizdomas par to, ka arī pārējās trīs atrodas turpat; tā kā *Lee Po* 2016. gada 23. janvārī varēja uz neilgu brīdi satīkties ar savu dzīvesbiedri kādā slepenā vietā kontinentālajā Ķīnā; tā kā joprojām trūkst informācijas par viņu stāvokli un viņu atrašanās vieta raisa lielas bažas;
- B. tā kā plašsaziņas līdzekļos ir izskanējuši pārliecinoši apgalvojumi un likumdevēju, cilvēktiesību organizāciju un daudzu civiliedzīvotāju bažas par to, ka Ķīnas iestādes ir nolauptušas šos piecus grāmatizdevējus; tā kā, jo īpaši *Lee Po* tika nolaupts Honkongā un *Gui Minhai* pazuda no savām mājām Taizemē;
- C. tā kā 2016. gada 10. janvārī tūkstošiem demonstrantu pulcējās Honkongas ielās, pieprasot pilsētas vadītāju rīcību, lai noskaidrotu piecu grāmatizdevēju pazušanu; tā kā šie personu pazušanas gadījumi ir kā turpinājums vairākiem vardarbīgiem uzbrukumiem, kas 2013. un 2014. gadā tika vērsti pret Honkongas žurnālistiem, kuri kritizēja Pekinas īstenoto politiku;
- D. tā kā Honkonga ievēro un aizsargā vārda un plašsaziņas līdzekļu brīvību; tā kā jebkura Ķīnas vadību kritizējoša materiāla publicēšana ir iegāla Honkongā, lai gan ir aizliegta kontinentālajā Ķīnā; tā kā “viena valsts, divas sistēmas” princips garantē Honkongas autonomiju no Pekinas attiecībā uz minētajām brīvībām, kas ir noteiktas Pamatlikuma 27. pantā;
- E. tā kā ir publicēti fakti par to, ka 2015. gada aprīlī pieņemtā Komunistiskās partijas iekšējā dokumentā 14 grāmatizdevēji un 21 izdevniecības Honkongā ir minēti kā mērķis, lai īstenotu stratēģiju, kas paredz “iznīcināt” aizliegtas grāmatas to izcelsmes vietā Honkongā un Makao; tā kā aiz bailēm no represijām dažas grāmatnīcas Honkongā ir no saviem grāmatplauktiem izņēmušas grāmatas, kurās kritizēta Ķīnas valsts;
- F. tā kā kontinentālās Ķīnas valdība, jo īpaši ar cenzūru, stingri ierobežo vārda brīvību un piemēro tai kriminālbildību; tā kā Ķīnas interneta “lielais uguns mūris” ļauj valdībai cenzēt jebkādu politiski nepieņemamu informāciju; tā kā Ķīna saglabā stingrus ierobežojumus vārda brīvībai un Ķīnas politiku kritizējošo grāmatu popularitāte kontinentālās Ķīnas lasītāju vidū tiek uzskatīta par draudu sociālajai stabilitātei;
- G. tā kā 2016. gada 17. janvārī *Gui Minhai* kontinentālās Ķīnas plašsaziņas līdzekļos izplatīja paziņojumu, kurā apgalvoja, ka viņš ir brīvprātīgi devies uz kontinentālo Ķīnu, un atzina savu vainu saistībā ar braukšanu dzērumā, par ko viņš bija notiesāts un kas izrādījās bija piespiedu atzīšanās;
- H. tā kā Zviedrijas un Lielbritānijas varas iestādes ir lūgušas Ķīnas varas iestāžu pilnu atbalstu, aizsargājot abu šo valstu valstspiederīgo, kā arī citu “pazudušo” personu tiesības;
- I. tā kā ANO Komiteja pret spīdzināšanu ir paudusi nopietnas bažas par pastāvīgajiem ziņojumiem, kas saņemti no dažādiem avotiem, saistībā ar ierasto praksi nelikumīgi turēt personas nezināmās un neoficiālās ieslodzījuma vietās, tā sauktajos “melnajos cietumos”; tā kā minētā komiteja ir arī paudusi nopietnas bažas par pastāvīgajiem ziņojumiem, kuros norādīts, ka spīdzināšanas un nežēlīgas izturēšanās prakse joprojām ir dziļi iesakņojusies krimināltiesību sistēmā, kurā soda noteikšana pārāk lielā mērā balstās uz atzīšanos;
- J. tā kā Ķīna oficiāli un deklaratīvi ir atzinusi cilvēktiesību universālumu un iepriekšējo trīsdesmit gadu laikā ir izvēlējusies iekļauties starptautiskajā cilvēktiesību sistēmā, parakstot daudzus līgumus cilvēktiesību jomā, un līdz ar to ir pievienojusies starptautiskajai juridiskajai un institucionālajai cilvēktiesību sistēmai;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

- K. tā kā 27. pantā Pamatlikumā, kas ir Honkongas *de facto* konstitūcija, ir garantēta “vārda, preses un publicēšanās brīvība, kā arī pulcēšanās un biedrošanās brīvība un brīvība piedalīties gājienos un demonstrācijās”; tā kā Pamatlikumā, par kuru sarunas notika starp Ķīnu un Apvienoto Karalisti, šīs brīvības ir garantētas uz 50 gadu laikposmu, kas izbeidzas 2047. gadā;
- L. tā kā ES un Ķīnas 17. samītā, kas notika 2015. gada 29. jūnijā, divpusējās attiecības sāka risināt jaunā līmenī un tā kā samita stratēģiskajā cilvēktiesību un demokrātijas pamatprogrammā ES apņemas cilvēktiesības izvirzīt priekšplānā visās attiecībās ar trešām valstīm, tostarp ES stratēģiskajiem partneriem;
- M. tā kā ES un Ķīna cilvēktiesību dialogu risina kopš 1995. gada un tā kā abas puses uzskata, ka cilvēktiesības ir nozīmīga divpusējo attiecību daļa;
- N. tā kā saskaņā ar Honkongas Žurnālistu apvienības 21. gadskārtējo pārskatu (2014. gada jūlijs) 2014. gads Honkongas preses brīvībai ir bijis smagākais gads, kāds piedzīvots kopš vairākām desmitgadēm; tā kā atsevišķi žurnālisti ir piedzīvojuši fiziskus uzbrukumus vai atlaisti no darba, savukārt citi, kas pauduši kritizējošus uzskatus, ir pārcelti darbā, kurā nodarbojas ar mazāk aktuālām jomām,
1. pauž dziļas bažas par to, ka nav zināma piecu bezvēsts pazudušo grāmatizdevēju atrašanās vieta un stāvoklis; prasa nekavējoties publiskot detalizētu informāciju par *Lee Po* un *Gui Minhai* atrašanās vietu un stāvokli un prasa viņus nekavējoties atbrīvot un nodrošināt viņiem tiesības sazināties; prasa nekavējoties atbrīvot visas pārējās patvaļīgi apcietinātās personas par to, ka tās Honkongā izmantojušas savas vārda brīvības un publicēšanās tiesības, tostarp prasa atbrīvot trīs pārējos grāmatizdevējus;
 2. aicina Ķīnas valdību nekavējoties darīt zināmu jebkādu informāciju par bezvēsts pazudušajiem grāmatizdevējiem un šajā jautājumā tūlīt sākt iekļaujošu un pārredzamu dialogu un saziņu starp Ķīnas un Honkongas iestādēm; atzinīgi vērtē to, ka ir saņemts paziņojums no *Lee Po* un viņam atļauts tikties ar dzīvesbiedri;
 3. aicina attiecīgās Ķīnas, Honkongas un Taizemes iestādes saskaņā ar tiesiskuma principu izmeklēt un noskaidrot apstākļus pazušānu lietā un pēc iespējas palīdzēt, lai izdevēji droši atgrieztos mājās;
 4. pauž bažas par apsūdzībām pret Ķīnas tiesībaizsardzības aģentūrām, kuras darbojušas Honkongā; atgādina — ja Ķīnas tiesībaizsardzības aģentūras ir darbojušas Honkongā, tas ir Pamatlikuma pārkāpums; uzskata, ka tas neatbilstu principam “viena valsts, divas sistēmas”; aicina Ķīnu ievērot Pamatlikumā Honkongai garantētās autonomijas tiesības;
 5. stingri nosoda visus cilvēktiesību pārkāpumus, jo īpaši patvaļīgos arestus, aizturēšanu, piespiedu atzīšanos, slepenu ieslodzīšanu, turēšanu apcietinājumā bez tiesībām sazināties un publicēšanās un vārda brīvības pārkāpumus; atgādina, ka ir jānodrošina redaktoru, žurnālistu un blogeru neatkarība; prasa nekavējoties izbeigt cilvēktiesību pārkāpumus un politisko iebiedēšanu;
 6. nosoda vārda brīvības ierobežojumus un kriminalizāciju un pauž sašutumu par vārda brīvības ierobežojumu pastiprināšanu; aicina Ķīnas valdību pārtraukt informācijas brīvas aprites ierobežošanu, tostarp prasa atcelt interneta izmantošanas ierobežojumus;
 7. pauž bažas par apņemšanos pieņemt ārvalstu NVO pārvaldības likumprojektu, ņemot vērā, ka, pieņemot likumprojektu tā pašreizējā redakcijā, tiktu ievērojami apgrūtinātas Ķīnas pilsoniskās sabiedrības aktivitātes un valstī stingri ierobežota biedrošanās un vārda brīvība, tostarp tiktu aizliegtas tās ārvalstu NVO, kas nav reģistrētas Ķīnas Valsts drošības ministrijā, un provinču valsts drošības departamentiem tiktu aizliegts finansēt jebkādas Ķīnas privātpersonas vai organizācijas, kā arī Ķīnas grupām neļautu veikt darbības neregistrētu ārzemju NVO vārdā vai uzdevumā, tostarp attiecinot šo aizliegumu uz NVO, kas atrodas Honkongā un Makao; aicina Ķīnas iestādes būtiski pārskatīt šo likumprojektu, lai to saskaņotu ar starptautisko cilvēktiesību standartiem, tostarp Ķīnas Tautas Republikas apstiprinātajām starptautiskajām saistībām;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

8. pauž bažas par jauno kiberdrošības likumprojektu, kas atbalstīs un padarīs par likumīgu kibertelpas cenzūru un uzraudzību, un ir nobažījies par pieņemto valsts drošības likumu un terorisma apkarošanas likumprojektu; norāda uz Ķīnas reformas aizstāvošo juristu un pilsonisko tiesību aizstāvju bažām, ka šie likumi vēl vairāk ierobežos vārda brīvību un pieaugs pašcenzūra;
 9. pauž pārliecību, ka stiprām pašreizējām ES un Ķīnas attiecībām ir jānodrošina efektīvs pamats nopietnam, jēgpilnam un atklātam dialogam par cilvēktiesībām, balstoties uz savstarpēju cieņu;
 10. uzsver Eiropas Savienības apņemšanos stiprināt demokrātiju, tostarp tiesiskumu, tiesu iestāžu neatkarību, pamattiesības un pamatbrīvības, pārredzamību un informācijas un vārda brīvību Honkongā;
 11. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Ķīnas Tautas Republikas valdībai un parlamentam un Honkongas Īpašās Pārvaldes Apgabala gubernatoram un asamblejai.
-

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

P8_TA(2016)0046

2015. gada progresa ziņojums par Serbiju

Eiropas Parlamenta 2016. gada 4. februāra rezolūcija par 2015. gada ziņojumu par Serbiju (2015/2892(RSP))

(2018/C 035/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2003. gada 19.–20. jūnija Saloniku Eiropadomes prezidentūras secinājumus par Rietumbalkānu valstu izredzēm pievienoties Eiropas Savienībai,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 18. februāra Lēmumu 2008/213/EK par principiem, prioritātēm un nosacījumiem, kas ietverti Eiropas partnerībā ar Serbiju, un ar ko atceļ Lēmumu 2006/56/EK ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 12. oktobra atzinumu par Serbijas pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā (SEC(2011)1208),
- ņemot vērā stabilizācijas un asociācijas nolīgumu (SAN) starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm un Serbijas Republiku, kurš stājās spēkā 2013. gada 1. septembrī,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1244 (1999), Starptautiskās Cilvēktiesību tiesas 2010. gada 22. jūlija konsultatīvo atzinumu par to, vai vienpusējā Kosovas neatkarības pasludināšana atbilst starptautiskajām tiesībām, un ANO Ģenerālās asamblejas 2010. gada 9. septembra rezolūciju A/RES/64/298, kurā atzīts šā atzinuma saturs un pausts gandarījums par ES gatavību veicināt dialogu starp Serbiju un Kosovu,
- ņemot vērā deklarāciju un ieteikumus, kas pieņemti ES un Serbijas stabilizācijas un asociācijas parlamentārās komitejas ceturtajā sanāksmē, kuru rīkoja 2015. gada 7. un 8. oktobrī,
- ņemot vērā 2015. gada 8. oktobrī Luksemburgā rīkotās augsta līmeņa konferences par Vidusjūras austrumdaļas un Rietumbalkānu migrācijas ceļu rezultātus,
- ņemot vērā Tieslietu un iekšlietu padomes 2015. gada 9. novembra secinājumus par pasākumiem migrācijas un bēgļu krīzes risināšanai un Ārlietu padomes 2015. gada 12. oktobra secinājumus par migrāciju,
- ņemot vērā 17 punktu plānu, par kuru panākta vienošanās sanāksmē par Rietumbalkānu migrācijas maršrutu, kura 2015. gada 25. oktobrī risinājās starp vadošajām ES dalībvalstīm un valstīm, kas nav ES dalībvalstis, bet kuras skar migrantu un bēgļu pieplūdums,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 10. novembrī pieņemto Serbijas 2015. gada progresa ziņojumu (SWD(2015)0211),
- ņemot vērā 2015. gada 11. marta rezolūciju par Serbijas 2014. gada progresa ziņojumu ⁽²⁾,
- ņemot vērā tā Starptautiskajai romu dienai veltīto 2015. gada 15. aprīļa rezolūciju – tā sauktais antičigānisms Eiropā un Otrā pasaules kara laikā pret romiem vērstā genocīda atceres dienas atzīšana ES līmenī ⁽³⁾,

⁽¹⁾ OV L 80, 19.3.2008., 46. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0065.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0095.

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

- ņemot vērā Padomes 2015. gada 15. decembra secinājumus par paplašināšanos un stabilizācijas un asociācijas procesu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas pastāvīgā referenta Serbijas jautājumos *David McAllister* veikto darbu,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā Eiropadome 2013. gada 28. jūnijā nolēma sākt pievienošanās sarunas ar Serbiju; tā kā 2014. gada 21. janvārī notika pirmā starpvaldību konference (SVK); tā kā 2015. gada martā tika pabeigts tiesību aktu atbilstības izvērtēšanas process; tā kā Serbija 2015. gada septembrī pilnībā izveidoja savu sarunu grupu;
- B. tā kā Komisija Serbijas 2015. gada progresa ziņojumā izklāsta Serbijas panākto progresu virzībā uz integrāciju Eiropas Savienībā, novērtējot tās centienus attiecībā uz atbilstības Kopenhāgenas kritērijiem nodrošināšanu un stabilizācijas un asociācijas procesa nosacījumu ievērošanu; tā kā Komisija ir piemērojusi jauno pieeju saistībā ar ziņošanu, kas sniedz daudz precīzākus norādījumus valstīm par to, kam ir jāpievērš īpaša uzmanība;
- C. tā kā Serbija, tāpat kā jebkuras potenciālās ES dalībvalsts, ir jāvērtē pēc tās nopelniem, ņemot vērā to, kā tā izpilda, īsteno un nodrošina atbilstību noteiktam kritēriju kopumam, un tā kā pievienošanās grafiku nosaka vajadzīgo reformu ātrums un kvalitāte;
- D. tā kā Serbija ir īstenojusi svarīgus pasākumus, lai normalizētu attiecības ar Kosovu, un tā rezultātā 2013. gada 19. aprīlī tika noslēgta pirmā vienošanās par attiecību normalizēšanas principiem; tā kā 2015. gada 25. augustā tika panāktas četras svarīgas vienošanās; tā kā progresam Serbijas pievienošanās sarunās jānotiek vienlaikus ar progresu attiecību ar Kosovu normalizācijas procesā saskaņā ar sarunu programmu; tā kā ir izšķirīgi svarīga nozīme tālākiem centieniem, lai panāktu šajās attiecībās pastāvīgu mieru; tā kā ir ārkārtīgi svarīgi, lai abas puses pilnībā īstenotu visas vienošanās;
- E. tā kā 2015. gada jūlijā Serbija kļuva par 33. valsti, kas piedalās ES Civilās aizsardzības mehānismā;
- F. tā kā ES ir uzsvērusi nepieciešamību stiprināt ekonomisko pārvaldību, tiesiskumu un valsts pārvaldes spējas visās Rietumbalkānu valstīs;
- G. tā kā ES ir noteikusi, ka tās paplašināšanās politikas pamatā ir tiesiskums;
- H. tā kā 2015. gada janvārī Serbija pārņēma Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) vadību,
1. atzinīgi vērtē to, ka 2015. gada 14. decembrī Briselē starpvaldību konferencē sākās sarunas un tika atvērta 32. sadaļa (Finanšu kontrole) un 35. sadaļa (Citi jautājumi, 1. punkts – “Serbijas un Kosovas attiecību normalizēšana”); atzinīgi vērtē Serbijas pastāvīgos centienus Eiropas integrācijas procesā; aicina Serbiju aktīvi popularizēt šo stratēģisko lēmumu Serbijas sabiedrībā; ar gandarījumu atzīmē, ka Serbija ir izvirzījusi vērienīgus reformu plānus; aicina Serbiju rīkoties apņēmīgi un mērķtiecīgi attiecībā uz sistēmiskām un sociāli ekonomiskām reformām; mudina Serbija reformu īstenošanā pievērst īpašu uzmanību tās jaunatnei;
 2. atzinīgi vērtē Serbijas sagatavošanās darbu, lai efektīvi sāktu pievienošanās sarunas līdz ar tiesību aktu atbilstības izvērtēšanas procesa pabeigšanu, un sagatavošanos un visaptverošu rīcības plānu iesniegšanu attiecībā uz 23. sadaļu (Tiesu iestādes un pamattiesības) un 24. sadaļu (Tiesiskums, brīvība un drošība); izsaka cerību, ka šīs sadaļas varēs atvērt 2016. gada sākumā; uzsver, ka padziļinātās sarunas par 23. un 24. sadaļu ir svarīgas, lai pievērstos reformām, kas jāveic un jāīsteno tādās jomās kā tiesu iestādes, pamattiesības un tiesiskums, kā arī brīvība un drošība; atgādina, ka šajās jomās

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

progress būs jāpanāk vienlaikus ar progresu sarunās kopumā; uzsver, ka sarunas par 35. sadaļu ir izšķirīgas Serbijas panākumiem virzībā uz integrāciju ES; šajā saistībā uzskata, ka Serbijas un Kosovas savstarpējo attiecību pilnīga normalizēšana ir svarīgs priekšnoteikums, lai Serbija pievienotos ES;

3. uzsver to, ka veiksmīga integrācijas procesa svarīgs rādītājs joprojām ir tiesību aktu un politikas nostādņu rūpīga īstenošana; mudina Serbijas politiskos vadītājus turpināt nepieciešamās reformas, lai pielāgotos ES standartiem; aicina Serbiju uzlabot jauno tiesību aktu un politikas nostādņu īstenošanas plānošanu, koordināciju un uzraudzību;

4. atzinīgi vērtē to, ka Serbija ir panākusi progresu attiecībā uz uzņēmējdarbības vidi, budžeta deficīta samazināšanu un darba tirgu, tostarp darba tiesībām un nodarbinātības politiku; mudina Serbijas iestādes turpināt uzlabot ieguldījumu klimatu visā Serbijā un mazināt ekonomisko un sociālo nevienlīdzību tās reģionos, nodrošināt ārvalstu ieguldījumu aizsardzību un atrisināt ieilgušos strīdus par ieguldījumiem un, atzīstot, ka ir panākts progress valsts uzņēmumu pārstrukturēšanā, norāda, ka ir svarīgi tālāk nodrošināt privatizācijas procesa attiecīgu progresu un pārredzamību; uzsver, ka Serbijai ir nepieciešams savus tiesību aktus par valsts atbalsta kontroli pielāgot *acquis*;

5. atzinīgi vērtē panākumus ekonomikas reformu jomā, kas uzlaboja Serbijas budžeta situāciju, un aicina Komisiju arī turpmāk atbalstīt valdības plānus veikt turpmākas reformas, īpaši fiskālās nelīdzsvarotības novēršanas jomā, un lielāko tautsaimniecības nozaru reformas;

6. atzinīgi vērtē Serbijas konstruktīvo pieeju, risinot migrācijas krīzi; tomēr norāda, ka vajadzētu veicināt ar kaimiņvalstīm konstruktīvu pieeju; norāda, ka Serbija ir svarīgs un nozīmīgs ES partneris Balkānos un ka ir svarīgi, ka ES nodrošina resursus un sniedz pienācīgu finansiālo palīdzību; pozitīvi atzīmē, ka Serbija ir vēltījusi ievērojamas pūles, lai nodrošinātu, ka trešo valstu valstspiederīgie saņem patvērumu un humanitārās piegādes ar ES un starptautisko atbalstu; aicina Serbiju strauji palielināt tās uzņemšanas spēju; atzīmē, ka ir nepieciešamas visaptverošas reformas, lai racionalizētu visu patvēruma sistēmu un to saskaņotu ar ES tiesību aktu kopumu un starptautiskajiem standartiem; norāda, ka Serbija ir veikusi turpmākus pasākumus, lai risinātu problēmu saistībā ar nepamatotiem patvēruma pieteikumiem, ko ES dalībvalstīs un Šengenas asociētajās valstīs iesniedz Serbijas valstspiederīgie; aicina Serbiju palīdzēt vēl vairāk samazināt nepamatotus pieteikumus; uzsver, ka iespējas un resursi, lai nodrošinātu repatriantu reintegrāciju, ir ierobežoti;

7. aicina Serbiju pielikt lielākas pūles un arvien vairāk pieskaņot savu ārpolitiku un drošības politiku ES ārpolitikai un drošības politikai, tostarp politikai attiecībā uz Krieviju; šajā saistībā pauž nožēlu par Serbijas un Krievijas kopīgām militārajām mācībām; atzinīgi vērtē Serbijas aktīvo piedalīšanos starptautiskajās miera uzturēšanas operācijās;

Tiesiskums

8. uzsver tiesiskuma principa būtisko nozīmi; uzsver, ka izšķiroši svarīga nozīme ir neatkarīgām tiesām; norāda, ka, lai gan ir gūti zināmi panākumi tiesu iestāžu jomā, proti, pieņemot noteikumus par tiesnešu un prokuroru novērtēšanu, politiskās iejaukšanās līmenis joprojām ir augsts; norāda, ka profesionālās tieslietu struktūras prasa tām nodrošināt atbilstošus resursus; aicina iestādes īstenot valsts tiesu iestāžu reformas stratēģiju, kā izklāstīts rīcības plānā 23. sadaļai, un nodrošināt tiesu iestāžu neatkarību un to, lai tiesnešu un prokuroru darbs būtu brīvs no politiskas ietekmes; aicina valdību pieņemt jaunu likumu par bezmaksas juridisko palīdzību un ieviest juridiskas izmaiņas, lai pievērstos jautājumam par tieslietu praksi un juridiskās izglītības kvalitāti un konsekvenci; pauž bažas par joprojām ievērojamo neizskatīto lietu skaitu, neņemot vērā, ka Augstākā tiesa šajā saistībā ir izstrādājusi samazināšanas programmu, un aicina Serbiju veikt turpmākus pasākumus, lai palielinātu uzticēšanos tiesām;

9. atkārtoti aicina Serbijas valdību pilnībā un nediskriminējoši ieviest tiesību aktu par rehabilitāciju; ierosina Serbijas valdībai veikt papildu grozījumus likumā par restitūciju, lai likvidētu visus procedūru šķēršļus un juridiskos kavēkļus attiecībā uz restitūciju natūrā;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

10. norāda, ka korupcija un organizētā noziedzība šajā reģionā ir plaši izplatīta un ir šķērslis Serbijas demokrātiskajai, sociālajai un ekonomiskajai attīstībai; atzīmē, ka ir gūti zināmi panākumi cīņā pret korupciju, kuras aspekts tomēr ir satraucošs Serbijas gadījumā, turpinot tiesību aktu īstenošanu un pieņemot likumu par ziņotāju aizsardzību; uzsver nepieciešamību veidot datu uzskaiti par izmeklēšanām un galīgajām notiesāšanām par korupciju, tostarp korupciju augsta līmeņa amatos, un nepieciešamību koordinēt un uzraudzīt korupcijas apkarošanas stratēģijas īstenošanu visās galvenajās iestādēs saskaņā ar rīcības plānu attiecībā uz 23. sadaļu; aicina iestādes nodrošināt, lai Korupcijas novēršanas aģentūra un Korupcijas novēršanas padome spētu pilnībā un efektīvi veikt tām uzticēto uzdevumu un lai valsts iestādes sekotu to ieteikumiem; uzskata, ka reģionālā stratēģija un ciešāka sadarbība starp visām reģiona valstīm ir būtisks priekšnoteikums efektīvākai šo jautājumu risināšanai; aicina akadēmiskās iestādes sadarbībā ar valsts iestādēm un amatpersonām pieņemt noteikumus šajā jomā, lai izskatītu plagiātisma gadījumus un novērstu šādus gadījumus nākotnē;

11. aicina Serbijas iestādes grozīt un īstenot kriminālkodeksa korupcijas un ekonomisko noziegumu iedaļu, lai nodrošinātu uzticamu un paredzamu krimināltiesību sistēmu; atkārtoti pauž dziļas bažas par noteikumiem kriminālkodeksa 234. pantā par atbildīgu amatu ļaunprātīgu izmantošanu un panta īstenošanu; atkārtoti aicina veikt pārklassificēto lietu, kas attiecas uz atbildīgu amatu ļaunprātīgu izmantošanu, neatkarīgu un visaptverošu pārskatīšanu, lai varētu nekavējoties izbeigt ilgstoši nepamatoti ierosinātās lietas;

12. norāda, ka ir jāpieliek lielākas pūles cīņā pret organizēto noziedzību un ka ir jāveido uzskaitē attiecībā uz galīgajiem spriedumiem saskaņā ar rīcības plānu attiecībā uz 24. sadaļu; aicina Komisiju un dalībvalstis sniegt ekspertu atbalstu institucionālās struktūras un kompetences veidošanā, lai efektīvi cīnītos pret organizēto noziedzību; šajā saistībā aicina veidot tiešu sadarbību starp Serbijas un Kosovas tiesībsardzības iestādēm un Belgradas un Prištinā koordinācijas birojiem;

Demokrātija

13. ņem vērā centienus uzlabot parlamentā apspriešanās procesu un tālāk palielināt parlamenta iesaistīšanos ES pievienošanās sarunu procesā; joprojām pauž bažas par steidzamības procedūru plašo izmantošanu, pieņemot tiesību aktus, tostarp tādus tiesību aktus, kas saistīti ar pievienošanās procesu ES, jo šādas procedūras ne vienmēr ļauj nodrošināt pietiekamu apspriešanos ar ieinteresētajām personām un plašāku sabiedrību; uzsver, ka ir vēl vairāk jānostiprina parlamenta uzraudzība pār izpildvaru; uzsver, ka ir svarīga opozīcijas aktīva un konstruktīva piedalīšanās lēmumu pieņemšanas procesā un demokrātiskajās institūcijās; uzsver, ka politisko partiju finansēšanai ir jābūt pārredzamai un jāatbilst augstākajiem starptautiskajiem standartiem;

14. uzsver pilsoniskās sabiedrības organizāciju darba nozīmi demokrātiskā sabiedrībā; norāda, ka ir uzlabojusies sadarbība starp pilsoniskās sabiedrības organizācijām un valdību; mudina Serbijas iestādes veikt papildu pasākumus, lai nodrošinātu pārredzamu dialogu starp pilsonisko sabiedrību un valsts iestādēm, un palielināt pilsoniskās sabiedrības un nacionālo minoritāšu pārstāvju iesaisti lēmumu pieņemšanas procesā; aicina iestādes nodrošināt pienācīgu finansiālo atbalstu pilsoniskās sabiedrības organizāciju efektīvai darbībai; aicina īstenot savlaicīgu un pārredzamu saziņu ar iedzīvotājiem, organizācijām un sabiedrību jautājumos par pievienošanās sarunu procesa attīstību un sekmēt plašu šo pušu līdzdalību šajā procesā;

15. atkārtoti aicina Serbijas valdību pilnībā pievērsties EDSO un Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja vēlēšanu novērošanas misiju ieteikumiem, jo īpaši tiem, ar kuriem nodrošina, lai kampaņu finansēšana un vēlēšanu process ir pilnībā pārredzams; aicina iestādes pienācīgi izmeklēt pašvaldību vēlēšanās konstatētos gadījumus un citus ar kampaņu saistītus gadījumus, kuri saistīti ar vardarbību un iebiedēšanu, un pārkāpumiem;

16. atgādina par to, cik liela nozīme pārraudzības un pārskatbildības nodrošināšanā ir neatkarīgām regulatīvajām iestādēm, tostarp ombudam; aicina iestādes sniegt ombudam viņa darbā pilnīgu politisku un administratīvu atbalstu un nepakļaut to nepamatotai kritikai;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

17. atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemts visaptverošs valsts pārvaldes reformas rīcības plāns, likums par pārbaudes uzraudzību, valsts apmācības stratēģija pašvaldībām un likums par valsts sektora darbinieku maksimālo skaitu, un aicina tos nekavējoties īstenot; uzsver, ka ir nepieciešams depolītizēt valsts pārvaldi un padarīt to profesionālu, ka arī uzlabot darbā pieņemšanas un atlaišanas procedūru pārredzamību, lai nodrošinātu valsts pārvaldes profesionalitāti, neitralitāti un nepārtrauktību;

Cilvēktiesības

18. atzinīgi vērtē to, ka Serbijai ir atbilstoša tiesiskā un iestāžu sistēma cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzībai; tomēr norāda uz atlikušajiem trūkumiem tās īstenošanā, jo īpaši attiecībā uz to, lai nepieļautu diskrimināciju, kas vērsta pret neaizsargātām grupām, tostarp personām ar īpašām vajadzībām, personām, kurām ir HIV/AIDS, un LGBTI personām; atzinīgi vērtē sekmīgi notikušo praida gājieni 2015. gada 20. septembrī; tomēr uzsver, ka joprojām sagādā bažas diskriminācija un vardarbība, kas vērsta pret LGBTI personām; šajā saistībā mudina valdību pievērsties Eiropas Padomes Ministru komitejas Ieteikumam CM/Rec(2010)5 dalībvalstīm; pauž bažas par to, cik daudz uzbrukumu neaizsargātu grupu dalībniekiem vēl nav pilnībā izmeklēti; turklāt pauž bažas par to, ka saglabājas vardarbības ģimenē problēma; aicina iestādes aktīvi veicināt to, lai tiktu ievērotas visu personu cilvēktiesības;

19. pauž bažas par to, ka vārda brīvības un plašsaziņas līdzekļu brīvības jomā panākts ļoti ierobežots progress; ar bažām norāda uz turpinošos politisko spiedienu, kurš pārkāpj plašsaziņas līdzekļu neatkarību un kā rezultātā veidojas plašsaziņas līdzekļu pašcenzūra; pauž bažas par to, ka žurnālisti, pildot darba pienākumus, saskaras ar politisko spiedienu, iebiedēšanu, vardarbību un draudiem; aicina iestādes izmeklēt visus gadījumus, kad notikuši uzbrukumi žurnālistiem un plašsaziņas līdzekļiem, kas izraisīja Starptautiskās žurnālistu asociācijas spēcīgus protestus; atgādina, ka ir pilnībā jāsteno jaunie plašsaziņas līdzekļu tiesību akti; uzsver, ka ir nepieciešama pilnīga pārredzamība par plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesībām un finansējumu, kā arī nediskriminācija attiecībā uz valsts reklāmu;

20. pauž nopietnas bažas par to, ka, pārkāpjot nevainības prezumpciju, plašsaziņas līdzekļiem turpina pienākt informācijas noplūde par notiekošām izmeklēšanām krimināllietās; aicina Serbijas iestādes nopietni izmeklēt vairākas lietas, kas piesaistījušas plašu uzmanību un attiecībā uz kurām plašsaziņas līdzekļos sniegti pierādījumi par iespējami ļaunprātīgu rīcību;

Cieņa pret minoritātēm un to aizsardzība

21. uzsver nacionālo minoritāšu padomju nozīmi nacionālo minoritāšu tiesību īstenošanā un mudina arī nodrošināt tām atbilstīgu un pārbaudāmu finansējumu; atzinīgi vērtē Serbijas apņemšanos izstrādāt īpašu rīcības plānu attiecībā uz nacionālajām minoritātēm, ar kuru tiks tālāk uzlabota prakse un tiesiskā regulējuma attiecībā uz nacionālajām minoritātēm īstenošana un izstrādāšana; atkārtoti aicina Serbiju nodrošināt, ka iegūto tiesību un kompetenču līmenis tiek saglabāts procesā, kad tiek īstenota juridiskā pieskaņošanās Serbijas Konstitucionālās tiesas lēmumam, un mudina pēc iespējas ātrāk pieņemt likumu par nacionālo minoritāšu padomēm, lai ieviestu skaidrību attiecībā uz to juridisko statusu un noteiktību attiecībā uz to jurisdikciju; pauž nopietnas bažas par to, ka pēc izziņotās plašsaziņas līdzekļu privatizācijas programmu pārraide minoritāšu valodās varētu tikt pārtraukta; aicina Serbiju palielināt centienus, lai visā valstī tiek efektīvi un konsekventi īstenoti tiesību akti par minoritāšu aizsardzību, nediskriminējošu attieksmi pret nacionālajām minoritātēm Serbijā, tostarp attiecībā uz izglītību, valodas izmantojumu, pārstāvību valsts pārvaldē un pārstāvības struktūrās vietējā, reģionālajā un valsts līmenī un piekļuvi plašsaziņas līdzekļiem un dievkalpojumiem minoritāšu valodās; aicina Serbijas valdību īstenot visus starptautiskos paktus un divpusējos nolīgumus attiecībā uz minoritāšu tiesībām;

22. norāda, ka arī Vojvodinas kultūras daudzveidība ir daļa no Serbijas identitātes; uzsver, ka Vojvodinas autonomiju nedrīkstētu vājināt un ka būtu nekavējoties jāpieņem likums par Vojvodinas pašas resursiem, kā noteikts Konstitūcijā;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

23. aicina Serbijas iestādes īstenot konkrētus pasākumus, lai uzlabotu romu stāvokli, jo īpaši attiecībā uz personas dokumentu piešķiršanu, izglītību, mājokli, veselības aprūpi un nodarbinātību; turklāt aicina Serbijas iestādes nodrošināt romu vienlīdzīgu pārstāvību sabiedriskās iestādēs un sabiedriskajā dzīvē, tajā skaitā īpašu uzmanību pievēršot romu sieviešu iekļaušanai; uzsver, ka ir tālāk jānostiprina romu integrācijas politika un, ņemot vērā vardarbību, no kuras cieš minoritāšu NVO pārstāvji, ir efektīvi jāpārvar diskriminācija; tādēļ cer, ka gaidāmajā stratēģijā un rīcības plānā būs pasākumi romu iekļaušanai; šajā saistībā atzinīgi vērtē Prištinas deklarāciju, kurā pausts aicinājums valdībām un starptautiskām, starpvaldību un pilsoniskās sabiedrības organizācijām pilnībā piemērot nediskriminācijas un vienlīdzības principus, strādājot un veicot pasākumus, kuru mērķis ir sekmēt un ievērot romu tiesības;

Reģionālā sadarbība un labas kaimiņattiecības

24. atzinīgi vērtē Serbijas valdības konstruktīvo pieeju attiecībām ar kaimiņvalstīm, jo tas ir ļāvis gūt ievērojamu progresu gan reģionālajā sadarbībā, gan ciešāku attiecību veidošanā ar ES, un mudina Serbiju turpināt veidot labas kaimiņattiecības; aicina Serbiju veicināt labas kaimiņattiecības un strīdu miermīlīgu atrisināšanu, kas ietver iecietības gaisotnes veicināšanu un visu veidu naida kurināšanas vai kara laika retorikas nosodišanu, un atturēšanos no tādiem žestiem kā publiska to personu sveikšanu ar atgriešanos, kuras ir sodītas par kara noziegumiem; norāda, ka neatrisinātās domstarpības un jautājumi, jo īpaši jautājumi par robežu demarkāciju, pēctecību, kultūras priekšmetu atgriešanu un Dienvidslāvijas arhīvu atvēršanu, būtu jāatrisina atbilstīgi starptautiskajām tiesībām un noteiktajiem principiem, tostarp īstenojot juridiski saistošus nolīgumus, *inter alia* līgumu par pēctecības jautājumiem, un ka pievienošanās procesa sākotnējā stadijā būtu jāpievēršas divpusējiem jautājumiem saskaņā ar starptautiskajām tiesībām; uzsver Serbijas konstruktīvo lomu saistībā ar "Berlīnes procesu" un sešu Rietumbalkānu valstu iniciatīvu, un tās savienojamības programmu; atzinīgi vērtē citas iniciatīvas, kurās galvenā uzmanība veltīta Rietumbalkānu nākotnei, jo īpaši Slovēnijas ierosinātajam Brdo procesam, kas reglamentē politisko un tehnisko sadarbību, un uzskata, ka konkrēta sadarbība kopīgu interešu jomās var palīdzēt stabilizēt Rietumbalkānus; šajā saistībā atzinīgi vērtē pirmo Serbijas un Bosnijas un Hercegovinas kopīgo ministru līmeņa sanākumi, kura risinājās 2015. gada 4. novembrī Sarajevā; aicina Serbiju turpināt veicināt stabilizāciju un Bosnijas un Hercegovinas iestāžu nostiprināšanu, izmantojot pastāvošos kontaktus un labās kaimiņattiecības ar šo valsti; atkārtoti aicina Serbijas iestādes uzsākt tālākus pasākumus pārrobežu sadarbībai ar kaimiņos esošajām ES dalībvalstīm, ieskaitot Pārrobežu un Transnacionālās sadarbības programmas 2014. –2020. gadam un ES Donavas reģiona stratēģiju; atzinīgi vērtē ideju sākt sarunas līguma parakstīšanai par labām kaimiņattiecībām ar kaimiņvalstīm un pauž cerību, ka tas veicinās labvēlīgāku attīstību reģionālā kontekstā; atzinīgi vērtē Bulgārijas, Rumānijas un Serbijas premjerministru sanākumi enerģētikas un transporta infrastruktūras sadarbības jomā;

25. mudina Serbiju turpināt sadarboties ar Starptautisko Kara noziegumu tribunālu bijušajai Dienvidslāvijai (ICTY), saglabājot izlīguma garu un labas kaimiņattiecības; uzsver, cik būtiska ir visaptveroša valsts stratēģija kara noziegumu lietu izskatīšanai valsts tiesās; mudina iestādes turpināt darbu jautājumā par bezvēsts pazudušo personu likteni, kā arī par kompensācijas shēmas izstrādāšanu cietušajiem un viņu ģimenēm kā būtisku samierināšanas priekšnosacījumu, nodrošinot upuru ģimeņu tiesības uzzināt par savu pazudušo ģimenes locekļu likteni; norāda, ka likums attiecībā uz cietušajiem civiliedzīvotājiem būtu jāpieņem bez nepamatotas kavēšanās, ņemot vērā, ka spēkā esošajos tiesību aktos nav atzītas vairākas kara noziegumos cietušo grupas; norāda, ka joprojām notiek strīdi, jo īpaši saistībā ar nesenās vēstures atšķirīgu interpretāciju; atkārtoti pauž atbalstu RECOM iniciatīvai, reģionālajai komisijai, kas ir atbildīga par faktu konstatāciju saistībā ar kara noziegumiem un citiem nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem bijušajā Dienvidslāvijā;

26. atzinīgi vērtē publiskoto valsts stratēģijas kara noziegumu jomā projektu, kurā izklāstīts plāns attiecībā uz kriminālvajāšanu par noziegumiem, kas pastrādāti pagājušā gadsimta 90. gados bijušajā Dienvidslāvijā; uzsver nepieciešamību pastiprināt un depolitizēt Serbijas iestādes, kuras izskata kara noziegumus; aicina Serbiju izveidot liecinieku un cietušo efektīvas aizsardzības sistēmu un nodrošināt cietušajiem un viņu ģimenēm tiesības uz kompensāciju; aicina uzlabot reģionālo sadarbību lietās par kara noziegumiem; atkārtoti aicina Serbiju saskaņās un labu kaimiņattiecību garā sadarbībā ar Komisiju un kaimiņvalstīm atkārtoti novērtēt savus tiesību aktus par juridiskā kara noziegumu tiesvedībā;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

27. atzinīgi vērtē Serbijas pastāvīgo iesaisti attiecību ar Kosovu normalizācijas procesā un 2015. gada 25. augusta galveno vienošanos pabeigšanu, proti, par serbu vairākuma pašvaldību asociācijas/kopienas izveidi Kosovā, par enerģētiku, par telekomunikācijām un Mitrovicas tiltu; mudina Serbiju ātri īstenot savu daļu no minētās vienošanās un iesaistīties konstruktīvā sadarbībā ar Kosovu, sagatavojot un īstenojot turpmākas vienošanās. norāda, ka ir gūti panākumi arī citās svarīgās jomās, piemēram, civilās aizsardzības un policijas, transporta līdzekļu apdrošināšanas, muitas, koordinācijas mehānismu un kadastra jomā; atkārtoti norāda, ka dialogā gūtie panākumi būtu jāvērtē, ņemot vērā praktisko īstenošanu; aicina Serbiju un Kosovu atturēties no negatīviem izteikumiem un virzīties uz priekšu, lai pilnībā īstenotu visas jau panāktās vienošanās godprātīgi un laikus, un apņēmīgi turpināt normalizācijas procesu; aicina valdības un ES iestādes turpināt centienus sniegt informāciju un skaidrot noteikumus, ko ietver panāktās vienošanās, nolūkā satuvināt etniskās albāņu un serbu kopienas Kosovā; atzinīgi vērtē uzņēmēju centienus tirdzniecības kameru vadībā veicināt attiecību normalizēšanu, iesaistoties dialogā starp Serbijas un Kosovas tirdzniecības kamerām, lai likvidētu šķēršļus abu pušu uzņēmējdarbībai un veicinātu saziņu un sadarbību starp uzņēmumiem; aicina Komisiju atbalstīt šo darbību uzturēšanu un attīstīšanu nākotnē; mudina Serbiju un Kosovu apzināt jaunā dialogā apspriežamās jomas ar mērķi uzlabot cilvēku dzīvi un visaptveroši normalizēt attiecības; aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) veikt novērtēšanu par to, kā abas puses pilda savas saistības; mudina Serbiju rīkoties labu kaimiņattiecību garā un pauž cerību, ka Kosovas dalības UNESCO pieteikuma noraidīšana neaizkavēs dialogu un turpmāku Kosovas integrāciju reģionālajās un starptautiskajās organizācijās un ka turpināsies sadarbība un centieni kultūras mantojuma aizsardzības nolūkā; mudina Belgradu un Prištinu saglabāt labas kaimiņattiecības; atzinīgi vērtē sarunu atsākšanu starp Serbijas premjerministru A. Vučić un Kosovas premjerministru I. Mustafa 2016. gada 27. janvārī; norāda, ka tika apspriesti tādi jautājumi kā augstskolu un profesionālās izglītības diplomu savstarpēja atzīšana un ceļu un dzelzceļa savienojumu uzlabošana; uzsver, ka panākumi uz vietas dotu labumu visam reģionam;

28. atbalsta saistībā ar Berlīnes procesu Rietumbalkānu Pilsoniskās sabiedrības foruma izveidošanu, kas sniedz iespēju pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem no visa reģiona apmainīties ar idejām, izklāstīt sasāpējušās problēmas un formulēt konkrētus ieteikumus lēmumu pieņēmējiem, un aicina turpināt šo procesu nākamajā augsta līmeņa sanāksmē, kas notiks Parīzē 2016. gadā, kā arī aicina organizēt sagatavošanās darbseminārus pilsoniskās sabiedrības organizācijām reģionā;

Enerģētika, vide un transports

29. uzsver, ka Serbijai kā Enerģētikas kopienas līgumslēdzējai pusei vajadzētu arī turpmāk aktīvi darboties Enerģētikas kopienas iestādēs un turpināt īstenot *acquis*, lai veidotu ilgtspējīgas un drošas enerģētikas sistēmas; aicina iestādes sākt īstenot mērķus, kas izvirzīti enerģētikas nozares attīstības stratēģijā, jo nav ievērojama ieguldījumu atjaunīgās enerģijas nozarē; mudina Serbiju izvērst konkurenci gāzes tirgū un veikt pasākumus, lai uzlabotu pieskaņošanos *acquis* atjaunīgās enerģijas un energoefektivitātes jomā, un aicina Serbiju spēcīgāk koncentrēt uzmanību uz videni nekaitīgu enerģiju; aicina Komisiju atbalstīt Serbijas valdību tās centienos samazināt valsts atkarību no enerģijas importa un dažādot Serbijas apgādi ar gāzi; norāda, ka nesēn pieņemtajā 2015. gada IPA II kopumā konkrēti ietverta EUR 155 miljonu vērtā programma, lai palīdzētu finansēt nozīmīgus reģionālos infrastruktūras projektus enerģētikas un transporta nozarē Rietumbalkānos; mudina Serbiju pieskaņoties vidējām ES saistībām attiecībā uz klimata pārmaiņām un vienošanos, ko panāca COP 21 Parīzē;

30. ņemot vērā Eiropas teritoriālās sadarbības grupas (ETSG) nozīmi attiecībā uz turpmāku pārrobežu sadarbības attīstību starp ES dalībvalstīm un tās kaimiņvalstīm, aicina Serbijas valdību nodrošināt nepieciešamu juridisko pamatu, kas ļautu Serbijai piedalīties ETSG;

31. pauž bažas par to, ka netiek īstenoti tiesību akti atkritumu jomā, un aicina Serbijas iestādes palielināt centienus slēgt un attīrīt nelikumīgās atkritumu izgāztuves, un izstrādāt uzticamu politiku atkritumu samazināšanas jomā saskaņā ar Atkritumu pamatdirektīvu;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

32. atzinīgi vērtē plānu rekonstruēt, atjaunināt un modernizēt dzelzceļu tīkla posmus un mudina Serbijas iestādes turpināt uzlabot sabiedrisko transportu sadarbībā ar kaimiņvalstīm;

o

o o

33. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un Serbijas valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

P8_TA(2016)0047

Kosovas integrācijas process Eiropas Savienībā

Eiropas Parlamenta 2016. gada 4. februāra rezolūcija par 2015. gada ziņojumu par Kosovu (2015/2893(RSP))

(2018/C 035/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2003. gada 19.–20. jūnija Saloniku Eiropadomes prezidentūras secinājumus par Rietumbalkānu valstu izredzēm pievienoties Eiropas Savienībai,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 22. oktobra lēmumu, ar kuru Komisijai tiek ļauts sākt sarunas par pamatnolīgumu ar Kosovu attiecībā uz piedalīšanos Savienības programmās,
- ņemot vērā Eiropadomes 2013. gada 28. jūnija secinājumus attiecībā uz lēmuma pieņemšanu, ar kuru tiek ļauts sākt sarunas par stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp ES un Kosovu,
- ņemot vērā premjerministru *Hasim Thaci* un *Ivica Dacic* 2013. gada 19. aprīlī parakstīto pirmo vienošanos par attiecību normalizēšanas principiem un 2013. gada 22. maija īstenošanas pasākumu plānu,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 12. jūnija Lēmumu 2014/349/KĀDP, ar ko groza Vienoto rīcību 2008/124/KĀDP par Eiropas Savienības Tiesiskuma misiju Kosovā, *EULEX KOSOVO*,
- ņemot vērā to, ka 2015. gada 27. oktobrī tika parakstīts ES un Kosovas Stabilizācijas un asociācijas nolīgums un 2015. gada 2. novembrī Kosovas Asambleja to ratificēja,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāra ziņojumus par ANO pagaidu pārvaldes misijas Kosovā (*UNMIK*) veiktajām darbībām un ar to saistīto notikumu turpmāko gaitu, tostarp jaunāko ziņojumu, kas tika publicēts 2015. gada 3. novembrī,
- ņemot vērā pilnvaru termiņa pagarināšanu ES īpašajam pārstāvim Kosovā *Samuel Žbogar* līdz 2017. gada 28. februārim,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 10. novembra paziņojumu “ES paplašināšanās stratēģija” (COM(2015)0611),
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 15. decembra secinājumus par paplašināšanos un stabilizācijas un asociācijas procesu,
- ņemot vērā Vispārējo lietu padomes 2009. gada 7. decembra, 2010. gada 14. decembra un 2011. gada 5. decembra sanāksmes secinājumus, kuros attiecīgi tika uzsvērts un vēlreiz apliecināts, ka, neskarot dalībvalstu pozīciju attiecībā uz Kosovas statusu, tai vajadzētu arī gūt priekšrocības saistībā ar eventuālo vīzu režīma liberalizācijas perspektīvu, tiklīdz tā būs izpildījusi visus nosacījumus,
- ņemot vērā to, ka 2012. gada janvārī tika uzsākt dialogs par vīzu režīma liberalizāciju, 2012. gada jūnijā tika iesniegts vīzu režīma liberalizācijas ceļvedis un 2014. gada 24. jūlijā — sniegts Komisijas otrais ziņojums par Kosovas progresu vīzu režīma liberalizācijas ceļvedī noteikto prasību izpildē (COM(2014)0488), un Komisijas ekspertu misiju 2015. gada jūlijā,

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

- ņemot vērā ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1244 (1999), Starptautiskās Tiesas (ST) 2010. gada 22. jūlija konsultatīvo atzinumu par to, vai vienpusējā Kosovas neatkarības pasludināšana atbilst starptautiskajām tiesībām, un ANO Ģenerālās asamblejas 2010. gada 9. septembra rezolūciju 64/298, kurā atzīts šā ST atzinuma saturs un pausta atzinība ES gatavībai veicināt dialogu starp Serbiju un Kosovu,
 - ņemot vērā 2008. gada 28.–29. maijā, 2009. gada 6.–7. aprīlī, 2010. gada 22.–23. jūnijā, 2011. gada 20. maijā, 2012. gada 14.–15. martā, 2013. gada 30.–31. oktobrī un 2015. gada 29.–30. aprīlī notikušo EP un Kosovas starpparlamentāro sanāksmju kopīgos paziņojumus,
 - ņemot vērā Komisijas 2015. gada 10. novembrī pieņemto 2015. gada progresa ziņojumu par Kosovu (SWD(2015) 0215),
 - ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas pastāvīgās referentes jautājumos par Kosovu *Ulrike Lunacek* veikto darbu;
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā 110 no 193 ANO dalībvalstīm, tostarp 23 no 28 ES dalībvalstīm, atzīst Kosovas neatkarību;
- B. tā kā 2015. gada 27. oktobrī tika parakstīts ES un Kosovas Stabilizācijas un asociācijas nolīgums (SAN) un 2015. gada 2. novembrī Kosovas Asambleja to ratificēja; tā kā Eiropas Parlaments 2016. gada 21. janvārī deva savu piekrišanu;
- C. tā kā (potenciālās) kandidātvalstis tiek vērtētas pēc to nopelniem un tā kā pievienošanās grafiku nosaka vajadzīgo reformu ātrums un kvalitāte;
- D. tā kā ES ir atkārtoti paudusi vēlmi ar skaidras Eiropas perspektīvas palīdzību sniegt atbalstu Kosovas saimnieciskai un politiskai attīstībai saskaņā ar reģiona Eiropas perspektīvu;
- E. tā kā ES tiesiskumu ir noteikusi par vienu no paplašināšanās politikas pamatelementiem;
- F. tā kā Komisija ir uzsvērusi nepieciešamību stiprināt ekonomisko pārvaldību, tiesiskumu un valsts pārvaldes spējas visās Rietumbalkānu valstīs;
- G. tā kā 2016. gada 14. jūnijā beigsies *EULEX* pilnvaru termiņš; tā kā *EULEX Kosovo* misijas stratēģiskā pārskatīšana turpinās,
1. atzinīgi vērtē ES un Kosovas Stabilizācijas un asociācijas nolīguma kā pirmo līgumattiecību parakstīšanu 2015. gada 27. oktobrī un drīzo tā ratifikāciju 2015. gada 2. novembrī Kosovas Asamblejā; uzsver, ka Stabilizācijas un asociācijas nolīgums paver iespēju integrēt Kosovu ES un sniegs spēcīgu pamudinājumu reformu īstenošanai un institucionalizācijai, kā arī ļaus izveidot sadarbību ar ES vairākās jomās, lai veicinātu politisko dialogu un ciešāku tirdzniecības integrāciju, kā arī stiprinātu sadarbību ar kaimiņvalstīm un palīdzētu nodrošināt stabilitāti reģionā; aicina Kosovas valdību pievērst galveno uzmanību tādu visaptverošu reformu īstenošanai, kas ir jāveic, lai izpildītu tai SAN noteiktās saistības;
 2. pauž gandarījumu, ka Komisija ir pieņēmusi pasākumu kopumu, lai atbalstītu reformas un reģionālo sadarbību Rietumbalkānos, — tiesību aktu kopumu, kas pauž ES apņemšanos atbalstīt politisko un ekonomisko reformu procesu valstīs to ceļā uz pievienošanos ES;
 3. Uzsver, ka SAN mērķis ir veicināt Eiropas standartus tādās jomās kā konkurence, publiskais iepirkums, intelektuālais īpašums un patērētāju aizsardzība un izveidot brīvās tirdzniecības zonu, kas ir reāls solis ceļā uz Kosovas ekonomisko integrāciju ES;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

4. atzinīgi vērtē 2015. gadā gūto progresu, Kosovas un Serbijas attiecību normalizēšanas procesa ietvaros panākot vienošanos, proti, par serbu vairākuma pašvaldību asociācijas/kopienas izveidi Kosovā, par enerģētiku un par *Mitrovicē/Mitrovicas tiltu*, kā arī 2015. gada 25. augusta vienošanos par telesakariem, 2015. gada jūnija vienošanos par transportlīdzekļu apdrošināšanu un 2015. gada februāra vienošanos tiesu iestādēm; atbalsta Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) nepārtrauktos vidējā centienus ar mērķi normalizēt attiecības starp Serbiju un Kosovu, kurš vēl nav pilnībā sasniegts; aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu veikt vispārēju padziļinātu novērtējumu par situāciju attiecībā uz visu līdz šim parakstīto nolīgumu īstenošanu saistībā ar tiesību aktu pieņemšanu uz vietas un regulāri ziņot par to Eiropas Parlamentam un Kosovas un Serbijas parlamentiem; mudina PV/AP atklāt trūkumus un pieprasīt, lai puses pildītu savas saistības, un aicina Serbiju un Kosovu atturēties no negatīviem izteikumiem, turpināt godprātīgi un laikus pilnībā īstenot jau panāktās vienošanās un apņēmīgi turpināt normalizācijas procesu; uzsver, ka nepārtraukts un konstruktīvs dialogs starp Prištinu un Belgradu un panākto vienošanos īstenošana pilnā apmērā ir būtiski svarīga savstarpējo attiecību normalizēšanai; atzinīgi vērtē sarunu atsākšanu starp Serbijas premjerministru A.Vučić un Kosovas premjerministru I. Mustafa trešdien, 2016. gada 27. janvārī; norāda, ka tika apspriesti tādi jautājumi kā augstskolu un profesionālās izglītības diplomu savstarpēja atzīšana un ceļu un dzelzceļa savienojumu uzlabošana; uzsver, ka panākumi uz vietas dotu labumu visam reģionam;

5. pauž bažas par kara laikā pazudušo personu lielo skaitu un niecīgo progresu šajā sakarībā; prasa īstenot pilnīgu starpvalstu sadarbību minētajā jomā, ņemot vērā to, ka pilnīga sadarbība, lai noskaidrotu patiesību par pazudušām personām, ir izšķirošs faktors savstarpēja izglūmuma panākšanai;

6. pieņem zināšanai Konstitucionālās tiesas lēmumu par Serbu Pašvaldību asociācijas īstenošanu; aicina pilnā apmērā un apņēmīgi īstenot panāktās vienošanās; prasa ievērot tiesiskumu, pauž nožēlu par to, ka opozīcijas spēki neizmantoja šo apturēšanu, lai atsāktu parlamentāro dialogu, un mudina visus politiskos spēkus rīkoties konstruktīvi savas valsts un tās demokrātisko iestāžu un pilsoņu interesēs; uzskata, ka noteikumu par demokrātiju, politisko dialogu un netraucētu parlamenta darbu pilnīga ievērošana ir būtiska, lai nodrošinātu visu Kosovas reformu programmas aspektu īstenošanu; stingri nosoda vardarbīgo Asamblejas darba paralizēšanu, prasa nepieļaut turpmākus vardarbīgus protestus Asamblejā un uzsver, ka Asamblejā ievēlētajiem deputātiem būtu jāsanāk un jāapspriež aktuāli jautājumi, pilnībā ievērojot cieņu pret iestādi; uzsver, ka valdībai vajadzētu ņemt vērā parlamenta rezolūcijas un lēmumus un ziņot, kā to prasa likumdevēja iestāde, pirms tiek pieņemti lēmumi par nolīgumu noslēgšanu ar citām valstīm; šajā sakarībā atzinīgi vērtē divu Kosovas parlamenta deputātu attiecīgi no valdošās koalīcijas un opozīcijas veiksmīgi sagatavoto 2015. gada 20. novembra priekšlikumu; aicina visus iesaistītos politiskos dalībniekus atsākt politisko dialogu, lai rastu izeju no strupceļa un panāktu ilgtspējīgu risinājumu, kas atjaunotu Kosovas Asamblejas normālu darbību; aicina visus Kosovas vadītājus attiekties pret šo situāciju īpaši nopietni un rīkoties atbildīgi, paturot prātā, ka Asambleju ir ievēlējusi Kosovas tauta, lai tā strādātu Kosovas tautas labā; pauž bažas par to, ka atkārtojas vardarbības akti, un aicina tiesībsardzības iestādes pildīt savus pienākumus, pilnībā ievērojot juridiskās procedūras; ar bažām norāda uz notikumiem, kas noveduši pie dažu parlamenta deputātu apcietināšanas, un aicina veikt izmeklēšanu par iespējamu ļaunprātīgu varas izmantošanu, kas saistīta ar šiem apcietināšanas gadījumiem; prasa Kosovas Asamblejai precizēt noteikumus par imunitātes atcelšanu tās deputātiem; ņem vērā ombuda pieprasījumu Valsts prokuratūrai Prištinā, lai sāktu izmeklēšanu par policijas iejaukšanos 2015. gada 28. novembrī;

7. uzsver, ka Asamblejai ir jākļūst efektīvāka un jāievēro savs reglaments jebkuros apstākļos un ka valdībai vajadzētu ievērot šos noteikumus; uzsver nepieciešamību nostiprināt Asamblejas pārraudzības funkciju un jo īpaši aicina Asambleju pēc iespējas ātrāk pieņemt tiesību aktus, kuros būs paredzēta nozīmīgāka ES integrācijas komitejas loma Kosovas integrācijas procesā un ar kuriem tiktu nodrošināta opozīcijas pilnīga iesaistīšana minētajā procesā; mudina Asambleju, izvērtējot tiesību aktus, regulāri apspriesties ar Venēcijas Komisiju un iesaistīt to; uzsver to, ka ir steidzami nepieciešams locekļus iecelt kompetentajām regulatīvajām un uzraudzības iestādēm, lai nodrošinātu valsts administrācijas pienācīgu darbību, pamatojoties uz nopelnos balstītu, pārredzamu un nepolitisku atlases procesu;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

8. ņem vērā, ka piecas dalībvalstis nav oficiāli atzinušas Kosovu, un uzskata, ka turpmāka atzīšana palīdzētu stiprināt stabilitāti šajā reģionā, vēl vairāk veicinātu attiecību normalizēšanu starp Serbiju un Kosovu un palielinātu ES ārpolitikas uzticamību; šajā sakarībā atzinīgi vērtē to piecu dalībvalstu, kuras nav atzinušas Kosovas neatkarību, lēmumu veicināt SAN apstiprināšanu Padomē; aicina visas dalībvalstis veikt visu iespējamo, lai sekmētu ekonomiskos un cilvēku savstarpējos kontaktus un sociālās attiecības starp šo valstu un Kosovas iedzīvotājiem atbilstoši SAN gaisotnei un oficiālu līgumattiecību nodibināšanas garam; atzinīgi vērtē to, ka Kosova iesniedza pirmo ekonomikas reformu programmu, kas būs pirmais solis, lai padziļinātu ekonomisko dialogu ar ES;

9. atzinīgi vērtē Kosovas iestāžu paveikto darbu, lai pārtrauktu nelegālās migrācijas tendenci, kuras kulminācija bija 2015. gada sākumā; uzsver, ka papildus īstermiņa pasākumiem iedzīvotāju atturēšanai no aizbraukšanas vajadzētu nodrošināt arī sociāli ekonomisko attīstību un darbvietu radīšanu, lai mudinātu pilsoņus palikt Kosovā un veidot nākotni savā valstī; ir pārliecināts, ka vīzu režīma liberalizēšana arī palīdzētu apkarot nelegālo imigrāciju, jo tas ļautu cilvēkiem īstenot savstarpējus kontaktus un pavērtu iespējas pilsoņiem ceļot uz ārvalstīm tūrisma nolūkā un apciemot radniekus un draugus bez nepieciešamības saskarties ar ilgām un dārgām vīzu procedūrām, kā arī novērstu viņu izolētības sajūtu; atgādina par risku, ko rada tas, ka Kosova ir vienīgā teritorija reģionā, kura ir norobežota un izolēta pārāk ilgi; turklāt mudina Prištinu veikt efektīvus pasākumus, lai apkarotu noziedzīgus tīklus, kas nodarbojas ar cilvēku tirdzniecību; uzskata, ka, Kosovas kvalificēšana par drošu izcelsmes valsti ES kopējo drošu izcelsmes valstu sarakstā varētu palīdzēt apkarot nelegālo migrāciju;

10. pauž gandarījumu par panākumiem, īstenojot vīzu režīma liberalizācijas rīcības plānu; aicina iestādes nekavējoties un pilnībā izpildīt visus prasītos kritērijus; aicina Komisiju pielikt lielākas pūles attiecībā uz Kosovas vīzu liberalizācijas procesu; ir gatavs atbalstīt un aicina Padomi ātri atbalstīt bezvīzu režīmu ar Kosovu, tiklīdz Komisija būs savlaicīgi noteikusi, ka visi tehniskie kritēriji ir izpildīti; uzskata, ka tajā pašā laikā ir jāturpina meklēt un sodīt cilvēku tirgotājus un kontrabandistus, lai viņus atturētu no nelikumīgajām darbībām; prasa visām ES iestādēm, it īpaši Komisijai, paātrināt Kosovas vīzu liberalizācijas procesu un mudina Kosovas iestādes pildīt savas saistības un īstenot pārējos kritērijus, lai Kosova varētu ieviest bezvīzu režīmu 2016. gadā, kas nodrošinās Kosovas iedzīvotāju tuvināšanos ES;

11. atbalsta diskusiju turpināšanu par pamatnolīgumu, kas Kosovai ļautu piedalīties ES programmās;

12. atzinīgi vērtē cilvēktiesību jomas tiesību aktu kopuma pieņemšanu, kurš stiprina institucionālo struktūru uzraudzību attiecībā uz cilvēktiesību aizsardzību un ievērošanu; uzsver, ka ir ārkārtīgi svarīgi īstenot šos tiesību aktus; jo īpaši atzinīgi vērtē ombuda amata izveidi un iecelšanu, sevišķi nolūkā panākt sociālu uzticēšanos Kosovas sabiedrībā; tomēr pauž nožēlu par to, ka viņa darbu kavē piemērotu telpu trūkums, un aicina iestādes steidzami rīkoties un piešķirt jaunas biroja telpas, ievērojot Parīzes principus; aicina valsts iestādes padarīt pilnībā darbotiespējīgas visas esošās neatkarīgās iestādes un regulatīvās struktūras;

13. ar bažām norāda, ka iestāžu politiskā griba patiesi iesaistīties sadarbībā ar pilsonisko sabiedrību joprojām ir ļoti vāja; aicina iestādes godprātīgi īstenot tiesisko regulējumu sadarbībai ar pilsonisko sabiedrību, jo īpaši sniedzot Apvienotajai konsultatīvajai padomei visus nepieciešamos resursus; aicina ES biroju veicināt un vajadzības gadījumā atvieglot šādas konsultācijas;

14. turklāt atzinīgi vērtē arī tiesību akta par aizsardzību pret diskrimināciju pieņemšanu 2015. gada maijā un ombudam piešķirtās pilnvaras darboties kā līdztiesību nodrošinošai struktūrai; atkārtoti pauž bažas par lietu izskatīšanas un izmeklēšanas zemo līmeni saistībā ar naidīgiem izteikumiem, jo īpaši tādiem, kas vērsti pret LGBTI un minoritāšu kopienām; mudina Padomdevēju un koordinācijas grupu LGBTI kopienu tiesību jautājumos aktīvi sekot šīm lietām un paustajām bažām;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

15. atzinīgi vērtē arī to, ka ir pieņemts tiesību akts par dzimumu līdztiesību, un aicina Kosovas iestādes ievērot integrētu pieeju dzimumu līdztiesībai kā prioritāti un raudzīties, lai valdības struktūras un iestādes rādītu piemēru; pauž bažas par strukturālajām problēmām, kas kavē minētā tiesību akta īstenošanu; joprojām pauž bažas par nepietiekamo sieviešu pārstāvību ar lēmumu pieņemšanu saistītos amatos; pauž bažas par to, ka nav panākts progress vardarbības ģimenē un ar dzimumu saistītas vardarbības apkarošanā; prasa iestādēm publiski veicināt un ieviest aizsardzības mehānismus un patvēruma sniegšanas pasākumus attiecībā uz sievietēm, kas pārtrauc klusēt un nosoda vardarbību ģimenē; pauž bažas par to, cik zems ir sievietēm piemītošo īpašumtiesību līmenis; aicina iestādes aktīvi nodrošināt, ka sievietēm tiek garantētas īpašumtiesības, tostarp — kadastra un reģistrācijas darbiniekiem reģistrējot visus īpašuma līdzīpašniekus, un ar informācijas kampaņas starpniecību;

16. pauž bažas par to, ka vārda brīvības jomā pagājušajā gadā panākts ļoti ierobežots progress; pauž bažas par to, ka žurnālisti, pildot darba pienākumus, saskaras ar vardarbību un draudiem, un uzsver nepieciešamību stiprināt žurnālistu aizsardzību, sistemātiski reaģējot uz uzbrukumiem žurnālistiem, šādus uzbrukumus publiski atmaskojot un veicot ātru izmeklēšanu un savlaicīgu iztiesāšanu; uzsver, ka jāpanāk lielāks progress arī plašsaziņas līdzekļu neatkarības jomā; aicina iestādes pēc rūpīga un vispusīga sabiedriskās apspriešanas procesa ātri novērst sistemātiskās nepilnības tiesību aktos, lai nodrošinātu plašsaziņas līdzekļu brīvību, it sevišķi ņemot vērā pārredzamību attiecībā uz to, kas ir plašsaziņas līdzekļu īpašnieki, un lai garantētu sabiedrisko raidorganizāciju neatkarību un ilgtspēju; mudina iestādes efektīvi īstenot tiesību aktus par goda aizskaršanu, nauda kurināšanu un neslavas celšanu;

17. atgādina, ka Kosovai un Serbijai ir jārod ilgtspējīgi risinājumi attiecībā uz bēgļiem atbilstoši ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos biroja (UNHCR) konstatējumiem un 2014. gada ANO īpašā referenta ziņojumam par iekšzēmē pārvietoto personu cilvēktiesībām;

18. norāda, ka ir vajadzīgi turpmāki centieni, lai aizsargātu un praksē nodrošinātu visu Kosovā dzīvojošo etnisko minoritāšu tiesības, tostarp romu, aškalu un ēģiptiešu kopienu, kā arī gorani kopienas tiesības, pilnībā īstenojot attiecīgos tiesību aktus, ņemot vērā labākās prakses piemērus reģionā un ES dalībvalstīs; aicina valsts un vietējās iestādes vairāk centsties īstenot pieņemtos tiesību aktus, lai ar tiem veicinātu daudznacionālas sabiedrības turpmāku attīstību, īpaši attiecībā uz minoritāšu grupu pārstāvju izglītošanu un nodarbinātību un ar mērķi novērst tiešu un netiešu diskrimināciju; atzinīgi vērtē Prištinas deklarāciju, kurā pausts aicinājums valdībām un starptautiskām, starpvaldību un pilsoniskās sabiedrības organizācijām pilnībā piemērot nediskriminācijas un vienlīdzības principus, strādājot un veicot pasākumus, kuru mērķis ir sekmēt un ievērot romu tiesības un cīnīties pret romofobiju Rietumbalkānos;

19. atkārtoti pauž bažas par to, ka nav vērojams būtisks progress augstā korupcijas līmeņa samazināšanā un organizētās noziedzības apkarošanā, kā arī kriminālvajāšanu un notiesāšanu reģistra ieviešanā; uzsver, ka organizētā noziedzība joprojām ir milzīga problēma; norāda, ka Kosovas valdībai ir jānodod skaidrs un viennozīmīgs signāls, kas liecinātu, ka šī valsts veic sistemātisku cīņu pret korupciju visos līmeņos; aicina iestādes nekavējoties pieņemt visaptverošu un stratēģisku pieeju cīņai pret endēmisko korupciju, kas joprojām rada ievērojamus šķēršļus Kosovas demokrātiskajai, sociālajai un ekonomiskajai attīstībai; aicina Kosovas Korupcijas novēršanas aģentūru uzsākt lielāku skaitu izmeklēšanu un kriminālvajāšanas dienestu turpināt darbu lietās, ko tam nodevusi Korupcijas novēršanas aģentūra; uzsver, ka procedūru pārredzamība ir būtisks elements, lai cīnītos pret korupciju un nodrošinātu pamattiesību aizsardzību; turklāt uzsver politiskās elites lomu un atbildību korupcijas apkarošanā;

20. atzinīgi vērtē pastiprinātos centienus un stingro apņemšanos apkarot terorismu un mudina īstenot terorisma apkarošanas stratēģiju; mudina iestādes pievērsties radikalizācijas cēloņiem, jo īpaši augstajam jauniešu bezdarba līmenim un vardarbīgajam ekstrēmismam; atzinīgi vērtē Kosovas dalību terorisma apkarošanas koalīcijā un iestāžu pasākumus jauniešu radikalizācijas novēršanā; aicina iestādes cieši uzraudzīt un novērst potenciālo islāma ārvalstu kaujinieku un teroristu mobilizāciju; atzinīgi vērtē Kosovas Konstitūcijā noteikto principu, ka Kosova ir sekulāra valsts, kas ir neitrāla attiecībā uz reliģisko pārliecību;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

21. norāda, ka saskaņā ar Kosovas iekšlietu ministru aptuveni 300 Kosovas pilsoņu ir pievienojušies džihādīstiem Sīrijā un Irākā un daudzi no tiem jau ir atgriezušies Kosovā; atzinīgi vērtē valdības veiktos pasākumus, lai paredzētu cietumsodus tiem kosoviešiem, kuri ir iesaistījušies teroristiskos pasākumos;

22. norāda, ka ir gūti zināmi panākumi attiecībā uz tiesu iestādēm, pieņemot dažus atbilstošus tiesību aktus; uzsver nepieciešamību nekavējoties spert turpmākos soļus un efektīvi īstenot šos tiesību aktus; joprojām ir nopietni norūpējies par lēno tiesvedību, neizskatīto lietu uzkrāšanos, tiesu sistēmas resursu trūkumu, tiesu amatpersonu zemo pārskatatbildības un atbildības līmeni un iespēju politiski ietekmēt tiesu struktūras, kuras visas joprojām nav pienācīgi pamatotas tiesību aktos, un uzsver to, cik svarīgi ir izveidot pilnībā funkcionējošu tiesu sistēmu, kurā būtu paredzēti noteikumi par lietu izskatīšanai paredzēto laiku; atzinīgi vērtē paveikto saistībā ar valsts ziemeļu daļas tiesu iestāžu integrēšanu, dažas amata vietas atvēlot Kosovas serbu tiesnešiem un prokuroriem; aicina politikas iestādes skaidri parādīt, ka tās pilnībā atbalsta to tiesnešu un prokuroru neatkarību, pret kuriem joprojām tiek vērsti mēģinājumi ietekmēt notiekošās izmeklēšanas un tiesvedību; aicina iestādes grozīt konstitūciju, lai nodrošinātu, ka lielāko daļu Kosovas Tiesu padomes locekļu ievēlē kolēģi atbilstīgi Venēcijas Komisijas ieteikumiem;

23. aicina Kosovu ievērot ES kopējās ārpolitikas un drošības politikas vadlīnijas;

24. pienācīgi ņem vērā to, ka ir pieņemti konstitucionālie grozījumi, ar ko izveido specializētas palātas un specializētu prokuratūru; atzinīgi vērtē to, ka ir pabeigtas sarunas starp Kosovu un Nīderlandi par uzņēmējvalsts nolīgumu, un sagaida, ka specializētās palātas sāks pilnībā darboties cik drīz vien iespējams un specializētajā prokuratūrā būs pietiekami daudz darbinieku tai paredzēto uzdevumu veikšanai; aicina specializētās palātas un prokuratūru saskaņā ar atbilstošajiem to izveides konstitucionālajiem noteikumiem izmantot Starptautiskā Kara noziegumu tribunāla bijušajai Dienvidslāvijai (ICTY) pieredzi un paraugpraksi; aicina Kosovas iestādes pilnībā sadarboties ar jauno tiesu; aicina ES un tās dalībvalstis nodrošināt pietiekamus līdzekļus palātu darbībai;

25. uzskata, ka EULEX pārskatīšanai un tās pakāpeniskai izbeigšanai jānotiek līdztekus ESĪP pilnvaru nostiprināšanai un paplašināšanai, lai nodrošinātu, ka tam ir spēja izvērst pārraudzību, tehnisko atbalstu un konsultācijas, uzlabot Kosovas ES integrācijas procesu, korupcijas un organizētās noziedzības apkarošanu un kara noziegumu iztiesāšanu; vienlaikus aicina palielināt efektivitāti, kā arī nodrošināt pilnīgu EULEX misijas pārredzamību un atbildību tās pilnvaru laikā; ņem vērā Padomes 2015. gada decembra secinājumus par EULEX pilnvarām un aicina Kosovu palīdzēt EULEX pilnā mērā un netraucēti īstenot savas atjaunotās pilnvaras; uzsver, ka pilnvaru pārskatīšanā ir jāpiemēro secinājumi un jāīsteno ieteikumi, kas sniegti profesora *Jean-Paul Jacqué* ziņojumā pēc apsūdzībām par iespējamu korupciju EULEX misijā; mudina EULEX panākt vienošanos ar UNMIK par nepabeigto lietu nodošanu attiecīgajām Kosovas iestādēm; aicina dalībvalstis norīkot labi apmācītus un kvalificētus ekspertus uz nepieciešamo laiku un līdz ar misijas pabeigšanu nodrošināt viņu reintegrāciju valsts dienestos;

26. pauž nožēlu par Kosovas dalības UNESCO pieteikuma noraidīšanu, kas notika arī Serbijas aktīvās pretdarbības — pretēji paustajiem labu kaimiņattiecību centieniem —, kā arī dalībvalstu vienprātības trūkuma rezultātā; atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemts tiesību akts par Prizreņas vēsturiskā mantojuma aizsardzību, un aicina to pilnībā īstenot, bet tomēr norāda uz pilsētas mantojuma apdraudējumiem, ko rada plaša mēroga nelikumīga būvniecība; atzinīgi vērtē to, ka pēc iznīcināšanas 2004. gadā ir atjaunotas vairākas serbu reliģiskā un kultūras mantojuma vietas, piemēram, pareizticīgo katedrāle, un aicina turpināt atjaunot serbu reliģiskā un kultūras mantojuma vietas; šajā sakarībā aicina ieinteresētās puses, tostarp Kosovas iestādes, Serbijas valdību, Kosovā dzīvojošo serbu kopienu un Serbijas Pareizticīgo baznīcu, izveidot sistēmu, kā veicināt, aizsargāt un saglabāt Kosovas kultūras un reliģisko mantojumu, kas būtu jāuzskata par kopējo Eiropas kultūras mantojumu; atzinīgi vērtē to, ka Kosovas konstitūcijā ir iekļauta Kosovas apņemšanās saglabāt un aizsargāt kultūras un reliģisko mantojumu, un aicina turpināt centienus aizsargāt visu reliģisko minoritāšu, tostarp Kosovas kristiešu, tiesības; uzsver, ka

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

dalībai starptautiskās un reģionālās organizācijās un mehānismos vajadzētu būt Kosovas prioritātei; šajā sakarībā atgādina, cik svarīgi ir ievērot panākto vienošanos par reģionālo sadarbību; uzskata, ka Rietumbalkānu Jauniešu reģionālās sadarbības biroja (Berlīnes procesa ietvaros) izveidošana, ko aktīvi atbalsta daudzas puses, dos pozitīvus rezultātus, jo īpaši Serbijas un Kosovas jauniešu attiecībās;

27. atbalsta ideju saistībā ar Berlīnes procesu izveidot Rietumbalkānu Pilsoniskās sabiedrības forumu, kas sniegtu iespēju pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem no visa reģiona apmainīties ar idejām, izklāstīt sasāpējušās problēmas un formulēt konkrētus ieteikumus lēmumu pieņēmējiem, un aicina turpināt šo procesu nākamajā samītā, kas notiks Parīzē 2016. gadā, kā arī aicina organizēt sagatavošanās darbseminārus pilsoniskās sabiedrības organizācijām reģionā;

28. atzinīgi vērtē uzaicinājumu Kosovas Asamblejai pastāvīgi piedalīties visos līmeņos un uz vienādiem noteikumiem Dienvidaustrumu Eiropas sadarbības procesa parlamentārās asamblejas (SEEC-PA) pasākumos un sanāksmēs, kā tika nolemts 2015. gada maijā, un uzskata, ka tas ir nozīmīgs ieguldījums reģiona parlamentārajā dialogā; pauž nožēlu par to, ka Kosovas Asambleja nav pieņēma kā pilntiesīgs citu reģionālās sadarbības iniciatīvu loceklis, piemēram, to Rietumbalkānu valstu Eiropas integrācijas komiteju konferencē, kas piedalās stabilizācijas un asociācijas procesā (COSAP) un Parlamenta komiteju sadarbības tīklā par Rietumbalkānu ekonomiku, finansēm un Eiropas integrāciju (NPC); aicina visus reģiona parlamentus pieņemt iekļaujošāku pieeju attiecībā uz Kosovas Asamblejas prasībām par dalību reģionālās iniciatīvās, tādējādi palīdzot veicināt reģionālo sadarbību;

29. atkārtoti aicina Kosovu pabeigt civildienesta tiesiskā regulējuma izveidi un pilnībā īstenot stratēģisko satvaru valsts pārvaldei un rīcības plānam; aicina iestādes pārtraukt valsts pārvaldes politizāciju, veicināt uz nopelniem balstītu profesionalitāti visās valsts iestādēs, nodrošināt pareizu finanšu pārvaldību attiecībā uz valsts iestādēm un nodrošināt pārredzamību attiecībā uz Asamblejas budžeta izpildes uzraudzību;

30. uzsver, ka ir svarīgi palielināt to projektu finansējumu Kosovas NVO, kuru mērķis ir ieviest labas pārvaldības principus, uzlabot pārredzamību un pārskatatbildību, stiprināt iestāžu mehānismus tiesu sistēmā, vēl vairāk nostiprināt institucionālo un sociālo demokrātiju un pastiprināt centienus, lai aizsargātu un veicinātu sociāli atstumto grupu un mazākumtautību pārstāvju tiesības;

31. atkārtoti pauž bažas par augsto bezdarba līmeni, jo īpaši sieviešu un jauniešu vidū, un nosoda vispārējo diskrimināciju pret sievietēm sabiedrībā un darba tirgū; uzsver nepieciešamību nodrošināt Kosovas jauniešiem nākotnes izredzes; aicina Kosovu pievērsties prasmju trūkuma novēršanai darba tirgū, likvidēt jebkādas administratīvos šķēršļus, kas varētu izraisīt diskrimināciju, un uzlabot uzņēmējdarbības vidi valstī kopumā, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem; aicina Komisiju pirmspievienošānās palīdzības instrumenta (IPA) ietvaros turpināt sniegt finansiālu atbalstu jauniem uzņēmējiem, īpašu uzmanību pievēršot mācību kursiem, darbsemināriem un zinātnības apmaiņai, tostarp pasākumiem, kas veicina saites ar uzņēmējiem ES dalībvalstīs, vienlaikus darot visu iespējamo, lai novērstu intelektuālā darbaspēka emigrāciju, jo īpaši pēc Stabilizācijas un asociācijas nolīguma stāšanās spēkā;

32. norāda, ka strukturālās reformas joprojām ir svarīgas, lai palielinātu izaugsmes potenciālu, sekmētu produktivitāti un uzlabotu Kosovas ekonomikas elastību un konkurētspēju; piekrīt Komisijas secinājumam, ka Kosovai vajadzētu stiprināt tās vidēja termiņa fiskālo satvaru, uzlabot valsts finanšu pārredzamību, pārvietot budžeta izdevumus uz izaugsmes pasākumiem un novirzīt ārvalstu tiešās investīcijas un pārvedumus ražošanas sektoros; aicina Kosovu paātrināt valsts uzņēmumu pārstrukturēšanu, uzlabot bankrota un maksātnespējas procedūras un samazināt atkarību no muitas nodokļiem, paplašinot iekšzemes nodokļu bāzi un modernizējot ieņēmumu iekasēšanu;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

33. uzsver, ka darba tirgus reformas, ko papildina izglītības reformas, ir izšķiroši svarīgas, ņemot vērā augsto bezdarba līmeni un zemo līdzdalības procentu darba tirgū; uzsver, ka ir vajadzīgi turpmāki centieni, lai labāk saskaņotu izglītības sistēmu ar darba tirgus vajadzībām, jo īpaši, mainot mācību programmu satvaru izglītības iestādēs, kas ir pirms augstskolas; turklāt uzsver, cik svarīgi ir paplašināt profesionālās izglītības sistēmu un papildus īstenot aktīvu darba tirgus politiku;

34. norāda, ka Kosova vēl ir agrīnā funkcionējošas ekonomikas attīstības stadijā; atzinīgi vērtē to, ka ir gūti nelieli panākumi rūpniecības un MVU jomā; mudina turpināt samazināt slogu maziem un vidējiem uzņēmumiem un uzsver vajadzību veikt regulārus ietekmes novērtējumus attiecībā uz MVU papildus atbalstam jaundibinātiem un inovatīviem uzņēmumiem, kuri ir ar augstu pievienoto vērtību, lai veicinātu uzņēmējdarbību, kas sniegs gan sociālus, gan ekonomiskus ieguvumus; aicina Komisiju turpināt sniegt atbalstu jauniem uzņēmējiem, izmantojot Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta (IPA) līdzekļus, tostarp izmantojot pasākumus, kas sekmē sadarbību ar uzņēmējiem ES dalībvalstīs un Kosovas uzņēmējdarbības apvienību iesaistīšanos Eiropas Jauno uzņēmēju konfederācijā, jo īpaši pēc tam, kad stājās spēkā Stabilizācijas un asociācijas nolīgums; mudina Kosovas iestādes radīt investīciju finansēšanas iespējas sociāliem un ilgtspējīgiem uzņēmumiem, lai atvieglotu sociālo problēmu risināšanu un ilgtspējīgas izaugsmes nodrošināšanu;

35. atkārtoti uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt, lai Kosovai pēc iespējas ātrāk tiktu piešķirts pašai savs starptautiskais telekomunikāciju kods, jo tas palīdzēs veidot Kosovas plašāku starptautisko atpazīstamību; aicina Starptautisko telesakaru savienību (ITU) tuvoties šādas vienošanās panākšanai;

36. uzsver, ka, paplašinot uzaicināto loku, ir svarīgi ņemt vērā visām kopienām jutīgos jautājumus, kā tas notika gadījumā ar ģenerāli L. Diković, un aicina Starptautiskos spēkus Kosovā (KFOR) sadarboties ar Kosovas iestādēm, lai atturēties no rīcības, kas aizskartu upuru piemiņu un kaitētu dialogu starp Prištinu un Belgradu; atgādina, ka koordinācijas biroji gan Kosovā, gan Serbijā ir pienācīgi jāinformē 48 stundas pirms šādiem apmeklējumiem;

37. norāda, ka ir uzlabojusies ceļu transporta un mobilitātes infrastruktūra, jo īpaši automaģistrāles, kā arī norāda uz nesen pieņemto 2015. gada IPA II kopumu, kurā ietverts apjomīgs Kosovas dzelzceļa infrastruktūras projekts; tomēr pauž nožēlu par lielajām būvniecības izmaksām; pauž cerību, ka nesena aizdevuma līgums, ko parakstīja Kosova un Eiropas Investīciju banka un kas paredz Eiropas 10. dzelzceļa tīkla Kosovas daļas modernizāciju, var veicināt visaptveroša plāna izstrādi, lai uzlabotu sabiedrisko transportu un modernizētu dzelzceļa infrastruktūru; šajā sakarā atzinīgi vērtē 2016. gada 27. janvāra vienošanos starp ministru prezidentiem *Isa Mustafa* un *Aleksandar Vučić* sākt sarunas par tiešu gaisa un dzelzceļa satiksmi starp Kosovu un Serbiju; aicina Kosovas iestādes — paturot prātā, ka Komisija savienojamības programmu ir noteikusi par vienu no savām svarīgākajām prioritātēm un uzskata to par galveno faktoru reģiona ekonomiskās attīstības veicināšanā — nodrošināt pilnīgu un ātru to tehnisko standartu un nesaistošu pasākumu transporta jomā īstenošanu, par kuriem tika panākta vienošanās 2015. gada Rietumbalkānu samitā Vīnē;

38. pauž bažas par Kosovas pašreizējo sarežģīto situāciju enerģētikas jomā, kas negatīvi ietekmē ikdienas dzīvi; norāda, ka pašreizējie elektroenerģijas zudumi un ar to saistītie komerciālie zaudējumi ir ļoti lieli, ņemot vērā tīklu nolietojumu, un aicina veikt būtiskas reformas, lai uzlabotu energoefektivitāti un energoapgādes drošību, piesaistot investīcijas elektrotīkla atjaunošanā, jo funkcionējošs elektroenerģijas tīkls ir priekšnoteikums, lai ieinteresētie vietējie un ārvalstu uzņēmumi Kosovā nodarbotos ar uzņēmējdarbību; mudina enerģētikas regulatoru rīkoties elastīgāk, izsniedzot licences un atļaujas jauniem investoriem atjaunojamo energoresursu jomā; ņem vērā panākto vienošanos par sadarbībā ar ASV uzņēmumu *Contour Global* būvējamo Kosovas jauno elektrostaciju, kuras ražošanas jauda būs 500 MW, un aicina nodrošināt, lai būvniecības process būtu pārredzams un to papildinātu ES standartiem pilnībā atbilstošs sociālās un vides ietekmes novērtējums;

39. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam, kā arī Kosovas valdībai un Nacionālajai Asamblejai.

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

P8_TA(2016)0048

Stāvoklis Lībijā

Eiropas Parlamenta 2016. gada 4. februāra rezolūcija par stāvokli Lībijā (2016/2537(RSP))

(2018/C 035/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Lībiju, jo īpaši 2011. gada 15. septembra rezolūciju⁽¹⁾, 2012. gada 22. novembra rezolūciju⁽²⁾, 2014. gada 18. septembra⁽³⁾ un 2015. gada un 15. janvāra rezolūciju⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 22. maija Lēmumu 2013/233/KĀDP par Eiropas Savienības Integrētas robežu pārvaldības palīdzības misiju Lībijā (*EUBAM Libya*),
- ņemot vērā lēmumu 2015. gada 18. maijā uzsākt ES NAVFOR MED operāciju *Sophia* nolūkā identificēt, pārtvert un iznīcināt kuģus un citus līdzekļus, ko izmanto vai par kuriem ir aizdomas, ka tos izmanto cilvēku kontrabandisti un tirgotāji;
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) *Federica Mogherini* 2015. gada 30. aprīļa, 26. un 27. maija, 30. jūnija, 12. jūlija 17. augusta, 13. un 22. septembra, 9. oktobra, 19. un 26. novembra un 2016. gada 7., 11. un 18. janvāra paziņojumu,
- ņemot vērā Padomes 2016. gada 18. janvāra secinājumus par Lībiju,
- ņemot vērā Lībijas politisko vienošanos, kas tika parakstīta 2015. gada 17. decembrī Skhiratā, Marokā,
- ņemot vērā 2015. gada 13. decembra Romas ministru sanāksmes kopīgo paziņojumu par Lībiju, ko apstiprināja Alžīrija, Ķīna, Ēģipte, Francija, Vācija, Itālija, Jordānija, Maroka, Krievija, Katara, Saūda Arābija, Spānija, Tunisija, Turcija, Apvienotie Arābu Emirāti, Apvienotā Karaliste, Amerikas Savienotās Valstis, Eiropas Savienība, Apvienoto Nāciju Organizācija, Arābu valstu līga un Āfrikas Savienība,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 2259 (2015) par stāvokli Lībijā, kas vienbalsīgi pieņemta 2015. gada 23. decembrī,
- ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 9. jūlija rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanu⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Lībijas cilšu valsts konferencē, kura notika 2011. gada jūlijā Tripolē un kurā tika aicināts pieņemt tiesību aktu par vispārēju amnestiju, lai izbeigtu pilsoņu karu,
- ņemot vērā politisko līderu un aktīvistu sanākumi 2015. gada 11. martā Alžīrā,
- ņemot vērā Alžīrijas, Francijas, Vācijas, Itālijas, Marokas, Spānijas, Tunisijas, Apvienoto Arābu Emirātu, Apvienotās Karalistes un Amerikas Savienoto Valstu valdību sniegto paziņojumu par atbalstu Lībijas nacionālās saskaņas valdībai (NSV),
- ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,

⁽¹⁾ OV C 51 E, 22.2.2013., 114. lpp.

⁽²⁾ OV C 419, 16.12.2015., 192. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0028.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0010.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0272.

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

- A. tā kā Kadafi diktatūras laikā Lībija bija lielākais arsenāls Vidusjūras dienvidu piekrastes reģionā un kopš šā diktatora krišanas tā ir kļuvusi par ievērojamu nelikumīgas ieroču tirdzniecības un kontrabandas avotu un piegādes zonu visiem teroristiem un ekstrēmistiem Sāhelas apgabalā (Mali, Nigēra, Nigērija), kā arī opozīcijas kustībām Sudānā, Čadā un Sīrijā;
- B. tā kā tā dēvētā “arābu pavasara” ietvaros Lībijas iedzīvotāji 2011. gada februārī izgāja ielās un sākās deviņus mēnešus ilgs civilais konflikts; tā kā NATO atbalstīja nemierniekus, kas saskārās ar vispārējām valsts īstenotām represijām, un šis atbalsts bija izšķirošs Kadafi režīma gāšanai;
- C. tā kā Lībijas sabiedrība vienmēr — pirms un pēc valsts apvērsuma — bijusi organizēta, pamatojoties uz cilšu sistēmu; tā kā etnisko identitāšu (arābu vairākums, berberu, tubu un tuaregu minoritātes) veidotām cilšu aliansēm ir būtiska nozīme mūsdienu Lībijas nemieros;
- D. tā kā daudzus kaujiniekus, kas cīnījās pret Kadafi, iefiltrēja islāmisti, kas pakāpeniski pārņēma virsroku un no kuriem dažiem bija svarīga loma šajā konfliktā; tā kā attiecīgajās ANO Drošības padomes rezolūcijās *Daesh*, *Ansar Al Sharia* un *Al Qaeda* (tās visas darbojas arī Lībijas teritorijā) tiek klasificētas kā teroristu organizācijas;
- E. tā kā 2012. gada augustā NPP nodeva varu Vispārējam nacionālajam kongresam (VNK) — vēlētam parlamentam, kas gatavojās izraudzīties valsts vadītāja pienākumu pagaidu izpildītāju; tā kā 2014. gada jūnijā vēlētaji VNK aizstāšanai izraudzījās jaunu parlamentu kā Pārstāvju Palātu (PP), kura pārcēlās uz Tobruku; tā kā drīz pēc tam bijušais VNK, kurā dominēja “Musulmaņu brālība”, sapulcējās no jauna un izraudzījās savu premjerministru, apstrīdot PP pilnvaras karadarbības laikā, kad tika pārņemta kontrole pat pār galvaspilsētu Tripoli; tā kā abas karojošās puses saņem atbalstu no ārējiem spēkiem, jo īpaši Ēģiptes, Saūdu Arābijas un Apvienotajiem Arābu Emirātiem, kas iestājas par PP pusi (Tobrukā), un Turcijas un Kataras, kas nostājušās jaunā VNK (Tripolē) pusē;
- F. tā kā kopš 2014. gada augusta šīs abas politiskās struktūras (starptautiskās sabiedrības atzītā PP Tobrukā un jaunais pašpasludinātais VNK Tripolē) pretendē uz valsts pārvaldīšanu un abām ir vairāku tādu smagi bruņotu kaujinieku atbalsts, kuri saistīti ar reģioniem, pilsētām un ciltīm, kur ir dažādi apstākļi;
- G. tā kā politisko vakuumu un stabilas valdības trūkumu izmanto *Daesh*, kā sastāvā ietilpst ārvalstnieki un Lībijas teroristi, kas ir atgriezušies savā valstī pēc cīņām Irākā un Sīrijā; tā kā šīs personas, kas atgriežas kopā ar citu valstu džihādīstiem, 2014. gada novembrī ir sagrābušas Dernas pilsētu austrumos no Bengāzī un ir zvērējušas uzticību *Daesh*; tā kā kopš tā laika šie spēki vai to sabiedrotie ir kļuvuši aktīvi gandrīz gar visu piekrasti no Dernas līdz Tripolei, tostarp Beidā, Bengāzī, Adždābijā, Abu Kurīnā un Mīsrātā, pilnībā kontrolējot teritoriju vairāk nekā 200 km rādiusā ap Sirtu, un tām ir arī treniņbāze uz rietumiem no Tripoles Tunisijas robežas tuvumā; tā kā *Daesh* ir uzsākusi vietējo terora kampaņu ar galvu nociršanu, apšaudēm un bumbu uzspridzināšanu, vienlaikus paplašinot savu teritoriju, ir pārņēmusi savā kontrolē autoceļu un var kavēt austrumu–rietumu savienojumus;
- H. tā kā Lībija ir kļuvusi par mājvietu lielākajiem *Daesh* spēkiem ārpus Tuvajiem Austrumiem un par *Daesh* placdarmu Vidusjūras dienvidu krastā, radot kaimiņvalstīm Sāhelas un Sahāras reģionā, kā arī Eiropai visbīstamāko apdraudējumu ar teroristu darbībām;
- I. tā kā *Daesh* ir veikusi nozīmīgus uzbrukumus galvenajām naftas iekārtām Lībijā ar mērķi papildināt tās tā dēvēto “kara kasi” un kopš 2016. gada 4. janvāra kontrolēt milzīgās naftas iekārtas austrumos pie *al-Sidra*, *Ras Lanuf* un *Marsa al-Brega*, tādējādi graujot galveno infrastruktūru, kas ir Lībijas saimniecisko resursu pamatā, un apdraudot būtiskus ieņēmumus valsts atjaunošanai;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

- J. tā kā Lībija, kopš tā slīgst anarhijā, arvien vairāk kļūst par cilvēku tirdzniecības tranzīta zemi, kuri dodas uz Eiropas dienvidu robežām; tā kā Lībija joprojām uzņem simtiem tūkstošu dažādu tautību migrantu un patvēruma meklētāju, un daudzi no viņiem dzīvo traģiskos apstākļos un tādējādi kļūst par iedzīvošanās objektu kontrabandistiem;
- K. tā kā visā valstī turpina pasliktināties stāvoklis cilvēktiesību jomā, jo cilvēku patvaļīga aizturēšana, nolaupīšana, nelikumīga nogalināšana un spīdzināšana ir traģiska realitāte un tiek īstenota vardarbība pret žurnālistiem, amatpersonām, politikajiem aktīvistiem un cilvēktiesību aizstāvjiem; tā kā 2011. gada 26. februārī ANO Drošības padome vērsās pie Starptautiskās Krimināltiesas ar prasību izskatīt stāvokli Lībijā; tā kā Starptautiskās Krimināltiesas kompetencē ir valstī izdarīto starptautisko cilvēktiesību pārkāpumu izmeklēšana un vainīgo saukšana pie atbildības; tā kā 2011. gada 27. jūnijā Starptautiskā Krimināltiesā izdeva apcietinājuma orderus par Muamara Kadafi un Saifa al Islāma Kadafi apcietināšanu un tā kā pārējās aizdomās turētās personas neatrodas tiesas apcietinājumā; tā kā Lībijas iestādes ir uzstājušas, lai šīs personas tiktu tiesātas Lībijas iekšējās tiesību sistēmas ietvaros,
- L. tā kā Lībijas dialoga politiska risinājuma rašanā ir iesaistījušies nozīmīgi Lībijas demokratizācijas procesa dalībnieki, tostarp Pārštāvju Palātas, Vispārējā nacionālā kongresa un Pārejas perioda nacionālās padomes locekļi; tā kā citas neatkarīgas ieinteresētās personas, piemēram, pašvaldības, politiskās partijas, cilšu vecākie un sieviešu organizācijas devušas ieguldījumu, lai veicinātu patiesu izlīgumu;
- M. tā kā Lībijas politiskās vienošanās mērķis ir nodrošināt Lībijas tautas demokrātiskās tiesības, izveidot vienprātības valdību, pamatojoties uz varas dalīšanas principu, un nodrošināt pilnvaras valsts iestādēm, piemēram, NSV; tā kā, ņemot vērā problēmas, ar kurām saskaras Lībija, nedrīkst kavēties, veidojot NSV, kas nesis labumu visiem Lībijas iedzīvotājiem un radīs pamatu mieram, stabilitātei, atjaunošanai un attīstībai valstī;
- N. tā kā Lībijas Pārštāvju Palāta (Tobrukā) 2016. gada 25. janvārī noraidīja ANO atbalstīto vienotības valdību, tomēr apstiprinot Lībijas politisko vienošanos, kas nodrošina pamatu politiskās pārejas procesam valstī;
- O. tā kā droša un politiski stabila Lībija ir absolūti nepieciešama ne tikai Lībijas iedzīvotājiem, bet arī drošībai visā reģionā un Eiropas Savienībā,
1. atzinīgi vērtē ANO atbalstīto Lībijas politisko vienošanos, kas tika parakstīta 2015. gada 17. decembrī, pilnībā atbalsta Prezidentūras padomi un pauž atzinību ANO ģenerālsekretāra īpašajam pārstāvim *Martin Kobler* par viņa ļoti grūto darbu;
 2. pauž nožēlu par to, ka Pārštāvju Palāta Tobrukā noraidījusi pirmo priekšlikumu vienotai valdībai; aicina divas galvenās Lībijas struktūras apstiprināt šo risinājumu, kas ir viens no galvenajiem soļiem, lai īstenotu Lībijas politisko vienošanos un atbilst vēlmei nostāties uz miera un stabilitātes ceļa valstī un aizstāvēt visus Lībijas iedzīvotājus; mudina PP Tobrukā un tās Prezidentūru izrādīt gatavību kompromisiem un turpināt diskusijas par ministru kabineta sarakstu, lai apstiprinātu NSV, kā tas paredzēts Lībijas politiskās vienošanās dokumentā;
 3. atzīs un atbalstīs NSV, kuru izveido, Lībijas pusēm vienprātīgi vienojoties, kā vienīgo likumīgo Lībijas valdību; uzsver to, ka Lībija ir uzņēmusies atbildību par politisko procesu, un to, cik svarīgi ir tai arī turpmāk būt iekļautai, tostarp izmantojot cilšu padomju konstruktīvu iesaistīšanu, sieviešu un pilsoniskās sabiedrības pozitīvu līdzdalību un vērtīgo ieguldījumu, ko devuši politiskie un vietējie dalībnieki, lai laikus grozītu un pieņemtu konstitūciju, kurā ir ņemta vērā demokrātija, cilvēktiesības un pilsoniskās brīvības;
 4. aicina starptautisko sabiedrību, ANO, ES, ĀS un Arābu valstu līgas dalībvalstis būt gatavām atbalstīt Lībijas iedzīvotājus to centienos veiksmīgi īstenot vienošanos; sagaida, ka dalībvalstis un starptautiskās organizācijas uzturēs oficiālu saziņu tikai ar Lībijas politiskās vienošanās pusēm; aicina ES noteikt sankcijas, piemēram, iecelšanas aizliegumu un aktīvu iesaldēšanu pret personām un organizācijām, kas boikotē Lībijas politisko vienošanos;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

5. pauž nožēlu par pastarpināto karu starp ārvalstu sunnītus pārstāvošām pusēm; aicina reģionālos dalībniekus atturēties no darbībām, kas varētu pastiprināt šķelšanos un graut pāreju uz stabilu, iekļaujošu un demokrātisku Lībiju un kuras varētu destabilizēt kaimiņvalstis; apstiprina savu stingro apņemšanos atbalstīt Lībijas suverenitāti, neatkarību un teritoriālo integritāti, kā arī pāreju uz demokrātiju;

6. nosoda *Daesh* destabilizējošos teroristiskos uzbrukumus, kas vērsti pret Lībijas tautu, tostarp minoritātēm, kā arī naftas infrastruktūrām, kas atrodas *al-Sidra* un *Ras Lanuf*, un jebkādus mēģinājumus izjaukt stabilizācijas procesu valstī; aicina izveidot starptautisku koalīciju, lai novērstu Lībijā aizvien lielāko *Daesh* klātbūtni, kas destabilizē valsti un apdraud ne tikai kaimiņos esošās Sāhelas un Sahāras valstis, bet arī ES;

7. uzsver, ka Lībijas vāji noteiktās robežas un centrālās politiskās kontroles trūkums ir ievērojami veicinājis ieroču izplatīšanu un tirdzniecību, kā arī Lībijas un ārvalstu bruņotu grupējumu brīvu pārvietošanos; ir nobažījies par to, ka konflikts Lībijā ietekmē drošību tiešajās kaimiņvalstīs, īpaši Ēģiptē un Tunisijā, kā arī Alžīrijā; uzskata, ka ES būtu jāizmanto kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) un citās politikas jomās, piemēram, tirdzniecības un sadarbības jomā, paredzētie diplomātiskie un ārpolitiskie instrumenti, lai mudinātu Tuvo Austrumu un Ziemeļāfrikas reģiona valstis konstruktīvi iesaistīties Lībijā notiekošajā pārejas procesā;

8. uzskata, ka ekonomikas atveseļošana ir nozīmīgs solis Lībijas pārejai uz demokrātiju; pilnībā atbalsta Lībijas jaunās iestādes to cīņā pret teroristiem, lai nedrošinātu nepieciešamo aizsardzību Lībijas tautai un būtiskām ekonomikas infrastruktūrām;

9. atgādina par parlamentārās dimensijas galveno nozīmi attiecībā uz šīs krīzes politisku risinājumu; uzsver, ka Eiropas Parlamenta struktūrvienības un tā deputāti var dalīties pieredzē ar Lībijas pārstāvjiem, lai atbalstītu viņus, rīkojot iekļaujošu politisko dialogu;

10. pauž lielas bažas par migrantu, patvēruma meklētāju un bēgļu likteni Lībijā, jo viņu jau tā nepanesamā situācija turpina pasliktināties; prasa ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos biroja (*UNHCR*) plašāku iesaistīšanu ANO centienu koordinēšanā; aicina ES un tās dalībvalstis efektīvi risināt migrācijas un bēgļu plūsmas no Ziemeļāfrikas, jo īpaši no Lībijas, pieaugošās problēmas; aicina Lībijas varas iestādes un grupējumus nodrošināt piekļuvi no ārpuses aizturēšanas iestādēm, jo īpaši tām, kurās atrodas migranti;

11. aicina Komisiju un Eiropas Ārējās darbības dienestu koordinēt dalībvalstu rīcību Lībijā un mērķtiecīgi atbalstīt valsts veidošanu un institucionālo attīstību, un kopā ar dalībvalstīm, ANO, NATO un reģionālajiem partneriem palīdzēt reformu veikšanā drošības sektorā un veidot NSV kontrolē efektīvu valsts armiju un policijas spēkus, kas spētu kontrolēt visu Lībijas teritoriju un tās ūdeņus, kā arī aizsargāt tās robežas; uzsver, ka Eiropas Savienībai par prioritāti būtu jāuzskata arī palīdzība Lībijas tiesu sistēmas reformēšanā, kā arī palīdzība citās jomās, kas ir svarīgas demokrātiskās pārvaldības īstenošanai;

12. atbalsta ES *NAVFOR MED* operāciju *Sophia*, ar ko cenšas rast risinājumu migrācijas krīzei, kā arī vērsas pret kontrabandistiem, kuri migrantus ļaunprātīgi izmanto; atgādina, ka minētās operācijas sekmīga īstenošana ir tieši saistīta ar politiskā dialoga ilgtspēju Lībijā un nepieciešamību atjaunot valstī mieru un stabilitāti; prasa panākt vienošanos ar NSV, kas ļautu ES misijai veikt nepieciešamās operācijas Lībijas teritoriālajos ūdeņos;

13. augstu vērtē to, ka ES ir jau sagatavojusi pieejamu EUR 100 miljonu vērtu pasākumu kopumu un ir gatava piedāvāt tūlītēju atbalstu jomās, kuru prioritāte tiks noteikta kopā ar jauno Lībijas NSV, tiklīdz tā būs izveidota; aicina ES un ANO plānot atbalstu valsts veidošanai, drošībai un miera uzturēšanai, kā arī apmācībai par reaģēšanas spēju īstenošanu ārkārtas situācijās un katastrofu gadījumā, cilvēktiesību ievērošanu un tiesiskumu;

14. aicina dalībvalstis nevis rīkoties individuāli, bet atbalstīt PV/AP visaptverošas stratēģijas formulēšanā, koordinācijā ar ANO Atbalsta misiju Lībijā (*UNSMIL*) un Lībijas iestādēm un atbalstīt pārejas procesu un Lībijas jauno valdību; uzskata, ka drošības sektora reforma un atbrūpošanas procesa, demobilizācijas un reintegrācijas programmas ir valsts prioritātes, un aicina Komisiju, PV/AP un dalībvalstis būt gatavām, lai sniegtu nepieciešamo palīdzību šajās jomās, jo to prasīs jaunā valdība;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

15. uzsver, ka ir svarīgi, lai starptautiskā sabiedrība palielinātu finansējumu humānajai palīdzībai, apmierinot to cilvēku vissteidzamākās vajadzības, kurus ir smagi skāris Lībijā notiekošais konflikts; uzsver nepieciešamību piešķirt līdzekļus, lai palīdzētu humānās palīdzības organizācijām labāk izvērtēt situāciju un uzlabot spēju apmierināt uz vietas konstatētās vajadzības; aicina dalībvalstis pildīt savas saistības attiecībā uz ES Ārkārtas trasta fondu Āfrikā;
 16. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Savienībai Vidusjūrai, Arābu valstu līgai, Āfrikas Savienības padomei un ANO ģenerālsekretāram.
-

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

P8_TA(2016)0049

Salu stāvoklis**Eiropas Parlamenta 2016. gada 4. februāra rezolūcija par salu īpašo stāvokli (2015/3014(RSP))**

(2018/C 035/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 174. un 175. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1301/2013 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un īpašiem noteikumiem attiecībā uz mērķi "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1080/2006,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1303/2013, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005,
 - ņemot vērā Komisijas sesto ziņojumu par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju COM(2014)0473),
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lieto komitejas atzinumu "Salām raksturīgās problēmas" (1229/2011),
 - ņemot vērā jautājumu Komisijai par salu izolētību (O-000013/2016 – B8-0106/2016),
 - ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā salām, kas klasificētas kā *NUTS-2* un *NUTS-3* reģioni, ir kopīgas un pastāvīgas raksturīgas iezīmes, kuras **tās** skaidri nošķir no kontinentālām teritorijām;
- B. tā kā LESD 174. pantā atzīti salām raksturīgie pastāvīgie dabiskie un ģeogrāfiskie traucēkļi;
- C. tā kā reģionu ekonomisko, sociālo un vides atšķirību mazināšana un policentriska harmoniska attīstība ir galvenie kohēzijas politikas mērķi, kas cieši saistīti ar stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanu;
- D. tā kā ekonomikas krīze daudzās dalībvalstīs ir smagi skārusi nacionālos un reģionālos budžetus, daudzās nozarēs ierobežojot finansējuma pieejamību un izraisot publisko ieguldījumu kritumu 20 % apmērā; tā kā krīzes sekas ir būtiski ietekmējušas daudzu nelabvēlīgākā pozīcijā esošu reģionu, tostarp salu, potenciālo attīstību, kā norādīts arī sestajā ziņojumā par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju; tā kā ekonomikas krīze ir pavērsusi pretējā virzienā ES IKP un bezdarba līmeņa konverģences tendenci, tādējādi palielinot nabadzību un sociālo atstumtību un liedzot sasniegt Savienības ilgtermiņa mērķi panākt ekonomisko un sociālo kohēziju;
- E. tā kā ES salas ir arī perifēri reģioni, kas dažos gadījumos atrodas uz ES ārējām robežām un ir īpaši neaizsargāti pret izaicinājumiem, ar kuriem Eiropa šobrīd saskaras, piemēram, globalizāciju, demogrāfiskajām tendencēm, klimata pārmaiņām, energoapgādi un — it sevišķi dienvidos — ar aizvien lielākām migrācijas plūsmām;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

- F. tā kā Eiropas salas palielina Savienības daudzveidību gan vides aspektā (īpašas dzīvotnes un endēmiskas sugas), gan kultūras aspektā (arhitektūras mantojums, objekti, ainavas, lauksaimnieciskās un nelauksaimnieciskās īpatnības un ģeogrāfiskās identitātes);
- G. tā kā Eiropas salas var palīdzēt nostiprināt ilgtspējīgu attīstību Savienībā, jo tām ir liels potenciāls ražot enerģiju no atjaunojamiem energoresursiem, ņemot vērā to īpašās iespējas izmantot vēja plūsmas, okeāna viļņošanās un saules gaismu;
- H. tā kā reģionu pieejamība un savienojumi pašās salās ir svarīgi faktori salu reģionu pievilcības palielināšanā attiecībā uz kvalificētu darbaspēku un uzņēmumiem; tā kā atbilstoši teritoriālās nepārtrauktības principam ir nepieciešams piesaistīt ieguldījumus, radīt jaunas darbvietas un mazināt jūras un gaisa transporta izmaksas cilvēkiem un precēm, tajā pašā laikā veicot pasākumus jūras un gaisa transporta radīto emisiju un piesārņojuma samazināšanai;
- I. tā kā lauksaimniecība, lopkopība un zivsaimniecība ir svarīgi elementi salu vietējā ekonomikā, kas ir piegādes avots ievērojamai agrorūpniecības nozares daļai, un tā kā šīs nozares nelabvēlīgi ietekmē nepietiekama piekļuve, it sevišķi attiecībā uz MVU, zems produktu diferenciācijas līmenis un klimata apstākļi;
- J. tā kā intensīvs tūrisms lielākajai daļai salu veido nozīmīgu daļu to vietējā ekonomikā, bet parasti tam ir tendence koncentrēties uz konkrētiem gada periodiem un nebūt pienācīgi plānotam ārpus tūrisma sezonas, un tas var apdraudēt salu reģionu ilgtspējīgu attīstību vides aspektā,
1. mudina Komisiju, atsaucoties uz LESD 174. pantu, skaidri definēt pastāvīgo ģeogrāfisko, dabisko un demogrāfisko traucēkļu veidus, kas var negatīvi ietekmēt salu reģionus;
 2. jautā Komisijai, kā tā plāno īstenot LESD 174. panta tekstu attiecībā uz salu reģionu pastāvīgajiem traucēkļiem, kas kavē to dabisko attīstību un liedz tiem panākt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju;
 3. atzīst to, cik svarīgi ir sniegt atbalstu salu reģionu ievērojamās iedzīvotāju skaita samazināšanas tendences risināšanai; atgādina, ka salām dažus traucēkļus ir grūtāk pārvarēt nekā salu valstīm, proporcionāli to mazajam lielumam un to attālumam no Eiropas kontinentālās piekrastes;
 4. pieprasa, lai Komisija sāk padziļinātu pētījumu/analīzi par papildu izmaksām, kas salām rodas tikai tāpēc, ka tās ir salas, attiecībā uz transporta sistēmu cilvēkiem un precēm, energoapgādi un piekļuvi tirgiem, it sevišķi MVU;
 5. uzskata, ka salām būtu vajadzīga pienācīga definīcija / kategorizācija, kurā ņem vērā ne vien to atšķirības un īpatnības, bet arī to specifisko stāvokli; aicina Komisiju uz LESD 174. panta pamata, kur atzīts salu īpašais stāvoklis, izveidot homogēnu grupu, ko veidotu visas salu teritorijas; turklāt aicina Komisiju līdztekus IKP ņemt vērā arī citus statistikas rādītājus, kuri var atspoguļot ekonomisko un sociālo neaizsargātību, ko rada pastāvīgi dabiski traucēkļi;
 6. atgādina, ka saskaņā ar Padomes Direktīvu 2006/112/EK atsevišķām Eiropas salām tika piešķirts īpašs nodokļu režīms, ar ko līdzsvarot to pastāvīgos dabiskos un demogrāfiskos traucēkļus; uzsver, cik svarīga nozīme šim īpašajam nodokļu režīmam ir vietējām kopienām un ekonomikai, un aicina to turpināt, jo īpaši tajās dalībvalstīs, kuras īsteno ekonomikas korekciju programmas;
 7. īpaši atgādina par vajadzību panākt labākus savienojumus, izmantojot jūras ceļus, uzlabotu piekļuvi ostām un labākus gaisa transporta pakalpojumus; uzskata, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš transporta mezgliem, intermodāliem pārvadājumiem un ilgtspējīgai mobilitātei; uzsver arī, ka ir jāatbalsta līdzsvarota salu reģionu teritoriālā attīstība, veicinot inovāciju un konkurētspēju šajos reģionos, kas atrodas tālu no lielajiem administratīvajiem un ekonomiskajiem centriem un kam nav vieglas piekļuves transportam, un nostiprinot vietējo ražošanu vietējiem tirgiem;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

8. uzsver, ka ļoti svarīgs līdzeklis, ar ko līdzsvarot salu reģionu savienojumu trūkumu, ir digitālās spējas; uzsver, ka ir vajadzīgi ieguldījumi infrastruktūrā, lai nodrošinātu platjoslas savienojumus salās un salu pilnīgu iesaisti digitālajā vienotajā tirgū;
9. atgādina, ka daudzas Vidusjūras salas ir piedzīvojušas ļoti lielu migrantu pieplūdumu un tām nākas tikt galā ar šo situāciju; uzsver, ka ir vajadzīga holistiska ES pieeja, kam būtu jāietver ES atbalsts un kopīgi visu dalībvalstu centieni;
10. uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt izglītību visos līmeņos, ja nepieciešams — arī vairāk izmantojot tālmācības sistēmas; atgādina, ka salām jāaskaras arī ar nopietnu klimata pārmaiņu ietekmi un īpaši smagām sekām, tostarp aizvien vairāk dabas radītu apdraudējumu;
11. uzsver, ka, lai gan salas saskaras ar ierobežojumiem, tām piemīt teritoriāls potenciāls, kas būtu jāizmanto kā attīstības, izaugsmes un darbvietu radīšanas izdevība; uzsver, ka zemiem nodokļiem un birokrātisko šķēršļu samazināšanas politikai ir izšķiroši svarīga nozīme kā izšķirošajam stimulam ieguldījumu piesaistīšanā; šajā sakarā norāda uz tāda ilgtspējīga tūrisma attīstību līdztekus sezonālajam tūrismam, kura centrā ir kultūras mantojuma popularizēšana un īpašas amatnieciskas saimnieciskās darbības; uzsver arī milzīgo okeāna, vēja un saules enerģijas potenciālu un salu potenciālu kļūt par svarīgiem alternatīvās enerģijas avotiem, panākt maksimālu enerģētisko autonomiju un, galvenais, nodrošināt lētāku energoapgādi saviem iedzīvotājiem;
12. šajā sakarā uzsver, cik svarīgi ir izmantot visas iespējamās sinerģijas starp Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem un citiem Savienības instrumentiem, lai atsvērtu salām raksturīgos traucēkļus un uzlabotu to ekonomisko izaugsmi, darbvietu radīšanu un ilgtspējīgas attīstības stāvokli;
13. aicina Komisiju izveidot ES salu stratēģisko satvaru, lai savienotu instrumentus, kam var būt liela teritoriālā ietekme;
14. aicina dalībvalstis un reģionālās un vietējās iestādes uzņemties būtisku lomu salu stratēģijas izstrādē, par pamatu izmantojot vertikālu pieeju, kas ietvertu visus pārvaldes līmeņus, un saskaņā ar subsidiaritātes principu, lai nodrošinātu ES salu ilgtspējīgu attīstību;
15. ierosina Komisijai izveidot salu biroju, kas būtu saistīts ar Komisijas Reģionālās politikas un pilsētpolitikas ĢD (REGIO ĢD) un ko veidotu neliela amatpersonu grupa, lai koordinētu un analizētu ar salu reģioniem saistītus jautājumus;
16. aicina Komisiju iesniegt paziņojumu, kas ietvertu ES salu programmu, un pēc tam — balto grāmatu salu attīstības pārraudzībai, pamatojoties uz paraugpraksi un iesaistot vietējās, reģionālās un nacionālās iestādes un citus attiecīgus dalībniekus, tostarp ekonomiskos un sociālos partnerus un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus;
17. aicina Komisiju ierosināt Eiropas Salu un kalnu gadu;
18. aicina Komisiju paturēt prātā salu īpašo stāvokli, gatavojot nākamās daudzgadu finanšu shēmas priekšlikumu;
19. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Reģionu komitejai, kā arī dalībvalstīm.

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

P8_TA(2016)0050

Vietējo un reģionālo pašvaldību loma saistībā ar Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem (ESIF)

Eiropas Parlamenta 2016. gada 4. februāra rezolūcija par vietējo un reģionālo pašvaldību lomu saistībā ar Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem (ESI fondiem) (2015/3013(RSP))

(2018/C 035/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 174. – 178. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1303/2013, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 ⁽¹⁾ (turpmāk “Kopīgu noteikumu regula” (KNR)),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1301/2013 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un īpašiem noteikumiem attiecībā uz mērķi “Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai” un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1080/2006 ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2015. gada 9. jūlija atzinumu “Sarunu par partnerības nolīgumiem un darbības programmām rezultāts”,
 - ņemot vērā Komisijas 2015. gada 14. decembra paziņojumu “Ieguldījumi darbavietās un izaugsme — maksimāla ESI fondu ieguldījuma izmantošana” (COM(2015)0639),
 - ņemot vērā Reģionu komitejas Balto grāmatu par daudzlīmeņu pārvaldību,
 - ņemot vērā jautājumu Komisijai par vietējo un reģionālo pašvaldību lomu saistībā ar Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem (ESI fondiem) (O-000012/2016 – B8-0105/2016),
 - ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā ES kohēzijas politika 2014.–2020. gada plānošanas periodā joprojām ir galvenais ieguldījumu instruments, kas aptver visus ES reģionus, un ir iespēja radīt vairāk augšupēji vērstu ilgtspējīgas izaugsmes procesu, atbalstot darbvietu radīšanu, uzņēmējdarbību un inovācijas vietējo un reģionālo ekonomiku līmeni, uzlabojot pilsoņu dzīves kvalitāti un veidojot solidaritāti un labāku attīstību ES reģionos;
- B. tā kā ar kohēzijas politiku ir arī, kā noteikts LESD, paredzēts samazināt ekonomiskās, sociālās un teritoriālās atšķirības starp ES dalībvalstīm un to reģioniem, izmantojot iekļaujošu stratēģiju;
- C. tā kā pirmo reizi (2014.–2020. gada laikposmam) tika izveidots saskaņota sistēma, Kopīgu noteikumu regula (KNR), ar kuru nosaka kopīgus noteikumus visiem pieciem Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem (ESI fondiem): Eiropas Reģionālajam attīstības fondam (ERAF), Eiropas Sociālajam fondam (ESF), Kohēzijas fondam (KF), Eiropas Lauksaimniecības fondam lauku attīstībai (ELFLA) un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondam (EJZF);

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 289. lpp.

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

- D. tā kā vienotais stratēģiskais satvars (VSS), ko ievieša ar KNR, palīdz palielināt publisko līdzekļu izmantošanas ietekmi un efektivitāti un veicina sinerģiju, apvienojot ESI fondus ar citām ar ES fondu līdzekļiem finansētām programmām;
- E. tā kā Regulas par Eiropas Reģionālās attīstības fondu 7. pantā ir teikts, ka vismaz 5 % ERAF līdzekļu būtu jāpiešķir integrētām darbībām ilgtspējīgai pilsētu attīstībai, nosakot pilsētām, reģionālajām un vietējām iestādēm, kas atbild par ilgtspējīgu pilsētu stratēģiju īstenošanu, atbildību par uzdevumiem, kas saistīti vismaz ar darbību izvēli;
- F. tā kā pašreizējā plānošanas periodā 2014. –2020. gadam sabiedrības virzīta vietējā attīstība (SVVA) un vietējās rīcības grupas arī ir tiesīgas saņemt ERAF un ESF finansējumu;
- G. tā kā partnerības un daudzlīmeņu pārvaldības principi, kā noteikts KNR 5. pantā, pieder pie ESI fondu pamatprincipiem,
1. uzsver vietējo un reģionālo iestāžu nozīmīgo lomu ES stratēģiju veidošanā un īstenošanā, vienlaikus atzīstot to, kāda loma ir plašam ieinteresēto personu lokam no dalībvalstīm līdz kopienu grupām; turklāt uzskata, ka šo iestāžu tuvā atrašanās līdzās pilsoņiem un pārvaldības dažādums vietējā un reģionālajā līmenī ir ieguvums Eiropas Savienībai;
 2. iestājas par ESI fondu un citu ES programmu sinerģiju un papildināmību, kurā vietējām un reģionālajām iestādēm var būt noderīga loma kohēzijas politikas mērķu sasniegšanā; tomēr uzsver, ka jebkāda ESI fondu pārplānošana būtu jāveic saskaņā ar KNR noteikumiem un ka jaunas iniciatīvas nedrīkstētu vājināt ESI fondu kodolu;
 3. norāda uz ciešākas partnerības principu un Eiropas rīcības kodeksu attiecībā uz partnerību, kurā ir noteikta vietējo un reģionālo iestāžu iesaistīšana un paredzētas obligātās prasības attiecībā uz to iesaistīšanos visos darbības programmu sagatavošanas un īstenošanas posmos; atzīst, ka, lai gan lielākajā daļā gadījumu sarunās par partnerības nolīgumiem un darbības programmām notika apspriešanās ar reģionālajām iestādēm, to iesaistīšanās nesniedzās līdz pilnai partnerībai; tāpēc mudina dalībvalstis pilnība ievērot šīs prasības un pastiprināt centienus, lai likvidētu trūkumus;
 4. uzsver, ka administratīvo spēju uzlabošanai un vietējo un reģionālo iestāžu strukturālo trūkumu pārvarēšanai ir izšķiroša nozīme gan darbības programmu plānošanas un īstenošanas posmos, gan ESI fondu augstāka absorbcijas līmeņa sasniegšanā; tāpēc aicina Komisiju nodrošināt, ka tiek sniegts atbalsts vietējo un reģionālo iestāžu un to administrāciju un struktūru spēju veidošanai, tā lai tās varētu uzņemties nozīmīgu lomu kohēzijas politikā, jo īpaši gadījumā, kas īstenošanas uzdevumi tiek tālāk deleģēti zemākiem administratīvajiem līmeņiem, jo īpaši pilsētu iestādēm;
 5. atzīmē, ka ES kohēzijas politika ir labs piemērs daudzlīmeņu pārvaldībai ar augšupvērstu pieeju, kad vietējās un reģionālās iestādes — darbojoties ar Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem — panāk līdzsvaru starp Savienības mērķi attiecībā uz labāku ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju un ES politikas teritoriālo ietekmi;
 6. uzsver, cik svarīga nozīme ir sabiedrības virzītas vietējās attīstības iniciatīvai, kurā vietējās iestādes ir partneri; uzsver, ka tai būtu arī turpmāk jāpaliek augšupvērstai pieejai, vienlaikus nospraužot mērķus intervencēm, kas attiecas uz vietējām un reģionālām vajadzībām;
 7. uzskata, ka jaunās iniciatīvas par integrētiem teritoriālajiem ieguldījumiem (ITI) un sabiedrības virzītu vietējo attīstību (SVVA) nozīmē vērienīgas izmaiņas ieinteresēto personu spējai apvienot finansēšanas plūsmas un mērķtiecīgas vietējās iniciatīvas;
 8. uzskata, ka daudzlīmeņu pārvaldība atbalsta ES fundamentālos politiskos mērķus, piemēram, ekonomikas izaugsmi, sociālo progresu un ilgtspējīgu attīstību, un ka tā pastiprina ES demokrātisko dimensiju un palielina tās politiskās darbības efektivitāti;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

9. vēršu uzmanību uz izaicinājumiem, ar kuriem saskaras vietējās un reģionālās iestādes, piemēram, globalizāciju, klimata pārmaiņām, enerģētisko drošību, migrācijas plūsmām un pieaugušu urbanizāciju, ņemot vērā, ka ikvienam reģionam ir savas specifiskās vajadzības un iezīmes;
 10. ir pārliecināts, ka pilsētu teritorijām ir arvien lielāka nozīme mūsdienu pasaulē un ka ES politikai piemīt svarīga loma noteikt pareizo satvaru, kurā Eiropas pilsētu teritorijās var realizēt savu izaugsmes potenciālu;
 11. aicina Komisiju cieši uzraudzīt un ziņot Parlamentam par ERAF regulas 7. panta īstenošanu;
 12. uzskata, ka ES pilsētprogrammā var uzlabot politiku un programmu izstrādāšanu un īstenošanu, tādējādi nodrošinot saskaņotāku ietekmi uz pilsētām un atbalstu tām, vienlaikus palīdzot sasniegt kopīgus Eiropas un valstu mērķus, pilnībā ievērojot subsidiaritātes un proporcionalitātes principu; uzsver, cik svarīga nozīme ir Amsterdamas paktam un progresam virzībā uz mērķiem, kurus ar to paredzēts sasniegt; tomēr norāda, ka būtu jāvelta centieni trūkumu un nepilnību novēršanai attiecībā uz ES politikas jomām, kas ietekmē kā pilsētu, tā lauku teritorijas;
 13. aicina Komisiju turpināt balstīties uz iepriekšējām un pašreizējām iniciatīvām, ieskaitot sabiedrisko apspriešanu, lai noteiktu, ar kuriem pasākumiem stiprināt vietējo un reģionālo iestāžu lomu ESI fondu pārvaldībā un īstenošanā, izmantojot partnerības nolīgumus un darbības programmas;
 14. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Komisijai, Padomei, Reģionu komitejai, kā arī dalībvalstu nacionālajiem un reģionālajiem parlamentiem.
-

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

P8_TA(2016)0051

ISIS veikta reliģisko minoritāšu sistemātiska masveida slepkavošana**Eiropas Parlamenta 2016. gada 4. februāra rezolūcija par tā dēvētās ISIS/Daesh veiktu reliģisko minoritāšu sistemātisku masveida slepkavošanu (2016/2529(RSP))**

(2018/C 035/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas, proti, 2014. gada 27. februāra rezolūciju par stāvokli Irākā⁽¹⁾, 2014. gada 18. septembra rezolūciju par stāvokli Irākā un Sīrijā, un IS ofensīvu, tostarp minoritāšu vajāšanu⁽²⁾, jo īpaši tās 4. punktu, 2014. gada 27. novembra rezolūciju par Irāku – sieviešu nolaupīšana un pret viņām vērsta cietsirdīga izturēšanās⁽³⁾, 2015. gada 12. februāra rezolūciju par humanitāro krīzi Irākā un Sīrijā, jo īpaši saistībā ar “Islāma valsti” (IS)⁽⁴⁾, jo īpaši tās 27. punktu, 2015. gada 12. marta rezolūciju par organizācijas *ISIS/Daesh* nesensajiem uzbrukumiem un cilvēku, it īpaši asīriešu nolaupīšanas gadījumiem Tuvajos Austrumos⁽⁵⁾, jo īpaši tās 2. punktu, 2015. gada 12. marta rezolūciju par 2013. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā⁽⁶⁾, jo īpaši tās 129. un 211. punktu, 2015. gada 12. marta rezolūciju par Eiropas Savienības prioritātēm 2015. gadā attiecībā uz ANO Cilvēktiesību padomi⁽⁷⁾, jo īpaši tās 66. un 67. punktu, 2015. gada 30. aprīļa rezolūciju par kristiešu vajāšanu visā pasaulē – teroristu grupējuma *Al-Shabaab* pastrādātā studentu slepkavība Kenijā⁽⁸⁾, jo īpaši tās 10. punktu, un 2015. gada 30. aprīļa rezolūciju par *ISIS/Daesh* veikto kultūras pieminekļu iznīcināšanu⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 18. aprīļa ieteikumu Padomei par ANO principu “pienākums aizsargāt” (“R2P”)⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 16. marta secinājumus par ES reģionālo stratēģiju attiecībā uz Sīriju un Irāku, kā arī *ISIL/DA'ESH* draudiem, 2014. gada 20. oktobra secinājumus par *ISIL/Daesh* krīzi Sīrijā un Irākā, 2014. gada 30. augusta secinājumus par Irāku un Sīriju, 2014. gada 14. aprīļa un 2015. gada 12. oktobra secinājumus par Sīriju, kā arī 2014. gada 15. augusta secinājumus par Irāku,
- ņemot vērā Padomes 2003. gada 8. maija Lēmumu 2003/335/TI par genocīda, noziegumu pret cilvēci un kara noziegumu izmeklēšanu un saukšanu pie atbildības par tiem⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā: ES pamatnostādnes par reliģijas vai ticības brīvības veicināšanu un aizsardzību; ES pamatnostādnes starptautisko humanitāro tiesību ievērošanas veicināšanai; ES pamatnostādnes par vardarbību pret sievietēm un meitenēm un par visu veidu pret viņām vērsta diskriminācijas apkarošanu; ES politikas pamatnostādnes attiecībā uz trešām valstīm par spīdzināšanu un citiem nežēlīgas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodīšanas veidiem; ES Pamatnostādnes par bērniem un bruņotiem konfliktiem; ES pamatnostādnes par bērna tiesību veicināšanu un aizsardzību; ES cilvēktiesību pamatnostādnes par vārda brīvību tiešsaistē un bezsaistē un ES Pamatnostādnes lesbiešu, geju, biseksuāļu, transpersonu un interseksuāļu (LGBTI) visu cilvēktiesību veicināšanai un aizsardzībai,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0171.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0027.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0066.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0040.⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0071.⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0076.⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0079.⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0178.⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0179.⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0180.⁽¹¹⁾ OV L 118, 14.5.2003., 12. lpp.

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos paziņojumus par Irāku un Sīriju,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2016. gada 27. janvāra Rezolūciju Nr. 2091 (2016) par ārvalstu kaujiniekiem Sīrijā un Irākā,
 - ņemot vērā ANO augstās cilvēktiesību komisāres *Navi Pillay* 2014. gada 25. augusta paziņojumu par to, ka Irākas civiliedzīvotāji cieš no šausminošas, plaši izplatītas un sistemātiskas vajāšanas,
 - ņemot vērā ANO Drošības padomes nesenas rezolūcijas, jo īpaši rezolūciju Nr. 2249 (2015), ar ko nosoda nesenos ISIS teroristu uzbrukumus, un rezolūciju Nr. 2254 (2015), kurā ir pausts atbalsts plānam par miera procesu Sīrijā un noteikts sarunu grafiks,
 - ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes 2014. gada 3. septembra rezolūciju Nr. S-22/1 par stāvokli cilvēktiesību jomā Irākā, ņemot vērā tā dēvētās Islāma valsts Irākā un Levantē un citu ar to saistītu grupējumu izdarītos pārkāpumus,
 - ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
 - ņemot vērā ANO 1981. gada Deklarāciju par jebkādas uz reliģiju vai ticību balstītas neiecietības un diskriminācijas izskaušanu,
 - ņemot vērā 1984. gada ANO Konvenciju pret spīdzināšanu un citādu cietsirdīgu, necilvēcīgu vai cilvēka cieņu pazemojošu apiešanos vai sodīšanu,
 - ņemot vērā ANO 1948. gada 9. decembra Konvenciju par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par to,
 - ņemot vērā Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtus un jo īpaši to 5. un 8. pantu,
 - ņemot vērā ANO Īpašā padomnieka genocīda novēršanas jautājumos biroja (OSAPG) pieņemto analīzes regulējumu,
 - ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra īpašā padomdevēja genocīda nepieļaušanas jautājumos un ANO ģenerāļsekretāra īpašā padomdevēja aizsargāšanas pienākuma jautājumos 2014. gada 12. augusta paziņojumu par stāvokli Irākā,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstās cilvēktiesību komisāres biroja 2015. gada 27. marta ziņojumu par stāvokli cilvēktiesību jomā Irākā, ņemot vērā tā dēvētās Islāma valsts Irākā un Levantē un citu ar to saistītu grupējumu izdarītos pārkāpumus, jo īpaši tā 16. punktu “*ISIL* pastrādātie pārkāpumi — uzbrukumi reliģiskajām un etniskajām grupām”,
 - ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra īpašā padomdevēja genocīda nepieļaušanas jautājumos un ANO ģenerāļsekretāra īpašā padomdevēja aizsargāšanas pienākuma jautājumos 2015. gada 13. oktobra paziņojumu par reliģiski motivētas vardarbības provocēšanu Sīrijā,
 - ņemot vērā ziņojumu, ko sagatavojusi Neatkarīgā starptautiskā izmeklēšanas komisija Sīrijas Arābu Republikas jautājumā un kas iesniegts Cilvēktiesību padomē 2015. gada 13. augustā, jo īpaši tā 165.–173. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā ANO Drošības padomes Rezolūcijā Nr. 2249 (2015) atzīts, ka tā dēvētās *ISIS/Daesh* vardarbīgā ekstrēmisma ideoloģija, tās terorakti, pastāvīgie, nežēlīgie, sistemātiskie un plašie pret civiliedzīvotājiem vērstie uzbrukumi, cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumi, tostarp tie, kas veikti reliģiskas vai etniskas piederības dēļ, un kultūras mantojuma iznīcināšana un kultūras vērtību nelikumīga tirdzniecības ir globāls un nepieredzēts drauds starptautiskajam mieram un drošībai;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

- B. tā kā tā dēvētā *ISIS/Daesh* vērsās pret reliģiskajām un etniskajām minoritātēm, piemēram, kristiešu (haldiešu/sīriešu/asīriešu, melkītu un armēņu), jezīdu, turkmēņu, šabaku, sābiešu/mandiešu, kakaju, kurdu un šiītu kopienām, kā arī daudziem arābiem un sunnītiem; tā kā daudzi ir kļuvuši par slepkavību, piekaušanu, izspiešanu, nolaupīšanu un spīdzināšanu upuriem; tā kā viņi ir tikuši paverdzināti (jo īpaši sievietes un meitenes, kuras tikušas pakļautas arī citiem seksuālās vardarbības veidiem) un piespiesti mainīt ticību, un ir kļuvuši par piespiedu laulību un cilvēku tirdzniecības upuriem; tā kā piespiedu kārtā ir tikuši savervēti arī bērni; tā kā ir apzināti izpostītas mošejas, pieminekļi, svētnīcas, baznīcas un citas kulta celtnes, kā arī kapenes un kapsētas;
- C. tā kā genocīdu, noziegumus pret cilvēci un kara noziegumus neatkarīgi no to pastrādāšanas vietas nedrīkst atstāt nesodītus, un tā kā pret tiem efektīvi jāvēršas, veicot pasākumus valsts līmenī, sekmējot starptautisku sadarbību un ar Starptautiskās Krimināltiesas un starptautiskās krimināltiesību sistēmas starpniecību;
- D. tā kā genocīds, noziegumi pret cilvēci un kara noziegumi satrauc visas ES dalībvalstis un tās ir apņēmušās sadarboties, lai novērstu šādus noziegumus un sodītu to izdarītājus saskaņā ar Padomes 2003. gada 16. jūnija Kopējo nostāju 2003/444/KĀDP;
- E. tā kā atbilstoši ANO Drošības padomes rezolūcijai 2249 (2015) dalībvalstīm, kuras to spēj, Sīrijas un Irākas teritorijā, ko kontrolē tā dēvētā *ISIS/Daesh*, ir atļauts veikt visus vajadzīgos pasākumus, ievērojot starptautiskās tiesības, īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijas hartu, un starptautiskās cilvēktiesības, bēgļu un humanitārās tiesības, lai pastiprinātu un saskaņotu centienus novērst un apspiest terora aktus;
- F. tā kā starptautiskajos tiesību aktos, t. i., ANO 1948. gada Konvencijas par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par to II pantā, jēdziens "genocīds" ir definēts šādi: "tāda darbība, kas tiek izdarīta nolūkā pilnīgi vai daļēji iznīcināt kādu nacionālu, etnisku, rasu vai reliģisku grupu kā tādu: a) šādas grupas locekļu nogalināšana; b) nopietnu miesas bojājumu nodarīšana vai garīga kaitējuma radīšana šādas grupas locekļiem; c) tīša tādu dzīves apstākļu radīšana šādai grupai, kas aprēķināta, lai to pilnīgi vai daļēji fiziski iznīcinātu; d) pasākumu ieviešana, kuru mērķis ir novērst bērnu dzimšanu šādā grupā; un e) bērnu nodošana spaidu kārtā no vienas cilvēku grupas otrā"; tā kā šīs konvencijas III pants nosaka, ka sodāms ir ne tikai genocīds, bet arī savzvērestība, kuras mērķis izdarīt genocīdu, tieša un publiska kūdīšana izdarīt genocīdu un līdzdalība genocīdā;
- G. tā kā tiek lēsts, ka kopš 2014. gada 5 000 jezīdu ir nogalināti, bet daudzi citi tikuši spīdzināti vai piespiedu kārtā pievērsti islāmam; tā kā vismaz 2 000 jezīdu sievietes ir tikušas paverdzinātas un kļuvušas par piespiedu laulību un cilvēku tirdzniecības upuriem; tā kā ir tikušas izvarotas pat sešgadīgas meitenes un jezīdu bērni piespiedu kārtā kļuvuši par tā dēvētās *ISIS/Daesh* kareivjiem; tā kā ir nepārprotami pierādījumi par tā dēvētās *ISIS/Daesh* nolaupīto jezīdu masu kapiem;
- H. tā kā 2014. gada 6. augusta naktī, lai izvairītos no nonākšanas tā dēvētās *ISIS/Daesh* sagrabtajā teritorijā, vairāk nekā 150 000 kristiešu no Mosulas, Karakošas un citiem ciematiem Ninīves līdzenumos devās bēgļu gaitās un vēl joprojām ir pārvietoti un dzīvo nestabilos apstākļos Irākas ziemeļos; tā kā tā dēvētā *ISIS/Daesh* sagraba gūstā tos, kuri nespēja bēgt no Mosulas un Ninīves līdzenuma, un tā kā sievietes un bērni, kuri nebija musulmaņi, tika paverdzināti, daļa no viņiem tika pārdoti verdzībā, bet citi — brutāli nogalināti, šos noziegumus filmējot;
- I. tā kā 2015. gada februārī tā dēvētā *ISIS/Daesh* pēc vairāku lauksaimniecības kopienu sagrašanās Haburas upes dienvidu krastā Hasakas provincē Sīrijas ziemeļaustrumos nolaupīja vairāk nekā 220 asīriešu kristiešu, un tā kā līdz šim tikai daži no viņiem ir atbrīvoti, bet pārējo liktenis joprojām ir nezināms;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

- J. tā kā vairākos ziņojumos, kurus sagatavojušas ANO struktūras, tostarp ANO ģenerāļsekretāra īpašais padomnieks genocīda nepieļaušanas jautājumos, ANO ģenerāļsekretāra īpašais padomnieks aizsardzības pienākuma jautājumos un ANO Augstā cilvēktiesību komisāra birojs, ir norādīts, ka darbības, ko veikusi tā dēvētā *ISIS/Daesh*, var pielīdzināt kara noziegumiem, noziegumiem pret cilvēci un genocīdam;
- K. tā kā Starptautiskā neatkarīgā izmeklēšanas komisija ir dokumentējusi un ziņojusi, ka cilvēkiem no etniskajām un reliģiskajām minoritātēm, kas izrāda pretestību tā dēvētajai *ISIS/Daesh* un citiem teroristu grupējumiem, paramilitāriem grupējumiem un nevalstiskiem bruņotiem grupējumiem teritorijās, kuras *de facto* ir to kontrolē, joprojām draud vajāšana;
- L. tā kā atbilstoši "pienākuma aizsargāt" (*R2P*) principiem gadījumos, kad valsts (vai nevalstisks dalībnieks) acīmredzami nespēj aizsargāt savus iedzīvotājus vai faktiski ir tā, kas pastrādā šos noziegumus, saskaņā ar ANO Statūtiem starptautiskajai sabiedrībai ir pienākums vienoti rīkoties, lai aizsargātu iedzīvotājus;
- M. tā kā saskaņā ar starptautiskajām tiesībām katram cilvēkam ir tiesības dzīvot atbilstoši savai pārliecībai un brīvi pieņemt un mainīt reliģiskus un nereliģiskus uzskatus; tā kā politisko un reliģisko vadītāju pienākums ir visos līmeņos vērsties pret ekstrēmismu un veicināt personu un reliģisko grupu savstarpēju cieņu,
1. atkārtoti stingri nosoda tā dēvēto *ISIS/Daesh* un tās izdarītos drausmīgos cilvēktiesību pārkāpumus, kas ir pielīdzināmi noziegumiem pret cilvēci un kara noziegumiem saskaņā ar Starptautiskās Krimināltiesas (*ICC*) Romas statūtiem, un atgādina, ka ANO Drošības padomei būtu jārikojas, lai tos atzītu par genocīdu; pauž ārkārtīgi lielas bažas par to, ka šis teroristu grupējums mērķtiecīgi vēršas pret kristiešiem (haldiešiem/sīriešiem/asīriešiem, melkītiem, armēņiem), jezīdiem, turkmēņiem, šītiem, šabakiem, sābiešiem, kakajiem un sunnītiem, kuri nepiekrīt viņu islāma interpretācijai, un tas ir viens no veidiem, kā viņi mēģina iznīcināt visas reliģiskās un etniskās minoritātes savās kontrolētajās teritorijās;
 2. pauž uzskatu, ka vajāšana, zvērības un starptautiski noziegumi ir pielīdzināmi kara noziegumiem un noziegumiem pret cilvēci; uzsver, ka tā dēvētā *ISIS/Daesh* īsteno genocīdu pret kristiešiem un jezīdiem un citām reliģiskām un etniskām minoritātēm, kuras nepiekrīt tā dēvētās *ISIS/Daesh* islāma interpretācijai, un tādēļ ir jārikojas saskaņā ar ANO 1948. gada Konvenciju par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par to; uzsver, ka tie, kas mērķtiecīgi etnisku vai reliģisku apsvērumu dēļ organizē savvērestības, plāno, kūda, izdara vai mēģina izdarīt, piedalās zvērībās vai atbalsta tās, būtu jāsauc pie atbildības un jātiesā par starptautisko tiesību pārkāpumiem, galvenokārt par kara noziegumiem, noziegumiem pret cilvēci un par genocīdu;
 3. mudina visas Parīzē 1948. gada 9. decembrī parakstītās ANO Konvencijas par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par to, kā arī citu attiecīgo starptautisko nolīgumu puses, jo īpaši ES dalībvalstis, nepieļaut to teritorijā kara noziegumus, noziegumus pret cilvēci un genocīdu; mudina Sīriju un Irāku atzīt Starptautiskās Krimināltiesas jurisdikciju;
 4. mudina ANO Drošības padomes locekļus atbalstīt Drošības padomes vēršanos Starptautiskajā Krimināltiesā, lai izmeklētu tā dēvētās *ISIS/Daesh* pastrādātos noziegumus pret kristiešiem, jezīdiem un reliģiskajām un etniskajām minoritātēm Irākā un Sīrijā;
 5. mudina visas puses, kas parakstījušas ANO 1948. gada Konvenciju par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par to un citus starptautiskus nolīgumus par kara noziegumu, noziegumu pret cilvēci un par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par tiem, un jo īpaši to valstu kompetentās iestādes un valstspiederīgos, kuras jebkādā veidā atbalsta vai finansē šos noziegumus vai sadarbojas vai piedalās to pastrādāšanā, pilnībā izpildīt savas juridiskās saistības saskaņā ar konvenciju un citiem attiecīgiem starptautiskiem nolīgumiem;
 6. mudina to valstu kompetentās iestādes, kuras jebkādā veidā tieši vai netieši atbalsta vai finansē šādus kara noziegumus, noziegumus pret cilvēci un genocīdu vai sadarbojas vai piedalās to pastrādāšanā, pilnībā pildīt savas juridiskās saistības saskaņā ar starptautiskajām tiesībām un pārtraukt šo nepieņemamo rīcību, kas rada milzīgu kaitējumu Irākas un Sīrijas sabiedrībai un nopietni destabilizē kaimiņvalstis un starptautisko mieru un drošību;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

7. atgādina, ka ANO Drošības padomes Rezolūcijā Nr. 2253 (2015) ANO dalībvalstīm ir noteikts juridisks pienākums aizliegt jebkāda veida palīdzību tā dēvētajai *ISIS/Daesh* un citām teroristu organizācijām, galvenokārt tas attiecas uz ieroču piegādi un finansiālas palīdzības sniegšanu, tostarp nelikumīgu naftas tirdzniecību, un mudina tās valsts tiesību aktos noteikt šādu palīdzību par noziegumu; atgādina, ka tādējādi dažu dalībvalstu bezdarbība būtu uzskatāma par starptautisko tiesību pārkāpumu un pārējām dalībvalstīm būtu juridisks pienākums īstenot ANO Drošības padomes rezolūciju, rīkojoties tā, lai atbildīgās fiziskās un juridiskās personas sauktu pie atbildības;

8. īpaši stingri nosoda to, ka Sīrijā un Irākā tā dēvētā *ISIS/Daesh* iznīcina reliģiskās un kultūras vietas un objektus — tas ir uzbrukums visu Sīrijas un Irākas iedzīvotāju un visas cilvēces kultūras mantojumam; aicina visas valstis pastiprināt kriminālizmeklēšanu un tiesisko sadarbību, ko tās veic, lai atklātu visus grupējumus, kuri atbildīgi par kultūras priekšmetu nelikumīgu tirdzniecību un tāda kultūras mantojuma bojāšanu vai iznīcināšanu, kas pieder visiem Sīrijas, Irākas, kā arī plašāku Tuvo Austrumu un Ziemeļāfrikas reģionu iedzīvotājiem;

9. mudina visas starptautiskās sabiedrības valstis, tostarp ES dalībvalstis, aktīvi strādāt pie radikalizācijas nepieļaušanas un uzlabot tiesu un jurisdikcijas sistēmas, lai nepieļautu, ka to valstspiederīgajiem un pilsoņiem ir iespēja doties ārpus valsts nolūkā piebiedroties tā dēvētajai *ISIS/Daesh* un piedalīties cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumu izdarīšanā, un lai nodrošinātu to, ka gadījumā, ja viņi nolemj šādi rīkoties, viņi tiek pēc iespējas drīz krimināli sodīti, tostarp par tiešsaistē veiktu kūdišanu izdarīt šādus noziegumus un par atbalstu to izdarīšanai;

10. prasa ES izveidot pastāvīgu īpašā pārstāvja reliģijas un ticības brīvības jautājumos amatu;

11. atzīst, atbalsta un prasa, lai visi ievērotu visu etnisko un reliģisko minoritāšu un citu Irākā un Sīrijā dzīvojošu personu neatņemamās tiesības turpināt savā vēsturiskajā un tradicionālajā zemē dzīvot cieņpilni, līdztiesīgi un drošībā un pilnībā praktizēt savu reliģiju un ticību bez jebkādas piespiešanas, vardarbības vai diskriminācijas; uzskata — lai pārtrauktu kristiešu, jezīdu un citu reģiona kopienu ciešanas un masveida izceļošanu, ir obligāti nepieciešams visu šā reģiona politisko un reliģisko līderu skaidrs un nepārprotams paziņojums, paužot atbalstu iedzīvotāju pastāvīgai klātbūtnei, kā arī pilnām un līdzvērtīgām tiesībām kā savu valstu pilsoņiem;

12. aicina starptautisko sabiedrību un tās dalībnieces, tostarp ES un tās dalībvalstis, nodrošināt vajadzīgos drošības apstākļus un iespēju visiem tiem, kas bijuši spiesti pamest savu dzimto valsti vai ir piespiedu kārtā pārvietoti, pēc iespējas drīz īstenot tiesības atgriezties dzimtenē, saglabāt savas mājas, zemi, īpašumus un mantas, kā arī baznīcas un reliģiskos un kultūras objektus un dzīvot cilvēka cienīgu dzīvi ar skatu nākotnē;

13. atzīst, ka pašlaik Tuvajos Austrumos notiekošā reliģisko un etnisko grupu vajāšana ir faktors, kas veicina masveida migrāciju un pārvietošanu valsts iekšienē;

14. uzsver, ka ir svarīgi, lai starptautiskā sabiedrība saskaņā ar starptautiskajām tiesībām sniegtu aizsardzību un atbalstu, tostarp militāru aizsardzību un atbalstu, visiem tiem, pret kuriem Tuvajos Austrumos vērsas tā dēvētā *ISIS/Daesh* un citas teroristu organizācijas, piemēram, etniskajām un reliģiskajām minoritātēm, un lai šie cilvēki piedalītos turpmākos politiski noturīgos risinājumos; aicina visas konfliktā iesaistītās puses ievērot vispārējās cilvēktiesības un veicināt humānās palīdzības un atbalsta sniegšanu pa visiem iespējamiem kanāliem; prasa izveidot humanitāros koridorus; uzskata, ka drošu patvēruma vietu ierīkošana ar ANO mandātu apveltītu bruņoto spēku aizsardzībā varētu būt daļējs risinājums ārkārtīgi sarežģītajam uzdevumam nodrošināt pagaidu aizsardzību miljoniem bēgļu no konflikta pārņemtās Sīrijas un Irākas;

15. atkārtoti apliecinā pilnīgu un aktīvu atbalstu starptautiskiem diplomātiem centieniem un ANO īpašā sūtņa *Staffan de Mistura* darbam, kas veikts ar nolūku tuvākajās dienās Ženēvā sākt miera sarunas starp visām Sīrijas pusēm, iesaistot visus attiecīgos globālos un reģionālos dalībniekus, un viņa priekšlikumiem par vietēju pamieru; aicina ES un starptautisko sabiedrību izdarīt spiedienu uz visiem līdzekļu devējiem, lai tie pildītu savus solījumus un pilnībā apņemtos sniegt finansiālu atbalstu uzņēmējvalstīm, jo īpaši pirms Sīrijas līdzekļu devēju 2016. gada 4. februāra konferences Londonā;

Ceturtdiena, 2016. gada 4. februāra

16. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Sīrijas valdībai un parlamentam, Irākas valdībai un Pārstāvju palātai, Kurdistānas reģionālajai valdībai, Islāma sadarbības organizācijas (OIC) struktūrām, Persijas līča arābu valstu sadarbības padomei (Persijas līča sadarbības padome, GCC), Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretāram, Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālajai asamblejai, ANO Drošības padomei un ANO Cilvēktiesību padomei.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

P8_TA(2016)0058

Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgads — 2016. gada izaugsmes pētījums**Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra rezolūcija par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu — 2016. gada izaugsmes pētījums (2015/2285(INI))**

(2018/C 035/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un jo īpaši tā 121. panta 2. punktu, 136. pantu un 148. pantu,
- ņemot vērā LESD 9. pantu (horizontālā sociālā klauzula),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1175/2011, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 8. novembra Direktīvu 2011/85/ES par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1174/2011 par izpildes pasākumiem pārmērīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības koriģēšanai eurozonā ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 8. novembra Regulu (ES) Nr. 1177/2011, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1467/97 par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1176/2011 par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1173/2011 par efektīvu budžeta uzraudzības īstenošanu eurozonā ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 21. maija Regulu (ES) Nr. 473/2013 par kopīgiem noteikumiem budžeta plānu projektu uzraudzībai un novērtēšanai un pārmērīga budžeta deficīta novēršanai eurozonas dalībvalstīs ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 21. maija Regulu (ES) Nr. 472/2013 par to eurozonas dalībvalstu ekonomiskās un budžeta uzraudzības pastiprināšanu, kurās ir vai kurām draud nopietnas finanšu stabilitātes grūtības ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Eiropadomes 2010. gada 25. un 26. marta un 2010. gada 17. jūnija secinājumus, kā arī Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu "Eiropa 2020: stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei" (COM(2010)2020),

⁽¹⁾ OV L 306, 23.11.2011., 12. lpp.⁽²⁾ OV L 306, 23.11.2011., 41. lpp.⁽³⁾ OV L 306, 23.11.2011., 8. lpp.⁽⁴⁾ OV L 306, 23.11.2011., 33. lpp.⁽⁵⁾ OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.⁽⁶⁾ OV L 306, 23.11.2011., 1. lpp.⁽⁷⁾ OV L 140, 27.5.2013., 11. lpp.⁽⁸⁾ OV L 140, 27.5.2013., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

- ņemot vērā Padomes 2015. gada 14. jūlija Ieteikumu (ES) 2015/1184 par vispārējām pamatnostādnēm dalībvalstu un Eiropas Savienības ekonomikas politikai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 5. oktobra Lēmumu (ES) 2015/1848 par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnēm 2015. gadam ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 25. jūnija Regulu (ES) 2015/1017 par Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, Eiropas Investīciju konsultāciju centru un Eiropas Investīciju projektu portālu, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1291/2013 un (ES) Nr. 1316/2013 — Eiropas Stratēģisko investīciju fonds ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 13. janvāra paziņojumu “Elastīguma vislabākā izmantošana saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta esošajiem noteikumiem” (COM(2015)0012),
- ņemot vērā 2015. gada 24. jūnija rezolūciju par ekonomikas pārvaldības sistēmas pārskatīšanu — padarītā darba izvērtējums un jauni uzdevumi ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā ziņojumu “Eiropas ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšana” (t. s. piecu priekšsēdētāju ziņojums),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 21. oktobra paziņojumu par pasākumiem ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšanai (COM(2015)0600),
- ņemot vērā G20 valstu vadītāju paziņojumu Antaljas samītā 2015. gada 15. un 16. novembrī,
- ņemot vērā atjauninātos Starptautiskā Valūtas fonda personāla sagatavotos ilgtspējas novērtējumus G20 savstarpējas novērtēšanas procesam attiecībā uz nelīdzsvarotībām un izaugsmi (2015. gada oktobris),
- ņemot vērā COP21 nolīgumu, kas 2015. gada 12. decembrī tika pieņemts Parīzes klimata konferencē,
- ņemot vērā 2015. gada rudenī Komisijas sagatavoto Eiropas ekonomikas prognozi,
- ņemot vērā Ekonomikas un monetārajai komitejai sagatavotos pētījumus un padziļinātu analīzi par eurozonas ekonomikas politikas koordināciju Eiropas pusgādā (2015. gada novembris),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 26. novembra paziņojumu “Gada izaugsmes pētījums par 2016. gadu” (COM(2015)0690), 2016. gada brīdināšanas mehānisma ziņojumu (COM(2015)0691) un Vienotā nodarbinātības ziņojuma projektu (COM(2015)0700),
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko laikposmam no 2017. gada līdz 2020. gadam izveido Strukturālo reformu atbalsta programmu un groza Regulu (ES) Nr. 1303/2013 un Regulu (ES) Nr. 1305/2013 (COM(2015)0701),
- ņemot vērā 2015. gada 25. novembra rezolūciju par nodokļu nolēmumiem un citiem rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgiem pasākumiem ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 17. decembra rezolūciju par Eiropas ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšanu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Padomes ieteikumu par eurozonas ekonomikas politiku,
- ņemot vērā debates ar dalībvalstu parlamentu pārstāvjiem par 2016. gada Eiropas pusgada prioritātēm,

⁽¹⁾ OV L 192, 18.7.2015., 27. lpp.

⁽²⁾ OV L 268, 15.10.2015., 28. lpp.

⁽³⁾ OV L 169, 1.7.2015., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0238.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0408.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0469.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 14. decembra ziņojumu par publiskajām finansēm EMS 2015. gadā (Iestāžu dokuments Nr. 014),
 - ņemot vērā Komisijas un Eiropas Parlamenta debates par Eiropas pusgada pasākumu kopumu — 2016. gada izaugsmes pētījumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārā komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas un Reģionālās attīstības komitejas atzinumus (A8-0030/2016),
- A. tā kā ekonomikas atveseļošanās Eiropas Savienībā notiek, taču tā joprojām ir vāja un nevienmērīga gan starp dalībvalstīm, gan dalībvalstu ietvaros un to daļēji izraisa pagaidu un ārēji faktori, tostarp zemas naftas cenas;
- B. tā kā dažās valstīs joprojām pastāv ļoti zema izaugsmes tempa problēma;
- C. tā kā pasaules ekonomikas izaugsme palēninās, vairākās jaunietekmes valstīs valda ekonomiska un finansiāla nestabilitāte un tā rezultātā parādās jaunas stratēģiskas problēmas, kurām Eiropas Savienībai ir pienācīgi jāpielāgojas;
- D. tā Eiropa joprojām saskaras ar ievērojamu investīciju nepietiekamību, kas ievērojami pavājina ES ilgtermiņa izaugsmes potenciālu, taču vienlaikus palielinās eurozonas tekošā konta pārpalikums; tā kā daudzās valstīs, neraugoties uz to, ka ir samazināti tekošo kontu deficīti, publiskā un privātā parāda līmenis joprojām ir augsts; tā kā vairākām dalībvalstīm vajadzētu aktīvāk rīkoties, īstenojot jēgpilnas strukturālās reformas;
- E. tā kā, neraugoties uz to, ka vairākas dalībvalstis ir pienācīgi samazinājušas sava tekošā konta deficītu un darbaspēka vienības izmaksas, lielākajā daļā dalībvalstu neto ārējā parāda IKP procentuālā daļa nav samazinājusies;
- F. tā kā nodarbinātības līmenis uzlabojas, tomēr joprojām nepietiekami, lai būtiski samazinātu bezdarbu, jo īpaši bezdarbu jauniešu vidū un ilgstošu bezdarbu, un nabadzību;
- G. tā kā Eiropas valstis veido ekonomikas zonu, kas, salīdzinot ar tās konkurentvalstīm, ir ārkārtīgi atkarīga no importētiem resursiem; tā kā tādēļ īstenas aprites ekonomikas izveide Eiropā ir priekšnosacījums turpmākai ekonomikas izaugsmei;
- H. tā kā 2008. gada krīze bija ne tikai cikliska, bet arī strukturāla, kas izskaidro tās ilgstošās sekas;
- I. tā kā personu brīva pārvietošanās un preču, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte ir Eiropas Savienības vienotā tirgus ilgtspējīgas ekonomiskās izaugsmes pamatā;
- J. tā kā vairākās dalībvalstīs izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, nodokļu nemaksāšana un agresīva nodokļu plānošana ir radījusi miljardiem lielus zaudējumus valsts finanšu potenciālajos ienākumos, bet sniegusi labumu lielām korporācijām, tādējādi iedragājot starpvalstu solidaritātes pamatu un uzņēmumu godīgu konkurenci,

Politikas pasākumu kombinācija

1. atzinīgi vērtē 2016. gada izaugsmes pētījuma paketi un ierosināto politikas pasākumu kombināciju, kas paredz investīcijas, strukturālu reformu un fiskālu atbildību, lai vēl vairāk veicinātu izaugsmes līmeņa palielināšanos un nostiprinātu Eiropas atgūšanos un augšupēju konvergenci; uzsver, ka, lai panāktu stabilāku ekonomikas atveseļošanos un ilgtspējīgu un plaši izplatītu labklājību, valstīm jāveic būtiski pasākumi strukturālo reformu efektīvai īstenošanai, un ir nepieciešama ciešāka pasākumu koordinēšana Eiropas mērogā;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

2. atzinīgi vērtē publisko finanšu situācijas uzlabošanu, īpaši to, ka pakāpeniski samazinās ES eurozonas parāda/IKP attiecība un nominālais budžeta deficīts; tomēr norāda, ka vairākās dalībvalstīs ar zemu nominālo IKP izaugsmi un zemu inflācijas līmeni turpina paaugstināties publiskā parāda attiecība un ka deviņām dalībvalstīm joprojām tiek piemērota pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra; norāda, ka daudzām dalībvalstīm ir ierobežotas fiskālās manevrēšanas iespējas, lai pārvarētu jaunus ekonomiskos satricinājumus, tāpēc jāapsver ciešāka koordinācija Eiropas mērogā, lai atbalstītu fiskālo konsolidāciju, neliekot šķēršļus izaugsmei;
3. norāda, ka Eiropas konkurētspēja pasaules mērogā joprojām ir svarīgs mērķis, un norāda uz to, ka liela nozīme ir strukturālām reformām, investīcijām pētniecībā un attīstībā, resursefektivitātei, ražošanu veicinošai inovācijai un makroekonomiskās nelīdzsvarotības samazināšanai; tajā pašā laikā uzskata, ka, pasliktinoties pasaules ekonomiskās attīstības perspektīvām, jānostiprina pašmāju pieprasījums, lai Eiropas ekonomika kļūt izturētspējīgāka; jo īpaši pauž bažas par iespējamo globālā pieprasījuma kritumu;
4. uzskata, ka makroekonomisko nelīdzsvarotību vajadzētu novērst koordinētā veidā, iesaistot visas dalībvalstis un izmantojot attiecīgas reformas un investīcijas; uzsver, ka ikvienai dalībvalstij jāpilda savi individuālie pienākumi šai jomā; norāda, ka lielie tekošo kontu pārpalikumi ļauj prognozēt iespējamu iekšējā pieprasījuma pieaugumu; norāda, ka valsts un privātā parāda augstais līmenis liecina par ievērojamu neaizsargātību un ka atbildīga fiskālā politika un augstāks izaugsmes līmenis veicinātu straujāku parāda samazināšanos;
5. prasa turpināt centienus atbalstīt ekonomikas atveseļošanu, veicināt konverģences virzību uz valstīm ar labākajiem rezultātiem un koriģēt makroekonomiskās nelīdzsvarotības, tostarp palielinot ražīgumu un investīcijas;
6. pauž gandarījumu par to, ka darba tirgus rādītāji ir nedaudz uzlabojušies, vienlaikus atzīstot, ka atšķirības starp dalībvalstīm joprojām ir ievērojamas un ka bezdarba līmenis joprojām ir nepieņemami augsts; norāda uz nepieciešamību izmantot nesenos uzlabojumus, vienlaikus paaugstinot jauno darbvietu kvalitāti un darba ražīgumu tajās; prasa veikt lielākus centienus tam, lai veicinātu investēšanu prasmēs, padarītu darba tirgus iekļaujošākus, radītu kvalitatīvas darbvietas un samazinātu nabadzību, sociālo atstumtību un aizvien pieaugošo ienākumu un labklājības nevienlīdzību, vienlaikus ievērojot budžeta disciplīnu; uzsver, ka nodarbinātības rādītājiem būtu jāpiešķir tāds pats statuss kā jau esošajiem rādītājiem, lai būtu iespējams uzsākt padziļinātu analīzi un tādējādi izvairīties no divšķiru pieejas, uzsver, ka nodarbinātības rādītāji būtu pienācīgi jāņem vērā ES politikā un norādēs, ko ES sniedz dalībvalstīm;
7. atzinīgi vērtē stratēģijas "Eiropa 2020" integrēto pamatnostādņu atjaunināšanu un prasa stiprināt stratēģijas "Eiropa 2020" lomu Eiropas pusgada procesa virzībā atbilstīgi Līguma mērķiem, kā arī valsts parāda krīzes novēršanā; uzsver, ka ir svarīga vērienīga politika un instrumenti, lai nodrošinātu, ka Eiropa izmanto visas iespējas, ko sniedz enerģētikas un digitālās jomas pārkārtošana, tostarp, pateicoties pienācīgām investīcijām R&D&I un prasmēs, samazinot plaisu salīdzinājumā ar Eiropas galvenajiem konkurentiem attiecībā uz kopējo faktoru ražīgumu; uzskata, ka ir būtiski novērst ekonomisko nevienlīdzību, kas kavē ilgstošu ekonomikas izaugsmi; aicina Komisiju valstīm adresētajos ieteikumos pievērsties fiskālās vides reformām, tostarp fiskālās atbildības kontekstā; aicina konsekvēnti un visaptveroši uzraudzīt, kā notiek virzība uz pielīdzināšanos labākos rezultātos sasniegušajiem stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu izpildītājiem;

Investīcijas

8. prasa Eiropas Stratēģisko investīciju fondu izmantot pēc iespējas efektīvāk, lai atbalstītu paaugstināta stratēģiskus projektus, kuri citādi finansējumu nesaņemtu, kā to paredz šī fonda mandāts; aicina dalībvalstis un Eiropas Stratēģisko investīciju fondu ar Eiropas Investīciju konsultāciju centra un Eiropas Investīciju projektu portāla palīdzību cieši iesaistīt vietējās un reģionālās pašvaldības projektu plūsmu un investīciju platformu izstrādē; uzsver, ka ir svarīgi izveidot sinerģijas starp Eiropas Stratēģisko investīciju fondu un Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem;
9. aicina Komisiju un dalībvalstis atbilstīgi stratēģijai "Eiropa 2020" pilnībā izmantot Eiropas strukturālo un investīciju fondu potenciālu, lai stiprinātu kohēziju un mazinātu atšķirības vienotajā tirgū, ļaujot visiem reģioniem izveidot savas konkurētspējas priekšrocības un veicinot papildu privātās investīcijas; uzskata, ka šīs investīcijas ir jāizmanto, lai ieviestu

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

saskaņotu un integrētu rūpniecības attīstības politiku, un, veicot investīcijas, īpaša uzmanība pievēršama kvalitatīvu darbvietu radīšanai, jo īpaši jauniešiem; uzsver, ka ir nepieciešama pienācīga administratīvā kapacitāte, aktīva reģionu iesaistīšana un labāka koordinācija visos valdības līmeņos un starp tiem; aicina apsvērt turpmāko politisko rīcību investīciju nepietiekamības samazināšanai ES;

10. ir informēts par to, ka privātajā sektorā samazinās aizņemto līdzekļu īpatsvars; uzsver, ka investīciju līmenis Eiropā ir zemāks nekā pirmskrīzes periodā; šajā sakarā norāda, ka liela nozīme ir straujai banku savienības un banku strukturālās reformas īstenošanai, kā arī kapitāla investīciju palielināšanai MVU, izmantojot Kapitāla tirgu savienību; aicina maksimāli izmantot ESFI un COSME, lai uzlabotu MVU piekļuvi finansējumam; uzskata, ka lielāka regulējuma paredzamība vienotajā tirgū uzlabos investoru uzticību;

11. uzsver, tostarp darba tirgus reformu kontekstā, nepieciešamību veikt lielākas investīcijas cilvēkkapitālā, proti izglītībā un inovācijā; uzsver, ka ir nepieciešams uzlabot valstu izglītības, arodapmācības un mūžizglītības sistēmas un pielāgot tās ES darba tirgus jaunajām prasībām attiecībā uz zināšanām un prasmēm; uzsver, ka ar to izdosies panākt, ka investīcijas kļūst par galveno izaugsmes, ražīguma un konkurētspējas virzītājspēku; tāpēc aicina dalībvalstis palielināt publisko investīciju produktivitāti;

12. atzinīgi vērtē konkrētām valstīm adresētus investīciju profilus, kuros ir noteiktas dažas galvenās problēmas saistībā ar investīcijām attiecīgajās dalībvalstīs; aicina Komisiju un dalībvalstis kopā ar visu līmeņu valdības iestādēm un attiecīgajām ieinteresētajām personām identificēt šķēršļus investīcijām, īpaši koncentrējoties uz iekšējo tirgu, necilo iekšzemes pieprasījumu, strukturālām reformām un atbilstošu instrumentu pieejamību, lai sasaistītu publisko un privāto finansējumu; norāda uz nozīmi, kāda ir augsta līmeņa produktīvām investīcijām ilgstošā procesā, kurā dalībvalstis ekonomiski panāk cita citu; norāda, ka katrā valstī ir jāpanāk pienācīgs līdzsvars starp pašreizējiem izdevumiem, publisko finanšu ilgtspēju ilgtermiņā un investīcijām ekonomiskās izaugsmes potenciālā un ka vienotajam tirgum un tādiem ES instrumentiem kā Eiropas Stratēģisko investīciju fondam un Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem ir nozīmīga loma veselīga investīciju līmeņa atbalstīšanā; uzsver, ka zema investīciju līmenis pētniecībā un izstrādē vairākās valstīs var vēl vairāk iesprostot šīs valstis vidēju ienākumu valstu spīdē;

Strukturālās reformas

13. uzskata, ka pēc ilga perioda, kurā veikta makroekonomiskā korekcija, uzmanība būtu jāpievērš strukturālām reformām un investīcijām, kuru mērķis ir stiprināt izaugsmes potenciālu, balstoties uz kvalitatīvām darbvietām un ražīgumu, veicināt taisnīgas, stabilas, efektīvas un ilgtspējīgas sociālās aizsardzības sistēmas un sekmēt dalībvalstu ekonomiku pāreju uz lielāku resursefektivitāti;

14. prasa veikt ilgtspējīgas preču un pakalpojumu tirgus, darba tirgus un pensiju sistēmu reformas, kā arī uzlabot regulējumu, lai atbalstītu inovāciju, darbvietu radīšanu, labklājību veicinošu, godīgu konkurenci, nemazinot patērētāju aizsardzību;

15. uzsver, ka ir svarīgi panākt lielāku resursefektivitāti un energoefektivitāti, tostarp attīstot aprites ekonomiku; uzsver, ka ir svarīgi turpināt veidot patiesu enerģētikas savienību, kuras pamatā ir solidaritāte, efektivitāte un daudzveidība, vienlaikus neignorējot vietējās izcelsmes energoresursus, tostarp atjaunojamo enerģiju; aicina Komisiju iekļaut šeit paustās bažas atsevišķām valstīm adresētajos ieteikumos, kur tas ir vissvarīgāk konkurētspējai un ilgtspējīgai izaugsmei;

16. mudina veikt turpmākus pasākumus kvalitatīvu darbvietu radīšanas stimulēšanai un izturētspējīgu darba tirgu izveidei, kuros ir samazināta segmentācija; uzsver, cik svarīgas ir ilgtspējīgas un efektīvas sociālās drošības sistēmas; atgādina, ka svarīgs faktors pensiju sistēmas ilgtspējas nodrošināšanā ir panākt augstu nodarbinātības līmeni;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

17. uzsver nepieciešamību pēc mūsdienīgas, efektīvas, demokrātiskas un iedzīvotājiem draudzīgas valsts pārvaldes visos valdības līmeņos, kā arī efektīviem un pārredzamiem publiskā iepirkuma noteikumiem; uzsver, ka ir svarīgi veikt turpmākus pasākumus, lai dalībvalstīs un starp tām veidotu patiesu e-pārvaldi; prasa Komisijai un dalībvalstīm identificēt un novērst dalībvalstu un Komisijas pārvaldes trūkumus, kas krīzes situācijā var nodarīt īpašu kaitējumu;
18. aicina aktīvāk pārlīkt nodokļu slogu no darbaspēka uz citiem nodokļu avotiem, par ko jālemj dalībvalstu līmenī, vienlaikus nodrošinot sociālās aizsardzības sistēmu ilgtspēju,
19. pieņem zināšanai priekšlikumu par strukturālo reformu atbalsta programmu, kas izstrādāta, lai pastiprinātu izaugsmi veicinošu reformu īstenošanu dalībvalstīs, un ko paredzēts apspriest saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru; atgādina, ka par strukturālo reformu īstenošanu atbildīgas ir dalībvalstis;

Fiskālā atbildība

20. atkārtoti norāda, ka nepieciešama atbildīga un izaugsmei draudzīga fiskālā politika, kas nodrošina parādu atmaksājamību, kurā tiek ņemts vērā ekonomikas cikliskums un investīciju trūkums, vienlaikus ievērojot arī iedzīvotāju sociālās tiesības; pauž bažas, ka atsevišķu valstu lielās parādsaistības rada būtisku risku eurozonas turpmāko iespējamo satricinājumu gadījumā; uzsver, ka centienus palielināt publisko finanšu izturētspēju un palielināt izaugsmi nāksies pastiprināt tajās valstīs, kurās ir augsta parāda/IKP attiecība, lai tās nostātos uz stabila šīs attiecības samazināšanas ceļa;
21. uzstāj uz Stabilitātes un izaugsmes pakta īstenošanu, vienlaikus pilnībā izmantojot pastāvošās elastīguma klauzulas un ievērojot Komisijas 2015. gada 13. janvāra paziņojumu (COM(2015)0012), lai cita starpā atbalstītu lielākas investīcijas un strukturālās reformas, kā arī risinātu draudus drošībai un bēgļu pieplūdumu;
22. uzsver nepieciešamību uzlabot nodokļu iekasēšanu, apkarot krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un veikt pasākumus pret agresīvu nodokļu plānošanu un nodokļu oāzēm, kā arī uzlabot nodokļu politikas koordināciju; prasa ieviest efektīvas un pārredzamas nodokļu sistēmas, lai palielinātu nodokļu iekasēšanu, novērstu nodokļu apiešanu un apkarotu organizēto noziedzību; tādēļ uzskata, ka nodokļu un muitas iestādēm jābūt nodrošinātām ar pietiekamiem cilvēku, materiālajiem un finanšu resursiem;
23. atbalsta racionālos un valstu konkrētos centienus uzlabot publisko izdevumu kvalitāti, efektivitāti un izaugsmi veicinošās iezīmes, jo īpaši neproduktīvās izmaksas novirzot izaugsmi veicinošām investīcijām, vienlaikus neapdraudot sabiedrisko un sociālo pamatpakalpojumu sniegšanu;

Īpašas uzmanības pievēršana eurozonai

24. atzinīgi vērtē ieteikumu, ko Komisija ierosināja sešus mēnešus pirms konkrētām valstīm adresētajiem ieteikumiem, par to, ka eurozonas ekonomikas politika ir solis virzienā uz politikas koordinēšanas padziļināšanu, ievērojot piecu priekšsēdētāju ziņojumu un Eiropas Parlamenta rezolūcijas;
25. uzsver, ka, ņemot vērā eurozonas augsto savstarpējās atkarības līmeni un vienoto monetāro politiku, tā ir ekonomiska vienība, kurā ir jāveicina konverģence virzienā uz valstīm, kas sasniegušas labākos rezultātus, un šis process jāatbalsta ar ciešāku valstu politikas koordināciju; uzsver, ka ir svarīgi, lai visu valstu valdības uzlabotu pasākumus, ar kuriem attiecīgajā dalībvalstī tiek īstenotas ekonomikas reformas un investīcijas, kas vajadzīgas, lai mazinātu makroekonomiskās nelīdzsvarotības un nepieļautu valsts politikas plašāku negatīvu ietekmi uz citām dalībvalstīm; tādēļ prasa veikt padziļinātu novērtējumu par makroekonomiskajām nelīdzsvarotībām un plašāku ietekmi, lai papildinātu novērtējumu par katras valsts konkrētajām problēmu jomām un makroekonomisko dialogu; uzstāj, ka pilnībā jāaskaņo eurozonas ieteikums un konkrētām valstīm adresētie ieteikumi;
26. atzinīgi vērtē pastiprinātas uzmanības pievēršanu eurozonas kopīgajai fiskālajai nostājai, kas nenovērš uzmanību no dalībvalstu individuālajiem pienākumiem; atgādina, ka attiecībā uz pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru fiskālo deficītu vienā dalībvalstī nevar kompensēt ar fiskālo pārpalikumu citā dalībvalstī; prasa regulāri uzraudzīt, vai kopējā fiskālā nostāja ir atbilstīga, ņemot vērā pastāvošo investīciju nepietiekamību;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

27. atbalsta priekšlikumu diferencēt fiskālos pasākumus atsevišķās dalībvalstīs, ņemot vērā attiecīgās nostājas pret Stabilitātes un izaugsmes pakta prasībām un stabilizācijas vajadzības, kā arī domino efektu; norāda, ka daudzām dalībvalstīm tas nozīmē turpināt izaugsmi veicinošu fiskālo konsolidāciju; no otras puses, norāda, ka dažām valstīm ir arvien lielākas fiskālās iespējas attiecībā pret Stabilitātes un izaugsmes pakta prasībām un tās varētu izmantot pašreizējā situācijā, lai palīdzētu atbalstīt iekšzemes ekonomiku;

28. norāda, ka eurozonas augstais tekošā konta pārpalikums ir atzinīgi vērtējams pierādījums eurozonas ārējai konkurētspējai, tomēr tā pašreizējais līmenis atspoguļo arī iekšējo investīciju trūkumu, kas negatīvi ietekmē izaugsmi un nodarbinātību; uzskata, ka lielāks iekšzemes pieprasījums būs piemērotāks gan eurozonas ilgtspējīgai izaugsmei, gan arī no globālā skatpunkta; apzinās, ka dažu dalībvalstu tekošā konta pārpalikums ir saistīts ar pozitīvu plaša ietekmi uz visu vērtības ķēdi, kas var dažādos veidos sniegt labumu dažām citām dalībvalstīm; atzīst arī vienotās valūtas lomu attiecībā uz to, lai palīdzētu konkurētspējīgākām valstīm uzturēt lielu pārpalikumu attiecībā pret pārējo pasauli; atzinīgi vērtē Komisijas 2016. gada ziemas prognozē minēto konstatējumu, ka ekonomikas izaugsme dažās dalībvalstīs 2015. gadā galvenokārt balstījās uz iekšzemes pieprasījumu; uzskata, ka ir svarīgi, lai dalībvalstīs, kurās ir lielāki tekošā konta pārpalikumi, turpinātu palielināt iekšzemes pieprasījumu un kopējo ieguvumu; vienlaikus aicina mazāk konkurētspējīgās dalībvalstīs efektīvi īstenot strukturālās reformas un augstvērtīgas investīcijas, lai modernizētu savu ekonomiku un izveidotu ilgtspējīgu uzņēmējdarbības vidi ilgtermiņa investīcijām saskaņā ar stratēģiju "Eiropa 2020"; uzskata, ka tas ir labākais veids, kā samazināt makroekonomiskās nelīdzsvarotības dalībvalstīs, nevis veicot iekšējo devalvāciju, kas mazina pieprasījumu un palēnina ekonomisko izaugsmi visā eurozonā;

29. uzsver nepieciešamību veicināt reālu ekonomisko un sociālo konvergenci, uzlabojot ražīgumu un ārpusizmaksu faktorus; uzsver, ka ir svarīgi visās dalībvalstīs efektīvi īstenot strukturālās reformas, uzlabot publisko izdevumu kvalitāti un nodrošināt pietiekamas investīciju iespējas, panākot līdzsvarotu un ilgtspējīgu izaugsmi, kas ir izšķirīgi svarīga arī parāda attiecības pret IKP mazināšanai; atzīst, ka liels valsts un privātais parāds ievērojami mazina investīciju spēju un tādējādi palēnina izaugsmi;

30. atgādina, ka algu noteikšana ir autonomu koplīgumu jautājums, un aicina attiecīgos dalībniekus nodrošināt gan atbildīgu, gan izaugsmi veicinošu algu attīstību, kam būtu jāatspoguļo ražīguma pieaugums; jo īpaši aicina attiecīgos dalībniekus valstīs, kurās ir tekošā konta deficīts vai gandrīz līdzsvarots stāvoklis, turpināt centienus stiprināt ražīgumu un uzturēt konkurētspēju; vienlaikus aicina attiecīgos dalībniekus valstīs, kurās ir liels pārpalikums, izmantot pārpaliekošos ietaupījumus, lai atbalstītu iekšzemes pieprasījumu un investīcijas;

31. prasa ieviest pasākumus, lai nepieļautu sacensību ar nodokļu un sociālo standartu pazemināšanu, kas izraisa nevienlīdzības palielināšanos; atgādina par vajadzību saglabāt starptautisko konkurētspēju, balstoties uz ražīgumu un augšupvērstu konvergenci; atzinīgi vērtē to, ka lielāka uzmanība ir pievērsta trim nodarbinātības rādītājiem makroekonomisko nelīdzsvarotību rezultātu pārskatā, un aicina Komisiju noteikt, ka šie rādītāji ir līdzvērtīgi pārējiem; uzskata arī, ka politikas vadlīnijās būtu pienācīgi jāņem vērā analīze par esošajā rezultātu pārskatā sniegtajiem galvenajiem nodarbinātības un sociālajiem rādītājiem un attiecīgie resursu izmantojuma efektivitātes rādītāji;

32. norāda uz Eiropadomes 2015. gada decembra secinājumiem par ekonomikas un monetāro savienību un aicina Komisiju pēc iespējas ātrāk sākt ilgāka termiņa pasākumu izstrādi;

Efektīvāks Eiropas pusgads ar lielāku demokrātisko pārskatatbildību

33. pauž nožēlu par konkrētām valstīm adresēto ieteikumu vājo īstenošanu un uzskata, ka, lai uzlabotu īstenošanu, ir nepieciešams labāk identificēt skaidri formulētās prioritātes Eiropas līmenī, kā arī pastiprināt patiesas publiskās debates, politisko gribu un apņemšanos valstu līmenī, nodrošinot lielāku atbildību un valstu līdzdalību; šajā sakarā atzinīgi vērtē Komisijas locekļu vizītes dalībvalstīs ar mērķi apspriest Eiropas pusgada procesu un tā dokumentus;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

34. prasa nodrošināt pareizu līdzsvaru starp to, lai konkrētām valstīm adresētajos ieteikumos uzmanība būtu pievērsta galvenajām prioritātēm, un to, lai šie ieteikumi risinātu visas galvenās problēmas, tostarp nepieciešamību nepieļaut valsts parāda krīzes atkārtošanos, kā arī nepieciešamību palielināt konkurētspēju, izaugsmi un nodarbinātību, ņemot vērā stratēģijā "Eiropa 2020" izvirzītos mērķus;

35. atzinīgi vērtē 2015. gada 15. decembra plenārsēdes debates ar Komisijas priekšsēdētāju un Eurogrupas priekšsēdētāju par eurozonas ieteikuma projektu un prasa noteikt šādas debates par regulāru Eiropas pusgada praksi; uzskata, ka šādas debates stiprina un papildina pašreizējo demokrātisko dialogu, jo īpaši ekonomisko dialogu, palīdzot palielināt izpildvaras pārskatatbildību;

36. uzsver, ka Eiropadomes pavasara sanāksmei arī turpmāk jābūt galvenajam brīdim, kad tiek noteiktas politikas prioritātes; atzinīgi vērtē plenārsēdes diskusiju ar Komisiju par gada izaugsmes pētījuma prioritātēm gan pirms, gan pēc tā pieņemšanas; atgādina, ka ekonomikas politikas noteikšana saskaņā ar Padomes ieteikumu dalībvalstīm ir izpildakts, uz kuru ir attiecināma Eiropas Parlamenta īstenotā demokrātiskā kontrole un debates; tāpēc aicina Padomi pieņemt eurozonas ieteikumus un secinājumus par gada izaugsmes pētījuma dokumentu paketi pēc tam, kad Parlamentam būs paudis savu viedokli par tiem; apstiprina savu apņemšanos ātri izskatīt šos dokumentus un savlaicīgi pieņemt nostāju pirms Eiropadomes pavasara sanāksmes; atzinīgi vērtē Eiropas Parlamentam izteikto uzaicinājumu, lai tā priekšsēdētājs izklāstītu Parlamenta nostāju Eiropadomes pavasara sanāksmē; turklāt uzsver, ka Līgumā noteikts, ka Eiropas Parlamentu informē par Padomes pieņemtajiem ieteikumiem, kā arī par daudzpusējās uzraudzības rezultātiem;

37. uzsver to, cik liela nozīme ir valstu parlamentu debatēm par valstu ziņojumiem un konkrētai valstij adresētajiem ieteikumiem un balsošanai par valsts reformu programmām, kā arī par valsts konverģences vai stabilitātes programmām; aicina dalībvalstis strukturēti iesaistīt sociālos partnerus, vietējās un reģionālās pašvaldības un citas attiecīgās ieinteresētās personas, izmantojot priekšrocības, ko sniedz valstu ziņojumu savlaicīga publicēšana; uzsver sociālo partneru neaizstājamību darba samaksas noteikšanā un viņu lielo nozīmi plašākās diskusijās ekonomikas jomā, jo īpaši saistībā ar ražīguma veicināšanu; turklāt prasa pastiprināt valstu parlamentu sadarbību ar Eiropas Parlamentu;

38. mudina Komisiju uzsākt sarunas par iestāžu nolīgumu par ekonomikas pārvaldību; uzstāj, ka ar šo iestāžu nolīgumu saskaņā ar Līgumiem būtu jānodrošina, ka Eiropas pusgada struktūra ļauj īstenot pamatotu un sistemātisku šā procesa parlamentāro pārbaudi, jo īpaši attiecībā uz gada izaugsmes pētījuma prioritātēm un eurozonas ieteikumiem;

Budžeta politika

39. pauž nožēlu, ka nav pieejams atbilstīgs mehānisms, ņemot vērā ES ierobežoto budžetu, turklāt nav iespējams mainīt pašu resursu sistēmu un ekonomikas prognozes, ekonomikas politikas prioritātes un gada un daudzgadu budžeta veidošanas process nekādi neveicina saskaņotas attiecības;

40. atzīmē, ka ES budžets tieši palīdz sasniegt divus no trim 2016. gada izaugsmes pētījumā izklāstītajiem mērķiem (investīciju atsākšana, strukturālo reformu īstenošana un atbildīgas un godīgas fiskālās politikas īstenošana, kas atbilst izvirzītajām politiskajām saistībām); atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu ES fondus novirzīt tehniskas palīdzības sniegšanai nolūkā atbalstīt strukturālās reformas;

41. uzskata, ka ES budžetu varētu izmantot, lai mazinātu dalībvalstu budžeti uzlikto slogu un stiprinātu fiskālās konsolidācijas centienus, piešķirot pašu resursus, kā arī racionalizējot izdevumus; ir pārliecināts, ka ar plašāku publisko līdzekļu pārvaldības rīku klāstu ES līmenī varētu gūt apjomrādītus ietaupījumus un līdz ar to samazināt izdevumus, piemēram, diplomātijas un militārajā jomā, vienlaikus neskarot dalītās pārvaldības principu, jo īpaši attiecībā uz struktūrfondiem;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

42. uzsver, ka ES budžeta deficīts ir uzskatāms par nelikumīgu; norāda, ka dalībvalstis izmanto ES budžetu kā iespēju koriģēt savas valsts budžetu;
43. uzsver, ka dziļāka integrācija eurozonā ir nepieciešama, lai pabeigtu ekonomiskās un monetārās savienība (EMS) izveidi, un ka budžeta savienība ir viens no pienācīgas euro darbības stūrakmeņiem;
44. attiecībā uz Parlamenta nostāju par eurozonu un tās budžetspēju prasa ņemt vērā secinājumus, kas ietverti patstāvīgajā ziņojumā par eurozonas budžetspēju (ziņojums tiks sagatavots 2016. gadā);
45. aicina Komisiju veikt daudzgadu finanšu shēmas (DFS) pārskatīšanu, ko paredz 2013. gada jūnijā noslēgtā politiskā vienošanās starp Parlamentu, Komisiju un Padomi; norāda, ka finanšu un humanitārā krīze, kas ES piemeklēja laikposmā no 2009. līdz 2014. gadam, uzskatāmi parādīja pašreizējās DFS neatbilstību; turklāt uzsver, ka ir jāveic vērīnīga ES finanšu plānošanas reforma, kurā pienācīgi ņems vērā pieejamo instrumentu mērķus, finansējumu un darbības ilgumu.

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma politika

46. uzsver — lai atkritumsaimniecības likumdošanas reforma un aprites ekonomikas rīcības plāns sekmētu Eiropas ekonomikas pārkārtošanu, iekļaujoties aprites modeli, ir būtiski Eiropas pusgada procesā integrēt ieteikumus šajā jomā, lai palielinātu konkurētspēju, radītu darbvietas un veidotu ilgtspējīgu izaugsmi; iesaka aprites ekonomikas principus integrēt konkrētām valstīm adresētajos ieteikumos;
47. vēlreiz norāda, ka ir vajadzīga fiskālā sistēma, ar kuru atalgotu par ilgtspējīgas politikas izstrādi un kura atbilstu principam “maksā piesārņotājs”, raidot pareizus signālus ieguldījumiem resursefektivitātē, ražošanas procesu modernizācijā un vieglāk labojamu un ilgāk lietojamu produktu ražošanā; vēlreiz norāda, ka pakāpeniski ir jāatceļ videi kaitīgas subsīdijas, tostarp fosilajam kurināmajam, un darbaspēkam uzliktie nodokļu maksājumi ir jāpārvirza uz vidi piesārņojošām darbībām;
48. uzskata, ka ir svarīgi Eiropas pusgada ietvaros izvērtēt veselības aprūpes sistēmu darbību un ilgtspēju, un atbalsta pāreju uz tādu pieeju, kas būtu balstīta uz rezultātiem, kā arī orientēšanos uz slimību profilaksi un veselības veicināšanu; aicina Komisiju kopīgi ar visām ieinteresētajām personām izstrādāt instrumentus, ar ko uzraudzīt veselības aprūpes rezultātus, izmērīt kvalitatīvas veselības aprūpes pieejamību un panākt medicīnas pētījumu izmaksu pārredzamību, lai samazinātu sociālās atšķirības un veselības aprūpes nevienlīdzību dalībvalstīs un starp tām; aicina Komisiju konkrētām valstīm adresētajos ieteikumos ņemt vērā profilakses programmās paredzēto pasākumu ilgtermiņa ietekmi uz veselības un fiskālo jomu;
49. uzsver, cik būtiska ir veselības aprūpes nozares ilgtspēja, kam ir liela nozīme visā ekonomikā, jo tajā ir nodarbināti 8 % no kopējā Eiropas darbaspēka un tā rada 10 % no ES IKP, un cik svarīgi ir nodrošināt visiem iedzīvotājiem veselības aprūpes pakalpojumu vienlīdzīgu pieejamību, jo veselība ir izšķirīgs faktors, kas nosaka dalībvalstu un to ekonomikas stabilitāti, ilgtspēju un turpmāko attīstību;

Reģionālā politika

50. norāda, cik svarīgas ir ES investīcijas mazāk attīstītajiem reģioniem un cik nozīmīgi ir nodrošināt, ka šīs investīcijas spēj piesaistīt vēl papildu investīcijas, tādējādi sekmējot ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju;
51. norāda uz saikni starp Eiropas pusgada procesa mērķiem un ESI fondu plānošanu 2014.–2020. gada laikposmam, ko atspoguļo partnerības nolīgumi; tādēļ uzskata, ka pēc 2014.–2020. gada reformas kohēzijas politikas instrumentiem var būt ļoti svarīga loma attiecīgo KVAI īstenošanā, tādējādi atbalstot strukturālās reformas un sekmējot ES stratēģisko mērķu izpildi un partnerības nolīgumu efektīvu īstenošanu; tomēr uzsver ESI fondu programmu un mērķu daudzgadu un

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

ilgtermiņa raksturu — atšķirībā no Eiropas pusgada ikgadējā cikla, kā arī nepieciešamību koordinēt Eiropas Savienības prioritātes, valstu vajadzības, reģionālās vajadzības un vietējās vajadzības;

o

o o

52. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām, valstu parlamentiem un Eiropas Centrālajai bankai.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

P8_TA(2016)0059

Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgads — nodarbinātības un sociālie aspekti 2016. gada izaugsmes pētījumā**Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra rezolūcija par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu — nodarbinātības un sociālie aspekti 2016. gada izaugsmes pētījumā (2015/2330(INI))**

(2018/C 035/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 5. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 9. pantu,
- ņemot vērā LESD 145., 148., 152. pantu un 153. panta 5. punktu,
- ņemot vērā LESD 174. pantu;
- ņemot vērā LESD 349. pantu, kurā ir definēts tālāko reģionu īpašais statuss,
- ņemot vērā Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvu 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatlīgumu par darbu uz noteiktu laiku,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un jo īpaši tās IV sadaļu (Solidaritāte),
- ņemot vērā ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 26. novembra paziņojumu “Gada izaugsmes pētījums par 2016. gadu. Atveseļošanās stiprināšana un konverģences sekmēšana” (COM(2015)0690),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 26. novembra ziņojumu “2016. gada brīdināšanas mehānisma ziņojums” (COM(2015)0691),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 26. novembra ieteikumu Padomes ieteikumam par eurozonas ekonomikas politiku (COM(2015)0692),
- ņemot vērā Komisijas un Padomes 2015. gada 26. novembra vienotā nodarbinātības ziņojuma projektu, kas pievienots Komisijas paziņojumam par 2016. gada izaugsmes pētījumu (COM(2015)0700),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 21. oktobra paziņojumu par pasākumiem ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšanai (COM(2015)0600),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 2. marta priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm (COM(2015)0098) un Parlamenta 2015. gada 8. jūlija nostāju par šo priekšlikumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 13. janvāra paziņojumu “Elastīguma vislabākā izmantošana saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta esošajiem noteikumiem” (COM(2015)0012),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 26. novembra paziņojumu “Investīciju plāns Eiropai” (COM(2014)0903),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 4. aprīļa paziņojumu par rezultatīvām, pieklūstamām un noturīgām veselības aizsardzības sistēmām (COM(2014)0215),

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0261.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 2. oktobra paziņojumu par ekonomikas un monetārās savienības sociālās dimensijas pastiprināšanu (COM(2013)0690),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 20. februāra paziņojumu “Sociālie ieguldījumi izaugsmei un kohēzijai, tostarp Eiropas Sociālā fonda īstenošana 2014.–2020. gadā” (COM(2013)0083),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 20. februāra ieteikumu “Ieguldījums bērnos: nabadzības apburtā loka pārraušana” (C(2013)0778),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 18. aprīļa paziņojumu “Virzoties uz ekonomikas atlabšanu ar daudzām jaunām darba vietām” (COM(2012)0173),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 20. decembra paziņojumu “Jaunatnes iespēju iniciatīva” (COM(2011)0933),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 16. decembra paziņojumu “Eiropas platforma cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību: Eiropas pamatprogramma sociālai un teritoriālai kohēzijai” (COM(2010)0758) un Parlamenta 2011. gada 15. novembra rezolūciju par šo paziņojumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu “Eiropa 2020: Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģija 2010.–2015.” un ar to saistīto dokumentu “Stratēģiskā iesaiste dzimumu līdztiesības jomā 2016.–2019. gadam”, kas īpaši attiecas uz sieviešu nodarbinātību un ekonomisko neatkarību,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra ieteikumu 2008/867/EK par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus,
- ņemot vērā piecu priekšsēdētāju 2015. gada 22. jūnija ziņojumu “Eiropas ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšana”,
- ņemot vērā Padomes secinājumus “Veicināt sociālo ekonomiku — vienu no svarīgākajiem ekonomikas un sociālās attīstības virzītājspēkiem Eiropā” (13414/15),
- ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas 2014. gada ziņojumu “Atbilstoša sociālā aizsardzība ilgtermiņa aprūpes vajadzībām novecojošā sabiedrībā”,
- ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 24. novembra rezolūciju par nevienlīdzības samazināšanu, īpašu uzmanību pievēršot bērnu nabadzības problēmai ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 28. oktobra rezolūciju par kohēzijas politiku un stratēģijas “Eiropa 2020” pārskatīšanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā jautājumu Padomei, uz kuru jāatbild mutiski (O-000121/2015 – B8-1102/2015), un ar to saistīto 2015. gada 29. oktobra rezolūciju par Padomes ieteikumu par ilgtermiņa bezdarbnieku integrāciju darba tirgū ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 10. septembra rezolūciju par sociālo uzņēmējdarbību un sociālo inovāciju cīņā pret bezdarbu ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OV C 153 E, 31.5.2013., 57. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0401.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0384.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0389.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0320.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

- ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūciju par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu — nodarbinātības un sociālie aspekti 2015. gada izaugsmes pētījumā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 25. novembra rezolūciju par stratēģijas “Eiropa 2020” ar nodarbinātību un sociālo jomu saistītiem aspektiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 17. jūlija rezolūciju par jauniešu nodarbinātību ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 15. aprīļa rezolūciju par veidiem, kādos Eiropas Savienība var palīdzēt veidot labvēlīgu vidi uzņēmumiem, uzņēmējdarbībai un jaunauzņēmumu veidošanai, lai radītu darbvietas ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūciju par ES stratēģiju attiecībā uz bezpajumtniekiem ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūciju par sociālo ekonomiku ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2016. gada 2. februāra normatīvo rezolūciju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas platformas izveidi sadarbības uzlabošanai nedeklarēta darba novēršanā un atturēšanā no tā ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā ANO Personu ar invaliditāti tiesību komitejas noslēguma apsvērumus par Eiropas Savienības sākotnējo pārskatu (2015. gada septembris),
- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 3/2015 “ES garantija jauniešiem: sperti pirmie soļi, bet gaidāmi īstenošanas riski” ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Eurostata 2015. gada aprīļa publikāciju par bezdarbu Eiropas Savienības reģionos,
- ņemot vērā ceturkšņa pārskatu par nodarbinātību un sociālo stāvokli Eiropā (2015. gada marts) ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā ESAO 2014. gada 9. decembra darba dokumentu “Tendences ienākumu nevienlīdzībā un tās ietekme uz ekonomikas izaugsmi”,
- ņemot vērā Eiropas darba apstākļu apsekojuma 5. un 6. izdevumu (2010. un 2015. gads) ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Eurofound 2016. gada 16. februāra ziņojumu par sociālo partneru lomu Eiropas pusgada procesā;
- ņemot vērā Eurofound 2014. gada 17. jūnija ziņojumu “Krīzes radītās izmaiņas darba samaksas noteikšanas mehānismos un ES jaunais ekonomikas pārvaldības režīms”,
- ņemot vērā debates ar dalībvalstu parlamentu pārstāvjiem par 2016. gada Eiropas pusgada prioritātēm,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu (A8-0031/2016),

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0068.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0060.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0010.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0394.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0043.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0062.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0033.

⁽⁸⁾ http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_03/SR15_03_EN.pdf.

⁽⁹⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=89{Id=en=wsId=2193&furtherNews=yes>.

⁽¹⁰⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/european-working-conditions-surveys-ewcs>.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

- A. tā kā bezdarba līmenis kopš 2013. gada otrā pusgada palēnām samazinās, tomēr ne pietiekami būtiskā apmērā, lai novērstu bezdarbu un nabadzību, kaut gan ir īstenotas dažas labvēlīgas makroekonomiskās politikas nostādnes un strukturālās reformas; tā kā bezdarba līmenis daudzās dalībvalstīs joprojām ir pārāk augsts un patlaban Eiropā skar 9,9 % ekonomiski aktīvo iedzīvotāju, t. i., 23 miljonus cilvēku, no kuriem aptuveni puse ir ilgstoši bezdarbnieki, un vairāk nekā 10 % cilvēku eurozonas valstīs, un visi šie rādītāji joprojām pārsniedz 2008. gada rādītājus; tā kā šie dati skaidri parāda, ka ir svarīgi ņemt vērā mikroekonomikas īpašos apstākļus un ka ir jāturpina sociāli taisnīgas strukturālās reformas, kuru sociālā ietekme būtu jāizvērtē, pirms tās stājas spēkā;
- B. tā kā ekonomikas atlabšana tagad notiek jau trešo gadu un izaugsmes prognoze 2016. gadā 28 dalībvalstu ES ir 2 % un eurozonā — 1,8 %, taču dalībvalstīs tā joprojām ir nevienmērīga gan individuālā, gan savstarpējā līmenī, un to daļēji veicina tādi pārejoši faktori kā, piemēram, enerģijas cenu kritums, kas veicina pirkjspēju, gadījumos, kad tas ietekmē reālo ekonomiku; tādēļ ir skaidrs, ka ES varētu vēl vairāk veicināt ekonomisko un sociālo atlabšanu, lai padarītu to ilgtspējīgāku vidējā termiņā, jo īpaši pasaules ekonomikas patlaban neskaidrajā situācijā;
- C. tā kā fiskālā konsolidācija 28 dalībvalstu ES uzlabojas, vispārējam budžeta deficītam samazinoties no 4,5 % 2011. gadā līdz 2,5 % 2015. gadā;
- D. tā kā Eiropas Komisija ir norādījusi ⁽¹⁾, ka atšķirības nodarbinātības un sociālajā ziņā dalībvalstīs joprojām pastāv gan individuālā, gan savstarpējā līmenī un ka sociālā attīstība vēl arvien liecina par turpmāku atšķirību veidošanos visā ES, un tas traucē izaugsmei, nodarbinātībai un kohēzijai; tā kā sabiedrībām, kurām raksturīga augsta līmeņa vienlīdzība un investīcijas cilvēkos, ir labāki izaugsmes un nodarbinātības elastīguma rādītāji;
- E. tā kā jauniešu bezdarba līmenis ES ir 22,6 %, un 2014. gadā 12,3 % jauniešu nebija iesaistīti ne darba tirgū, ne izglītībā, ne apmācībā (NEET), un līdz ar to pastāv risks, ka šī grupa varētu tikt atstumta no darba tirgus un tādējādi būtu zaudētas prasmes un cilvēkkapitāls; tā kā tas mazina individuālo neatkarību un apdraud sociālo integrāciju; tā kā par jauniešu bezdarba novēršanu galvenokārt ir atbildīgas dalībvalstis, kuras izstrādā un īsteno darba tirgus tiesisko regulējumu, izglītības un apmācības sistēmas un aktīvas darba tirgus politikas nostādnes;
- F. tā kā 2014. gadā nodarbinātības līmenis ES 28 dalībvalstīs pieauga par 0,8 %, bet eurozonā — par 0,4 %, un pastāv ievērojamas atšķirības starp dalībvalstu rādītājiem — piecās valstīs laikā no 2009. līdz 2014. gadam nodarbinātības līmenis ir samazinājies par vismaz pieciem procentpunktiem; tā kā 2014. gadā pašnodarbināto skaits pieauga aptuveni tādā pašā mērā kā nodarbinātības rādītāji un no 2013. gada vispārējās nodarbinātības pieaugumu pārsvarā noteica pagaidu līgumu skaita pieaugums, lai gan šie rādītāji dalībvalstīs ir atšķirīgi; tā kā bezdarba līmenis un tā sociālās sekas Eiropas valstīs atšķiras; tā kā daudzi jaunieši, cenšoties izvairīties bezdarba, vai nu uzsāk papildu pēcdiploma studijas, vai arī pamet savu piederības valsti, lai meklētu darbu citās dalībvalstīs; tā kā abi šie gadījumi nav atspoguļoti valsts statistikā par jauniešu bezdarbu;
- G. tā kā sieviešu nodarbinātības līmenis (63,5 % 2015. gada maijā) ir ievērojami zemāks par stratēģijas “Eiropa 2020” pamatmērķi (75 %) un sieviešu nepilna laika nodarbinātības līmenis joprojām ir augsts (32,2 %), salīdzinot ar 8,8 % vīriešiem, pat ja tiek ņemta vērā individuāla brīva izvēle un vajadzības; tā kā, veicinot sieviešu līdzdalību darba tirgū, varētu palīdzēt samazināt šīs atšķirības un risināt problēmas, kas saistītas ar nabadzības un sociālās atstumtības risku sievietēm;
- H. tā kā sakarā ar bezdarbu cilvēkkapitāla zudums ir milzīgs un jauniešu bezdarba kopējās izmaksas tiek lēstas EUR 153 miljardu apmērā gadā ⁽²⁾; tā kā bezdarbam, jauniešu bezdarbam un ilgstošam bezdarbam ir sekas ne vien finanšu un sociālajā jomā, bet tas arī negatīvi ietekmē sociālo konvergenci un galu galā kavē ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi;

⁽¹⁾ Vienotais nodarbinātības ziņojums, 2016. gads, 2. lpp.

⁽²⁾ http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_03/SR15_03_EN.pdf.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

- I. tā kā aptuveni 5 % darbaspēka 28 dalībvalstu ES 2014. gadā bija bez darba ilgāk nekā vienu gadu un 3,1 % darbaspēka — ilgāk nekā divus gadus; tā kā tikai puse no darbaņēmējiem vecumā no 55 līdz 65 gadiem ir nodarbināti un ilgstošs bezdarbs ir īpaši izplatīts gados jaunāku un gados vecāku darbaņēmēju grupās; tā kā ilgstoši bezdarbnieki, kuri meklē darbu, diemžēl ļoti bieži tiek diskriminēti; tā kā šāda prakse ir balstīta uz psiholoģiskiem aizspriedumiem, kas saistīti ar bezdarbu, un gados vecākus nenodarbinātus pretendētus darba devēji, iespējams, uzskata par mazāk kompetentiem un mazāk vēlamiem kandidātiem pieņemšanai darbā nekā nodarbinātas personas; tā kā darba devēju personāla daļu vadītāji būtu jāamācā pārvarēt iespējamus aizspriedumus pret bezdarbniekiem un gados vecākiem darbaņēmējiem un koncentrēties uz viņu kvalifikāciju un pieredzi, nevis esošo nodarbinātības statusu;
- J. tā kā aptuveni 20 % ES iedzīvotāju ir tikai pamata digitālās prasmes un 40 % ES iedzīvotāju var uzskatīt par nepietiekami prasmīgiem digitālajā jomā; tā kā, neraugoties uz grūtībām, ar ko daudziem cilvēkiem, tostarp jauniešiem, jāsasākas, lai iekļūtu darba tirgū, ES ir aptuveni 2 miljoni vakanču, no kurām vismaz 900 000 ir digitālajā nozarē, un 39 % uzņēmumu joprojām ir grūti atrast darbiniekus ar vajadzīgajām prasmēm, lai gan pētījumi liecina, ka parasti darbiniekus ar vajadzīgajām prasmēm ir grūti atrast tiem uzņēmumiem, kas nevēlas piedāvāt ilgtermiņa līgumus; tā kā 2012. gadā katram trešajam Eiropas iedzīvotājam nebija ne pārāk augsta, nedz arī pārāk zema kvalifikācija viņu konkrētajai darbvietai; tā kā zems izglītības līmenis un izglītības neatbilstība darba tirgus vajadzībām ir viens no galvenajiem iemesliem, kāpēc jaunieši nokļūst *NEET* situācijā, un tas negatīvi ietekmē izaugsmi; tā kā ir svarīgi konstatēt priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas cēloņus un ieteikt dalībvalstīm nodrošināt izdevumus izglītībai tādā līmenī, lai būtu iespējams sasniegt stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus;
- K. tā kā nedeklarēts darbs liedz darbiniekam sociālās un darba tiesības, veicina sociālo dempingu un nopietni ietekmē budžetu, jo tiek zaudēti nodokļu ieņēmumi un sociālā nodrošinājuma iemaksas, negatīvi ietekmē nodarbinātību, darba ražīgumu un kvalitāti, prasmju attīstību un mūžizglītību, kā arī mazina pensijas tiesību sistēmas efektivitāti un lietderību, cita starpā palielinot pensiju atšķirības, un dažās dalībvalstīs tas skar arī veselības aprūpes pieejamību; tā kā ir jāpieliek vairāk pūļu, lai nedeklarēts darbs kļūtu par deklarētu darbu;
- L. tā kā netipiski vai nestandarta nodarbinātības veidi paši par sevi nav uzskatāmi par nestabilām darba attiecībām, tomēr ir lielāka iespēja minētās attiecības konstatēt gadījumos, kad tiek slēgti šāda veida līgumi, lai gan tie ir neliela daļa no pašreizējām darba attiecībām⁽¹⁾; tā kā nedrošība ir vēl viens nestabilitātes elements un tas ietver darba nestabilitāti, ienākumu nepietiekamību, neaizsargātību pret atlaišanu un nenoteiktu nodarbinātības ilgumu; tā kā dažās dalībvalstīs šāda veida līgumu skaits ir satraucoši pieaudzis; tā kā valstu līmenī ir jāievieš efektīvs un iedarbīgs darba inspekciju mehānisms, lai nepieļautu šādu līgumu neatbilstošu izmantošanu; tā kā ir svarīgi veicināt kvalitatīvu nodarbinātību, kas nodrošina pienācīgus ienākumus un ekonomisko drošību ģimenēm;
- M. tā kā viens no pieciem stratēģijas “Eiropa 2020” mērķiem ir vismaz par 20 miljoniem samazināt to cilvēku skaitu, kurus apdraud nabadzība un sociālā atstumtība; tā kā gandrīz 123 miljoni iedzīvotāju ES ir šādā situācijā; tā kā 2013. gadā 28 dalībvalstu ES nabadzības vai sociālās atstumtības riskam bija pakļauti 26,5 miljoni bērnu; tā kā nabadzības riskam pakļauto Eiropas iedzīvotāju skaits 2009.–2012. gadā pieauga, bet situācija tagad ir uzlabojusies, jo šādu personu skaits 2013. un 2014. gadā ir stabilizējies; tā kā bezpajumtnieku skaits ir pieaudzis daudzās ES dalībvalstīs; tā kā 2012. gadā 32,2 miljoni personu ar invaliditāti, kas vecākas par 16 gadiem, bija pakļauti nabadzības un sociālās atstumtības riskam; tā kā stratēģijas “Eiropa 2020” mērķi vēl nav sasniegti un tādēļ ir vajadzīga tūlītēja stratēģijas “Eiropa 2020” pārskatīšana;

⁽¹⁾ Pētījums par nestabilu nodarbinātību un sociālajām tiesībām (VT/2010/084), 164.–170. lpp.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

- N. tā kā tiek prognozēts, ka ES līdz 2060. gadam 65 gadus vecu vai vecāku cilvēku īpatsvars salīdzinājumā ar 15–64 gadus vecu cilvēku grupu palielināsies no 27,8 % līdz 50,1 % un kopējais ekonomiski apgādājamo īpatsvara koeficients ⁽¹⁾ līdz nākamās desmitgades vidum stabilizēsies, pārsniedzot 120 %, un tad līdz 2060. gadam pieaugs, līdz būs pārsniedzis 140 %; tā kā šie faktori, kā arī citas demogrāfiskās pārmaiņas, piemēram, sabiedrības novecošana, augsts vai zems iedzīvotāju blīvums, norāda uz to, ka valsts iestādēm ir jāievieš visaptveroši un sociāli atbildīgi politikas virzieni, lai palielinātu dzimstības rādītājus, sekmētu augstus kvalitatīvas nodarbinātības rādītājus un veicinātu pietiekamību sociālā nodrošinājuma sistēmās, kā arī veicinātu aktīvas vecumdienas un ieviestu sociāli atbildīgas darba tirgus un pensionēšanās sistēmu reformas, un garantētu pirmā pensiju pīlāra pietiekamību un atbilstību īsā, vidējā un ilgā termiņā;
- O. tā kā ES joprojām ir būtiskas pensiju atšķirības starp dzimumiem — 40 %, un tas atspoguļo sieviešu un vīriešu atšķirīgo situāciju saistībā ar pilna un nepilna laika darbu, kā arī vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirību un īsāku nodarbinātības laiku sievietēm;
- P. tā kā aizvien lielākam skaitam apgādājamo vecu cilvēku ir un būs arvien lielāka ietekme uz veselības un ilgtermiņa aprūpes sistēmām un būs vajadzīgi gan formālas, gan neformālas aprūpes resursi; tā kā pašreizējās sociālā nodrošinājuma sistēmās nav pietiekami ņemta vērā to neformālo aprūpētāju situācija, kuri ir sabiedrībai ārkārtīgi nozīmīgs resurss;
- Q. tā kā daudzās dalībvalstīs valsts un privātpersonu parādu līmenis vēl aizvien ir ļoti augsts un tas mazina Eiropas ekonomikas spēku; tā kā zemas procentu likmes eurozonā var izmantot, lai palielinātu dalībvalstu iespējas rīkoties; tā kā ir nepieciešams rīkot padziļinātas diskusijas par to, kā rīkoties ar parādu Eiropas Savienībā;
- R. tā kā, ņemot vērā pašreizējās tendences, nākamajos 10 līdz 15 gados 90 % pasaules izaugsmes notiks ārpus ES; tāpēc uzskata, ka ir jāturpina attīstīt un veicināt patiesas izaugsmes un darbvietu radīšanas stratēģijas dalībvalstīs; tā kā ir būtiski īstenot inovatīvus rūpniecības un tirgus politikas virzienus, lai palielinātu gan ES iekšējo, gan globālo konkurētspēju un tādējādi palīdzētu nodrošināt ilgtspējīgas un sociāli iekļaujošas nodarbinātības iespējas;
- S. tā kā 20 % Eiropas Sociālā fonda izdevumu būtu jāizmanto tam, lai mazinātu nabadzību un sociālo atstumtību dalībvalstīs;
- T. tā kā Eiropas Stratēģisko investīciju fonds (ESIF) jau ir apstiprinājis 69 projektus 18 valstīs un parakstījis 56 darbības (ar kopējo šā fonda finansējumu aptuveni EUR 1,4 miljardī) un paredzams, ka šie pasākumi sekmēs investīcijas vairāk nekā EUR 22 miljardu apjomā un iesaistīs aptuveni 71 000 MVU; tā kā ir jāpieliek vairāk pūļu, lai nodrošinātu, ka finansējums tiek paredzēts sociālajai infrastruktūrai, piemēram, bērnu aprūpei, lai izpildītu jau sen pieņemtās Barselonas saistības; tā kā pašreizējie projekti attiecas galvenokārt uz lielām infrastruktūras sistēmām, turpretī MVU un mikrouzņēmumiem parasti ir liegta iespēja saņemt šo fondu līdzekļus, lai arī minētajiem uzņēmumiem ir būtiska nozīme, jo tie ir Eiropas ekonomikas mugurkauls un kvalitatīvas nodarbinātības ģenerators;
- U. tā kā sociālās ekonomikas uzņēmumi aptver 2 miljonus uzņēmumu (10 % no ES kopējā uzņēmumu skaita), kuri nodarbina vairāk nekā 14 miljonus cilvēku jeb aptuveni 6,5 % no visiem darba ņēmējiem ES;
- V. tā kā tālākie reģioni saskaras ar lielām grūtībām savas īpašās specifikas dēļ, kas ierobežo to izaugsmes potenciālu; tā kā šajos reģionos bezdarba līmenis svārstās no 15 % līdz 32,4 %;
- W. tā kā 6,9 miljoni ES iedzīvotāju patlaban izmanto savas pamattiesības brīvi pārvietoties un tādējādi dzīvo un strādā kādā citā dalībvalstī; tā kā ir vairāk nekā 1,1 miljons pārobežas vai pierobežas darba ņēmēju; tā kā cilvēku brīva pārvietošanās ir būtiska tam, lai veicinātu konverģenci starp Eiropas valstīm;

⁽¹⁾ Kopējais neaktīvo iedzīvotāju skaits attiecībā pret nodarbināto iedzīvotāju skaitu vecumā no 20 līdz 64 gadiem.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

- X. tā kā bēgļu skaita pieaugums Eiropā nosaka to, ka nepieciešama dalībvalstu, reģionālo un vietējo iestāžu solidaritāte un saskaņotāki un vērienīgāki centieni veikt integrācijas pasākumus, piemēram, risinot tādus jautājumus kā sociālā palīdzība, saskaņā ar attiecīgajiem ES tiesību aktiem par patvēruma piešķiršanu, kā arī vidējā vai ilgtermiņā īstenojami pasākumi un stratēģijas bēgļu uzņemšanai un integrēšanai sabiedrībā,

Investīcijas cilvēkos

1. uzsver, ka investīcijas sociālajā attīstībā nav tikai veids, kā nodrošināt ilgtspējīgu un iekļaujošu ekonomikas attīstību un panākt konvergenci, bet arī mērķis pats par sevi; tāpēc uzsver kvalitatīvu nodarbinātības, nabadzības un nevienlīdzības rādītāju nozīmi; atzinīgi vērtē Komisijas aicinājumu investēt pakalpojumos, piemēram, mājokļu atbalsta, veselības aprūpes, bērnu aprūpes un rehabilitācijas pakalpojumos; uzsver, ka ekonomiskajai un sociālajai kohēzijai arī turpmāk ir jābūt visu ES politikas virzienu primārajam mērķim un ka vairāk centieni ir jāvelta visaptverošākai un objektīvākai vērtēšanai, pamatojoties uz dalībvalstu daudzveidību un īpašajām iezīmēm;

2. atzinīgi vērtē to, ka Komisijas gada izaugsmes pētījumā (GIP) ir uzsvēta nepieciešamība lielāku uzmanību pievērst sociālajam taisnīgumam saistībā ar jaunajām valstu stabilitātes un reformu programmām, pievienojot trīs nodarbinātības rādītājus (ekonomiski aktīvo iedzīvotāju īpatsvars, jauniešu bezdarbs un ilgtermiņa bezdarbs) makroekonomikas nelīdzsvarotības novēršanas procedūras vajadzībām; mudina šiem rādītājiem piešķirt tādu pašu nozīmi, kā jau iepriekš izmantotajiem rādītājiem, lai ar to palīdzību attiecīgajās dalībvalstīs varētu veikt padziļinātu analīzi un nodrošināt to iekšējās nelīdzsvarotības turpmāku izvērtēšanu un pēc tam ierosināt un uzraudzīt atbilstošas ekonomiskās un sociālās reformas;

3. atzinīgi vērtē saistībā ar GIP veikto Komisijas darbību, sociālajam taisnīgumam atvēlot centrālo vietu Eiropas ekonomikas atveseļošanā; uzsver ES panākumus konverģences jomā, izveidojot EMS, un aicina Komisiju un dalībvalstis rīkoties, lai palielinātu sociālo konverģenci Savienībā; aicina Komisiju definēt un skaitliski izteikt savu sociālā taisnīguma jēdzienu, ņemot vērā gan nodarbinātības, gan sociālās politikas nostādnes, kas ir jāīsteno, izmantojot 2016. gada izaugsmes pētījumu un Eiropas pusgadu;

4. atgādina, ka kvalitatīva un iekļaujoša nodarbinātība ir svarīgs tāda sociālā taisnīguma pīlārs, kurš veicina cilvēka cieņas nodrošināšanu visiem; šajā sakarā uzskata, ka kvalitatīvu darbvietu radīšanai un izaugsmes veicināšanai ir jāatvēl centrālā vieta dalībvalstu un ES politikas nostādņēs — it īpaši tajās, kas attiecas uz jauniešiem un cilvēkiem, kas vecāki par 55 gadiem, — jo tās ir līdzekļi ilgtspējīgākas sociālās ekonomikas veidošanai ES; mudina dalībvalstis īstenot un pilnveidot politikas nostādnes jauniešu nodarbinātības jomā, pielāgojot tās darba tirgus faktiskajām vajadzībām;

5. aicina Komisiju dalībvalstu līmenī veicināt tādus sadarbības veidus, kuros tiek iesaistītas valdības, uzņēmumi, tostarp sociālās ekonomikas uzņēmumi, izglītības iestādes un sociālie partneri, kura balstās uz paraugprakses apmaiņu un kuras mērķis ir labāk pielāgot dalībvalstu izglītības un apmācības sistēmas, lai novērstu prasmju neatbilstību, apmierinātu darba tirgus vajadzības un atbalstītu nodarbinātības pieejamību atvērtā darba tirgū visiem Eiropas iedzīvotājiem un tās saglabāšanu, it īpaši ar duālās apmācības palīdzību; mudina dalībvalstis sadarbībā ar sociālajiem partneriem rūpīgi izplānot un iepriekš izvērtēt visas strukturālās reformas savā izglītības sistēmā, lai nodrošinātu, ka izglītība iedzīvotājiem sniedz pienācīgos līdzekļus; aicina dalībvalstis savās izglītības un apmācības programmās iekļaut uzņēmējdarbības kultūru un sociālās ekonomikas principus; aicina Komisiju dalībvalstu līmenī veicināt tādu plašāku investīciju stratēģiju pilnam izglītības un apmācības ciklam, kura ietvertu visas mūžizglītības nozares, uz darbu balstītu apmācību un apmācību darba vietā, kā arī formālo un neformālo mācīšanos;

6. atzīmē, ka centieni izglītības jomā galvenokārt ir vērsti uz jaunāko darbaspēka daļu, taču daudzās valstīs lielāka uzmanība būtu jāpievērš darbaspēka izglītošanai, tostarp pieaugušo izglītības un profesionālās apmācības iespējām; uzsver, ka nepietiekamas investīcijas izglītībā, it īpaši digitālo prasmju pilnveidošanā, apdraud Eiropas konkurētspēju un tās darbaspēka nodarbināmību; tādēļ mudina dalībvalstis piešķirt prioritāti plašai izglītībai digitālo prasmju jomā; aicina Komisiju dalībvalstu līmenī veicināt tādu plašāku investīciju stratēģiju pilnam izglītības un apmācības ciklam, kura ietvertu

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

visas mūžizglītības nozares, uz darbu balstītu apmācību un apmācību darba vietā, kā arī formālo un neformālo mācīšanos, ņemot vērā nepieciešamību uzlabot pieaugušo apmācību, lai uz demogrāfiskajām pārmaiņām reaģētu tādā veidā, kas dalībvalstu izglītības un apmācības sistēmas ļauj labāk pielāgot darba tirgus vajadzībām; lai nodrošinātu šāda veida apmācības kvalitāti un pievilcīgumu, aicina dalībvalstis atbalstīt mācekļību un pilnībā izmantot mācekļiem pieejamo Erasmus+ finansējumu;

7. uzsver nepieciešamību investēt cilvēkos pēc iespēja agrākā dzīves cikla posmā, lai mazinātu nevienlīdzību un veicinātu sociālo integrāciju jau agrīnā vecumā; tādēļ prasa visās dalībvalstīs visiem bērniem nodrošināt piekļuvi kvalitatīviem un iekļaujošiem agrīnās pirmsskolas izglītības un aprūpes pakalpojumiem par pieņemamu cenu;

8. atgādina, cik liela nozīme ir prasmēm un kompetencei, kas iegūtas neformālās un ikdienējās mācīšanās ceļā, jo tās uzlabo jauniešu un to cilvēku nodarbināmību, kuri zināmu laiku pavadījuši ārpus darba tirgus, veicot aprūpes pienākumus; tādēļ uzsver, cik svarīgi ir izveidot sistēmu neformālās un ikdienējās mācīšanās ceļā un it īpaši, veicot brīvprātīgas darbības, iegūto zināšanu un pieredzes validācijai; uzskata, ka saskaņota sertifikācija un kvalifikācijas savstarpēja atzīšana palīdzēs mazināt plaisu starp prasmju trūkumu Eiropas darba tirgū un gados jauniem darba meklētājiem; uzstāj, ka ir jāsteno mūžizglītības satvara pieeja, kuras mērķis ir panākt elastīgu izglītības modeli, kurā līdzās formālajai izglītībai tiek atzīta arī neformālā un ikdienējā mācīšanās, lai sekmētu tainīgumu un sociālo kohēziju un nodrošinātu nodarbinātības iespējas neaizsargātākām grupām;

9. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu valsts, reģionālā un vietējā līmenī uzlabot garantijas jauniešiem darbību un uzsver šīs garantijas nozīmi pārejā no skolas uz darbu; tomēr pauž nožēlu, ka daudzās dalībvalstīs garantija jauniešiem nav tikusi efektīvi īstenota; uzsver, ka ir jānodrošina piemērotas sadarbības formas starp publiskajiem un privātajiem nodarbinātības dienestiem vietējā, valsts un Eiropas līmenī un sociālā atbalsta dienestiem — gan vispārējiem, gan individualizētiem atbalsta dienestiem; uzsver, ka ir jānodrošina, lai garantija jauniešiem būtu pieejama jauniem cilvēkiem, kas saskaras ar vairākiem atstumtības veidiem un galēju nabadzību; šajā sakarā aicina Komisiju apsvērt iespēju pārskatīt garantiju jauniešiem un tās finansēšanas instrumentus, tostarp jauniešu nodarbinātības iniciatīvu, ņemot vērā konkrētos mērķus; uzskata, ka Komisija var uzņemties lomu dalībvalstu uzmanības vēršanā uz nepieciešamību veikt pasākumus un atvieglot apmaiņu ar praxi par to, kā vislabāk apkarot jauniešu bezdarbu;

10. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu, kas paredz individualizētu pieeju ilgstošiem bezdarbniekiem, taču pauž bažas par vairāk nekā 12 miljonu ilgstošo bezdarbnieku smago stāvokli Eiropā; uzskata, ka šādas pieejas īstenošanai būs nepieciešami pastiprināti centieni cilvēkresursu ziņā, aicinot dalībniekus ar nepieciešamo izglītības līmeni būt gataviem sniegt norādījumus bezdarbniekiem par to, kā novērst iespējamus robus izglītībā vai apmācībā; prasa sniegt atbilstošu atbalstu darba meklētājiem, sniedzot viņiem integrētus pakalpojumus un nodrošinot kvalitatīvas izglītības un apmācības pieejamību, lai novērstu iespējamus robus izglītībā vai apmācībā; uzsver, ka profesionālajai pārkvalifikācijai ir nepieciešami atbilstoši finanšu līdzekļi, kas ir jānovirza visu vecumu bezdarbniekiem, un — lai aktīvas nodarbinātības politikas nostādnes būtu efektīvas, tajās ir jāiekļauj prasības valstu kompetentajām iestādēm un darba devējiem, kā arī ilgstošajiem bezdarbniekiem;

11. atgādina, ka ilgstošo bezdarbnieku integrācija ir izšķiroši svarīga viņu pašapziņai, labklājībai un turpmākajai attīstībai un ka tā ir ļoti būtisks faktors nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanai un palīdzēs nodrošināt valstu sociālās drošības sistēmu ilgtspēju; uzskata, ka ir jāņem vērā šo iedzīvotāju sociālais stāvoklis un viņu vajadzības; tomēr uzsver, ka 2014. gadā nodarbinātu personu nabadzība skāra 12,7 % (salīdzinājumā ar 11 % 2009. gadā) darbspējas vecuma iedzīvotāju, kas liecina par to, ka ir nepieciešama pieeja, kura balstās uz integrētu aktīvu iekļaušanu un sociālajām investīcijām; aicina Komisiju iesaistīt dalībvalstis stratēģijās un pasākumos, lai mazinātu nabadzību un sociālo atstumtību atbilstoši stratēģijai "Eiropa 2020"; aicina Komisiju atbalstīt centienus radīt iekļaujošas mūžizglītības iespējas visu vecumu strādājošajiem un darba meklētājiem un pēc iespējas drīzāk veikt pasākumus, lai uzlabotu ES finansējuma pieejamību un, ja iespējams, mobilizētu papildu resursus, kā tas tika darīts Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas gadījumā;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

12. uzsver, ka ir steidzami jānodrošina, lai ES centieni apkarot nabadzību un sociālo atstumtību aktīvi risinātu bezpajumtnieku skaita palielināšanās problēmu, jo šo skaitli pašlaik neatspoguļo rādītāji, kurus izmanto ES nabadzības mazināšanas mērķa mērīšanai, taču tas liecina par satraucošu sociālo realitāti, kas katru gadu skar vismaz 4 miljonus cilvēku ⁽¹⁾;

13. uzsver, ka ir ātri un efektīvi jāreaģē uz to bezdarbnieku vajadzībām, kuri ir vecāki par 55 gadiem; aicina gan Komisiju, gan dalībvalstis atbalstīt šai vecuma grupai paredzētus elastīgus nodarbinātības risinājumus (tostarp nepilna laika darbu un pagaidu darbu), kas atbilst viņu īpašajām vajadzībām, tādējādi novēršot to, ka viņi priekšlaicīgi pamet darba tirgu; uzsver, ka ir svarīgi, lai vecāka gadagājuma cilvēki darba vietā nodotu savas zināšanas un pieredzi jaunākiem darba ņēmējiem, piemēram, iesaistot viņus darba vietā notiekošajā apmācībā un tādējādi nodrošinot, ka darba ņēmēji, kas vecāki par 55 gadiem, nekļūst par bezdarbniekiem;

Strukturālo reformu īstenošana sociālā un atbildīgā veidā

14. atzīmē, ka ES kopumā un daudzas no tās dalībvalstīm joprojām saskaras ar strukturālām problēmām, kas ir nekavējoties jārisina; pauž bažas par to fiskālās pielāgošanās politikas nostādņu sociālo ietekmi, kuras galvenokārt virzītas uz izdevumu samazināšanu, un uzsver, ka ekonomikas politikai ir jāgarantē atbilstība LESD 9. pantam; norāda, ka arī turpmāk prioritāte ir jāpiešķir publiskām un privātām investīcijām un sociāli un ekonomiski līdzsvarotām strukturālām reformām, kas samazina nevienlīdzību, un ka ir jāveicina ilgtspējīga izaugsme un atbildīga fiskālā konsolidācija (ņemot vērā parāda atmaksājamību, ekonomisko ciklu un investīciju iztrūkumu), tostarp ieņēmumu politika, apkarojot krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, tādējādi pastiprinot virzību uz lielāku kohēziju un augšupēju sociālo konvergenci; uzskata, ka šīs politikas nostādnes veicina labvēlīgu vidi uzņēmējdarbībai un sabiedrisko pakalpojumu sniegšanai, kas ir nepieciešama, lai radītu kvalitatīvas darbvietas, nodrošinātu sociālo progresu un sekmētu tādas investīcijas, kuras sniedz gan sociālu, gan ekonomisku labumu; uzsver, ka šīs prioritātes varēs īstenot tikai tad, ja kopējas stratēģijas veidā prioritāte tiks piešķirta investīcijām cilvēkkapitālā un mūžizglītībā; uzstāj, ka strukturālajās reformās un darba tirgus politikā ir jāiesaista sociālie partneri;

15. uzsver, ka sociāli atbildīgām reformām ir jābalstās uz solidaritāti, integrāciju, sociālo taisnīgumu un taisnīgu bagātības sadalījumu — modeli, kas nodrošina vienlīdzību un sociālo aizsardzību, aizsargā neaizsargātas grupas un uzlabo visu iedzīvotāju dzīves līmeni;

16. uzsver, ka ir jāveicina un jāaizsargā sociālā tirgus ekonomika, kas nodrošina satvaru, kurā konkurētspēja un augsti sociālie standarti veicina sociālo taisnīgumu un sociālais taisnīgums sekmē konkurētspēju; turklāt uzsver, ka ir jārod līdzsvars starp ekonomiskiem apsvērumiem un nepieciešamību nodrošināt efektīvu fiskālo konsolidāciju, ilgtspējīgu ekonomiku, patiesu sociālo kohēziju un pastiprinātu sociālo aizsardzību; aicina Komisiju paplašināt savu pieeju maksātspējai un neveiksmīgai darījumdarbībai ⁽²⁾ un uzlabot parādu pārstrukturēšanas un otrās iespējas shēmas;

17. uzsver, ka gada izaugsmes pētījumā, izmantojot ekonomiskus rādītājus, tādus kā Džini un Palmas koeficienti, būtu konsekventāk jāizvērtē nevienlīdzības attīstības tendences Eiropā;

18. aicina dalībvalstis aktīvi piedalīties nedeklarēta darba platformā un, ņemot vērā apmaiņā ar paraugpraksi gūtās atziņas, veikt konkrētus pasākumus, lai risinātu nedeklarēta darba, pastkastītes uzņēmumu un fiktīvas pašnodarbinātības problēmas, jo tās apdraud gan darba kvalitāti, gan sociālās aizsardzības sistēmu un valsts publiskā finansējuma pieejamību strādājošajiem, izraisot negodīgu konkurenci starp Eiropas uzņēmumiem; aicina dalībvalstis pastiprināt centienus nedeklarēta darba pārvēršanā par deklarētu darbu un pienācīgi apgādāt darba inspekcijas, kā arī pastiprināt darba inspekcijas mehānismus un izstrādāt pasākumus, lai ēnu ekonomikā strādājošie varētu sākt strādāt oficiālajā ekonomikā un lai tādējādi viņiem būtu pieejams nodarbinātības aizsardzības režīms; mudina dalībvalstis kā vienu no stimuliem stabilu darba līgumu noslēgšanai ieviest nodokļu likmes, kas būtu atkarīgas no dažādo darba attiecību veidu stabilitātes un kvalitātes;

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=9770&langId=en>.

⁽²⁾ Komisijas 2014. gada 12. marta ieteikums (C(2014)1500).

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

19. uzskata, ka algu gradācija palielina nevienlīdzību un mazina uzņēmumu ražīgumu un konkurētspēju; aicina Komisiju un dalībvalstis īstenot pasākumus nodarbinātības kvalitātes uzlabošanai nolūkā mazināt darba tirgus segmentāciju apvienojumā ar pasākumiem, ar ko minimālo algu palielina līdz pienācīgam līmenim atbilstoši subsidiaritātes principam un pastiprina sarunas par darba koplīguma slēgšanu un strādājošo ietekmi algu noteikšanas sistēmā, lai mazinātu algu gradāciju; uzskata, ka tas viss būtu jā dara ar mērķi atbalstīt kopējo pieprasījumu un ekonomikas atveseļošanu, mazinot algu atšķirības un apkarojot nodarbinātu personu nabadzību;

20. uzskata, ka rūpīgi pārdomāta elastdrošība palīdz novērst sadrumstalotību un veicināt ilgtspējīgas kvalitatīvas nodarbinātības uzturēšanu, taču pauž bažas par to, ka elastdrošība netiek atbilstoši piemērota vairākās dalībvalstīs; aicina dalībvalstis un Komisiju attiecīgā gadījumā nodrošināt, ka, piemērojot elastdrošības modeli, tiek nodrošināta darba tiesību un sociālās drošības standartu ievērošana; aicina dalībvalstis modernizēt tiesību aktus nodarbinātības aizsardzības jomā, lai darbvietas maiņas gadījumā nodrošinātu lielāku nodarbinātības stabilitāti un drošību, tostarp uzlabojot sadarbību starp publiskajiem un attiecīgā gadījumā privātajiem nodarbinātības dienestiem, kā arī darba ņēmējiem nodrošinot sociālās drošības pieejamību un sociālās tiesības; atzīmē, ka vairākas dalībvalstis ir veikušas reformas, kurām ir bijusi labvēlīga ietekme, piemēram, nodarbinātības līmeņa palielināšanās, taču pauž nožēlu, ka atsevišķos gadījumos šīs darba tirgus reformas ir veicinājušas elastīgumu uz drošības rēķina, kā rezultātā ir palielinājusies nestabilitāte un mazinājusies nodarbinātības aizsardzība; aicina Komisiju pastiprināti uzraudzīt secīgu terminētu darba līgumu, kā arī citu secīgu netipisku darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu gan privātajā, gan publiskajā sektorā;

21. aicina dalībvalstis ņemt vērā vispārējās izmaiņas sabiedrisko pakalpojumu nozarē strādājošo ienākumos, kā arī attiecīgā gadījumā minimālajos ienākumos, nekavējot ražīguma pieaugumu, un darīt to ilgtspējīgā un stabilā veidā, neapdraudot pašām savu kompetenci;

22. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu attiecībā uz investīcijām cilvēkkapitālā ar mērķi atjaunot nodarbinātības līmeni un ilgtspējīgu izaugsmi, taču pauž nopietnas bažas par to, ka publiskie izdevumi izglītībai kopš 2010. gada ir samazinājušies par 3,2 %⁽¹⁾, turklāt pēdējā gadā, par kuru ir pieejami attiecīgie dati (2013. gadā), šie izdevumi ir samazinājušies 11 dalībvalstīs;

23. uzsver, cik svarīga pašreizējā kontekstā ir aktīva darba tirgus politika; aicina dalībvalstis paplašināt aktīvas darba tirgus politikas segumu un uzlabot tās efektivitāti;

24. atzīmē, ka prasmju pilnveidošanas un apmācības, kā arī jaunu nodarbinātības veidu kontekstā ir apņēmīgi jāpāriet uz digitālo ekonomiku;

25. aicina dalībvalstis nodokļu slogu pakāpeniski novirzīt no darbaspēka uz citiem avotiem tā, lai nekaitētu nedz vismazāk aizsargātajām sabiedrības grupām, it īpaši zemu atalgotiem darba ņēmējiem, nedz vispārējai konkurētspējai, vienlaikus nodrošinot valsts pensiju shēmu ilgtspēju ilgtermiņā un atbilstošu finansējumu sociālās drošības un sociālās aizsardzības sistēmām; aicina dalībvalstis arī pieņemt tādas tiesību aktus nodokļu jomā, kuri veicina stimulus uzņēmējdarbībai un darbvietu radīšanai, it īpaši jauniešiem, kā arī cilvēkiem, kas vecāki par 55 gadiem, lai izmantotu viņu profesionālo pieredzi un nodrošinātu viņu zinātnības nodošanu un veicinātu pētniecības un inovācijas projektus Eiropas uzņēmumos; mudina dalībvalstis mazināt administratīvo slogu, lai veicinātu jauniešu uzņēmējdarbību;

26. aicina ar Eiropas pusgada un GIP palīdzību izvērtēt ienākumu politikas, tostarp pensiju, ienākumus raksturojošo rādītāju un fiskālās politikas nozīmi sociālās kohēzijas nodrošināšanā un nevienlīdzības attīstības tendenču maiņā;

27. aicina dalībvalstis izvērtēt un palielināt investīcijas pašreizējās sociālās aizsardzības sistēmās, lai garantētu to sekmīgu darbību nabadzības un nevienlīdzības apkarošanā un novēršanā, vienlaikus nodrošinot šo sistēmu ilgtspēju, ņemot vērā gaidāmos sarežģītus uzdevumus demogrāfijas, ekonomikas un sociālajā jomā, un uzlabot savas ekonomikas spēju

⁽¹⁾ 2016. gada vienotais nodarbinātības ziņojums, 19. lpp.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

pielāgoties krīzes laikā; uzsver — ja Eiropas vēlas saglabāt savu galveno priekšrocību konkurētspējas jomā, proti, augsti kvalificētus darba ņēmējus un produktīvus uzņēmumus, liela nozīme ir kvalitatīvām labklājības sistēmām un sociālajām investīcijām;

28. saskaņā ar subsidiaritātes principu dalībvalstīm būtu jā saglabā pilna atbildība par savu pensiju shēmu organizēšanu, kā arī par katra no trim pensiju sistēmas līmeņiem lomu attiecīgajā valstī; uzskata, ka pensiju shēmām būtu jāsniedz garantija pret vecuma nabadzību un ka tāpēc ir jā īsteno politikas nostādnes, lai nodrošinātu stipru, ilgtspējīgu un atbilstošu pirmo pensiju pilāru;

29. mudina dalībvalstis pastiprināt centienus, lai likvidētu darba samaksas atšķirības starp dzimumiem un īstenot aktīvākus pasākumus nolūkā stiprināt sieviešu līdzdalību darba tirgū; aicina dalībvalstis un Komisiju attiecīgā gadījumā — atbilstoši subsidiaritātes principam — ar sociālo partneru palīdzību veicināt ģimenei labvēlīgu politiku, kas palielina iespējas rūpēties par citām apgādībā esošām personām, kā arī vecāku spēju kā tādu un kas paredz atbilstošus noteikumus par grūtniecības un dzemdību un paternitātes atvaļinājumu un bērnu aprūpes pieejamību par pieņemamām cenām, lai nodrošinātu bērnu labklājību, sniedzot tiem, kas ir uzņēmumiem aprūpes pienākumus, vienlīdzīgas iespējas piekļūt darba tirgum nolūkā panākt labāku darba un privātās dzīves līdzsvaru, kas ir īpaši svarīgi sieviešu iekļaušanai darba tirgū; mudina dalībvalstis analizēt pastāvīgi zemo dzimstības līmeni un apsvērt iespēju piemērot labvēlīgāku fiskālo diferenciāciju atbilstoši bērnu skaitam mājsaimniecībā; aicina dalībvalstis palīdzēt ģimenēm ne tikai finansiāli, bet arī pakalpojumu veidā;

30. atzīmē, ka zems iedzīvotāju blīvums vai liela to izklaidētība būtiski palielina sabiedrisko pakalpojumu, piemēram, veselības aprūpes un izglītības, sniegšanas izmaksas; aicina Komisiju un dalībvalstis ņemt vērā to cēloņus un sekas, vienlaikus analizējot demogrāfisko pārmaiņu radīto ietekmi, tostarp uz publisko finanšu ilgtspēju;

31. uzsver — lai ESIF investīcijas būtu efektīvas, par to mērķi jānosaka jaunu investīciju piesaiste jomās, par kurām investoru interese ir vāja, nevis tādu investīciju aizstāšana, kuras varētu radīt citur, vai uzmanības koncentrēšana uz ļoti ienesīgām investīcijām, kas tiktu veiktas jebkurā gadījumā; atkārtoti norāda, cik svarīgas ir investīcijas cilvēkkapitālā un citas sociālās investīcijas, piemēram, investīcijas veselības aprūpē, bērnu aprūpē vai mājoklī par pieņemamu cenu, kā arī nepieciešamība efektīvi īstenot Sociālo ieguldījumu paketi;

32. aicina Komisiju un dalībvalstis iesaistīt visu līmeņu valdības un attiecīgās ieinteresētās personas investīciju jomā pastāvošo šķēršļu noteikšanā, galveno uzmanību pievēršot reģioniem un nozarēm ar vissteidzamākajām vajadzībām, kā arī darot pieejamus atbilstošus instrumentus, kas apvieno publisko un privāto finansējumu;

Ilgtspējīgas izaugsmes veicināšana, atsākot investēt

33. uzsver, ka ir jāveicina ilgtspējīga un iekļaujoša izaugsme, kas radītu vairāk un labākas darbvietas un reālas izredzes visiem, tostarp jauniešiem, tā cenšoties rast risinājumu gan iekšējiem, gan ārējiem Eiropas Savienībai problemātiskiem jautājumiem; atzīmē, ka vairāk uzmanības būtu jāvelta tam, lai aktuālo situāciju nodarbinātības, cita starpā arī neaizsargātu grupu nodarbinātības, jomā pielāgotu strauji mainīgajam darba tirgum un jaunu nozaru rašanās procesam, tā nodrošinot nodarbinātības ilgtspēju;

34. aicina Komisiju un dalībvalstis galvenokārt pievērsties mikrouzņēmumiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kas ir fundamentāli nozīmīgs faktors ilgtspējīgai un iekļaujošai attīstībai un darbvietu radīšanai, un novērst pašnodarbināto īpatsvara atšķirības starp sievietēm un vīriešiem; mudina dalībvalstis ne vien ieviest ar ilgtspējīgas uzņēmējdarbības modeļiem saistītas nodokļu shēmas, kas ir labvēlīgas novatorisku uzņēmumu dibināšanai un veicina darbvietu radīšanu MVU, bet arī uzraudzīt to, kā nodokļu atvieglojumi ietekmē ilgtspējīgu attīstību, un izstrādāt mehānismus, kuri varētu rosināt šādus uzņēmumus sasniegt starptautisku dimensiju vai sākt tajā darboties; tādēļ uzsver, ka ir nepieciešams ES līmenī īstenot vispārējas politikas nostādnes, lai dalībvalstis varētu risināt problemātiskus jautājumus, ko tām rada konkurenti no trešām valstīm;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

35. aicina Komisiju ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm veikt pasākumus, lai sniegtu labāku informāciju par visiem Eiropas fondiem un programmām, kuri var veicināt uzņēmējdarbību, investīcijas un finansējuma pieejamību, piemēram, par programmu *Erasmus* uzņēmējiem, Eiropas Nodarbinātības dienestu tīklu (*EURES*), uzņēmumu un MVU konkurētspējas programmu (*COSME*), Eiropas Savienības Nodarbinātības un sociālās inovācijas programmu (*EaSI*) un Eiropas Stratēģisko investīciju fondu (*ESIF*); atgādina, cik svarīgs ir partnerības princips, augšupēja pieeja un atbilstīga resursu piešķiršana;

36. aicina Komisiju holistiski novērtēt visas šīs programmas, lai nepieļautu pretrunas starp mērķiem un prasībām un lai mazinātu birokrātiju; uzskata, ka šādas pārskatīšanas procesā būtu jāanalizē arī tas, kā attiecīgās programmas tiek īstenotas katrā no dalībvalstīm, un tā jānodrošina taisnīgāka situācija finansējuma pieejamības ziņā;

37. no Eiropas Sociālā fonda būtu jāpiešķir vairāk līdzekļu tam, lai finansētu bezdarbnieku piedalīšanos apmācību programmās, kas tiek īstenotas ne vien viņu izcelsmes valstīs, bet arī pārējās ES dalībvalstīs, tā palīdzot šiem cilvēkiem integrēties tajā Eiropas darba tirgū, kuru viņi ir izvēlējušies, un veidojot spēcīgāku Eiropas pilsoņa identitāti;

38. aicina dalībvalstis izstrādāt politikas nostādnes, kas jauniešus jau no agrīna vecuma rosinātu uz uzņēmējdarbību, šajā nolūkā piedāvājot prakses iespējas un iespējas apmeklēt uzņēmumus;

39. lai rosinātu jauniešos uzņemt darbu, aicina dalībvalstis atbalstīt apvienības un iniciatīvas, kas palīdz jauniešiem uzņemt darbu izstrādāt novatoriskus projektus, un sniegt viņiem administratīvu, juridisku vai organizatorisku palīdzību;

40. norāda, ka sociālajiem uzņēmumiem, arī tiem, kuri sniedz sociālos pakalpojumus, ir vēl grūtāk iegūt publiskā vai privātā sektora finansējumu nekā tradicionālajiem uzņēmumiem, un viens no iemesliem ir tas, ka finanšu starpniecības struktūru vadītāji pilnībā nepārzina faktisko stāvokli; uzsver, ka šādi uzņēmumi ir vairāk jāatbalsta, jo īpaši saistībā ar dažādu finansējuma veidu, tostarp ES finansējuma, pieejamību; turklāt uzsver, ka sociālie uzņēmumi ir jāatbalsta, arī samazinot administratīvo slogu; uzsver, ka ir jānodrošina šiem uzņēmumiem tiesiskais regulējums, piemēram, ar Eiropas Kooperatīvo sabiedrību, apvienību, fondu un savstarpējo sabiedrību statūtiem, kas garantētu, ka tiek atzīta minēto struktūru darbība Eiropas Savienībā un netiek pieļauta negodīga konkurence; aicina Komisiju atbalstīt investīcijas sociālajā ekonomikā un atzinīgi vērtēt to, ka daļa no *EaSI* programmai atvēlētā finansējuma ir paredzēta, lai palīdzētu nodrošināt finansējuma pieejamību sociālajiem un kooperatīvajiem uzņēmumiem;

41. uzsver, ka ieguldījums sociālajā aizsardzībā, tostarp sociālajos pakalpojumos, ir ārkārtīgi vērtīgs gan sabiedrībai, gan ekonomikai;

Sociālās, ekonomiskās un teritoriālās kohēzijas veicināšanai piemērotāks Eiropas finansējuma pielietojums

42. atzinīgi vērtē *ESIF* izveidošanu tā pirmajā īstenošanas gadā un nozīmīgo atbalstu, ko tas sniedz Eiropas līmenī vislabākajiem projektiem; aicina Komisiju nodrošināt, lai *ESIF* veicinātu dalībvalstu un to reģionu sekmīgāku sociālo un ekonomisko konvergenci Eiropas Savienībā un lai visas dalībvalstis izmantotu iespēju saņemt šā fonda līdzekļus atbilstoši kohēzijas politikas mērķiem; aicina Komisiju uzraudzīt un kontrolēt to, kā tiek investēti *ESIF* līdzekļi; uzskata, ka būtu jāpublicē ziņojums, kas ļautu pārbaudīt un noteikt, kāda reālā izteiksmē ir attiecīgo investīciju ekonomiskā un sociālā ietekme;

43. norāda, ka investīciju prioritātēm jābūt vērstām uz infrastruktūras projektiem, kur tās neapšaubāmi ir vajadzīgas, lai panāktu lielāku kohēziju, sociālo taisnīgumu vai cilvēkkapitāla attīstību vai veicinātu ilgtspējīgu iekļaujošu izaugsmi; aicina Komisiju noteikt, ka pirms katra ES finansēta investīciju projekta īstenošanas ir jāsniedz informācija par to, kādi rezultāti ir gaidāmi sociālajā un ekonomikas jomā, un cita starpā paredzēt sekojošu uzraudzību un vērtēšanu; uzsver, ka nedrīkst pieļaut, lai šie projekti nelabvēlīgi ietekmētu vidi;

44. uzsver — tā kā dalībvalstīm ir grūti pilnībā izmantot Eiropas finansējumu, Eiropas Savienībai ir jāgarantē, ka ES investīcijas tiek pienācīgi un labāk izmantotas un ka tās atbilst ES prioritātēm un pamatvērtībām, kuras noteiktas Līgumos un Pamattiesību hartā, un ka ES resursi tiek efektīvi pārvaldīti, turklāt Eiropas Savienībai ir jāsamazina administratīvais slogs

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

un šķēršļi, kas apgrūtina pieejamību, īstenošanu un vērtēšanu; uzsver, ka ir jānodrošina, lai finansējums būtu vienlīdz pieejams visiem uzņēmumiem; aicina Komisiju cieši uzraudzīt ES finansējuma izmantošanu;

45. atzinīgi vērtē Komisijas aicinājumu dalībvalstīm palielināt savu sociālo ieguldījumu, lai sekmētu Eiropas ekonomisko, teritoriālo un sociālo kohēziju, jo īpaši ieguldījumu (gan formālajā, gan neformālajā) veselības un ilgtermiņa aprūpē, kā arī sociālo pakalpojumu, bērnu aprūpes, mājokļu atbalsta un rehabilitācijas pakalpojumu jomā; aicina uzņēmumus un visus pārējos kritērijiem atbilstošos finansējuma saņēmējus labāk izmantot tieši piemērojamus investīciju mehānismus, ko nodrošina Eiropas fondi un projekti; turklāt aicina Komisiju uzraudzīt, lai dalībvalstis pareizi īstenotu ES ieteikumus;

46. norāda, ka formālās un jo īpaši neformālās aprūpes sniedzējiem ir fundamentāla nozīme, jo, pateicoties viņiem, ir iespējams apmierināt strauji augošo pieprasījumu, kas saistīts ar aprūpes sistēmu nākotni Eiropā; uzsver, ka ir jāuzlabo to cilvēku sociālā aizsardzība, kuri aprūpē kādu no ģimenes locekļiem un kuriem bieži vien nākas samazināt sava algotā darba slodzi, lai sniegtu neapmaksātu aprūpi, un tādēļ viņi zaudē tiesības uz sociālo nodrošinājumu;

47. atzinīgi vērtē Komisijas centienus plašāk izmantot Eiropas strukturālos un investīciju fondus, lai atbalstītu konkrētām valstīm adresēto ieteikumu (KVAI) īstenošanu, un atzīmē Komisijas priekšlikumu dalībvalstīm par tehniskās palīdzības finansēšanu; uzsver, ka šos fondus nevajadzētu izmantot tikai KVAI īstenošanai, jo tā, iespējams, tiktu atstātas novārtā citas svarīgas jomas, kurās ir vajadzīgas investīcijas;

48. piekrīt, ka ir jāizstrādā augšupējas ekonomiskās un sociālās konverģences process, lai veicinātu sociālo, ekonomisko un teritoriālo kohēziju dalībvalstīs un to reģionos gan individuālā, gan savstarpējā līmenī, taču norāda, ka tas ir jāuzskata par kopīga projekta mērķi, kurā būtiski svarīgs ir sociālais dialogs un visu attiecīgo ieinteresēto personu līdzdalība; norāda, ka sociālā politika ir ES un tās dalībvalstu dalītās kompetences joma un ka šajā jomā ES pienākums ir tikai atbalstīt un papildināt dalībvalstu darbības saskaņā ar LESD 153. pantu un ievērojot subsidiaritātes principu;

49. pieprasa novērst ekonomisko nevienlīdzību, kas kavē ilgstošu ekonomikas izaugsmi; uzsver, ka plaisa starp trūcīgākajiem reģioniem un pārējo ES teritoriju kļūst aizvien lielāka, un prasa steidzami veikt mērķtiecīgus pasākumus gan Eiropas, gan dalībvalstu līmenī, lai šajos reģionos veicinātu kohēziju un izaugsmi; attiecīgi aicina Komisiju un dalībvalstis palielināt stratēģiskās investīcijas, lai, ņemot vērā LESD 174. pantu, uzlabotu konkurētspēju, jo īpaši tajos reģionos, kur dabas vai demogrāfisku apstākļu dēļ atpalcība ir pamatīga un nepārejoša;

50. aicina Komisiju sekmīgāk piemērot LESD 349. pantu tālāko reģionu ciešākai integrācijai reģionu Eiropā, šajā nolūkā dažādojot ES politikas nostādnes, lai garantētu reģionu vienlīdzību un veicinātu augšupēju konverģenci; uzsver, ka tālākajiem reģioniem arī turpmāk ir jāpievērš īpaša uzmanība ne tikai līdzekļu piešķiršanas ziņā, bet arī ņemot vērā Eiropas īstenotās politikas iespējamo ietekmi uz sociālo situāciju un nodarbinātības līmeni šajos reģionos; aicina Komisiju panākt, ka Eiropas līmenī lēmumi tiek pieņemti un finansējums tiek piešķirts, nodrošinot atbilstošu uzraudzību, un ka to atspoguļo būtisks tālāko reģionu iedzīvotāju labklājības pieaugums;

51. aicina Komisiju daudzgadu finanšu shēmas (DFS) vidusposma pārskatīšanas procesā apsvērt iespēju palielināt ESF atvēlēto finansējumu, lai nodrošinātu fonda mērķu atbilstību un ņemtu vērā jauno problemātiku, kas iekļauta fonda darbības jomā, piemēram, tāds faktors kā ilgstošs bezdarbs vai bēgļu integrācija; turklāt pieprasa, saskaņā ar panākto vienošanos, izveidot DFS īpašu programmu tiem ES apakšreģioniem, kuros bezdarba līmenis pārsniedz 30 %;

Sociālā iekļaušana — vēl viena iespēja sabiedrībai

52. atzinīgi vērtē to, ka ir atjaunotas stratēģijas “Eiropa 2020” integrētās pamatnostādnes; uzsver, ka kopš tās izveidošanas stratēģija “Eiropa 2020” ir kļuvusi aizvien noderīgāka, un aicina dalībvalstis panākt tās spēcīgāku īstenošanu vietējā līmenī; prasa, lai Komisija un Padome ciešāk uzraudzītu gan stratēģijas vispārējo īstenošanu, gan īstenošanu atsevišķu valstu līmenī; uzskata, ka ir jāsvērt iespējamo scenāriju rīcībai pēc stratēģijas “Eiropa 2020” darbības beigu termiņa, ņemot vērā ilgtermiņīgās attīstības mērķus;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

53. ir noraižējies par to, ka darbs pats par sevi vairs nepasargā no nabadzības un nav arī vislabākais instruments, ar ko nodrošināt sociālo iekļaušanu, par ko liecina fakts, ka 2014. gadā 12,7% no darbaspējīgā vecuma cilvēkiem bija darba ņēmēji, kas dzīvo trūkumā (2009. gadā attiecīgais īpatsvars bija mazāks — 11%); aicina Komisiju piedāvāt integrētu ES stratēģiju nabadzības apkarošanai, lai varētu pievērsties visu grupu, jo īpaši neaizsargātāko grupu, nabadzības daudzdimensiju aspektiem un veicināt aktīvu integrētas iekļaušanas procesu, kura pamatā ir tiesības uz pienācīgu sociālo aizsardzību; šajā sakarībā vēlreiz aicina Komisiju nākt klajā ar iniciatīvu, kuras mērķis būtu sekmēt ienākumu minimuma ieviešanu dalībvalstīs, nepārkāpjot subsidiaritātes principu;

54. aicina dalībvalstis ieviest tādas sociālās aizsardzības sistēmas un ienākumu atbalsta veidus, kas ir efektīvi, lietderīgi un iekļaujoši, un nodrošināt to uzraudzību, tā cenšoties panākt, ka šīs sistēmas garantē adekvātu dzīves līmeni bezdarbniekiem un cilvēkiem, kuriem draud nabadzība un sociālā atstumtība, un vienlaikus garantējot, lai šādi mehānismi nepaildzinātu sociālo atkarību, bet gan sniegtu iespējas iegūt izglītību un apmācību, kā arī iespējas iekļauties darba tirgū; aicina Komisiju un dalībvalstis apmainīties ar labāko praksi par to, cik lietderīgi ir bijis noteikt ienākumu minimumu, lai mazinātu nevienlīdzību un sociālo atstumtību Eiropā;

55. mudina dalībvalstis veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu bēgļu, Eiropas Savienībā likumīgi dzīvojošo migrantu un arī patvēruma meklētāju sociālo iekļaušanu, ievērojot attiecīgos patvēruma tiesību aktus; tomēr norāda, ka šie pasākumi var būt efektīvi tikai tad, ja tos kopīgi īsteno visas dalībvalstis; uzskata, ka šādi pieeji būs vajadzīgi atbilstošs finansējums un ka tik nestabilā situācijā, kāda ir pašlaik, dalībvalstis pašu spēkiem to nevar nodrošināt; aicina Komisiju DFS vidusposma pārskatīšanas procesā nodrošināt nepieciešamo finansējumu, lai izstrādātu šādu holistisku pieeju migrācijai; aicina Komisiju un dalībvalstis veikt atbilstošus pasākumus, kas palīdzētu bēgļiem iedzīvoties un integrēties un arī nodrošinātu, ka sabiedriskajiem dienestiem ir pietiekami daudz resursu un ka var savlaicīgi prognozēt iespējamās vajadzības, lai bēgļi bez grūtībām varētu iekļauties darba tirgū, un ka cita starpā ir izveidoti prasmju un kvalifikācijas atzīšanas mehānismi; pašvaldību un sociālo partneru darbībai būtu jāklūst par vienu no galvenajiem faktoriem, kas atvieglo migrantu pienācīgu integrāciju darba tirgū un nepieļauj viņu ekspluatāciju darba vietā;

56. mudina dalībvalstis pilnībā transponēt valsts tiesību aktos un īstenot visas tiesību normas, ko ietver atjaunotā Eiropas programma migrācijas jomā; pauž nožēlu, ka Komisijai ir nācies pieņemt 40 lēmumus par pienākumu neizpildi pret vairākām dalībvalstīm, cita starpā arī nosūtīt oficiālas brīdinājuma vēstules 19 dalībvalstīm, kuras nav veikušas nepieciešamos pasākumus, lai transponētu direktīvu, ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai; atbalsta Komisijas centienus stingrāk īstenot Eiropas programmu migrācijas jomā;

57. ņemot vērā Eiropas iedzīvotāju novecošanu un to, ka dažviet Eiropas Savienībā ir augsts jauniešu bezdarba līmenis, norāda dalībvalstīm uz sociālo risku, ko rada nespēja nākamajās desmitgadēs garantēt sociālā nodrošinājuma sistēmu ilgtspēju, drošumu, atbilstību un efektivitāti; tāpēc mudina dalībvalstis izstrādāt stratēģijas, kas nodrošina, ka vairāk cilvēku joprojām var būt aktīvi sabiedrības locekļi;

58. aicina Komisiju un dalībvalstis sadarboties, likvidējot šķēršļus, kas kavē taisnīgu darbaspēka mobilitāti, jo brīva pārvietošanās ir viena no ES pamattiesībām, un rīkoties, lai, no vienas puses, paaugstinātu nodarbinātības līmeni un, no otras puses, panāktu, ka pret ES migrējošiem darba ņēmējiem ikvienā dalībvalstī ir tāda pati attieksme kā pret attiecīgās valsts darba ņēmējiem, ka migrējošie darba ņēmēji netiek ekspluatēti vai diskriminēti un ka ir garantētas viņu tiesības uz darbu un sociālās tiesības;

59. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt ES darbaspēka pārvietošanos visā Savienības teritorijā, jo tas sniedz jaunas iespējas gan darba ņēmējiem, gan uzņēmumiem; aicina dalībvalstis izmantot un popularizēt Eiropas instrumentus, kas ir pieejami darbaspēka mobilitātes veicināšanai, jo īpaši Eiropas Nodarbinātības dienestu tīklu (EURES); pārrobežu reģionos, kur darbaspēka mobilitāte ir ļoti liela, mudina dalībvalstis veidot EURES pārrobežu partnerības, lai palīdzētu darba ņēmējiem īstenot savus mobilitātes plānus;

60. aicina Komisiju izstrādāt konkrētu plānu attiecībā uz to, kā ar Eiropas pusgada palīdzību tiks īstenoti principi, ko nosaka ANO Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

61. norāda, ka sociālais dialogs ir viens no galvenajiem instrumentiem darba apstākļu uzlabošanai un ka vislabākos iespējamus nosacījumus sociālo partneru dialogam šajā kontekstā var nodrošināt tad, ja ir spēcīgas arodbiedrības, ja darbinieki piedalās uzņēmuma darbības veidošanā un ja tiek nostiprināti darba koplīgumi; aicina Komisiju un dalībvalstis sekmēt kvalitatīvāku sociālo dialogu arī Eiropas līmenī, nodrošinot, ka savlaicīgi tiek rīkotas noderīgas sociālo partneru apspriedes un ka lēmumu pieņemšanas procesos ir iespējams veikt vajadzīgo analīzi un iekļaut saņemtos priekšlikumus;

62. aicina Komisiju un dalībvalstis rīkoties apņēmīgāk, lai Eiropas Savienībā novērstu sociālo un algu dempingu, kas nodara būtiski kaitējumu ne vien darba ņēmējiem, kuri tam pakļauti, bet arī attiecīgo dalībvalstu labklājības sistēmām; turklāt prasa šādi rīkoties, nodrošinot sociālo partneru līdzdalību visos līmeņos;

Labāks Eiropas pusgada koordinēšanas process

63. atzinīgi vērtē ieteikumu, kuru Komisija sagatavojusi par eurozonu un kurā izklāstīta ne vien kopīgā analīze, bet arī definētas dalībvalstu sociālo un ekonomisko aspektu stratēģijas atbilstoši EMS, un uzsver, ka šiem kritērijiem ir jābūt saskaņotiem; tomēr brīdina, ka var veidoties “divslāņu” Eiropas Savienība;

64. uzskata, ka ieteikumam par eurozonu ir jāklūst par sākumpunktu spēcīgākas sociālās dimensijas veidošanai, kas nozīmē:

- a) spēcīgākus demokrātiskās pārskatatbildības mehānismus gan ES, gan valstu līmenī, tostarp iestāžu nolīgumu ar Eiropas Parlamentu, un garantiju tam, ka visu eurozonas dalībvalstu parlamenti var izsekot ikvienam solim Eiropas pusgada procesā;
- b) sociālo dimensiju, kas vērsta uz Eiropas sociālās tirgus ekonomikas saglabāšanu, paredzot labākus algas līmeņus, ko — attiecīgā gadījumā un ievērojot subsidiaritātes principu — ar sociālo partneru līdzdalību nosaka kā atbilstoša līmeņa minimālo algu;
- c) Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju tiesību aizsardzības (EPSCO) padomes un Ekonomikas un finanšu (ECOFIN) padomes kopīgas sanāksmes, kas jārīko, lai veicinātu sociālekonomiskās politikas nostādņu koordinēšanu, tā cenšoties stiprināt Eiropā konkurētspēju un nodrošināt ilgtspējīgu stimulu izaugsmei un kvalitatīvai nodarbinātībai;
- d) eurozonas nodarbinātības un sociālo lietu ministru sanāksmes, lai labāk integrētu eurozonas sociālo dimensiju un pienācīgi risinātu sociālās nelīdzsvarotības problēmu;

65. aicina Komisiju pēc iespējas drīzāk iesniegt priekšlikumu par sociālo tiesību pīlāra izveidošanu, kurš spētu garantēt vienlīdzīgus konkurences apstākļus visā Eiropas Savienībā un būtu viens no pasākumiem, ar ko cenšas veidot taisnīgu un patiesi Eiropas mēroga darba tirgu, un kuru varētu izmantot, lai sekmētu augšupēju ekonomisko un sociālo konvergenci, tā mazinot ekonomiskās un sociālās atšķirības dalībvalstīs gan individuālā, gan savstarpējā līmenī;

66. aicina Komisiju nodrošināt pienācīgu uzraudzību un izpildes kontroli attiecībā uz KVAI īstenošanu un garantēt, ka pienācīga uzmanība tiek pievērsta nodarbinātības un sociālās iekļaušanas jautājumiem;

67. prasa, lai visos Eiropas pusgada instrumentos, tostarp KVAI, vienādā mērā būtu atspoguļots tas, ka vēl nozīmīgāka ir kļuvusi stratēģija “Eiropa 2020” — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei — un šīs stratēģijas mērķi, jo īpaši tās sociālie mērķi;

68. atzinīgi vērtē to, ka saistībā ar Eiropas pusgadu Komisija ir nepārprotami nošķīrusi Eiropas posmu no valsts posma; uzsver, ka ir vajadzīga ciešāka koordinācija starp Eiropas iestādēm, izstrādājot, īstenojot un vērtējot Eiropas stratēģiju ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei; aicina Komisiju šajā ziņā noteikt skaidru rīcības plānu, kas paredz arī sociālo partneru, valstu parlamentu un ieinteresēto pilsoniskās sabiedrības pārstāvju līdzdalību un kas nodrošina, ka Eiropadomes pavasara sanāksmes norises laiks joprojām ir galvenais termiņš, kad, pamatojoties uz Komisijas, Parlamenta un Padomes ieguldījumu, ir jānosaka politikas prioritātes; uzskata, ka Komisija varētu uzņemties uzraudzības un ziņošanas pienākumu attiecībā uz to, vai pēc apspriešanās ar sociālajiem partneriem ir ņemti vērā ierosinājumi par atsevišķu KVAI īstenošanu;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

69. uzskata — lai panāktu, ka Eiropas un valstu politika izaugsmes jomā ir saskaņota, un lai garantētu, ka šāda politika atbilst vietējām vajadzībām, izšķiroša nozīme ir ietekmīgākai sociālo partneru lomai gan Eiropas, gan valstu līmenī; uzsver, ka sociālais dialogs ir jāveido visos Eiropas pusgada posmos, jo tas palīdzēs veicināt augšupēju konvergenci un līdzsvarot konkurētspēju un taisnīgumu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē gan Komisijas centienus atsākt sociālo dialogu, gan racionalizēto pieeju, ko tā ieviesusi ar 2015. gada izaugsmes pētījumu; tomēr norāda, ka daudzās dalībvalstīs situācija valsts līmenī joprojām ir nedroša;

70. uzskata, ka, labāk definējot par Eiropas pusgadu atbildīgo amatpersonu uzdevumus un funkcijas, Komisija varētu panākt, lai attiecīgo amatpersonu darbība kļūtu ietekmīgāka;

o

o o

71. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

P8_TA(2016)0060

Vienotā tirgus pārvaldība 2016. gada Eiropas pusgadā**Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra rezolūcija par vienotā tirgus pārvaldību 2016. gada Eiropas pusgadā (2015/2256(INI))**

(2018/C 035/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2015. gada 11. marta rezolūciju par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu: 2015. gada izaugsmes pētījums ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 11. marta rezolūciju par vienotā tirgus pārvaldību 2015. gada Eiropas pusgada ietvaros ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 25. februāra rezolūciju par vienotā tirgus pārvaldību 2014. gada Eiropas pusgada ietvaros ⁽³⁾, kā arī pasākumus, ko tās izpildes kontrolei Komisija pieņēma 2014. gada 28. maijā,
- ņemot vērā 2014. gada 22. oktobra rezolūciju par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu: 2014. gada prioritāšu īstenošana ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 7. februāra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par vienotā tirgus pārvaldību ⁽⁵⁾, kā arī pasākumus, ko tās izpildes kontrolei Komisija pieņēma 2013. gada 8. maijā,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 26. novembra paziņojumu "Investīciju plāns Eiropai" (COM(2014)0903),
- ņemot vērā piecu priekšsēdētāju 2015. gada 22. jūnija ziņojumu "Eiropas ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšana",
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 21. oktobra paziņojumu par pasākumiem ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšanai (COM(2015)0600),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 21. oktobra priekšlikumu Padomes ieteikumam par valsts konkurētspējas valžu izveidošanu eurozonā (COM(2015)0601),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 26. novembra paziņojumu "Gada izaugsmes pētījums par 2016. gadu. Atveseļošanās stiprināšana un konverģences sekmēšana" (COM(2015)0690),
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu par dalībvalstu problēmām ieguldījumu jomā (SWD(2015)0400),
- ņemot vērā Briseles Eiropas un pasaules ekonomikas laboratorijas (*Bruegel*) 2015. gada novembra politikas dokumentu par politikas koordinēšanas ierobežojumiem eurozonā Eiropas pusgada laikā,
- ņemot vērā ceturkšņa ziņojumu par eurozonu (QREA), 14. sēj., Nr. 2,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta 2014. gada septembra pētījumu "Eiropas integrācijas trūkuma radītās izmaksas vienotajā tirgū",

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0067.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0069.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0130.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0038.⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0054.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 28. oktobra paziņojumu “Vienotā tirgus pilnīgošana — plašākas iespējas cilvēkiem un uzņēmējdarbībai” (COM(2015)0550) un ziņojumu par vienotā tirgus integrāciju un konkurētspēju ES un tās dalībvalstīs (SWD(2015)0203),
 - ņemot vērā Komisijas 2015. gada 6. maija paziņojumu “Digitālā vienotā tirgus stratēģija Eiropai” (COM(2015)0192),
 - ņemot vērā 2015. gadā publicēto vienotā tirgus rezultātu apkopojumu tiešsaistē,
 - ņemot vērā Komisijas 2012. gada 8. jūnija paziņojumu par Pakalpojumu direktīvas īstenošanu (COM(2012)0261), kas atjaunināts 2015. gada oktobrī,
 - ņemot vērā Eiropadomes 2013. gada 27. un 28. jūnija sanāksmē pieņemtos secinājumus,
 - ņemot vērā Eiropadomes 2013. gada 24. un 25. oktobra sanāksmē pieņemtos secinājumus,
 - ņemot vērā Eiropadomes 2013. gada 19. un 20. decembra sanāksmē pieņemtos secinājumus,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu (A8-0017/2016),
- A. tā kā ES saskaras ar dažādām problēmām gan pasaules, gan valstu līmenī, piemēram, lēnu izaugsmi, augstiem bezdarba rādītājiem un īpaši asu starptautisko konkurenci;
- B. tā kā Eiropas pusgada mērķis ir uzlabot ekonomikas un fiskālās politikas koordinēšanu visās 28 ES dalībvalstīs, lai stiprinātu stabilitāti, sekmētu izaugsmi un nodarbinātību un palielinātu konkurētspēju;
- C. tā kā ir svarīgi mobilizēt visus iespējamus līdzekļus, lai veicinātu ES ekonomikas izaugsmi un konkurētspēju;
- D. tā kā vienotais tirgus ir viens no ES stūrakmeņiem un viens no tās galvenajiem sasniegumiem; tā kā — lai Eiropas pusgads varētu sekmīgi veicināt ekonomikas izaugsmi un stabilizēt valstu ekonomikas, tajā ir vienlīdz jāiekļauj vienotais tirgus un tā pilnīgai izveidei paredzētās politikas nostādnes;
- E. tā kā iekļaujošs vienotais tirgus ar labāku pārvaldību, kas atbalsta labāku regulējumu un konkurenci, ir būtisks instruments, lai stimulētu izaugsmi, nodarbinātību un konkurētspēju, kā arī saglabātu uzņēmumu un patērētāju uzticību;
- F. tā kā pašreizējās tehnoloģiskās, sabiedriskās un paradumu izmaiņas būtiski ietekmē uzņēmēju un patērētāju uzvedību, radot daudzas ekonomiskās iespējas un izaicinājumus, kas jārisina vienotā tirgus ietvaros;
- G. tā kā tieši spēkā esošo noteikumu ievērošana Eiropas pusgada un vienotā tirgus ietvaros nodrošinās patiesu izpratni par to piemērotību vai trūkumiem,

Vienotais tirgus kā svarīgs instruments ES konkurētspējas stiprināšanai, darbvietu radīšanai un izaugsmes veicināšanai

1. atkārtoti norāda, ka vienotais tirgus ir viena no ES pamatvērtībām; uzsver, ka Eiropas pusgadā, lai sekmīgi veicinātu ekonomikas izaugsmi un stabilizētu dalībvalstu ekonomikas, ir vienlīdz jāiekļauj vienotais tirgus un tā pilnīgai izveidei paredzētās politikas nostādnes;
2. uzsver, ka vienotais tirgus (VT) ir dalībvalstu ekonomikas un visa Eiropas integrācijas projekta mugurkauls; uzsver VT radītos ekonomiskos ieguvumus, piemēram, produktu standartizāciju un tirgus integrāciju, apjomradītus ietaupījumus, lielāku konkurenci un līdzvērtīgus konkurences apstākļus 500 miljoniem patērētāju visās 28 dalībvalstīs, jo īpaši nodrošinot tiem lielāku augstas kvalitātes produktu un pakalpojumu izvēli un mazākas cenas;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

3. uzsver to, cik svarīgi ir pastiprināt VT, lai nodrošinātu strukturālu un ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi ar mērķi piesaistīt un veicināt ieguldījumus, ievērojot pārredzamības un efektivitātes prasības, kas sekmēs jaunu darbvieta radīšanu un dalībvalstu iedzīvotāju labklājības paaugstināšanos; mudina Komisiju veikt sistemātisku vienotā tirgus noteikumu ieviešanas un piemērošanas uzraudzību, izmantojot konkrētai valstij adresētus ieteikumus (KVAI), jo īpaši gadījumos, kuros šie noteikumi būtiski veicina strukturālo reformu īstenošanu;
4. uzskata, ka ir jāstiprina atbilstoša vide ekonomisko iniciatīvu un uzņēmējdarbības attīstībai, veicinot MVU konkurētspēju un sadarbību un tādējādi izmantojot inovāciju, pētniecības un tehnoloģiju piedāvāto rūpniecisko potenciālu;
5. norāda uz Komisijas dienestu nesen veikto darbu, identificējot un apzinot problēmas ieguldījumu piesaistē un izstrādājot konkrētām valstīm adresētus ieguldījumu profilus;
6. pauž bažas par to, ka Eiropas pusgada ieteikumu 2011.–2014. gadam izpildes līmenis ir zemāks nekā paredzēts; tāpēc aicina Komisiju ierosināt mehānismu, kas mudinātu valstis īstenot KVAI;
7. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir optimizējusi jauno Eiropas pusgada procesu, un saprot, ka KVAI skaits samazinājās, lai varētu sniegt ieteikumus, kas ir vairāk vērsti uz valstu prioritātēm; norāda, ka gada izaugsmes pētījumā vienotajam tirgum ir veltīta lielāka uzmanība nekā KVAI;
8. atkārtoti aicina Eiropas pusgadā iekļaut vienotā tirgus pilāru, vienlaikus ieviešot sistēmu regulārai VT integrācijas un konkurētspējas uzraudzībai, konkrētās valstīs pastāvošo vienotā tirgus šķēršļu identificēšanai un novērtēšanai, koncentrējoties uz prioritāšu kopumu, kuros darbība visvairāk stimulētu izaugsmi un nodarbinātību, tostarp uzņēmumu, arī MVU, ilgtspējīgu attīstību; uzskata, ka šajā sistēmā būtu jāiekļauj stabila informācijas datubāze, kvalitatīvi un kvantitatīvi rādītāji, kas paredzēti arī vienotā tirgus noteikumu piemērošanas rezultātā radītās ekonomikas ietekmes novērtēšanai, salīdzinošā novērtēšana, salīdzinoša izvērtēšana un apmaiņa ar labāko praksi;
9. atzinīgi vērtē 2015. gada ziņojumu par vienotā tirgus integrāciju un konkurētspēju ES un tās dalībvalstīs; norāda, ka šis ziņojums, kas aizstāj gan ziņojumu par vienotā tirgus integrāciju, kas iepriekš bija pievienots gada izaugsmes pētījumam, gan arī ziņojumu par Eiropas rūpniecības stāvokli, ir publicēts kā paziņojuma par iekšējā tirgus stratēģiju pavaddokuments, nevis kā pielikumus gada izaugsmes pētījumam, kā tas bija agrāk; prasa turpināt darbu pie ziņojuma turpmākas izstrādāšanas, lai tas kļūst par daļu no VT pārvaldības pilāra un par pamatu VT sasniegtā progresa gada novērtējumam; uzskata, ka šis ziņojums būtu jāiekļauj īpašā VT veltītā gada izaugsmes pētījumu nodaļā, KVAI un regulārā strukturētā VT atbilstības dialogā ar dalībvalstīm;
10. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu Eiropas pusgada ietvaros, jo īpaši valstu ziņojumos un tematiskajās pārrunās Padomē, veikt papildu analīzi par konkrētās valstīs ieguldījumu piesaistē pastāvošajām problēmām;
11. vērš uzmanību uz to, ka daudzas konstatētās problēmas ieguldījumu piesaistē saistītas ar vienotā tirgus darbību un vienotā tirgus tiesību aktu transponēšanu un ieviešanu; prasa Komisijai stingri uzraudzīt dalībvalstu turpmāko darbu ieguldījumu piesaistē un atklāto problēmu un šķēršļu novēršanā, iesaistīties regulārā un strukturētā dialogā ar dalībvalstīm par atbilstību un izmantot savas pilnvaras, kā arī vajadzības gadījumā attiecīgi rīkoties, lai novērstu nepamatotus un nesamērīgus šķēršļus vienotajam tirgum;
12. uzsver, ka ikvienā Eiropas pusgada pārskatīšanas procesā ir jābūt iespējai pienācīgi iesaistīties Eiropas Parlamentam, valstu un reģionālajiem parlamentiem, kā arī visām attiecīgajām ieinteresētajām personām, tostarp darba devēju organizācijām un arodbiedrībām, lai ne tikai palielinātu atbildību par Eiropas pusgadu, bet lai palielinātu arī KVAI īstenošanas līmeni;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

13. uzsver, cik svarīgi ir Eiropas pusgada ietvaros īstenot visaptverošu procesu, kā rezultātā tiktu īstenotas atbilstošas un nepieciešamas reformas;

Vienotā tirgus neizmantotais potenciāls

14. atgādina nepieciešamību īstenot atbilstīgas un pamatotas ekonomikas un sociālās reformas un novērst birokrātiju un protekcionismu nolūkā uzlabot Eiropas ekonomikas produktivitāti un konkurētspēju;

15. uzsver, ka, neraugoties uz tiešu tarifu šķēršļu neesamību vienotajā tirgū, tajā tomēr pastāv daudzi dažādi ar tarifiem nesaistīti šķēršļi; mudina ES iestādes, dalībvalstis un visas iesaistītās personas sākt konstruktīvas debates par šo jautājumu, lai novērstu ar tarifiem nesaistītus šķēršļus ES iekšienē;

16. pauž nožēlu, ka daudzās valstīs pastāv būtiskas nepilnības saistībā ar Pakalpojumu direktīvas īstenošanu, jo šī direktīva attiecas uz darbībām, kuras aptver vairāk nekā 45 % no ES IKP un nodarbinātības, tostarp tādēļ, ka spēkā ir liels skaits valsts noteikumu, kas ne vienmēr atbilst sabiedrības interesēm; pauž nožēlu arī par to, ka ne vienmēr tiek ievērota paziņošanas procedūra;

17. atzinīgi vērtē centienus modernizēt Profesionālo kvalifikāciju direktīvu, piedāvājot vienmērīgāku kvalifikāciju atzīšanas sistēmu, kas sekmē darbaspēka mobilitāti; norāda, ka reglamentētu profesiju regulējums dalībvalstīs atšķiras, tāpat kā darbību rezerves;

18. atzinīgi vērtē Komisijas vēlmi apsvērt iniciatīvu par dienesta pasi un saskaņotu paziņojuma veidlapu ar nosacījumu, ka šī iniciatīva nodrošinās lielāku pārredzamību attiecībā uz pārrobežu pakalpojumu sniedzēju atļautās darbības apmēru, kā arī samazinās birokrātiju un administratīvo slogu; uzsver, ka gaidāmajā iniciatīvā nav jāparedz izcelsmes valsts principa ieviešana; tomēr uzskata, ka būtu nepieciešams vairāk precizēt minētā priekšlikuma aprises; uzskata dienesta pasi par pagaidu risinājumu, kas ir izmantojams pārejas periodā uz pilnībā integrētu vienoto tirgu;

19. uzsver, ka publisko iepirkumu tirgus ir būtiska vienotā tirgus daļa un veicina gan dalībvalstu ekonomikas, gan uzņēmumu izaugsmi, kā arī rada darbvietas un palielina konkurētspēju; aicina Komisiju atbalstīt publiskā iepirkuma pārredzamību publiskajā sektorā, pārrobežu konkurenci un labāku publisko līdzekļu izmantošanu, kā arī sociālos un vides standartus;

20. atgādina, ka 2014. gadā ES būtiski pārskatīja tiesisko regulējumu ES publiskā iepirkuma jomā, vienkāršojot procedūras, ieviešot lielāku elastīgumu noteikumos un labāk tos pielāgojot citām publiskā sektora politikas pamatnostādņēm;

21. norāda, ka publiskā iepirkuma jomā visās dalībvalstīs joprojām pastāv būtiskas nepilnības, kas ierobežo pārrobežu darbības izvēršanu un izaugsmi iekšējos tirgos; uzsver, ka dalībvalstīm ir nepieciešams pienācīgi un laikus transponēt un ieviest tiesību aktus publiskā iepirkuma un koncesiju jomā; uzskata, ka pienācīga 2007. gada tiesībaizsardzības procedūras ieviešana nodrošinās to, ka publiskais iepirkums kļūst efektīvāks, lietderīgāks un pārredzamāks;

22. atzinīgi vērtē otro Eiropas valstu pārvaldes iestāžu sadarbības risinājumu programmu (ISA²), kuru sāka ieviest no 2016. gada 1. janvāra un ar kuru tiks atbalstīta digitālās sadarbības risinājumu izstrāde, kas Eiropā būs pieejama visām ieinteresētajām valsts pārvaldes iestādēm, kā arī uzņēmumiem un privātpersonām bez maksas;

23. uzsver, ka e-pārvaldes attīstīšana un izplatīšana dalībvalstīs ir instruments, kas nepieciešams, lai palīdzētu uzņēmējiem veikt saimniecisko darbību vienotajā tirgū un patērētājiem izmantot savas tiesības; ņemot vērā iepriekš minēto, prasa Komisijai e-pārvaldes attīstīšanu skatīt kā galveno prioritāti, kas ir īstenojama iespējami īsākā laikā;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

24. uzsver, ka tieši privātais sektors ir būtisks ilgtspējīgas izaugsmes un darbvietu izveides virzītājspēks; norāda, ka atšķirīgi valstu noteikumi un prakse apvienojumā ar savstarpējās atzīšanas principa nepietiekamu īstenošanu var radīt uzņēmumiem un patērētājiem nevajadzīgus un traucējošus šķēršļus un slogu; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka strīdu izšķiršanas procesā tiek pienācīgi piemērots un labāk īstenots savstarpējās atzīšanas princips un izmaksu ziņā lietderīgi instrumenti;

25. aicina Komisiju apspriesties ar ieinteresētajām pusēm, lai noteiktu sektorus un tirgus, kuros savstarpējās atzīšanas principa piemērošana ir nepietiekama vai problemātiska;

26. iesaka stiprināt esošo ražojumu informācijas punktu lomu, jo tie ekonomikas dalībniekiem varētu kalpot kā vienotas piekļuves vietas saistībā ar VT jautājumiem, kā arī palīdzēs vairot informētību un izpratni par piemērojamiem tiesību aktiem;

27. uzsver, ka labāki nosacījumi jaunu uzņēmumu un MVU veidošanai var sekmēt inovāciju un darbvietu radīšanu, kā arī nodrošināt ilgtspējīgu izaugsmi; atgādina, ka joprojām pastāv daudzi šķēršļi, tostarp birokrātiskie šķēršļi, kas apgrūtina MVU attīstību vietējā un starptautiskā mērogā; aicina noteikt un novērst šķēršļus, kas kavē izaugsmi vietējā un starptautiskā mērogā;

28. uzsver, ka materiālā un nemateriālā kapitāla uzkrāšanas intensitāte ES pēckrīzes periodā ir bijusi zemāka nekā ES konkurentiem, kas nenāk par labu sociāli ekonomiskajai attīstībai; uzsver, ka ieguldījumu, tostarp IST jomā, veicināšana ir ārkārtīgi svarīga, lai atjaunotu darba ražīgumu un ilgtermiņa izaugsmi ES; uzskata, ka — lai mainītu šo negatīvo tendenci, nepieciešamas pilnveidot VT un samazināt šķēršļus ieguldījumiem; prasa, lai ieguldījumi tiktu novirzīti reālās ekonomikas finansēšanai un lai aizvien tiktu atbalstīti šajā nolūkā veiktie pasākumi;

29. prasa nekavējoties atcelt nepamatotus teritoriālos ierobežojumus, kas pazīstami kā ģeogrāfiskā bloķēšana, jo īpaši pilnībā īstenojot Pakalpojumu direktīvas 20. pantu, tādējādi izbeidzot nepamatotu diskrimināciju preču un pakalpojumu pieejamības ziņā, kā arī cenu diskrimināciju, pamatojoties uz ģeogrāfisko atrašanās vietu vai valstspiederību;

30. aicina pēc iespējas ātrāk sākt Eiropas standartizācijas sistēmas modernizēšanu, lai atbalstītu ES politikas nostādnes saistībā ar digitālo inovāciju, palielinātu kiberdrošību un uzlabotu sadarbību;

31. mudina dalībvalstis pienācīgi un laikus ieviest un piemērot vienotā tirgus noteikumus; uzsver, ka ir svarīgi īstenot KVAI, tostarp valstu preču un pakalpojumu tirgu reformas, lai pilnībā izmantotu dalībvalstu izaugsmes potenciālu;

32. uzskata, ka dalībvalstīm ir jāpastiprina centieni modernizēt valsts pārvaldi, nodrošinot plašākus un labāk pieejamus digitālos pakalpojumus iedzīvotājiem un uzņēmumiem, kā arī jāveicina pārrobežu sadarbība un valsts pārvaldes iestāžu sadarbība;

Vienotais tirgus 21. gadsimtā

33. uzsver, ka modernās ekonomikas jēdziens strauji mainās, jo to ietekmē digitālo tehnoloģiju attīstība, spraigāka starptautiskā konkurence un izmaiņas tirgus dalībnieku un patērētāju uzvedībā;

34. norāda, ka robežas starp produktiem un pakalpojumiem kļūst arvien neskaidrākas; uzsver, ka arvien nozīmīgāki kļūst ar uzņēmējdarbību saistīti pakalpojumi un sistēmas, kuros tiek integrēti produkti un pakalpojumi; uzskata, ka VT reglamentējošos noteikumus ir jāņem vērā šīs pārveidojošās izmaiņas;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

35. atzinīgi vērtē sadarbīgā patēriņa uzņēmējdarbības modeļus un atzīst to milzīgo inovācijas potenciālu, kas būtu jāizmanto, ievērojot pastāvošos tiesiskos un aizsardzības standartus, kā arī nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt vislabākos iespējamus apstākļus, lai nodrošinātu sadarbīgā patēriņa ekonomikas attīstību un uzplaukumu; aicina Komisiju izmantot stratēģisku pieeju, lai radītu iespēju sadarbīgā patēriņa ekonomikas uzņēmumiem konkurēt ar tradicionālajiem uzņēmumiem vienlīdzīgos apstākļos;

36. norāda, ka būtiski ir mainījušies veidi, kā uzņēmumi veic ieguldījumus, jo arvien lielāki un svarīgāki kļūst izdevumi par nemateriālajiem aktīviem, toties samazinās ieguldījumi materiālajās lietās; uzsver, ka saistībā ar nemateriālajiem aktīviem, tikai 17 % uzņēmumu ieguldījumu tiek novirzīti zinātniskajai pētniecībai un izstrādei; aicina politikas veidotājus strādāt pie tādu normatīvo šķēršļu novēršanas, kas traucē pilnībā izmantot potenciālu, kāds piemīt jaunajai inovāciju svirai;

37. atzinīgi vērtē vienotā tirgus stratēģiju, kas iezīmē to, ka dažādas Komisijas darbības jomas (kapitāla tirgus savienība, digitālais vienotais tirgus, enerģētikas savienība un citas) ir vērstas uz galveno mērķi — izmantot ES vienotā tirgus potenciālu; uzsver, ka vienotā tirgus stratēģijas ziņojumā ir secināts, ka vienotā tirgus jautājumi būtu jāiekļauj Eiropas pusgada procesā vēl lielākā apmērā;

38. atzinīgi vērtē digitālā vienotā tirgus stratēģiju kā pareizo pieeju, lai sagatavotu ES digitālā laikmeta nosacījumiem; aicina ātri īstenot šo stratēģiju un nodrošināt, ka ES atgūst iekavēto saistībā ar iepriekš lēni īstenoto digitālo tehnoloģiju pieņemšanu un izmantošanu; uzskata, ka ar to saistītās infrastruktūras izveidei, īpaši lauku teritorijās, nepieciešami valstu un ES fondu līdzekļi; norāda, ka ir svarīgi arī atbalstīt digitālās inovācijas un sadarbības uzlabošanu, ļoti liela uzmanība būtu jāpievērš kibernetikas jautājumiem;

39. uzsver, ka pieejama, efektīva un kvalitatīva sūtījumu piegāde par pieņemamu cenu ir būtisks priekšnoteikums plaukstošas pārrobežu e-komercijas attīstībai, kas būtu īpaši izdevīga MVU un patērētājiem;

40. atgādina, ka preču un pakalpojumu VT integrāciju gandrīz vienmēr nodrošina dati un ka sadarbība ir tas saistošais elements, kas uzlabo sakarus piegādes ķēdē un nodrošina efektīvu saziņu starp digitālajiem komponentiem; aicina Komisiju pēc iespējas ātrāk sākt atjaunināt Eiropas sadarbības satvaru, vienlaicīgi iekļaujot standartizācijas plānu, kurā būtu noteiktas un definētas galvenās prioritātes;

41. uzsver, ka, lai panāktu progresu digitālajā jomā, ir vajadzīgi privātā un valsts sektora ieguldījumi ātrgaitas un īpaši ātru sakaru tīklu izveidē, un tie ir jāstimulē, nodrošinot stabili ES tiesisko regulējumu, kas ļautu veikt ieguldījumus visiem tirgus dalībniekiem, tostarp lauku un attālākajos reģionos;

42. uzsver, ka ir svarīgi sekmīgi īstenot Eiropas strukturālo un investīciju fondu mērķus, kas ļautu maksimāli piesaistīt ieguldījumus, kā arī atbalstīt inovatīvus uzņēmumus dažādos to attīstības finansēšanas posmos; uzsver, ka tirgus neveiksmju gadījumos ir būtiski pilnā mērā izmantot ieguldījumiem digitālajā jomā jau pieejamos valsts līdzekļus, veicināt sinerģiju starp dažādām ES programmām, piemēram, programmu "Apvārsnis 2020", Eiropas infrastruktūras savienības instrumentu, citiem atbilstošiem struktūrfondiem un citiem instrumentiem;

43. aicina Komisiju izvērtēt, vai pašreizējā platjoslas mobilo un fiksēto sakaru tīklu stratēģija, tostarp arī tajā noteiktie mērķi, ir apmierinoši, ņemot vērā nākotnes vajadzības, atbilst prasībām, kas nodrošina augstu savienojamību visiem, lai novērstu digitālo plaisu, kā arī atbilst uz datiem balstītas ekonomikas un ātras 5G tīkla izveides prasībām;

44. uzsver, ka ES vajadzētu veicināt konkurētspējas pārsvaru, radot Eiropā ideālu augsni inovatīviem uzņēmumiem — tam būtu nepieciešama moderna rūpniecības politika un labāk integrēta infrastruktūra, kas par būtisku priekšnoteikumu uzskata tehnoloģiju pārņemšanu un jauninājumiem un uzņēmumiem labvēlīgu normatīvo vidi; aicina nodrošināt, lai viss turpmāk ierosinātais digitālās jomas regulējums būtu iekļaujošs, pieejams un garantētu patērētājiem augstu aizsardzības līmeni;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

Vienotā tirgus pārvaldība

45. uzsver, ka, lai dotu jaunu impulsu VT un panāktu spēcīgāku VT pārvaldību un līdzdalību visos līmeņos, ir jāprecizē pienākumu sadale starp minētajiem līmeņiem un sistēmām, kas nodrošina labāku motivāciju un skaidru atbildību par VT tiesību aktu īstenošanu un izpildi;

46. norāda, ka daudzlīmeņu līdzdalība efektīvā VT pārvaldībā būtu sekmīgi sasniedzama, no vienas puses, uzlabojot regulējumu un, no otras puses, palielinot noteikumu ievērošanas kultūru; aicina attīstīt cilvēkkapitālu, tostarp palielinot piekļuvi informācijai un atbilstošām apmācībām, kas paaugstina zināšanu un informētības līmeni;

47. aicina Komisiju panākt to, ka dalībvalstis konsekventi ievēro VT tiesību aktus, izmantojot visu pieejamo informāciju un tās rīcībā esošos datus un instrumentus, kā arī atbilstoši līgumiem saucot pie atbildības valstis, kas neievēro ES politikas nostādnes un tiesību aktus;

48. norāda, cik svarīga ir pārraudzība un datu vākšana un ka ir nepieciešama stingra un integrēta sistēma; pauž bažas par to, ka lielākajā daļā gadījumu informācija par publisko apspriešanu ir pieejama tikai vienā valodā, un tādēļ visām ieinteresētajām personām nav iespējams sniegt savus komentārus par svarīgiem jautājumiem un priekšlikumiem; uzskata, ka dati un pierādījumi būtu jāņem vērā, pieņemot stratēģiskus lēmumus, kas ir izšķirīgi VT izveidei, mazinot atšķirības starp dalībvalstīm un uzlabojot VT pārvaldību, piemēram, nosakot darbību un izpildes prioritātes, izvērtējot VT integrāciju un konkurētspēju, kā arī risinot strukturētu VT atbilstības dialogu ar dalībvalstīm;

49. aicina Komisiju publicēt ikgadēju ziņojumu par dažādās dalībvalstīs un ES kopumā pastāvošiem šķēršļiem vienotajam tirgum un sniegt ieteikumus, galveno uzmanību veltot šo šķēršļu novēršanai konkrētām valstīm adresētajos ieteikumos; uzsver, ka vienotajam tirgum jāpiešķir lielāka nozīme KVAI;

50. aicina Komisiju izmantot visus tās rīcībā esošos līdzekļus, tostarp vajadzības gadījumā pienākumu neizpildes procedūras, lai nodrošinātu preču VT tiesību aktu pilnīgu ieviešanu; pauž bažas par to, ka gadījumos, kad tiek izskatīts un novērsts VT noteikumu pārkāpums, tiesiskā aizsardzība pārkāpumu procedūrā ir ļoti ilga, un pauž bažas par neizlemto gadījumu lielo skaitu;

51. norāda uz ieguvumiem, ko rada iekšējā tirgus problēmu risināšanas tīkls (SOLVIT); pieprasa šo tīklu stiprināt un labāk saistīt ar Komisijas dienestiem, kā arī integrēt esošajos projektos un datu bāzēs, piemēram, CHAP un EU Pilot, lai radītu sinerģiju informācijas apmaiņas jomā un apmainītos ar paraugpraksi; pieprasa, lai Komisija konsekventi īstenotu turpmākus pasākumus saistībā ar nepabeigtajām lietām; mudina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka SOLVIT tiek sniegts nepieciešamais atbalsts un specializētās zināšanas, lai tas varētu efektīvi izskatīt iesniegtās sūdzības;

52. uzskata, ka vienotajā tirgū ir jāstiprina un labāk jāsavieno tirgus uzraudzības iestādes un jānodrošina tām pienācīgi kvalificēts personāls, lai tās varētu risināt visas aktuālās problēmas, jo īpaši saistībā ar starptautisko konkurenci; mudina valstu tirgus uzraudzības iestādes ciešāk sadarboties, kā arī apmainīties ar informāciju un paraugpraksi, lai efektīvi cīnītos pret vienotajā tirgū sastopamo dažāda veida negodīgu konkurenci, tostarp lielo skaitu nelikumīgu un neatbilstošu produktu, kas rada augstas izmaksas noteikumiem ievērojošiem uzņēmumiem, kā arī palielina draudus patērētājiem, īpaši visneaizsargātākajai to daļai; pauž bažas par Eiropas Savienības Padomes kavēšanos, pieņemot ražojumu drošuma un tirgus uzraudzības tiesību aktu kopumu, kas apdraud ražojumu drošumu ES; aicina Padomi to nekavējoties pieņemt;

53. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu izveidot vienoto digitālo platformu kā pieejamu jumta portālu, kas ļaus optimizēt un vienkāršot piekļuvi informācijai un veicināt īpaši lietotājiem veidotas platformas; uzsver to, cik liela nozīme šādu platformu veicināšanā ir valstu un reģionālajām pašvaldībām, padarot šīs platformas pieejamas un izglītojot to lietotājus; aicina Komisiju vēl vairāk stiprināt un optimizēt tiešsaistes vienotā tirgus instrumentus;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

54. atzīst to, cik svarīgi ir labāka regulējuma principi un Normatīvās atbilstības un izpildes programmas (*REFIT*) iniciatīva un ka, izstrādājot jaunas likumdošanas iniciatīvas, ir jānodrošina tiesiskā noteiktība un paredzamība; uzsver, ka tiesību aktu uzlabošanas princips nedrīkst ietekmēt ES un dalībvalstu tiesības pieņemt tiesību aktus tādās sabiedrības interesēs īpaši svarīgās jomās kā veselības aprūpe un vides aizsardzība;

o

o o

55. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

P8_TA(2016)0061

ES un Tunisijas sarunu par brīvās tirdzniecības nolīgumu atklāšana**Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra rezolūcija par ES un Tunisijas brīvās tirdzniecības nolīguma sarunu atklāšanu (2015/2791(RSP))**

(2018/C 035/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā, ka 2015. gada 13. oktobrī sākās sarunas par ES un Tunisijas brīvās tirdzniecības nolīgumu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 21. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 3., 207. un 218. pantu,
- ņemot vērā komisāres C. Malmström paziņojumus pasākumā, kas 2015. gada 13. oktobrī tika rīkots Tunisijā sakarā ar sarunu sākšanos par visaptverošu un padziļinātu brīvās tirdzniecības nolīgumu starp ES un Tunisiju,
- ņemot vērā 2015. gada 9. oktobra lēmumu 2015. gada Nobela Miera prēmiju piešķirt Tunisijas nacionālā dialoga kvartetam, kas pārstāv Tunisijas pilsonisko sabiedrību,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Padomes 2015. gada 20. jūlija secinājumus par Tunisiju ⁽¹⁾,
- ņemot vērā ES un Tunisijas Asociācijas padomes 2015. gada 17. marta Ieteikumu Nr. 1/2005 par ES un Tunisijas rīcības plāna (2013.–2017. gadam) īstenošanu, ar ko īsteno privilēģētu partnerību Eiropas kaimiņattiecību politikas ietvaros ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Lēmumu 534/2014/ES par makrofinansu palīdzību Tunisijas Republikai ⁽³⁾ un ņemot vērā, ka 2015. gada 26. aprīlī bija nodrošināts, lai būtu pieejama pirmā palīdzības daļa,
- ņemot vērā pētniecības un konsultāciju pakalpojumu uzņēmuma “Ecorys” veikto analītisko pētījumu par tirdzniecības ietekmi uz ilgtspējīgu attīstību ⁽⁴⁾, kas tiek izmantots sarunās par padziļinātu un visaptverošu brīvās tirdzniecības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Tunisiju,
- ņemot vērā Mančestras Universitātes Attīstības politikas un pārvaldības institūta Ietekmes novērtējuma izpētes centra sagatavoto novērtējumu par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu brīvās tirdzniecības zonas ietekmi uz ilgtspējīgu attīstību, galīgo ziņojumu par minēto novērtējumu ⁽⁵⁾ un 2007. gada septembrī sagatavoto sabiedriskās apspriešanas projektu,
- ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu asociācijas nolīgumus starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Tunisiju, no otras puses ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas un Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2015. gada 18. novembra kopīgo paziņojumu par kaimiņattiecību politikas pārskatīšanu;

⁽¹⁾ Eiropas Savienības Padomes 2015. gada 20. jūlija secinājumi par Tunisiju (11076/15 RELEX 626).

⁽²⁾ OV L 151, 18.6.2015., 25. lpp.

⁽³⁾ OV L 151, 21.5.2014., 9. lpp.

⁽⁴⁾ <http://www.trade-sia.com/tunisia/the-study/?lang=fr>.

⁽⁵⁾ <http://www.sia-trade.org/emfta>.

⁽⁶⁾ OV L 97, 30.3.1998., 2. lpp.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

- ņemot vērā savas iepriekšējās rezolūcijas par Savienību Vidusjūrai un par dienvidu kaimiņreģionu, jo īpaši 2012. gada 10. maija rezolūciju “Tirdzniecība pārmaiņu veicināšanai — ES tirdzniecības un ieguldījumu stratēģija Vidusjūras dienvidu reģionam pēc arābu valstu atmodas revolūcijām”⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā Eiropa un Tunisija jau izsenis ir cieši saistītas un tā kā Eiropas Savienība ir Tunisijas galvenā tirdzniecības partnere, savukārt Tunisija ir ES tirdzniecības partneru saraksta 34. vietā;
- B. tā kā pirmo nolīgumu par sadarbību tirdzniecības jomā abas puses noslēdza 1969. gadā un tā kā Tunisija bija pirmā Vidusjūras dienvidu reģiona valsts, kas 1995. gadā parakstīja asociācijas nolīgumu ar Eiropas Savienību;
- C. tā kā, pamatojoties uz ES dalībvalstu 2011. gada 14. decembrī vienbalsīgi pieņemto pilnvarojumu, Eiropas Savienība 2015. gada 13. oktobrī sāka sarunas ar Tunisiju par vērienīgu brīvās tirdzniecības nolīgumu un tā kā 2015. gada 19.–22. oktobrī notika pirmais šo sarunu posms;
- D. tā kā Eiropas Savienības un Tunisijas sagatavošanās apspriedes par visaptverošu un padziļinātu brīvās tirdzniecības nolīgumu ilga četrus gadus un tā kā Tunisija ir izveidojusi valsts komisiju savu prioritāšu noteikšanai;
- E. tā kā, padziļinot Eiropas Savienības un Tunisijas attiecības tirdzniecības jomā ar vērienīgas tirdzniecības partnerības izveidi, ir jāpaver iespējas Tunisijas un Eiropas Savienības ekonomikas izaugsmei un tuvināšanai; tā kā šādai partnerībai ir jāveicina politiskā un demokrātiskā stabilizācija Tunisijā;
- F. tā kā tirdzniecības partnerība ir daļa no plašāka Eiropas Savienības un Tunisijas kaimiņattiecību konteksta, ko nosaka Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu 1995. gada asociācijas nolīgums, kurā paredzēta brīvās tirdzniecības zonas izveide un iekļauti lauksaimniecībai un pakalpojumiem piemērojami noteikumi; tā kā ES un Tunisijas Asociācijas padome 2015. gada 17. martā pieņēma jaunu rīcības plānu, ar ko īsteno privilēģēto partnerību, lai panāktu lielāku ekonomisko integrāciju; tā kā Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanas rezultātā ir jāveicina ES un Tunisijai kopīgas vērtības un intereses, solidāra sociālekonomiskā attīstība un darbietu radīšana jauniešiem, tā panākot ekonomikas stabilizāciju;
- G. tā kā Tunisija, kurā aizsākās process, kas pazīstams kā Arābu pavasaris, ir vienīgā Tuvo un Vidējo Austrumu un Ziemeļāfrikas reģiona valsts, kas īstenojusi demokrātiskās un politiskās pārejas procesu, un tādēļ tā ir piemērs visam reģionam;
- H. tā kā politiskā stabilitāte un ekonomikas attīstība ir savstarpēji saistīti procesi un tā kā šim tirdzniecības nolīgumam būtu jānodrošina reālas izredzes Tunisijas un Eiropas ekonomikai;
- I. tā kā līdztekus šīm sarunām Eiropas Savienībai būtu jāsniedz Tunisijai palīdzība arī turpmāk un vēl intensīvāk un tā kā ES būtu jāsniedz šai valstij pienācīgs un piemērots finansiālais un tehniskais atbalsts gan sarunu laikā, gan arī vēlāk attiecībā uz nolīguma noteikumu īstenošanu, tā veidojot reālu partnerību, kurā tiek ņemtas vērā abos Vidusjūras krastos dzīvojošo intereses;
- J. tā kā Tunisija un Eiropas Savienība abas ir ieinteresētas veicināt un panākt ciešāku dienvidu–dienvidu reģionālās integrācijas procesu starp Tunisiju un tās kaimiņvalstīm, šajā nolūkā jo īpaši izmantojot Agadiras nolīgumu; tā kā šie centieni būtu jāveicina arī ES un Tunisijas sarunām par brīvās tirdzniecības nolīgumu;

⁽¹⁾ OV C 261 E, 10.9.2013., 21. lpp.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

- K. tā kā Tunisijas pāreja uz demokrātiju ir piemērs pārējām reģiona valstīm; tā kā 2014. gada 26. janvārī Nacionālā konstitucionālā asambleja pieņēma jauno Tunisijas Konstitūciju; tā kā jaunā konstitūcija ir izcila attiecībā uz tiesību un brīvību aizsardzību; tā kā 2014. gada 21. decembrī brīvās, plurālistiskās un pārredzamās vēlēšanās par Tunisijas Republikas prezidentu tika ievēlēts *Beji Caid Essebsi*;
- L. tā kā Tunisijas pāreja uz demokrātiju ļoti svarīga ir Tunisijas pilsoniskās sabiedrības aktivitāte un izglītības līmenis; tā kā arī turpmāk ir jānodrošina cieša Tunisijas pilsoniskās sabiedrības līdzdalība politisko diskusiju procesā, tostarp saistībā ar pašlaik notiekošajām sarunām;
- M. tā kā Nobela Miera prēmijas piešķiršana Tunisijas nacionālā dialoga kvartetam ir atzinība par veikumu demokrātijas nostiprināšanas jomā un pamudinājums šo darbu turpināt; tā kā ir ārkārtīgi svarīgi noslēgt nevainojamu nolīgumu, lai kļiedētu pilsoniskās sabiedrības paustās bažas,

Tunisijas ekonomiskā, politiskā un sociālā situācija

1. asi nosoda terora aktus, kas Tunisijā notikuši pēdējo mēnešu laikā un prasījuši ļoti daudz upuru; uzskata, ka Tunisijā ir ļoti lieli terorisma draudi, un atgādina, ka 2015. gada 24. novembra uzbrukums prezidenta apsardzes dienesta autobusam, kā arī terora akti, kas notika 2015. gada 26. jūnijā Sūsā un pirms tam 18. martā Bardo muzejā, graužot ietekmēja tūrisma nozares plānus 2015. gada vasarā, ņemot vērā to, ka tūrisma un ar to saistīto nozaru īpatsvars ir 15 % no valsts nacionālā kopprodukta (NKP); pilnībā solidarizējas ar Tunisiju un atkārtoti pauž atbalstu Tunisijas iestāžu centieniem apkarot terorismu, nodrošinot cilvēktiesību ievērošanu un tiesiskumu;
2. norāda, ka Tunisijas ekonomika piedzīvo nopietnas grūtības, ka IKP pieaugums 2014. gadā bija 2,3 %, ka bezdarba līmenis 2015. gadā ir sasniedzis 15 % no ekonomiski aktīvajiem iedzīvotājiem, ka 28,6 % no augstāko izglītību ieguvušajiem iedzīvotājiem ir bez darba un ka aizvien vairāk palielinās Tunisijas jauniešu bezdarba līmenis;
3. norāda, ka Eiropas Savienībā un Tunisijā neapšaubāmi ir ļoti atšķirīga demogrāfiskā un ekonomiskā situācija un ka tādēļ ir pamats sarunās izmantot asimetrisku un pakāpenisku pieeju;
4. atgādina, ka Tunisijā ir nopietnas reģionālas atšķirības starp galvaspilsētu Tunisu un pārējiem valsts reģioniem un ļoti lielā mērā atšķiras piekastes un valsts centrālās daļas reģionu attīstības līmenis, jo īpaši bezdarba ziņā un attiecībā uz veselības aprūpes un izglītības pieejamību, un ka klimata pārmaiņu ietekmē šīs atšķirības var vēl vairāk palielināties;
5. atgādina, ka stāvoklis darba tirgū dažādās nozarēs, kas iekļautas tirdzniecības nolīgumā, Tunisijā ir atšķirīgs un ka tad, ja atšķirības netiks novērstas, varētu veidoties pārmērīga nodarbinātība lauksaimniecībā, turpretim citas Tunisijas ekonomikas dažādošanai svarīgas nozares (piemēram, rūpniecība un derīgo izrakteņu ieguve), iespējams, iznīktu;
6. norāda, ka Tunisijas demokrātiskās pārejas process ir veiksmīgākais reģionā un ka Tunisija ir izvēlējusies Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm neraksturīgu politisko modeli un ekonomiskās attīstības ceļu, un prasa, lai Eiropas Komisija to pilnībā ņemtu vērā sarunu procesā; uzskata, ka ES ir jādara viss iespējamais, lai atbalstītu Tunisijas demokrātisko pāreju uz stabilu plurālisma sabiedrību;
7. norāda, ka Tunisiju apgrūtina ļoti nestabila reģionālā situācija, jo īpaši attiecībā ar divām kaimiņvalstīm — konfliktu ar Lībiju un vardarbību, kas ik pa laikam uzliesmo Alžīrijā;
8. norāda, ka Tunisija ir uzņēmusi vairāk nekā 1,8 miljonus Lībijas bēgļu un ka tie ir 16 % no Tunisijas kopējā iedzīvotāju skaita;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

Nosacījumi veiksmīgam ES un Tunisijas brīvās tirdzniecības nolīgumam

9. atzinīgi vērtē sarunas par brīvās tirdzniecības nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Savienību un Tunisiju, kuras sākās 2015. gada rudenī, pamatojoties uz pilnvarojumu, ko Padome pieņēma 2011. gadā pēc Arābu pavasara notikumiem; norāda, ka Tunisija kopš 2011. gada ir nostiprinājusi demokrātiskās pārejas procesu, 2014. gada 26. janvārī pasludinot savu jaunu Konstitūciju un attiecīgi 2014. gada 26. oktobrī un 23. novembrī sarīkojot parlamenta un prezidenta vēlēšanas;

10. uzskata, ka šis nolīgums neattiecas tikai un vienīgi uz tirdzniecību un ka ar to ir obligāti jācenšas veicināt Tunisijas stabilitāti, nostiprināt valstī demokrātiju un atdzīvināt ekonomiku, tā vienlaikus labvēlīgi ietekmējot arī patēriņa cenas un nodarbinātību, gan kvalificētu, gan nekvalificētu darba ņēmēju atalgojumu un samazinot nevienlīdzību; prasa, lai pirms nolīguma slēgšanas tas saturtu ziņā būtu atbilstošs šo būtiski svarīgo problēmu risināšanai;

11. mudina sarunu dalībniekus noslēgt pakāpenisku un asimetrisku nolīgumu, ņemot vērā to, cik ļoti lielā mērā atšķiras abu pušu ekonomiskais stāvoklis, un mudina tos sarunās būt elastīgiem, atsaucīgiem un radošiem, rīkoties pārredzami un spēt pielāgoties, paturot prātā, ka šī abpusēji izdevīgā nolīguma mērķis ir sniegt labumu gan Tunisijas, gan Eiropas ekonomikai un sabiedrībai, neapšaubāmi rēķinoties ar katras puses konkrēto situāciju, sensitīvajiem faktoriem, vietējiem kultūras un sociālekonomiskajiem apstākļiem un vienlaikus nepieļaujot, ka reģiona līmenī tiek izkropļota Tunisijas tirdzniecība ar citām attiecīgā reģiona valstīm;

12. atzinīgi vērtē Tunisijas valdības izklāstīto ekonomikas reformu piecgades plānu (2015.–2020. gadam), ar ko iecerēts samazināt valstī bezdarba līmeni un reģionālās atšķirības un dažādot tautsaimniecības struktūru; uzskata, ka brīvās tirdzniecības nolīgumam būtu jāskatās ar šā plāna mērķiem;

13. atgādina, ka Tunisijai tās ir pirmās šāda mēroga tirdzniecības sarunas un ka tādēļ ir svarīgi, lai Tunisijas ekonomikas nozares tiktu atvērtas pakāpeniski, samērīgi un asimetriski un lai attiecībā uz jutīgām nozarēm būtu paredzēti pārejas periodi, pilnībā izslēdzot no sarunām atsevišķus produktus, ar kuriem saistītos aspektus puses uzskata par sensitīviem;

14. uzskata, ka ir ļoti svarīgi, lai Tunisija no Eiropas Savienības saņemtu ievērojamu finansiālo un tehnisko atbalstu un palīdzību tirdzniecības sarunu procesā, jo tas ļautu Tunisijai pienācīgi īstenot brīvās tirdzniecības nolīguma dažādos noteikumus; finansiālo atbalstu pieprasa sniegt pārredzami un nodrošinot, lai tas būtu izdevīgs tieši atbalsta saņēmējiem;

15. pauž atzinību Eiropas Investīciju bankai par sniegto atbalstu daudziem Tunisijā īstenotiem projektiem; uzsver, ka šis atbalsts palīdz dažādot Tunisijas tautsaimniecību, kā arī radīt jaunas darbvietas, jo īpaši jauniešiem;

16. atzinīgi vērtē to, ka Tunisiju Eiropas Savienība ir noteikusi par vienu no kaimiņattiecību politikas prioritārajām valstīm Vidusjūras dienvidu reģionā un piešķirusi Tunisijai aizdevumu, sniedzot makrofinansiālu palīdzību EUR 300 miljonu apmērā ekonomikas reformu īstenošanai;

17. tomēr aicina Eiropas Savienību un tāpat arī dalībvalstis, EIB un ERAB turpināt atbalstīt Tunisijas iedzīvotājus un intensīvāk īstenot atbalsta un palīdzības programmas, tostarp ieviešot ārkārtas autonomus tirdzniecības pasākumus, lai palīdzētu Tunisijai nostiprināt savu demokrātijas procesu; atzinīgi vērtē to, ka dažas dalībvalstis ir izveidojušas partnerības Tunisijas pārveidošanai; aicina Eiropas Savienību turpināt īstenot tās programmu, kuras mērķis ir mazināt reģionālo nevienlīdzību attiecībā uz veselības aprūpes pamatpakalpojumu pieejamību Tunisijā;

18. aicina Eiropas Savienību ņemt vērā Tunisijas īpašo situāciju šajās sarunās, jo īpaši ņemot vērā vēl nestabilo demokrātiskās pārejas procesu un Eiropas Savienības un Tunisijas atšķirīgo ekonomiskās attīstības līmeni un vienmēr paturot prātā, ka labākie ir tie risinājumi, kuri ir abu pušu interesēs;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

19. prasa Komisijai raudzīties, lai šīs sarunas uzreiz sniegtu konkrētus ieguvumus Eiropas Savienības un Tunisijas svarīgākajās ekonomikas nozarēs, kā arī sniegtu konkrētu labumu visiem iesaistītajiem dalībniekiem, jo īpaši MVU un mikrouzņēmumiem;

20. uzsver to, ka šim nolīgumam jāpalīdz attīstīt un dažādot Tunisijas ekonomiku, kura patlaban pārsvarā balstās uz lauksaimniecību, un samazināt reģionālās atšķirības, kā arī tam jāsniedz konkrēts labums visiem Tunisijas un Eiropas iedzīvotājiem;

21. atzinīgi vērtē to, ka Tunisija ir uzsākusi nozīmīgas sociālās un ekonomiskās reformas; tādēļ uzstāj, lai šīs reformas turpinātos, tostarp arī sarunu laikā, lai valsts varētu pilnībā izmantot nolīguma sniegtās iespējas;

22. uzskata, ka ar šo nolīgumu būtu jāpanāk lielāka Eiropas Savienības un Tunisijas ekonomiskā sadarbība, kas jau tagad ir diezgan veiksmīga, pateicoties asociācijas nolīgumā paredzēto muitas nodokļu atcelšanai rūpniecības precēm; ierosina jaunu nosaukumu — “Eiropas Savienības un Tunisijas ekonomiskā partnerība”;

23. ļoti aktīvi mudina Komisiju un Tunisijas valdību nodrošināt skaidru un precīzu procesu, lai visā sarunu gaitā iesaistītu arī Tunisijas un Eiropas pilsonisko sabiedrību, un būt inovatīviem; šajā kontekstā atzinīgi vērtē Tunisijas pilsoniskās sabiedrības lomu pirmajā sarunu kārtā un prasa, lai apspriedes būtu atklātas, pārredzamas un vairāk uzmanības tiktu pievērsts Tunisijas pilsoniskās sabiedrības daudzveidībai, balstoties uz paraugpraksēm, kas izstrādātas līdzīgu sarunu gaitā;

24. šajā sakarā atzinīgi vērtē Tirdzniecības un amatniecības ministrijas izveidoto tīmekļa vietni sabiedrības informēšanai par visaptverošo un padziļināto brīvās tirdzniecības nolīgumu un sarunu dalībnieku vēlmi galīgo tekstu publicēt trijās valodu versijās; uzskata, ka Tunisijas pilsonisko sabiedrību varētu iesaistīt sarunās arī caur ietekmes novērtējuma uzraudzības komiteju;

25. nekavējoties prasa Padomei publicēt sarunu mandātu, ko dalībvalstis vienprātīgi pieņēma 2011. gada 14. decembrī;

26. pauž vēlmi, lai visā sarunu laikā tiktu īstenots regulārs dialogs starp Tunisijas un Eiropas Savienības parlamentu; šajā kontekstā atzinīgi vērtē ES un Tunisijas Apvienotās parlamentārās komitejas izveidi, jo tā ļaus Eiropas un Tunisijas parlamentam rīkot regulāras sanāksmes un patiešām uzraudzīt sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumu;

27. pauž vēlmi, lai šis dialogs ļautu labāk apzināt abu pušu cerības un bažas un tādējādi pilnveidot nolīguma noteikumus;

28. atgādina, ka Savienība Vidusjūrai atbalsta konkrētu projektu izstrādi šajā reģionā un līdz ar to var sniegt specifiskas zināšanas nolīguma sarunu laikā;

29. prasa, lai abas puses veiktu ietekmes novērtējumus un stingrus un pārredzamus nozaru novērtējumus, tostarp Eiropas Parlamenta novērtējumu ar Tunisijas ekspertu piedalīšanos, par nolīguma ietekmi uz dažādām jomām, jo īpaši pakalpojumiem, publisko iepirkumu, MVO konkurētspēju, nodarbinātību, lauksaimniecību, vidi un visām citām prioritārām nozarēm; norāda, ka Tunisija jau no paša sākuma ir vēlējusies iesaistīt savus ekspertus, lai pašā Tunisijā nodrošinātu ietekmes novērtējuma datu ticamību;

30. prasa, lai šos ietekmes un nozaru novērtējumus finansētu Eiropas Savienība un lai pēc vairāku Tunisijas pilsoniskās sabiedrības organizāciju lūguma pirms tam tiktu veikts 1995. gadā noslēgtā asociācijas nolīguma sociālekonomiskās ietekmes ex post novērtējums;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

31. mudina Komisiju pēc iespējas ātrāk noteikt, vai nolīgums būs dalītā vai ekskluzīvā kompetencē, un tai prasa jau no paša sākuma diskusijās iesaistīt dalībvalstu parlamentus;
32. uzsver, ka vides apstākļi Vidusjūras baseinā, jo īpaši ūdens resursu nepietiekamība, kas kaitē lauksaimniecības darbībām, būtu jāņem vērā sarunās un jāveicina ilgtspējīgs ekonomikas modelis vides un dabas resursu pārvaldības jomā;
33. uzsver, ka tirdzniecības sarunas ar Tunisiju ir daļa no plašākām ES un Vidusjūras reģiona tirdzniecības attiecībām; prasa drīzumā rīkot kopš 2013. gada uz nenoteiktu laiku atlikto 10. Savienības Vidusjūrai tirdzniecības ministru konferenci, kurā pārskatītu reģiona tirdzniecības problēmas un darba prioritātes nākamajiem gadiem;

Nozaru pieejas izmantošana sarunās

34. prasa nolīgumā pienācīgu nozīmi atvēlēt pakalpojumu nozarei, kurai Tunisijas ekonomikā ir ievērojams izaugsmes potenciāls un kurai vajadzētu piesaistīt stratēģiskas investīcijas; uzskata, ka, tā kā Tunisijai tās ir pirmās šāda mēroga tirdzniecības sarunas, nodaļā par pakalpojumiem vajadzētu iekļaut tikai tos sektorus, kuros puses vēlas uzņemt saistības attiecībā uz piekļuvi tirgum vai valsts režīmu;
35. atgādina, ka publiskais sektors Tunisijai ir ļoti svarīgs un ka tajā tiek nodarbināta lielākā daļa Tunisijas kvalificēto darba ņēmēju;
36. atgādina, ka Tunisijā ir daudz ļoti dinamisku jaunizveidotu uzņēmumu, mikrouzņēmumu un MVU augsto tehnoloģiju jomā, un prasa, lai nolīgumā tiktu veicinātas to attīstības un internacionalizācijas spējas; pieņem zināšanai Tunisijas puses lūgumu iekļaut nolīgumā vērienīgus un līdzsvarotus noteikumus par e-komerciju;
37. aicina abas puses veicināt — arī ar kopīgām iniciatīvām — augstāku nodarbinātības līmeni, kas ir būtisks Tunisijas ekonomikas atveseļošanas un politiskās stabilitātes priekšnosacījums;
38. uzskata, ka šim nolīgumam būtu jāsniedz labums Tunisijas mazajiem ražotājiem un uzņēmējiem, kas ir neaizstājama Tunisijas ekonomikas sastāvdaļa; mudina izveidot regulāru dialogu starp uzņēmējiem, arodasociācijām un mācību organizācijām, kas jo īpaši ļaus veicināt labu praksi un labāk saprast katra dalībnieka problēmas un vēlmes;
39. uzskata, ka sarunās par konkurences nodaļu būtu svarīgi rīkoties piesardzīgi, pakāpeniski un elastīgi, ņemot vērā Tunisijas ekonomikas attīstībai paredzētā valsts atbalsta stratēģisko raksturu;
40. atgādina par to, cik svarīgi ir izveidot divpusējās tirdzniecības palātas, kas būtu pastāvīgi forumi, kuros dažādi dalībnieki varētu savā starpā veidot partnerības un attīstīt ekonomiskās un tirdzniecības darbības;
41. prasa Komisijai veicināt piešķiršanas atvieglojumus attiecībā uz īstermiņa vīzām, lai būtu iespējams veikt "Mode IV" tipa pakalpojumus, kam ir nepieciešama personu pārvietošanās uz ierobežotu laiku un uz precīziem nosacījumiem, kas izklāstīti konkrētajos līgumos un vietējos tiesību aktos; uzsver, ka nolīguma noteikumiem nebūtu jāliedz ES un tās dalībvalstīm piemērot savus noteikumus, lai reglamentētu fizisku personu ieceļošanu vai pagaidu uzturēšanos to teritorijā, tostarp pasākumus, kas ir jāveic, lai nodrošinātu fizisku personu organizētu pārvietošanos pāri robežām, cita starpā, piemēram, ieceļošanas atļaujas nosacījumus;
42. pauž cerību, ka šis nolīgums palīdzēs Tunisijā pastāvīgi nodrošināt labvēlīgus apstākļus, kas stimulētu ilgtermiņa investīcijas svarīgākajās, dinamiskākajās un augstas pievienotās vērtības ekonomikas nozarēs, piemēram, tūrismā, enerģētikā, tostarp atjaunojamās enerģijas jomā, augsto tehnoloģiju pakalpojumos, digitālajā ekonomikā un datu apmaiņas jomā; aicina Komisiju iekļaut nodaļu par investīcijām, lai atvieglotu ārvalstu tiešo investīciju plūsmu starp Eiropas Savienību un Tunisiju un paātrinātu Eiropas un Vidusjūras reģiona investīciju un tirdzniecības veicināšanas mehānisma ieviešanu, kas ļaus apkopot vajadzīgo informāciju un datus, nostiprinās tirdzniecības partnerības un būs izdevīgs jo īpaši Tunisijai;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

43. uzskata, ka nolīgumā būtu jāietver noteikumi par publisko iepirkumu, vienlaikus piesardzīgi apspriežot jautājumu par tirgus atvērtību gan no ES, gan Tunisijas puses un ņemot vērā Tunisijas ekonomikas struktūru un īpašos apstākļus;
44. uzskata, ka Eiropas Savienība un Tunisija būs tikai ieguvējas attiecībā uz labāku savstarpēju piekļuvi lauksaimniecības tirgiem un ka nolīgumam būtu jāveicina muitas tarifu samazinājums, jālīkvidē ar tarifiem nesaistītie tirdzniecības šķēršļi un jāuzlabo eksporta procedūras;
45. norāda, ka Tunisija liek uzsvāru uz bioloģiskās lauksaimniecības attīstību un ka līdz ar šo nolīgumu jāparādās iespējai ar šiem produktiem piekļūt jauniem tirgiem;
46. vēlas, lai sarunas neradītu negatīvu ietekmi ne uz vienas no abu pušu ekonomikām; prasa Eiropas Savienībai un Tunisijai ņemt vērā to, ka abos Vidusjūras krastos ir vairāki sensitīvi lauksaimniecības sektori un ka sarunu procesā būtu jāizstrādā visaptverošs šādu sektoru saraksts ar pārejas periodiem un pienācīgām kvotām, un vajadzības gadījumā jāparedz to izslēgšana no sarunām;
47. mudina Komisiju apspriest stingru un augstas kvalitātes normu pieņemšanu sanitārajā un fitosanitārajā jomā un to, kā Tunisijā atrisināt joprojām aktuālās problēmas saistībā ar veterināriju un gaļas, augļu un dārzeņu kontroli; aicina Komisiju paredzēt īpašu tehnisko palīdzību, lai palīdzētu Tunisijas ražotājiem ievērot Eiropas Savienības salīdzinoši stingrākos sanitāros un fitosanitāros standartus;
48. uzskata, ka šim nolīgumam vajadzētu palīdzēt noteikt augstas kvalitātes standartus attiecībā uz ilgtspējīgu attīstību, jo īpaši sociālo standartu jomā;
49. pauž cerību, ka Tunisijas valdība un Eiropas iestādes izstrādās atbilstošus noteikumus, lai skaidri definētu Tunisijas produktu izcelsmi, vietu, no kuras tos ievēd, un izsekojamību un nodrošinātu labāku pārredzamību ražotājiem, starpniekiem un patērētājiem;
50. vēlas, lai šajā nolīgumā tiktu iekļauta vērienīga sadaļa par intelektuālā īpašuma jomu, tostarp ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu atzīšanu un lielāku aizsardzību, garantējot Eiropas Savienības un Tunisijas ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu pilnīgu atzīšanu, attiecīgo produktu izsekojamību un ražotāju zinātnības aizsardzību;
51. aicina Komisiju jo īpaši šajā nolīgumā ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību piemērot arī nelauksaimnieciskajiem ražojumiem, ja tos atzīst arī Tunisija;
52. pauž cerību, ka šis nolīgums palīdzēs Tunisijas ražošanas nozarei modernizēties un vairot zināšanas, lai tā varētu aptvert plašākus ražojumu piegādes ķēžu posmus un tādējādi izmantot augstāka līmeņa prasmes un uz vietas nodarbināt kvalificētāku darbaspēku;
53. mudina Komisiju nolīgumā iekļaut vērienīgu sadaļu par enerģētiku un izejvielām, kas ļautu īstenot plašākus pētījumus un ciešāku sadarbību elektrības, gāzes, vēja un saules enerģijas, kā arī citu atjaunojamo energoresursu jomā;
54. vēlas, lai saistībā ar šo nolīgumu tiktu veicināta zinātniskā sadarbība starp Eiropas un Tunisijas universitātēm, pētniecības centriem un izglītības institūtiem attiecībā uz jauno tehnoloģiju pētniecību, inovāciju un izstrādi un, plašāk, uz kultūru un izglītību un lai šīs iniciatīvas varētu palīdzēt atbalstīt Tunisijas darba tirgu;
55. atzinīgi vērtē to, ka Tunisija ir iekļauta Eiropas pētniecības un inovācijas pamatprogrammā "Apvārsnis 2020", un mudina Komisiju un Tunisijas valdību nolīgumā iekļaut vērienīgu sadaļu par ilgtspējīgu attīstību, kas veicinās augstus sociālos un nodarbinātības standartus atbilstīgi Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) konvenciju noteikumiem un šīs jomas daudzpusējos nolīgumos paredzētajiem vides standartiem;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

56. atgādina, ka Tunisija ir ratificējusi visas SDO konvencijas, bet neatkarīga kontroles iestāde ir norādījusi, ka tai būtu jāpastiprina centieni augstu nodarbinātības standartu veicināšanā; pauž cerību, ka visaptverošs un padziļināts brīvās tirdzniecības nolīgums palīdzēs Tunisijai izstrādāt vairāk aizsargājošus sociālos un nodarbinātības standartus, jo īpaši attiecībā uz arodbiedrību tiesībām; sagaida, ka attiecībā uz Tunisijas demokrātisko pāreju un terorisma draudu risināšanu visaptverošais un padziļinātais brīvās tirdzniecības nolīgums mudinās nostiprināt tās tiesiskumu un pamatbrīvības, jo īpaši biedrošanās brīvību, vārda brīvību un informācijas brīvību;

57. aicina Komisiju nolīguma tekstā iekļaut cilvēktiesību klauzulu, saskaņā ar kuru ES var vienpusēji pārtraukt nolīguma piemērošanu, ja otra līgumslēdzēja puse cilvēktiesības ir pārkāpusi;

58. prasa pusēm apsvērt iespēju iekļaut klauzulu par labu nodokļu pārvaldību, pamatojoties uz Eiropas Komisijas Labas nodokļu pārvaldības platformas darbu, lai izvairītos no nodokļu dubultās neuzlikšanas situācijām;

59. atzinīgi vērtē abu pušu vēlmi padziļināt 2014. gada 3. martā izveidoto mobilitātes partnerību un vēlas, lai tiktu noslēgti nolīgumi attiecībā uz vīzu režīma atvieglošanu un atpakaļuzņemšanu;

60. ja vienu vai vairākas nolīgumā ietvertās komercdarbības nozares skar faktiskais vai potenciāls kaitējums, aicina Eiropas iestādes noteikt piemērotus kompensācijas pasākumus;

o

o o

61. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

P8_TA(2016)0062

Eiropas Ombuda darbība 2014. gadā**Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra rezolūcija par gada ziņojumu par Eiropas Ombuda darbību 2014. gadā
(2015/2231(INI))**

(2018/C 035/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā gada ziņojumu par Eiropas ombuda darbību 2014. gadā,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 228. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11., 19., 41., 42. un 43. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 1994. gada 9. marta lēmumu 94/262/EOTK, EK, *Euratom* par statūtiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Eiropas Ombuda darbību,
 - ņemot vērā Reglamenta 220. panta 2. punkta otro un trešo teikumu,
 - ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas ziņojumu (A8-0020/2016),
- A. tā kā 2015. gada 26. maijā Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam oficiāli iesniedza gada ziņojumu par Eiropas Ombuda darbību 2014. gadā un tā kā 2015. gada 23. jūnijā Briselē ombude *Emily O'Reilly* iepazīstināja Lūgumrakstu komiteju ar šo ziņojumu;
- B. tā kā Eiropas Parlaments 2014. gada 16. decembra plenārsēdē Strasbūrā atkārtoti ievēlēja *Emily O'Reilly* par Eiropas ombudu;
- C. tā kā Eiropas Ombuda galvenā prioritāte ir nodrošināt iedzīvotāju tiesību pilnīgu ievērošanu un tiesības uz labu pārvaldību atspoguļo augstākos standartus, ko sagaida no Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām; tā kā svarīgs ombuda uzdevums ir palīdzēt ES iestādēm kļūt atklātākām, efektīvākām un iedzīvotājiem pieejamākām, lai stiprinātu viņu uzticēšanos Savienībai;
- D. tā kā saskaņā ar Eurobarometra 2015. gada maija aptauju 40 % pilsoņu uzticas Eiropas Savienībai, bet 46 % tai neuzticas; tā kā iestāžu savstarpējās uzraudzības spējai ir būtiska nozīme Eiropas pilsoņu apmierinātības uzlabošanā;
- E. tā kā LESD 24. pantā noteikts, ka "ikviens Savienības pilsonis var vērsties pie ombuda, kura institūts izveidots saskaņā ar 228. pantu";
- F. tā kā ar LESD 228. pantu Eiropas Ombuds tiek pilnvarots veikt izmeklēšanas par kļūdām pārvaldē, kas pieļautas Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru darbībā, izņemot kļūdas, ko, pildot tiesu iestādes pienākumus, pieļāvusi Eiropas Savienības Tiesa; tā kā Pamattiesību hartas 41. pants nosaka, ka "ikvienai personai ir tiesības uz objektīvu, godīgu un saprātīgos termiņos veiktu jautājumu izskatīšanu Savienības iestādēs un struktūrās";

⁽¹⁾ OV L 113, 4.5.1994., 15. lpp.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

- G. tā kā Hartas 43. pantā noteikts: “Ikvienam Savienības pilsonim un jebkurai fiziskai personai, kas dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, ir tiesības vērsties pie ombuda ar sūdzībām par Savienības iestāžu vai struktūru pieļautām administratīvām kļūmēm, izņemot kļūmes, ko, pildot tiesu iestādes pienākumus, pieļāvusi Eiropas Savienības Tiesa”;
- H. tā kā pirmais Eiropas ombuds ir norādījis, ka “administratīvas kļūmes rodas, kad publiska struktūra nedarbojas saskaņā ar tai saistošu noteikumu vai principu”⁽¹⁾; tā kā tāpēc Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām ne tikai jāpilda savas juridiskās saistības, bet arī jābūt orientētām uz pakalpojumu sniegšanu un jānodrošina gan pienācīga attieksme pret sabiedrības locekļiem, gan tas, ka viņi var pilnībā izmantot savas tiesības; tā kā labas pārvaldības jēdziens būtu jāsaprot kā nepārtrauktu uzlabojumu process;
- I. tā kā 2014. gadā 23 072 pilsoņi ir izmantojuši ombuda pakalpojumus; tā kā 19 170 pilsoņiem ir sniegti ieteikumi, izmantojot interaktīvo ceļvedi ombuda tīmekļa vietnē; tā kā 2014. gadā ombuds ir reģistrējis 2 079 sūdzības un saņēmis 1 823 informācijas pieprasījumus;
- J. tā kā kopumā ombuds ir izskatījis 2 163 sūdzības, no kurām 736 attiecās uz tā kompetences jomu, bet 1 427 — neattiecās;
- K. tā kā no 2 163 izskatītajām sūdzībām 1 217 gadījumos ombuds ir sniedzis ieteikumus vai lietas pārsūtījis, 621 gadījumā tika nosūtītas atbildes, informējot sūdzības iesniedzēju, ka nav iespējams sniegt papildu ieteikumus, un 325 gadījumos tika uzsākta izmeklēšana;
- L. tā kā ombuds ir uzsācis 342 izmeklēšanas procedūras, no kurām 325 tika uzsāktas, pamatojoties uz sūdzībām, bet 17 — pēc paša iniciatīvas; tā kā tas pabeidzis 400 izmeklēšanas, no kurām 13 bija uzsāktas pēc paša iniciatīvas; tā kā 335 no pabeigtajām izmeklēšanas procedūrām ierosinātas, pamatojoties uz privātpersonu sūdzībām, bet 52 no pabeigtajām izmeklēšanas procedūrām ierosinātas, pamatojoties uz uzņēmumu, apvienību un citu juridisku personu sūdzībām;
- M. tā kā ombuds 772 sūdzības ir nosūtījis Eiropas ombudu tīkla dalībniekiem, tostarp 86 sūdzības ir nosūtītas Lūgumrakstu komitejai, 144 — Komisijai un 524 — citam iestādēm un struktūrām; tā kā lielākā daļa izmeklēšanas procedūru skar Komisiju (59,6 %), kurai seko ES aģentūras (13,7 %), EPSO (9,4 %), citas iestādes (8,5 %), EĀDD (3,8 %), Parlaments (3,5 %) un OLAF (3,2 %);
- N. tā kā no ombuda pabeigtajām izmeklēšanas procedūrām 21,5 % attiecās uz informācijas un dokumentu pieejamības pieprasījumiem, 19,3 % — uz Komisiju kā Līgumu uzraudzītāju, 19,3 % — konkursa un atlases procedūrām un 16 % — uz institucionāliem un politiskiem jautājumiem, 11,3 % — pārvaldību un civildienesta noteikumiem, 8,3 % — uz līgumu slēgšanas tiesībām un dotāciju piešķiršanu un 6 % — uz līgumu izpildi;
- O. tā kā 133 lietas no pabeigtajām izmeklēšanas procedūrām atrisināja iestāde vai tika panākts mierizlīgums, bet 163 lietās ombuds ir uzskatījis, ka turpmākai lietas izmeklēšanai nav pamatojuma;
- P. tā kā 76 izmeklēšanas procedūru lietās netika konstatētas kļūmes pārvaldē; tā kā 39 izmeklēšanas procedūru lietās tika konstatētas kļūmes pārvaldē, bet 13 lietās tika izmantots cits veids izbeigt procedūru; tā kā izmeklēšanas procedūru lietās, kurās tika konstatētas kļūmes pārvaldē, 27 gadījumos ombuds izteica kritiskus aizrādījumus, bet 12 gadījumos — ieteikumu projektus;
- Q. tā kā 2014. gadā lielākās daļas ombuda pabeigto izmeklēšanas procedūru ilgums bija no 3 līdz 18 mēnešiem; tā kā vidējais izmeklēšanas ilgums pabeigtajās procedūrās bija 11 mēneši;

⁽¹⁾ “Eiropas Ombuds — 1999. gada ziņojums” (OV C 260, 11.9.2000., 1. lpp.).

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

- R. tā kā iestādes ir izpildījušas 80 % ombuda priekšlikumu; tā kā vēl vajadzētu izpildīt atlikušos 20 % iesniegto priekšlikumu;
- S. tā kā Lūgumrakstu komiteja, kas tikai 2014. gadā saņēma 2 714 lūgumrakstus, ir svarīga Eiropas Savienības iestāžu darbības daļa, tuvinot Eiropas Parlamentu iedzīvotājiem; tā kā ombuda un Lūgumrakstu komitejas cieša sadarbība uzlabotu Eiropas iestāžu darbības demokrātiskās kontroles līmeni,
1. apstiprina 2014. gada ziņojumu, ko iesniedzis Eiropas Ombuds;
 2. apsveic *Emily O'Reilly* sakarā ar viņas atkārtotu ievēlēšanu par Eiropas Ombudu un viņas izcilo darbu; atbalsta viņas mērķi palīdzēt ES iestādēm centienos nodrošināt Eiropas pilsoņiem un iedzīvotājiem vislabākos iespējamus pakalpojumus; uzskata, ka ir būtiski, lai ombuds prioritāti piešķirtu pārredzamībai kā labas pārvaldības garantam;
 3. atzinīgi vērtē un pilnībā atbalsta to, ka ombuds vairāk izmantojis savas pilnvaras uzsākt stratēģisko izmeklēšanu procedūras pēc paša iniciatīvas; atzinīgi vērtē to, ka ombuds ir iecēlis šo stratēģisko izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas koordinatoru un ieviesis jaunus iekšējos noteikumus par trauksmes celšanu; slavē ombudu par centieniem reorganizēt savu biroju, kas jau radījis guvumus efektivitātes jomā; atzinīgi vērtē un atbalsta ombuda tālredzīgo pieeju un jaunās pieciem gadiem paredzētās stratēģijas "2019. gadu gaidot" pieņemšanu, ar kuru ievieš stratēģiskāku pieeju, lai risinātu sistēmiskus jautājumus un veicinātu labu pārvaldību;
 4. atzinīgi vērtē ombuda 2014. gadā ierosinātās izmeklēšanas procedūras, kurās var identificēt šādas svarīgākās tēmas: pārredzamība ES iestādēs, pārredzamība lobiju darbībā un klīniskajās pārbaudēs, pamattiesības, ētikas jautājumi, iedzīvotāju līdzdalība ES lēmumu pieņemšanā, ES finansētie projekti un programmas un ES konkurences politika;
 5. atgādina, ka jau gadiem ilgi 20–30 % sūdzību attiecas uz pārredzamību un visbiežāk minētie pārredzamības jautājumi ir iestāžu atteikšanās piešķirt piekļuvi dokumentiem un/vai informācijai; uzskata, ka atklātība un piekļuve dokumentiem saskaņā ar LESD 15. pantu un Hartas 42. pantu veido iestāžu kontroles un līdzsvara sistēmas būtisku daļu; atbalsta jebkuru Komisijas un ES iestāžu iniciatīvu, lai visiem nodrošinātu vienlīdzīgu, ātru un vienkāršu piekļuvi ES dokumentiem; ar gandarījumu norāda, ka palielinājusies pārredzamība, publicējot tiešsaistē dokumentu publisko reģistru; aicina Ombudu veikt izmeklēšanu par pārredzamības jautājumiem saistībā ar Parlamenta savlaicīgu pieeju konkrētiem Komisijas dokumentiem par pienākumu neizpildi un ES PILOT procedūrām, jo īpaši tad, kad šie dokumenti ir saistīti ar saņemtajiem lūgumrakstiem; uzskata, ka jāidentificē atbilstoši mehānismi un tie jāievieš, lai nodrošinātu uzticēšanās pilnu dialogu iestāžu starpā;
 6. brīdina, ka ne visi ar Orhūsas konvenciju saistītie un ar to saistīto regulu noteikumi ((EK) Nr. 1367/2006 un (EK) Nr. 1049/2001) ir līdz šim pienācīgi izpildīti; uzskata, ka Komisija vēl var daudz darīt, lai uzlabotu pārredzamību, īpaši attiecībā uz atsevišķiem pilsoņiem un pilsoniskajai sabiedrībai sniedzamās informācijas kvantitatīvo un kvalitatīvo pieejamību pēc to pieprasījuma saņemšanas par piekļuvi dokumentiem; aicina Ombudu veikt izmeklēšanu, pamatojoties uz visaptverošo lūgumrakstu Nr. 0134/2012 par šiem jautājumiem, lai identificētu un labotu jebkādas kļūdas pārvaldībā attiecībā uz šo regulu īstenošanu, ko īsteno attiecīgās ES iestādes;
 7. atzinīgi vērtē ombuda izmeklēšanas saistībā ar t. s. virpuļdurvju efekta gadījumiem, kuros iesaistīti augsta līmeņa ES ierēdņi; norāda, ka ombuds pārbaudījis piecu NVO sūdzības un iepazīties ar 54 Komisijas dosjē; mudina ombudu palīdzēt skaidrāku un precīzāku kritēriju un izpildes mehānismu izstrādē un ieviešanā, lai identificētu un, ja tas ir iespējams, novērstu interešu konfliktus ES iestāžu, struktūrvienību un aģentūru jebkurā līmenī;
 8. uzskata, ka interešu konflikta jēdziens nav tikai vienkārši pārredzamības jautājums un, ka Eiropas publiskās administrācijas atbrīvošanai no šādiem konfliktiem vajadzētu pievērst galveno uzmanību, cenšoties veidot Eiropā patiesu demokrātiju un nodrošināt Eiropas pilsoņu uzticēšanos civildienesta darbiniekiem un iestādēm; iesaka ombudam savās

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

izmeklēšanās ņemt vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvencijas (UNCAC) noteikumus, ESAO pamatnostādnes par interešu konflikta pārvaldību civildienestā un arī organizācijas "Transparency International" īpašos ieteikumus;

9. norāda, ka ombuda ierosināto izmeklēšanas procedūru rezultātā Komisija ir publicējusi dokumentus par Grieķijas iestāšanos eurozonā, Eiropas Centrālā banka atklājusi Īrijas valdības vēstules saturu par finanšu krīzi, bet Komisija rīkojās saskaņā ar ombuda ieteikumu un publicēja dokumentus par kopējās zivsaimniecības politikas reformu, lai gan tas notika pēc tam, kad vienošanās par reformu jau bija panākta;

10. atzinīgi vērtē panākto progresu attiecībā uz notiekošo Transatlantiskās tirdzniecības un ieguldījumu partnerības (TTIP) sarunu atklātumu pēc tam, kad ombuds veica izmeklēšanas par šo sarunu pārredzamību; norāda, ka pa šo laiku Padome ir publicējusi norādes, kuras ES izmanto, apspriežoties par TTIP, un Komisija paziņojusi par plāniem palielināt pārredzamību attiecībā uz lobiju darbību un paplašināt piekļuvi TTIPdokumentiem; pieņem zināšanai pilsoņu bažas attiecībā uz pārredzamību sarunās par TTIP;

11. atgādina, ka Lūgumrakstu komiteja saņem daudzas anonīmas sūdzības no grupām un pilsoņiem par pārredzamības trūkumu sarunās, kas liecina, ka Eiropas līmenī sabiedrība ir nopietni nobažījusies par šo jautājumu;

12. ir izbrīnīts, kāpēc par kļūmi pārvaldē netiek uzskatīta vilcināšanās lēmumu pieņemšanā attiecībā uz dažām likumdošanas iniciatīvām Padomē, piemēram, attiecībā uz horizontālo diskriminācijas novēršanas direktīvu, kas ir iesaldēta jau vairāk nekā sešus gadus, vai Marakešas līgumu, kas atvieglo piekļuvi iespieddarbiem personām ar redzes traucējumiem un personām ar drukas lasītspēju, jo šāda vilcināšanās rada regulējuma skarto pilsoņu neapmierinātību ar ES iestādēm; mudina Padomi un jo īpaši lēmumus bloķējošo tās mazākumu veikt nepieciešamos pasākumus, lai risinātu šīs nepanesamās situācijas; ierosina Ombudam savas kompetences robežās izpētīt šo jautājumu;

13. atzinīgi vērtē to, ka Ombuds pievērsis lielāku un nepieciešamu uzmanību lobiju darbības pārredzamībai un strādā, lai panāktu obligāta pārredzamības reģistra izveidi, kas nodrošinātu, ka pilsoņi zina, kas mēģina ietekmēt lēmumu pieņēmējus ES; atzinīgi vērtē izmeklēšanas procedūru par Komisijas ekspertu grupu izveidi un pārredzamību, jo īpaši attiecībā uz grupu, kas konsultē kopējās lauksaimniecības politikas jautājumus (KLP), kuras īstenošanai ES tērē vienu trešo daļu sava budžeta; atbalsta ombuda pieeju attiecībā uz šīm grupām un mudina turpināt pārredzamības novērošanu attiecībā uz to sastāvu, lai visdažādākajās ekonomisko un neekonomisko interešu grupās visās politikas jomās garantētu līdzsvarotu pārstāvību, kā arī dzimumu līdzsvaru;

14. norāda, ka Pārredzamības reģistrā brīvprātīgi reģistrējušās 7 000 institūciju, atspoguļojot iesaistīto publiskā un privātā sektora grupu dažādību, ar kurām strādā Eiropas iestādes; apstiprina ombuda atbalstu Komisijas priekšsēdētāja vietnieka F. Timmermans plānam panākt obligāta reģistra izveidošanu; atzinīgi vērtē Komisijas 2014. gada 1. decembra lēmumu, ar kuru visiem Komisijas locekļiem un tās augstākajām amatpersonām uzliek par pienākumu publicēt visus kontaktus un sanāksmes ar ieinteresētajām personām un lobistiem; atzinīgi vērtē to, ka reģistrā būtu jāiekļauj informācija attiecībā uz cilvēkresursiem un finanšu resursiem, kas pieejami lobiju organizācijām, lai ievērotu spēkā esošos noteikumus par atklātību un labu pārvaldību iestādēs;

15. mudina ombudu saglabāt apņēmību un noteiktību un turpināt prasīt no Komisijas, lai tā nodrošina pilnīgu pārredzamību attiecībā uz visu ekspertu grupu, tehnoloģisko platformu un aģentūru locekļiem un sanāksmēm; atgādina par nosacījumiem, kādus Eiropas Parlaments 2012. gadā noteica saistībā ar ekspertu grupu budžeta iesaldēšanas atcelšanu;

16. norāda, ka ombudam 2014. gadā ir bijusi būtiska nozīme klīniskās izpētes datu pārredzamības jomā, palīdzot Eiropas Zāļu aģentūrai (EZA) veidot proaktīvu pārredzamības politiku; norāda, ka EZA 2014. gada oktobrī nolēma proaktīvi publicēt ziņojumus par tās klīniskajiem pētījumiem; mudina ombudu turpināt uzraudzīt to, kā EZA dara pieejamus savus klīniskās izpētes datus, un nodrošināt, ka tiek ievēroti visaugstākie pārredzamības standarti;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

17. aicina dalībvalstis apzinīgāk īstenot obligāto sadarbību ar Ombudu;
18. mudina ombudu turpināt lielākas pārredzamības veicināšanu attiecībā uz klīnisko izpēti, jo īpaši tās rezultātu kvalitātes novērtējumos, ko gatavo EZA; atgādina, ka šie novērtējumi būtu jābalsta uz inovatīvu zāļu pievienoto vērtību un pētījumu reālajām izmaksām, lai veicinātu dalībvalstu cenu noteikšanas un finansēšanas modeļus;
19. aicina ombudu arī turpmāk savas kompetences ietvaros veicināt iniciatīvu, kas paredzēta lielākai pārredzamībai attiecībā uz pētniecību un izstrādi, lai garantētu veselības aprūpes pieejamību;
20. atzinīgi vērtē jauno ES regulu par klīniskajām pārbaudēm, kas nosaka, ka jādara pieejama informācija par klīniskajām pārbaudēm; norāda, ka ombuda organizētā starptautiskā diena "Tiesības zināt" 2014. gadā tika veltīta klīniskās izpētes datu pārredzamībai;
21. atzinīgi vērtē ombuda izmeklēšanas procedūru par pamattiesību aizsardzību visos gadījumos, kad tiek īstenota ES kohēzijas politika, kas tika izveidota, lai veicinātu izaugsmi un darbvietu radīšanu, cīnītos pret klimata pārmaiņām un energoatkarību un samazinātu nabadzību un sociālo atstumtību;
22. norāda, ka pamatprogramma "Apvārsnis 2020" ir trešā svarīgākā budžeta ieguldījumu pakete pēc KLP un struktūrfondiem, kurai ir paredzēts budžets gandrīz EUR 80 000 miljonu apmērā, un ka tā ir ļoti būtiska ekonomikas un sociālajai attīstībai nākotnē; aicina ombudu nepārtraukti nodrošināt pārredzamību visā procesā, analizējot un atbalstot projektus saistībā ar pamatprogrammu "Apvārsnis 2020";
23. aicina *Frontex* nodrošināt repatriantu labklājības respektēšanu atpakaļnosūtīšanas lidojumos un šī struktūras rīcības kodeksa par kopīgām atpakaļnosūtīšanas operācijām korektu īstenošanu; atzinīgi vērtē ombuda aicinājumu *Frontex* izveidot individuālu sūdzību mehānismu par iespējamiem pamattiesību pārkāpumiem; aicina ombudu turpināt pētīt šo jautājumu, ņemot vērā pašreizējo situāciju, kad arvien lielāks skaits bēgļu atrodas pie ES robežām;
24. atzinīgi vērtē ombuda veikto izpēti par to, vai ES iestādes ir pildījušas savas saistības ieviest iekšējos noteikumus par trauksmes celšanu; atgādina deviņām ES iestādēm, tostarp Eiropas Komisijai, Parlamentam un Padomei, kuras minējis ombuds, ka tām jāsniedz informācija par noteikumiem, kuri ir spēkā vai kurus paredzēts ieviest;
25. pauž atzīnību Ombudam par izmeklēšanu attiecībā uz pilsoņu tiesībām piedalīties ES lēmumu pieņemšanas procesā, jo īpaši par Eiropas pilsoņu iniciatīvas (EPI) funkcionēšanu; norāda, ka 2014. gadā ombuds aicināja EPI organizētājus, pilsoniskās sabiedrības organizācijas un citas ieinteresētās personas sniegt atsauksmes par EPI nolūkā uzlabot tās darbību; ar bažām norāda, ka sūdzības iesniegušās organizācijas pieprasa labāku saskaņošanu un to, ka jāuzlabo parakstu vākšanas un to reģistrēšanas metodes; sagaida turpmākus uzlabojumu ierosinājumus īpaši attiecībā uz pastāvošajiem tehniskajiem un ar datu aizsardzību saistītajiem ierobežojumiem parakstu vākšanas procedūrā; aicina ombudu dalīties pieredzē un sniegt savu ieguldījumu EPI regulas pārskatīšanā;
26. atzinīgi vērtē to, ka ES iestādes 80 % gadījumu piekritušas Ombuda ieteikumiem; pauž bažas par to, ka 20 % ieteikumu vēl arvien nav izpildīti; ir informēts, ka Ombuda ieteikumi nav juridiski saistoši; mudina iestādes, struktūrvienības un aģentūras ātri, efektīvi un atbildīgi reaģēt uz Ombuda kritiskajām piezīmēm un ieteikumu projektiem; atbalsta Ombudu turpmākajās izmeklēšanās tā kompetences ietvaros, lai identificētu iespējamus pārredzamības trūkumus ES budžeta izpildē, vajadzības gadījumā sadarbojoties ar Revīzijas palātu, OLAF un Parlamenta Budžeta kontroles komiteju;
27. atgādina, ka Ombudam ir arī pilnvaras un līdz ar to pienākums kontrolēt Parlamentu ar mērķi ES iedzīvotājiem nodrošināt labu pārvaldību;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

28. atzinīgi vērtē ombudu par iniciatīvu Eiropas Parlamenta vēlēšanu priekšvakarā sarīkot interaktīvo pasākumu "Tavs vēlmju saraksts Eiropai", kas bija mēģinājums lēmumu pieņemšanas procesa priekšplānā izvirzīt pilsoņus;
29. mudina ombudu arī turpmāk atbalstīt Eiropas ombudu tīklu, lai labāk informētu ES pilsoņus par kompetenču sadalījumu starp Eiropas Ombudu, dalībvalstu un reģionālajiem ombudiem un Parlamenta Lūgumrakstu komiteju; atzinīgi vērtē šā tīkla nozīmīgo ieguldījumu, tostarp veicinot apmaiņu ar paraugpraksi un informāciju par tā dalībnieku pilnvarām un kompetencēm; norāda, ka 59,3 % no 2014. gadā izskatītajām sūdzībām ietilpa kāda no Eiropas ombudu tīkla locekļu pilnvaru jomā; aicina Lūgumrakstu komiteju būt aktīvākai minētā tīkla loceklei un pastiprināt sadarbību ar tīklu politikas jomās, kuras ietilpst Eiropas Savienības darbības jomā; norāda, ka 2014. gadā ombuds Lūgumrakstu komitejai ir pārsūtījis 86 sūdzības;
30. mudina ombudu, koordinējot savas darbības ar Revīzijas palātu, veikt izmeklēšanu attiecībā uz programmām un projektiem, ko finansē no Eiropas Savienības līdzekļiem, īpašu uzmanību pievēršot to projektu finansēšanai, kuru mērķis ir mazināt attīstības atšķirības;
31. piekrīt ombudam, ka ES iestādēm vajadzētu nodrošināt, ka to dienesti ir pieejami personām ar invaliditāti un ka šīm personām ir piekļuve informācijas un saziņas līdzekļiem; mudina iestādes nodrošināt, ka darba vide ir atklāta, veicina integrāciju un ir pieejama personām ar invaliditāti, lai tās varētu pilnībā un efektīvi piedalīties politiskajā un sabiedriskajā dzīvē;
32. pieprasa palielināt ombuda biroja gada budžetu;
33. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un šo ziņojumu nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Ombudam, dalībvalstu valdībām un parlamenti, kā arī to ombudiem vai līdzvērtīgām kompetentajām iestādēm.
-

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

P8_TA(2016)0063

Eiropas Centrālās bankas 2014. gada pārskats**Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra rezolūcija par Eiropas Centrālās bankas 2014. gada pārskatu (2015/2115(INI))**

(2018/C 035/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2014. gada pārskatu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 284. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Tiesas 2015. gada 16. jūnija spriedumā lietā C-62/14,
 - ņemot vērā Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtus, it īpaši to 15. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A8-0012/2016),
- A. tā kā saskaņā ar Komisijas jaunāko rudens prognozi ir sagaidāms, ka eurozonā turpināsies ekonomikas atveseļošanās, reālajam IKP 2015. gadā palielinoties par 1,4 %, 2016. gadā — par 1,7 % un 2017. gadā — par 1,8 %; tā kā pamats izaugsmei ir nestabils; tā kā ekonomiskās izaugsmes veicināšanai ir nepieciešama stingra politiska apņemšanās īstenot ilgtspējīgas un sociāli līdzsvarotas strukturālās reformas;
- B. tā kā saskaņā ar jau minēto prognozi ir sagaidāms, ka bezdarba līmenis eurozonā nedaudz pazemināsies, proti, no 11,6 % 2014. gada beigās līdz 10,5 % 2016. gada beigās; tā kā dažādās dalībvalstīs bezdarba līmenis būtiski atšķiras, tam variējot robežās no 6,4 % Vācijā līdz 26,6 % Grieķijā; tā kā daudzās dalībvalstīs bezdarba līmenis joprojām ir satraucoši augsts, īpaši smagi skarot jauniešus un ilgtermiņa bezdarbniekus;
- C. tā kā saskaņā ar to pašu prognozi eurozonas fiskālajām izredzēm būtu jāuzlabojas, jo ir sagaidāms, ka samazināsies gan valsts budžeta deficīts (no 2,4 % 2014. gadā līdz 1,7 % 2016. gadā), gan valsts parāds (no 94 % 2014. gada beigās līdz 92,5 % 2016. gada beigās);
- D. tā kā, neraugoties uz to, ka zemās enerģijas cenas negatīvi ietekmē inflācijas gaidas, tās potenciāli varētu veicināt ekonomikas atveseļošanos;
- E. tā kā šos procesus galvenokārt veicina privātais patēriņš, eksports un ārēji faktori, piemēram, zemas enerģijas, it īpaši jēlnaftas, cenas, savukārt privātās un publiskās investīcijas eurozonā tikai pamazām palielinās un to līmenis ir būtiski zemāks par to, kas tika reģistrēts pirms krīzes sākšanās, un investīciju īpatsvars IKP vairāku desmitgažu laikā nepārtraukti samazinās;
- F. tā kā saskaņā ar ECB 2015. gada septembra prognozi ir sagaidāms, ka vidējais inflācijas līmenis eurozonā pēc tam, kad tas 2015. gada pirmajā pusē saglabājās tuvu nullei, sāks pieaugt, palielinoties līdz 1,1 % 2016. gadā un līdz 1,7 % 2017. gadā;
- G. tā kā LESD 127. panta 2. punktā ir noteikts, ka Eiropas Centrālo banku sistēmas uzdevums ir “veicināt norēķinu sistēmu vienmērīgu darbību”;
- H. tā kā ECB 2014. gadā pazemināja savas galvenās refinansēšanas procentu likmes līdz zemākajai efektīvajai robežai un savu noguldījumu iespējas procentu likmi līdz -0,20 %; tā kā reālo procentu likmju pazemināšana nav būtiski uzlabojusi kredīta pieejamību mājāsaimniecībām un uzņēmumiem, it īpaši MVU, un tas ir veicinājis ECB lēmumu izmantot netradicionālus monetārās politikas pasākumus;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

- I. tā kā līdz šim ECB, veicot uzraudzības uzdevumu, ne vienmēr ir pietiekami ņēmusi vērā proporcionalitātes principu;
- J. tā kā MVU ir Eiropas ekonomikas mugurkauls un banku sistēma ir noderīga MVU konkurētspējas un izaugsmes nodrošināšanai; tā kā ir ļoti svarīgi atvieglot kredīta pieejamību mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem, jo tie veido 99 % no visiem Savienības uzņēmumiem, Savienībā nodrošina 80 % darbvietau un līdz ar to tiem ir būtiska loma ekonomikas izaugsmē, darbvietau radīšanā un sociālo atšķirību mazināšanā; tā kā bankas aizdevumu apjomi lēnām pieaug;
- K. tā kā, lai atbalstītu aizdošanu reālajai ekonomikai, ECB 2014. gadā ieviesa vairākas ilgāka termiņa refinansēšanas mērķoperācijas un atlasītu privātā sektora aktīvu iegāžu programmas;
- L. tā kā 2015. gada 22. janvārī ECB uzsāka paplašinātu aktīvu iegādes programmu EUR 1,1 triljona apmērā, kuru paredzēts īstenot līdz 2016. gada septembrim un katrā ziņā līdz brīdim, kad tiks konstatēta inflācijas tendences noturīga noregulēšanās;
- M. tā kā ECB, īstenojot obligāciju pirkšanas programmu, savu bilanci ir apgrūtinājusi ar būtisku risku;
- N. tā kā vienotais uzraudzības mehānisms (VUM) — banku savienības pirmais pīlārs — sāka pilnībā darboties 2014. gada 4. novembrī līdz ar 122 lielāko eurozonas banku tiešas uzraudzības uzticēšanu ECB; tā kā vienlaikus tika sagatavots un 2014. gada 26. oktobrī pabeigts šo nozīmīgo banku visaptverošs izvērtējums, veicot aktīvu kvalitātes pārskatīšanu un spriedzes testu; tā kā vienotais noregulējuma mehānisms (VNM) — banku savienības otrais pīlārs — stājās spēkā 2015. gada sākumā, savukārt tās trešais pīlārs — vienotā noguldījumu garantiju sistēma — vēl nav izveidota,
1. atgādina, ka būs jāstiprina nākamajos gados eurozonā sagaidāmā ģeogrāfiski nevienmērīgā un nebūtiskā ekonomikas atveseļošanās un būs jāpalielina potenciālā ekonomikas izaugsme, lai samazinātu daudzās eurozonas valstīs reģistrēto augsto bezdarba līmeni un parāda slogu; uzsver, ka daudzām dalībvalstīm ir jārisina līdzīga rakstura sarežģīti makroekonomiski uzdevumi; uzsver, ka ir jāuzlabo apstākļi gan publiskām, gan privātām investīcijām, kuru mērķis ir veicināt izaugsmi un darbvietau radīšanu, un prasa turpināt centienus nodrošināt reālās ekonomikas finansēšanu; uzskata, ka dalībvalstīm ir jāpilda apņemšanās īstenot ilgtspējīgas un sociāli līdzsvarotas strukturālās reformas;
 2. pauž nožēlu par atšķirību starp MVU un lielākiem uzņēmumiem piešķirtā finansējuma līmeni — lai gan tā pakāpeniski samazinās —, starp maziem un lieliem aizdevumiem piemēroto procentu likmi un starp kredīta piešķiršanas nosacījumiem dažādās eurozonas valstīs izvietotiem MVU, taču atzīst monetārās politikas iespēju ierobežotību šajā jomā; šajā sakarā atzīmē krājbanku, kooperatīvo banku un savstarpējo aizdevumu banku lomu un uzsver, ka regulatīvajā satvarā būtu jāņem vērā to īpašie darbības principi un īpašais uzdevums un ka uzraudzības iestādēm būtu jāapzinās un jāņem vērā šie aspekti savā darbībā un pieejās;
 3. uzsver — lai gan ECB turpina veikt pasākumus, lai saglabātu labvēlīgus finansēšanas nosacījumus, privāto un publisko investīciju līmenis eurozonā joprojām ir ievērojami zemāks nekā pirms pašreizējās krīzes; šajā sakarā atzinīgi vērtē Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (ESIF) izveidi, kā arī Komisijas plānu izveidot patiesu kapitāla tirgu savienību (KTS), kurai būtu jādažādo finansējuma avoti ES ekonomikā, jāpalielina pārrobežu investīcijas un jāuzlabo finansējuma pieejamība uzņēmumiem, it īpaši MVU;
 4. atzīmē, ka, reaģējot uz sarežģīto vidi, kurai raksturīga valsts parāda krīze, inflācijas līmeņa pazemināšanās, izsniegto kredītu apjoma samazināšanās, inerta ekonomiskā izaugsme un procentu likmes, kas ir tuvas apakšējai nulles robežai, ECB ir ķērusies pie netradicionālu monetārās politikas instrumentu izmantošanas;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

5. atzīmē aktīvu iegādes programmas (AIP) labvēlīgo, lai gan nelielo ietekmi uz naudas un kredīta dinamiku, jo, neraugoties uz to, ka kredītu piešķiršana uzņēmumiem joprojām ir vāja, to veicina pakāpeniska mazāk stingru kredītu standartu piemērošana, pastāvīga jaunu kredītu piešķiršanas nosacījumu atvieglošana, noraidīto pieteikumu skaita samazināšanās, kredītu pieprasījumu skaita pieaugums un pakāpeniska privāto investīciju palielināšanās 2015. gada pirmajos trīs ceturkšņos, tomēr atzīmē arī to, ka šajā jomā joprojām saglabājas būtiskas atšķirības starp eurozonas valstīm; turklāt atzīmē, ka kopš AIP īstenošanas sākšanas vidēja termiņa inflācijas gaidas ir sākušas palielināties, pakāpeniski konverģējot 2 % mērķa virzienā, un vienlaikus ir mazinājies deflācijas slazda risks; prasa ECB aktīvu iegādes programmu iespēju robežās piemērot visām dalībvalstīm, izmantojot nediskriminācijas pieeju un vienlaikus ievērojot ECB saistošos noteikumus;
6. sagaida, ka ECB saskaņā ar LESD 282. pantu sniegs ieguldījumu vispārējā ekonomikas politikā Savienībā un tās mērķu īstenošanā ar nosacījumu, ka netiek apdraudēts ECB galvenais uzdevums — cenu stabilitātes nodrošināšana;
7. uzsver, ka minētais ECB ieguldījums ietver centienus palielināt zemu izmaksu aizdevumus reālajai ekonomikai un ekonomikas atveseļošanās atvieglošanu, lai veicinātu darbvietu izveidi, izaugsmi un stabilitāti;
8. pauž bažas par ECB netradicionālo monetārās politikas instrumentu izmantošanas iespējamām neplānotajām sekām un ilgtermiņa ietekmi; apzinās, ka šo pasākumu īstenošanas pārtraukšana būs ļoti sarežģīta un tāpēc tā būs rūpīgi jāplāno, lai nepieļautu netišus tirgus traucējumus, it īpaši attiecībā uz šādas pārtraukšanas pienācīgu, piesardzīgu un savlaicīgu pārvaldību; prasa ECB rūpīgi uzraudzīt ar tās iegādes programmu saistītos riskus; uzstāj, ka ar monetārās politikas palīdzību nav iespējams atrisināt daudzās dalībvalstīs pastāvošās fiskālās un ekonomiskās problēmas un ka ar to nevar aizstāt nepieciešamās ilgtspējīgās un sociāli līdzsvarotās strukturālās reformas, fiskālo konsolidāciju un konkrētiem mērķiem paredzētas investīcijas;
9. pauž piesardzību attiecībā uz iespējamo finanšu stabilitātes apdraudējumu, ko rada zemu procentu likmju ietilgusi piemērošana atsevišķās dalībvalstīs, jo tā var negatīvi ietekmēt dzīvības apdrošināšanu un pensiju plānus; atzīst, ka ilgtermiņa procentu likmes atspoguļo pamatā esošos makroekonomiskos apstākļus un izvēli monetārās politikas jomā;
10. prasa Komisijai nākt klajā ar priekšlikumiem, lai uzlabotu makroprudenciālo uzraudzību un paralēlās banku darbības nozarē riska mazināšanai pieejamos politikas instrumentus saistībā ar ECB gada pārskatā izteikto brīdinājumu, ka, ņemot vērā nebanku kredīstarpniecības nepārtraukto palašāšanās pēdējā desmitgadē, sasniedzot EUR 22 triljonus aktīvos, ir nepieciešamas turpmākas iniciatīvas, lai uzraudzītu un izvērtētu aizvien pieaugošās paralēlās banku darbības nozares vājās vietas;
11. atzinīgi vērtē ECB 2012. gada augustā pausto stingro apņemšanos “darīt visu iespējamo”, lai aizsargātu euro;
12. secina, ka programma valsts un privāto parāda vērtspapīru iegādei sekundārajos tirgos varētu būt efektīvāka;
13. norāda uz bažām, kas paustas Tiesas 2015. gada 16. jūnija spriedumā lietā C-62/14, kurā apgalvots, ka ECB, pērkot valdības obligācijas otrreizējos tirgos, uzņemas būtisku zaudējumu risku, kā arī parāda atlaišanas risku; atzīmē, ka tajā pašā spriedumā ir paskaidrots, ka tas nemaina slēdzienu, ka ECB ir atļauts iegādāties valdības obligācijas sekundārajos tirgos un ka šādas iegādes nav pretrunā dalībvalstu monetārās finansēšanas aizliegumam;
14. uzsver, ka augstais un atšķirīgais publiskā un privātā parāda līmenis dažās dalībvalstīs papildus banku darbības nozarē joprojām nenovērstajiem strukturālajiem trūkumiem ir šķērslis pareizai monetārās politikas transmisijai un ka ar ECB īstenotās netradicionālās monetārās politikas palīdzību vien šo situāciju nav iespējams mainīt;
15. mudina tās eurozonas dalībvalstis, kurām piemēro makroekonomikas korekciju programmu, rīkoties saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 21. maija Regulas (ES) Nr. 472/2013 7. panta 9. punktu un veikt publisko finanšu visaptverošu revīziju, lai cita starpā izvērtētu iemeslus, kuru dēļ radies pārmērīgi liels parāds, un konstatētu jebkādas

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

iespējamos pārkāpumus; uzsver, ka šīs revīzijas mērķim vajadzētu būt panākt labāku izpratni par pagātnes kļūdām, nevis sākt *ad hoc* parāda pārstrukturēšanu, kas varētu no jauna izraisīt parādu krīzi dažās dalībvalstīs;

16. uzsver, ka būtu pienācīgi jāievēro pastāvošais ekonomikas pārvaldības satvars un jānodrošina tā ievērošana, nenodalot lielās un mazās dalībvalstis; atkārtoti norāda, ka vidēja termiņa mērķa — nodrošināt budžeta stāvokli, kas ir tuvu līdzsvaram vai ar pārpalikumu cikliski koriģētā izteiksmē un atskaitot vienreizējos un pagaidu pasākumus, — īstenošana ļaus dalībvalstīm pārvarēt parastas cikliskās svārstības, vienlaikus nodrošinot, ka valsts budžeta deficīts nepārsniedz 3 % no IKP atsaucēs vērtības; uzskata — lai labāk atbalstītu stabilitāti un izaugsmi, būtu jāpiemēro visi ar pastiprināto Stabilitātes un izaugsmes pakta saistītie pastāvošie instrumenti;

17. apstiprina savu apņemšanos ievērot Līgumos noteikto ECB neatkarību monetārās politikas īstenošanā; uzskata, ka centrālās bankas neatkarība ir izšķiroši svarīgs faktors, lai sasniegtu cenu stabilitātes uzturēšanas mērķi; uzsver, ka tādēļ visu valstu valdībām un publiskajām iestādēm būtu jāatturas prasīt ECB veikt konkrētas darbības;

18. atgādina LESD 127. pantu, kas nosaka, ka ECB, neskarot tās galveno mērķi, proti, uzturēt cenu stabilitāti, atbalsta vispārējo ekonomikas politiku Savienībā un ka tas ir sīkāk izklāstīts LESD 282. pantā;

19. vērš uzmanību uz LESD 123. pantu, Eiropas Centrālo banku sistēmas Statūtu 21. pantu un Padomes 1993. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 3603/93 7. pantu, kuros valstu centrālajām bankām un ECB noteikts aizliegums tieši pirkt parāda instrumentus, ko emitējusi ES vai dalībvalstu publiskās iestādes vai struktūras; tomēr atgādina, ka šādi pirkumi ir atļauti sekundārajos tirgos;

20. atzinīgi vērtē ECB mēģinājumu palielināt inflāciju līdz līmenim, kas ir tuvu 2 %, jo šis pasākums — ja to īsteno kopā ar konkrētiem mērķiem paredzētām investīcijām, vērienīgām un sociāli līdzsvarotām strukturālajām reformām un fiskālo konsolidāciju — var veicināt citu ES politikas nostādņu sekmīgu īstenošanu un pastiprināt konkurētspēju, ekonomikas izaugsmi un darbvietu radīšanu ES;

21. atzinīgi vērtē ECB spertos soļus savu sanāksmju protokolu publicēšanas virzienā, un gaida, kad tā paziņos par turpmākiem pasākumiem, lai uzlabotu savu komunikācijas kanālu pārredzamību; uzskata, ka ir iespējams panākt vēl lielāku progresu, it īpaši attiecībā uz VUM;

22. atzinīgi vērtē svarīgākajām centrālajām bankām raksturīgo nu jau vispārējo tendenci publiski paskaidrot monetāros lēmumus tūlīt pēc to pieņemšanas — prakse, ko iesāka ECB; turklāt atzinīgi vērtē skaidrāku un pārredzamāku ārkārtas likviditātes palīdzības procedūru publicēšanu attiecībā uz maksātspējīgām finanšu iestādēm (galvenokārt valstu bankām), kas saskaras ar īslaicīgām likviditātes problēmām;

23. atgādina savu prasību ECB gada pārskatā iekļaut atgriezenisko saiti par Parlamenta ikgadējā ziņojumā sniegtajiem konstatējumiem; uzskata, ka būtu lietderīgi, ja ECB līdz ar monetāro un finanšu nosacījumu izvērtējumu savā paziņojumā, ko sagatavo pēc ECB Padomes ikmēneša sanāksmes, iekļautu arī izvērtējumu attiecībā uz plaisu starp potenciālajiem un faktiskajiem darbības rezultātiem visā eurozonā;

24. atgādina — lai Parlamentam un plašākai sabiedrībai nodrošinātu monetārās politikas pārredzamību, liela nozīme ir ceturkšņa dialogam par monetārās politikas jautājumiem; atzinīgi vērtē ECB pārstāvju īstenoto praksi sniegt precīzas un detalizētas atbildes uz Parlamenta deputātu jautājumiem; atzinīgi vērtē arī ECB īstenoto praksi rakstiski sniegt papildu informāciju, ja diskusiju laikā sniegtās atbildes nav bijušas pilnībā apmierinošas un/vai visaptverošas;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

25. uzsver, ka ir skaidri jānošķir ECB kā uzraudzības iestādes loma un tās uzdevums īstenot monetāro politiku un ka šo abu funkciju kombinācijai nevajadzētu radīt interešu konfliktu; šajā sakarā atgādina pamatprincipu, kas paredz, ka instruments, ko izmanto gan monetārās, gan uzraudzības politikas izstrādē, būtu jāizvēlas atkarībā no sasniedzamā mērķa un risināmā jautājuma;
26. uzsver nepieciešamību pēc demokrātiskas pārskatatbildības, ņemot vērā jaunus pienākumus, kas ECB uzticēti uzraudzības uzdevumu veikšanai, kā arī tās konsultatīvo lomu trijotnes un četrtnes programmās;
27. uzsver, ka ir svarīgi, lai Eiropas Sistēmisko risku kolēģija būtu organizatoriski neatkarīga, un aicina ECB apsvērt veidus, kā uzlabot šīs kolēģijas neatkarību;
28. aicina ECB pilnībā pārstrādāt priekšlikumu par visaptverošas analītiskas kredīta datubāzes izveidi (*Anacredit*), īpaši ņemot vērā proporcionālītes principu, un, to darot, galveno uzmanību pievērst atbilstošu robežvērtību noteikšanai, lai līdz minimumam samazinātu administratīvos izdevumus, it īpaši mazākām finanšu iestādēm;
29. atzinīgi vērtē *Mario Draghi* 2015. gada 23. septembrī dialoga par monetārās politikas jautājumiem laikā pausto vēlmi informēt Eiropas Parlamentu par nostāju, ko ECB ieņēmusi dažādās struktūrās, piemēram, Finanšu stabilitātes padomē vai Bāzeles Banku uzraudzības komitejā;
30. atgādina, ka ECB loma ietver finanšu stabilitātes aizsardzību un līdz ar to arī nepieciešamību nodrošināt pietiekamu likviditāti, lai nepieļautu noguldījumu masveida izņemšanu no maksājspējīgām bankām, kas ir savienotas ar Eurosistēmas tīklu;
31. atgādina, ka ECB loma trijotnē un tagad četrtnē ir kodificēta divu tiesību aktu paketē (Regulas (ES) Nr. 472/2013 7. pants); pieņem zināšanai Tiesas 2015. gada 16. jūnija spriedumu lietā C-62/14 un aicina ECB to ņemt vērā, veicot savu darbību; mudina ECB no jauna izvērtēt un vajadzības gadījumā pastiprināt savu neatkarību no politiskiem lēmumiem;
32. prasa rūpīgi izvērtēt trijotnes darbības veidu un ECB dalību trijotnē un četrtnē, lai noskaidrotu pienākumu apmēru un uzlabotu demokrātisko pārskatatbildību glābšanas programmu pieņemšanā un īstenošanā;
33. atgādina Parlamenta 2014. gada 28. februāra ziņojumu par izmeklēšanu attiecībā uz trijotnes lomu un darbībām, kurā nākamā sasaukuma Parlaments tiek aicināts izmantot šo ziņojumu, izdarīt svarīgākos secinājumus un turpināt izmeklēšanu;
34. aicina dalībvalstis, Padomi un ECB darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu dzimumu līdzsvaru ECB lēmumu pieņemšanas struktūrās un pievērst lielāku uzmanību šim faktoram, kad tiek atjaunināts šo struktūru, it īpaši padomes un valdes, sastāvs;
35. atzīmē, ka 2015. gada 24. novembrī Komisija ierosināja eurozonas mēroga noguldījumu garantiju sistēmu attiecībā uz banku noguldījumiem;
36. atzinīgi vērtē KTS projektu un tā potenciālu jauna līdzsvara izveidē starp finansēšanas kanāliem, nevis samazinot līdzekļus vai saglabājot tos pašreizējā līmenī, bet palielinot to apmēru un dažādojot tos, tādējādi veicinot eurozonas ekonomikas pārmērīgas atkarības no banku sistēmas mazināšanu un radot monetārajai savienībai izšķiroši svarīgu satricinājumu amortizatoru; tomēr brīdina, ka KTS nevajadzētu kavēt uz reālo ekonomiku orientētu individualizētu banku pakalpojumu sniegšanu, kas ir mazākiem uzņēmumiem vispiemērotākais finansēšanas veids;
37. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un Eiropas Centrālajai bankai.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

P8_TA(2016)0064

Sarunu sākšana ar Austrāliju un Jaunzēlandi par brīvās tirdzniecības nolīgumu

Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra rezolūcija par sarunu sākšanu ar Austrāliju un Jaunzēlandi par brīvās tirdzniecības nolīgumu (2015/2932(RSP))

(2018/C 035/23)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 14. oktobra paziņojumu "Tirdzniecība visiem. Ceļā uz atbildīgāku tirdzniecības un ieguldījumu politiku" (COM(2015)0497),
- ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšsēdētāja *Jean-Claude Juncker* un Eiropadomes priekšsēdētāja *Donald Tusk* kopīgās deklarācijas ar Jaunzēlandes premjerministru *John Key* (2015. gada 29. oktobris) un ar Austrālijas premjerministru *Malcolm Turnbull* (2015. gada 15. novembris),
- ņemot vērā 2008. gada 29. oktobra ES un Austrālijas partnerattiecību nolīgumu un 2007. gada 21. septembra ES un Jaunzēlandes kopīgo deklarāciju par attiecībām un sadarbību,
- ņemot vērā citus ES un Austrālijas divpusējos nolīgumus, īpaši Savstarpējās atzīšanas nolīgumu attiecībā uz atbilstības novērtēšanu, sertifikātiem un marķējumiem un Nolīgumu par vīna tirdzniecību,
- ņemot vērā citus ES un Jaunzēlandes divpusējos nolīgumus, īpaši Nolīgumu par sanitārajiem pasākumiem, kas piemērojami dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu tirdzniecībai, un Savstarpējās atzīšanas nolīgumu attiecībā uz atbilstības novērtēšanu,
- ņemot vērā agrākās rezolūcijas, īpaši 2012. gada 12. septembra nostāju par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Austrāliju, ar ko groza Nolīgumu par savstarpēju atzīšanu⁽¹⁾, un 2012. gada 12. septembra rezolūciju par Padomes lēmuma projektu par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Jaunzēlandi, ar ko groza Nolīgumu par savstarpēju atzīšanu⁽²⁾,
- ņemot vērā paziņojumu pēc G20 valstu un valdību vadītāju sanāksmes, kas notika 2014. gada 15. un 16. novembrī Brisbenā,
- ņemot vērā 2015. gada 22. aprīļa Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos un Austrālijas ārlietu ministra kopīgo deklarāciju "Ceļā uz ciešāku ES un Austrālijas partnerību" un 2014. gada 25. marta priekšsēdētāja *Van Rompuy*, priekšsēdētāja *José Manuel Barroso* un premjerministra *John Key* kopīgo deklarāciju par ciešāku partnerību starp Jaunzēlandi un Eiropas Savienību,
- ņemot vērā dažu lauksaimniecības sektoru jutīgo raksturu šajās sarunās;
- ņemot vērā, ka ES pašlaik īsteno sarunas ar tās galvenajiem tirdzniecības partneriem par daudziem nolīgumiem;
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 3. punktu un 218. pantu,
- ņemot vērā Komisijai uzdoto jautājumu par sarunu sākšanu ar Austrāliju un Jaunzēlandi par brīvās tirdzniecības nolīgumu (O-000154/2015 – B8-0101/2016),
- ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,

⁽¹⁾ OV C 353 E, 3.12.2013., 210. lpp.

⁽²⁾ OV C 353 E, 3.12.2013., 210. lpp.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

- A. tā kā Austrālija un Jaunzēlande ir vieni no senākajiem un tuvākajiem ES partneriem ar kopējām vērtībām un apņēmību veicināt labklājību un drošību globālā un uz noteikumiem balstītā sistēmā;
- B. tā kā ES, Austrālija un Jaunzēlande kopīgi strādā, lai atrisinātu plašu kopīgo problēmu loku, un sadarbojas vairākos starptautiskos forumos;
- C. tā kā ES un Jaunzēlande ir parakstījušas Nolīgumu par valsts iepirkumu un Austrālija pašlaik tam gatavojas pievienoties;
- D. tā kā ES, Austrālija un Jaunzēlande ir iesaistījušās daudzpusējās sarunās, lai vēl vairāk liberalizētu “vidi saudzējošu ražojumu tirdzniecību” (videi nekaitīgu produktu nolīgums) un pakalpojumu tirdzniecības nolīgumu (TiSA);
- E. tā kā gan Austrālija, gan Jaunzēlande ir parakstījušas Klusā okeāna valstu partnerības (TPP) nolīgumu, par kuru nesentika pabeigtas sarunas, un ir iesaistījušās pašreizējās sarunās par reģionālu visaptverošu ekonomikas partnerību (RCEP) Austrumāzijā, apvienojot Austrālijas un Jaunzēlandes svarīgākos tirdzniecības partnerus;
- F. tā kā Austrālija un Jaunzēlande ir divas no tikai sešiem PTO locekļiem, kuriem joprojām nav preferenciālas piekļuves ES tirgum vai ar kuriem nenotiek sarunas, lai tādu panāktu;
- G. tā kā gan Austrālija, gan Jaunzēlande ir divas valstis, kurās ir pilnībā nodrošināts tiesiskums un kuras šobrīd nodrošina stingru vides un cilvēktiesību, sociālo un darba tiesību aizsardzību;
- H. tā kā ES un Austrālijas un ES un Jaunzēlandes brīvās tirdzniecības nolīgumu noslēgšana ļautu padziļināt tirdzniecības un investīciju attiecības un tā kā nevar apsvērt brīvās tirdzniecības nolīgumu slēgšanu, ja tie nelabvēlīgi ietekmē līgumslēdzēju pušu spēju ieviest, uzturēt vai pastiprināt sociālos, vides un darba standartus;
- I. tā kā ES 2014. gada 30. jūlijā pabeidza sarunas par ES un Jaunzēlandes partnerības nolīgumu par attiecībām un sadarbību (PARC) un 2015. gada 22. aprīlī — par ES un Austrālijas pamatnolīgumu;
- J. tā kā ES ir trešais svarīgākais tirdzniecības partneris gan Austrālijai, gan Jaunzēlandei, kuras starp Eiropas Savienības lielākajiem tirdzniecības partneriem ieņem attiecīgi divdesmit pirmo un piecdesmit pirmo vietu (2014. gadā);
- K. tā kā Jaunzēlande ir viena no nedaudzām valstīm, kurās saskaņā ar Komisiju ir pietiekams privāto datu aizsardzības līmenis;
- L. tā kā modernu, tālejošu, līdzsvarotu un visaptverošu nolīgumu noslēgšana ekonomiskās attiecības paceltu jaunā līmenī;
- M. tā kā Parlamentam būs jāpieņem lēmums par piekrišanas sniegšanu iespējamiem ES un Austrālijas un ES un Jaunzēlandes brīvās tirdzniecības nolīgumiem,
1. uzsver, ka padziļinātām ES un Āzijas un Klusā okeāna valstu reģiona attiecībām ir svarīga ietekme uz ekonomisko izaugsmi Eiropā un ka tas ir atspoguļots Eiropas Savienības tirdzniecības politikā; atzīst, ka Austrālija un Jaunzēlande ir svarīgas šīs stratēģijas daļas un ka tirdzniecības paplašināšana un padziļināšana ar šiem partneriem var palīdzēt šo mērķi sasniegt;
 2. atzinīgi vērtē gan Austrāliju, gan Jaunzēlandi par to spēcīgo un konsekvento iesaistīšanos daudzpusējās tirdzniecības darba kārtībā;
 3. uzskata, ka pilnu Savienības divpusējās un reģionālās sadarbības stratēģiju potenciālu var izmantot tikai tad, ja savstarpējības un savstarpēja labuma garā ir noslēgti kvalitatīvi brīvās tirdzniecības nolīgumi gan ar Austrāliju, gan Jaunzēlandi, vienlaikus nekādā gadījumā nesamazinot vai nenovirzot līdzekļus un uzmanību no mērķa sasniegt progresu attiecībā uz visām pusēm vai jau noslēgtu daudzpusējo un divpusējo nolīgumu īstenošanas;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

4. uzskata, ka sarunas par divu atsevišķu, modernu, tālejošu, līdzsvarotu un visaptverošu brīvās tirdzniecības nolīgumu (BTN) slēgšanu ar Austrāliju un Jaunzēlandi atbilstoši šo divu ekonomiku specifiskajām īpašībām ir pragmatisks veids, kā padziļināt divpusējās partnerattiecības un vēl vairāk pastiprināt jau nobriedušās divpusējās attiecības tirdzniecības un investīciju jomā, un tas palīdzētu mīkstināt nesen noslēgtās *TPP* potenciāli novirzošo ietekmi; paredz, ka sarunu rezultāti var kalpot kā paraugs turpmākajiem brīvās tirdzniecības nolīgumiem;
5. aicina Komisiju nolīguma darbības jomas izpētes laikā padziļināti pētīt visas papildu tirgus piekļuves iespējas Eiropas uzņēmumiem, īpaši MVU, kuras varētu nodrošināt iespējamie BTN ar Austrāliju un Jaunzēlandi, un izvērtēt šīs iespējas attiecībā pret potenciālām aizsardzības interesēm, ņemot vērā to, ka gan Austrālijai, gan Jaunzēlandei ir jau salīdzinoši atklāti tirgi un ļoti zemi tarifi;
6. uzsver, ka ambiciozajos nolīgumos starp trijām attīstītajām tautsaimniecībām saturīgā veidā ir jāiekļauj investīcijas, preču un pakalpojumu tirdzniecība (izmantojot jaunākos Eiropas Parlamenta ieteikumus par atrunām attiecībā uz politisku rīcības brīvību un jutīgām nozarēm), elektroniskā tirdzniecība, publiskais iepirkums, enerģētika, valsts uzņēmumi, konkurence, korupcijas apkarošana, reglamentējoši jautājumi tādās jomās kā sanitārie un fitosanitārie šķēršļi, tehnoloģiju izpēte un jo īpaši MVU vajadzības, un tie var uzlabot pasaules ekonomikas pārvaldību, izmantojot intensīvāku konverģenci un sadarbību starptautisko standartu jomā, nevājinot patērētāju (piemēram, pārtikas nekaitīgums), vides (piemēram, dzīvnieku veselība un labturība, augu veselība) vai sociālo un darba aizsardzību;
7. uzsver, ka iespējamajos nolīgumos pilnībā jāņem vērā un atsevišķā sadaļā jāiekļauj MVU vajadzības un intereses saistībā ar tirgus piekļuves veicināšanas jautājumiem, lai radītu konkrētas uzņēmējdarbības iespējas;
8. uzskata, ka stingra un mērķtiecīga ilgtspējīgas attīstības sadaļa, kurā cita starpā ietverti darba pamatstandarti, četras SDO prioritārās pārvaldības konvencijas un daudzpusēji vides nolīgumi, ir neatņemama jebkura brīvās tirdzniecības nolīguma daļa; uzskata, ka nolīgumā ir jāparedz arī tas, ka tiek izveidots kopīgs pilsoniskais forums, kas novērotu un komentētu tā īstenošanu un to, kā puses ievēro saistības un pienākumus attiecībā uz cilvēktiesībām, darba standartiem un vides aizsardzību;
9. norāda, ka lauksaimniecība ir ļoti jutīga nozare un ka galīgajā un līdzsvarotajā lauksaimniecības un zivsaimniecības nodaļas versijā pienācīgi jāņem vērā visu Eiropas ražotāju intereses, piemēram, gaļas, piena, cukura, labības un tekstilizstrādājumu ražotāju intereses, kā arī to intereses, kuri dzīvo tālākajos reģionos, piemēram, ieviešot pārejas periodus vai atbilstošas kvotas vai neuzņemoties saistības visjutīgākajos ekonomikas sektoros; uzskata, ka tikai tad ir iespējams veicināt konkurētspēju un dot labumu patērētājiem un ražotājiem; aicina iekļaut efektīvus divpusējus aizsardzības pasākumus, lai novērstu importa pieplūdumu, kas radītu vai varētu radīt nopietnu kaitējumu Eiropas ražotājiem jutīgās nozarēs, un īstenot īpašus pasākumus attiecībā uz jutīgiem ražojumiem no tālākajiem reģioniem, piemēram, izslēdzot īpašos cukurus;
10. uzsver, ka sarunās būtu jānonāk līdz stingriem un izpildāmiem noteikumiem, kas aptver intelektuālā īpašuma, tostarp ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu, atzīšanu un aizsardzību;
11. aicina Komisiju iespējami drīz veikt visaptverošus potenciālo nolīgumu ilgtspējas ietekmes novērtējumus, lai varētu rūpīgi novērtēt iespējamos ieguvumus un zaudējumus no ES un Austrālijas un ES un Jaunzēlandes tirdzniecības un ieguldījumu attiecību paplašināšanas abu pušu iedzīvotāju un uzņēmumu interesēs, iekļaujot dalībvalstu tālākos reģionus un aizjūras zemes un teritorijas;
12. aicina Komisiju noteikt, ka priekšnoteikums sarunu sākšanai ar Austrāliju un Jaunzēlandi ir visu pušu apņemšanās jau no paša sākuma vest sarunas pēc iespējas pārredzami un pilnībā ievērojot citās sarunās iedibināto paraugpraksi, un pastāvīgi iesaistoties dialogos ar sociālajiem partneriem un pilsonisko sabiedrību, kā arī paredzēt šajā sakarā sagaidāmo vērienīguma līmeni nolīguma darbības jomas izpētē;
13. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Austrālijas un Jaunzēlandes valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

P8_TA(2016)0065

Saderīgu sistēmu ieviešana lolojumdzīvnieku reģistrēšanai dalībvalstīs**Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra rezolūcija par saderīgu sistēmu ieviešanu lolojumdzīvnieku reģistrēšanai dalībvalstīs (2016/2540(RSP))**

(2018/C 035/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 4. februāra paziņojumu par savietojamu sistēmu ieviešanu lolojumdzīvnieku reģistrēšanai dalībvalstīs,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 43. pantu par kopējās lauksaimniecības politikas darbību,
- ņemot vērā LESD 114. pantu par iekšējā tirgus izveidi un darbību,
- ņemot vērā LESD 168. panta 4.punkta b) apakšpunktu par veterinārijas un fitosanitārijas pasākumiem,
- ņemot vērā LESD 169. pantu par pasākumiem patērētāju tiesību aizsardzībai,
- ņemot vērā LESD 13. pantu, kurā noteikts, ka, izstrādājot un īstenojot ES politikas virzienus, Savienībai un dalībvalstīm ir pilnībā jāņem vērā dzīvnieku labturības prasības, jo dzīvnieki ir jutīgas būtnes,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 12. jūnija Regulu (ES) Nr. 576/2013 par lolojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu un Komisijas 2013. gada 28. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 577/2013 par identifikācijas dokumentu paraugiem suņu, kaķu un mājas sesku nekomerciālai pārvietošanai, teritoriju un trešo valstu saraksta izveidošanu un par deklarāciju formas, izkārtojuma un valodas prasībām atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 576/2013 paredzētajiem konkrētiem nosacījumiem,
- ņemot vērā Padomes 1992. gada 13. jūlija Direktīvu 92/65/EEK, ar ko paredz dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz tādu dzīvnieku, spermas, olšūnu un embriju tirdzniecību un importu Kopienā, uz kuriem neattiecas dzīvnieku veselības prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 90/425/EEK A(I) pielikumā,
- ņemot vērā 2014. gada 15. aprīļa nostāju par priekšlikumu regulai par dzīvnieku veselību ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Lauksaimniecības un zivsaimniecības padomes 2010. gada 29. novembrī notikušās 3050. sanāksmes secinājumus par suņu un kaķu labturību,
- ņemot vērā Padomes 1996. gada 9. decembra Regulu (EK) Nr. 338/97 par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 23. augusta Īstenošanas regulu (ES) Nr. 792/2012, ar ko paredz noteikumus par to atļauju, sertifikātu un citu dokumentu veidlapu paraugiem, kas paredzēti Padomes Regulā (EK) Nr. 338/97 par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību, un groza Komisijas Regulu (EK) Nr. 865/2006,
- ņemot vērā 2015. gada 19. maija rezolūciju par drošāku veselības aprūpi Eiropā – pacientu drošības uzlabošana un cīņa pret mikrobu rezistenci ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0381.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0197.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

- ņemot vērā Lolojumdzīvnieku daudznozaru, starparodu un starpdisciplinārās stratēģiskās ideju laboratorijas veiktā pētījuma secinājumus par zoonozēm (*Callisto* projekts),
 - ņemot vērā pirmos rezultātus, kas gūti ES pētījumā par komercdarbībā izmantotiem suņiem un kaķiem, kurš tika veikts 12 dalībvalstīs saskaņā ar Regulai (ES) Nr. 576/2013 pievienoto Komisijas paziņojumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā Komisija ir finansējusi pētījumu par komercpraksē iesaistītu suņu un kaķu labturību;
- B. tā kā nevalstiskās organizācijas, tiesībaizsardzības iestādes, kompetentās iestādes un veterināri ir snieguši pierādījumus par arvien plašāku lolojumdzīvnieku nelegālo tirdzniecību, kuras laikā bieži tiek pārkāpti lolojumdzīvnieku pārvietošanas shēmas noteikumi, kā arī notiek izvairīšanās no kontroles un dokumentu viltošana;
- C. tā kā nevalstiskās organizācijas, tiesībaizsardzības iestādes un kompetentās iestādes lolojumdzīvnieku, kā arī savvaļas un eksotisko dzīvnieku nelegālo tirdzniecību saista ar smago un organizēto noziedzību;
- D. tā kā, neraugoties uz nesen panāktajiem uzlabojumiem, joprojām pastāv nopietnas bažas attiecībā uz sniegto informāciju par lolojumdzīvnieku pasēm, īpaši par to, kā var pierādīt, ka uzrādītais dzīvnieka vecums ir pareizs;
- E. tā kā lolojumdzīvnieki, kas tiek tirgoti nelegāli, bieži vien ir audzēti sliktos apstākļos, tie ir slikti socializēti un tiem pastāv lielāks risks saslimt un tā kā 70 % no jaunajām, cilvēkus skarošajām slimībām, kas parādījušās pēdējo desmitgažu laikā, ir dzīvnieku izcelsmes slimības, un dzīvnieki, kas parasti tiek turēti kā lolojumdzīvnieki, pārnēsā vairāk nekā 100 zoonožu, tostarp, trakumsērgu;
- F. tā kā lielākajā daļā dalībvalstu jau pastāv prasības attiecībā uz lolojumdzīvnieku reģistrāciju un/vai identifikāciju; tā kā vairums šo datubāžu vēl nav savietojamas un ir ierobežotas iespējas izsekot dzīvniekiem, kuri tiek pārvietoti ES;
- G. tā kā saderīgas prasības attiecībā uz lolojumdzīvnieku identificēšanu un reģistrēšanu būtu nozīmīgs solis ceļā dzīvnieku labturības, kā arī sabiedrības un dzīvnieku veselības aizsardzību un nodrošinātu efektīvu lolojumdzīvnieku izsekojamību Savienībā;
- H. tā kā dažās dalībvalstīs (piemēram, Nīderlandē un Beļģijā) jau ir izveidoti "pozitīvie" saraksti attiecībā uz lolojumdzīvniekiem, kurus var turēt mājās un/vai pārdot,
1. uzsver labvēlīgo ietekmi, kāda lolojumdzīvniekiem ir miljoniem to īpašnieku un ģimeņu dzīvē visā ES, un atkārtoti apliecina, ka īpašniekiem jābūt iespējai ceļot kopā ar saviem lolojumdzīvniekiem drošā un kontrolētā veidā visā Savienībā;
 2. atzinīgi vērtē uzlabojumus lolojumdzīvnieku pārvietošanas shēmās, kas ieviesti ar Regulu (ES) Nr. 576/2013, tostarp lolojumdzīvnieka pasē iekļautos papildu drošības elementus, un visus turpmākos uzlabojumus, kas tiks ieviesti, tiklīdz likumdevēji pieņems dzīvnieku veselības tiesību aktu;
 3. ar bažām norāda uz nevalstisko organizāciju, tiesībaizsardzības iestāžu, kompetento iestāžu un veterināru sniegtajiem pierādījumiem, kas skaidri liecina, ka arvien biežāk tiek pārkāpti lolojumdzīvnieku pārvietošanas shēmas noteikumi, izmantojot šo shēmu komerciālos nolūkos;
 4. norāda, ka nelegāli pārdotie lolojumdzīvnieki netiek vakcinēti, nesaņem nepieciešamos medikamentus vīrusa saslimšanas gadījumos, kā arī veterināro un sanitāro aprūpi, kā rezultātā tos bieži nākas ārstēt ar antibiotikām; uzsver, ka tas palielina risku, ka var palielināties mikrobu rezistence;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

5. ar bažām norāda uz to, ka palielinās tādu savvaļas dzīvnieku tirdzniecības, kā legālas, tā nelegālas, apjomi, kurus bieži tur kā lolojumdzīvniekus; norāda, ka savvaļas dzīvnieku turēšana mājās nopietni apdraud gan šo dzīvnieku labturību, gan cilvēku veselību un drošību; norāda, ka šādai tirdzniecībai ir nopietna ietekme uz sugām, kas tiek ķertas savvaļā, lai iegūtu dzīvniekus tirgošanai; aicina Komisiju pieņemt stingrus un efektīvus pasākumus, lai cīnītos pret nelegālu tirdzniecību ar lolojumdzīvniekiem, tostarp savvaļas dzīvniekiem, kuri tiek turēti kā lolojumdzīvnieki;
6. norāda, ka, lai arī daudzām dalībvalstīm ir obligātas lolojumdzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēmas, pastāv atšķirības attiecībā uz informāciju, ko šajās sistēmās iekļauj, uz dzīvniekiem, uz kuriem attiecas šīs identifikācijas un reģistrācijas prasības, un pārvaldības līmeni, kurā informācija tiek uzglabāta;
7. norāda, ka saderīgas identificēšanas un reģistrēšanas prasības suņiem (*Canis lupus familiaris*) un kaķiem (*Felis silvestris catus*) samazinātu dzīvnieku dokumentu viltosānu un nelegālu tirdzniecību, tādējādi uzlabojot dzīvnieku labturību un aizsargājot sabiedrības un dzīvnieku veselību, kā arī nodrošinot efektīvu dzīvnieku izsekojamību Savienībā;
8. aicina Komisiju, kad stāsies spēkā Regula par pārnēsājamām dzīvnieku slimībām, nekavējoties pieņemt deleģēto aktu, ar kuru atbilstīgi regulas 108., 109. un 118. pantam paredz noteikumus par detalizētām un saderīgām sistēmām, līdzekļiem un metodēm suņu (*Canis lupus familiaris*) un kaķu (*Felis silvestris catus*) identifikācijai un reģistrācijai; uzsver, ka dati par lolojumdzīvnieku īpašniekiem un pārdevējiem būtu jāglabā un jāapstrādā atbilstīgi attiecīgajiem ES juridiski saistošajiem personas datu aizsardzības standartiem;
9. aicina Komisiju, kad stāsies spēkā Regula par pārnēsājamām dzīvnieku slimībām, apsvērt iespēju pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem atbilstīgi regulas 108., 109. un 118. pantam paredz noteikumus par detalizētām un saderīgām sistēmām, līdzekļiem un metodēm minētās regulas I pielikumā iekļautu lolojumdzīvnieku identifikācijai un reģistrācijai;
10. mudina Komisiju bez vilcināšanās publicēt pētījuma par komercpraksē iesaistītu suņu un kaķu labturību secinājumus;
11. uzskata, ka labums no visā ES saderīgām identificēšanas sistēmām un reģistrēšanas prasībām lolojumdzīvniekiem būs plašāks par nelegālās tirdzniecības apkarošanu; uzskata, ka starp ieguvumiem būs arī iespēja noteikt slimību izcelsmes avotus un risināt problēmas, kas saistītas ar dzīvnieku ļaunprātīgu izmantošanu, kā arī citas dzīvnieku labturības problēmas;
12. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

P8_TA(2016)0066

Humanitārā situācija Jemenā

Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra rezolūcija par humanitāro situāciju Jemenā (2016/2515(RSP))

(2018/C 035/25)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā tā iepriekšējās rezolūcijas par Jemenu un it īpaši 2015. gada 9. jūlija rezolūciju par stāvokli Jemenā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Federica Mogherini* un humānās palīdzības un krīžu pārvarēšanas komisāra *Christos Stylianides* 2016. gada 10. janvāra kopīgo paziņojumu par uzbrukumu *Médecins Sans Frontières* ("Ārsti bez robežām") (MSF) veselības centram Jemenā,
 - ņemot vērā Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) runaspersonas 2015. gada 15. decembra paziņojumu par ANO atviegloto sarunu par Jemenu atsākšanu un Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Federica Mogherini* un humānās palīdzības un krīžu pārvarēšanas komisāra *Christos Stylianides* 2015. gada 2. oktobra kopīgo paziņojumu par Jemenu,
 - ņemot vērā Ārlietu padomes secinājumus par Jemenu, jo īpaši 2015. gada 20. aprīlī pieņemtos secinājumus,
 - ņemot vērā ANO Drošības padomes rezolūcijas par Jemenu, jo īpaši Rezolūciju Nr. 2216 (2015), Rezolūciju Nr. 2201 (2015) un Rezolūciju Nr. 2140 (2014),
 - ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra runaspersonas 2016. gada 10. janvāra un 2016. gada 8. janvāra paziņojumus par Jemenu,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā pašreizējo krīzi Jemenā ir izraisījusi iepriekšējo valdību nespēja apmierināt Jemenas iedzīvotāju legītīmo tieskmi pēc demokrātijas, ekonomiskās un sociālās attīstības, stabilitātes un drošības; tā kā šī nespēja ir radījusi labvēlīgus apstākļus, lai izplatītos vardarbīgi konflikti, jo nav izveidota iekļaujoša valdība, nedarbojas patiesa varas dalīšana, sistemātiski netiek ņemta vērā spriedze starp daudzajām valstī dzīvojošām ciltīm, valda nedrošība un ir paralizēta ekonomika;
- B. tā kā Saūda Arābijas vadītā militārā intervence Jemenā, kuru pieprasīja Jemenas prezidents *Abd Rabbuh Mansur Hadi*, tostarp starptautiski aizliegto kasešu bumbu izmantošana, ir izraisījusi katastrofālu humanitāro situāciju, kas skar iedzīvotājus visā valstī, nopietni ietekmē visu reģionu un apdraud starptautisko mieru un drošību; tā kā pašreizējā militārā konflikta saasinājuma pirmie upuri ir Jemenas civiliedzīvotāji, kuru dzīves apstākļi jau tāpat ir smagi;
- C. tā kā hūsītu nemiernieki ir aplenkuši Jemenas trešo lielāko pilsētu — Taizu, traucējot humānās palīdzības piegādi; tā kā saskaņā ar ANO ģenerāļsekretāra vietnieka humānās palīdzības jautājumos un ārkārtas palīdzības koordinators *Stephen O'Brien* sniegto informāciju aptuveni 200 000 aplenkumā atrodošos civiliedzīvotāju kritiski trūkst ūdens, pārtikas, medicīniskās palīdzības un cita veida palīdzības un aizsardzības, kas nepieciešama dzīvības glābšanai;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0270.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

- D. tā kā kopš konflikta sākuma ir nogalināti vismaz 5 979 cilvēku, no kuriem vismaz puse ir civiliedzīvotāji, un ievainoti 28 208 cilvēku; tā kā upuru vidū ir simtiem sieviešu un bērnu; tā kā humanitārā ietekme uz civiliedzīvotājiem, ko rada kaujas starp dažādiem paramilitāriem grupējumiem, bombardēšana un pamatpakalpojumu pārtraukšana, sasniedz satraucošus apmērus;
- E. tā kā saskaņā ar 2015. gada novembrī klajā laisto 2016. gada pārskatu par humānajām vajadzībām 21,2 miljoniem cilvēku, proti, 82 % iedzīvotāju, pašlaik ir nepieciešama kaut kāda veida humānā palīdzība; tā kā saskaņā ar aplēsēm gandrīz 2,1 miljons cilvēku pašlaik cieš no uztura nepietiekamības, tai skaitā vairāk nekā 1,3 miljoni bērnu cieš no akūtas uztura nepietiekamības;
- F. tā kā ES kā jaunu humāno palīdzību krīzes pārvarēšanai Jemenā un tās ietekmes uz Āfrikas ragu novēršanai 2015. gadā nodrošināja EUR 52 miljonus; tā kā ES piešķirs summu līdz EUR 2 miljonu apmērā ANO verifikācijas un inspekcijas mehānisma izveidei attiecībā uz kravu komercpārvaldījumiem uz Jemenu, tādējādi atvieglojot komercpreču un humānās palīdzības netraucētu plūsmu uz šo valsti,
- G. tā kā daudzi ziņojumi liecina par to, ka Saūda Arābijas vadītās militārās koalīcijas veiktie gaisa uzbrukumi Jemenā ir trāpījuši civiliem objektiem, tostarp slimnīcām, skolām, tirgiem, graudu noliktavām, ostām un pārvietoto personu nometnēm, nodarot nopietnus bojājumus infrastruktūrai, kas ir stratēģiski svarīga palīdzības piegādei, un tādējādi vēl vairāk pastiprinot akūto pārtikas un degvielas trūkumu valstī; tā kā 2016. gada 10. janvārī tika bombardēta *Médecins Sans Frontières (MSF)* atbalstīta slimnīca Jemenas ziemeļos, kā rezultātā vismaz seši cilvēki tika nogalināti, ducis tika ievainoti, tostarp MSF darbinieki, un tika nopietni bojātas slimnīcas telpas un medicīniskais aprīkojums; tā kā šī bombardēšana bija visnesenākā no daudzajiem uzbrukumiem veselības aprūpes iestādēm; tā kā ir neatgriezeniski bojāti vai iznīcināti arī daudzi vēstures pieminekļi un arheoloģiskās vietas, tostarp vairākas daļas no Sanas vecpilsētas, kas ir UNESCO pasaules mantojuma sarakstā iekļauts objekts;
- H. tā kā samazinātās ostu jaudas un bojātās infrastruktūras un aprīkojuma izraisītā sastrēguma dēļ valsti sasniedz tikai 15 % no pirmskrīzes degvielas importa apjoma; tā kā saskaņā ar ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas integrēto pārtikas nodrošinājuma pakāpju klasifikāciju astoņas muhāfazas (Saada, Hadža, Hudeida, Taiza, Dalī, Lehidža, Abjāna un Hadramauta) pašlaik tiek klasificētas kā tādas, kurās pārtikas nodrošinājums ir kritiskā līmenī;
- I. tā kā saskaņā ar organizācijas *Save the Children* ("Glābiet bērnus") sniegto informāciju kauju vai degvielas trūkuma dēļ vismaz 18 no 22 valsts muhāfazām ir slēgtas slimnīcas vai ir nopietni traucēta to darbība; tā kā ir īpaši jāatzīmē tas, ka tika slēgti 153 veselības centri, kas iepriekš nodrošināja ar uzturu vairāk nekā 450 000 riskam pakļautu bērnu, kā arī 158 ambulatorās klīnikas, kuras atbildēja par veselības aprūpes pamatpakalpojumu sniegšanu gandrīz pusmiljonam bērnu vecumā līdz 5 gadiem;
- J. tā kā saskaņā ar UNICEF sniegto informāciju konflikts Jemenā ir būtiski ietekmējis arī izglītības pieejamību bērniem, jo 3 584 jeb vienas ceturtdaļas skolu slēgšanas rezultātā izglītība vairs nav pieejama aptuveni 2 miljoniem bērnu; tā kā 860 no šīm skolām ir saposītas vai arī tajās ir izmitinātas pārvietotās personas;
- K. tā kā 2015. gada 15. decembrī tika paziņots par uguns pārtraukšanu visā valstī, taču šis paziņojums ļoti bieži netiek ievērots; tā kā 2015. gada decembra vidū Šveicē notikušajās miera sarunās karojošajām pusēm neizdevās panākt nekādu būtisku progresu attiecībā uz konflikta izbeigšanu; tā kā 2016. gada 14. janvārī paredzētā ANO vadīto miera sarunu atsākšana ANO īpašā sūtņa Jemenā *Ismail Ould Cheikh Ahmed* aizbildnībā tika uz laiku atlikta nepārtrauktās vardarbības dēļ;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

- L. tā kā stāvoklis Jemenā nopietni apdraud attiecīgā reģiona, it īpaši Āfrikas raga, Sarkanās jūras un plašākā Tuvo Austrumu reģiona, stabilitāti; tā kā *Al Qaeda* Arābijas pussalā ir spējusi izmantot politiskās un drošības situācijas pasliktināšanos Jemenā, paplašinot savu klātbūtni un palielinot teroristu uzbrukumu skaitu un mērogu; tā kā t. s. Islāma valsts (*ISIS*)/ *Da'esh* ir iedibinājusi klātbūtni Jemenā un veikusi teroristu uzbrukumus šītu mošejām, nogalinot simtiem cilvēku;
- M. tā kā stabila un droša Jemenas valsts, kam ir pienācīgi funkcionējoša valdība, ir izšķiroši svarīga, lai varētu īstenot starptautiskos centienus ekstrēmisma un vardarbības apkaršanā šajā reģionā un ārpus tā, kā arī lai panāktu mieru un stabilitāti pašā Jemenā;
- N. tā kā dažas ES dalībvalstis kopš kara sākuma ir turpinājušas atļaut ieroču un ar tiem saistītā aprīkojuma sūtījumus uz Saūda Arābiju; tā kā šādi sūtījumi ir pretrunā Kopējai nostājai 2008/944/KĀDP attiecībā uz ieroču eksporta kontroli, kura skaidri paredz, ka ES dalībvalstis nepiešķir ieroču eksporta atļauju, ja pastāv skaidrs risks, ka eksportam paredzēto militāro tehnoloģiju vai aprīkojumu varētu izmantot, lai izdarītu smagus starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumus un lai apdraudētu mieru, drošību un stabilitāti attiecīgajā reģionā,
1. pauž nopietnas bažas par satraucošo humanitārās situācijas pasliktināšanos Jemenā, kurai ir raksturīga plaši izplatīta nedrošība attiecībā uz uztura pieejamību un akūta uztura nepietiekamība, neselektīvi uzbrukumi civiliedzīvotājiem un medicīniskajam un palīdzības sniegšanas personālam un civilās un medicīniskās infrastruktūras iznīcināšana jau iepriekš pastāvējušā valsts iekšējā konflikta un Saūda Arābijas vadītās koalīcijas no gaisa veikto uzbrukumu un sauszemes cīņu un apšaudes pastiprināšanās rezultātā, neraugoties uz atkārtotajiem aicinājumiem atjaunot karadarbības pārtraukumu; pauž dziļu nožēlu par konflikta rezultātā zaudētajām dzīvībām un karadarbības skarto cilvēku ciešanām un izsaka līdzjūtību cietušo ģimenēm; atkārtoti apstiprina savu apņemšanos turpināt atbalstīt Jemenu un tās iedzīvotājus;
 2. pauž nopietnas bažas par Saūda Arābijas vadītās koalīcijas uzbrukumiem no gaisa un Jemenai uzspiesto jūras blokādi, kas ir izraisījuši tūkstošiem cilvēku nāvi, vēl vairāk destabilizējuši situāciju Jemenā, iznīcinājuši valsts fizisko infrastruktūru, radījuši nestabilitāti, kuru ir izmantojušas teroristu un ekstrēmistu organizācijas, tādas kā *ISIS/Da'esh* un *Al Qaeda* Arābijas pussalā, un ir pasliktinājuši jau tā kritisko humanitāro situāciju; stingri nosoda arī hūsītu, **kurus atbalsta Irāna**, destabilizējošo un vardarbīgo rīcību, tostarp Taizas pilsētas aplenkšanu, kam arī bija postoša humanitārā ietekme uz šīs pilsētas iedzīvotājiem;
 3. uzsver, ka ir nepieciešama koordinēta humānās palīdzības sniegšana ANO vadībā, un mudina visas valstis sniegt ieguldījumu humanitāro vajadzību apmierināšanā; mudina visas puses saskaņā ar objektivitātes, neitralitātes un neatkarības principiem, izmantojot ANO un starptautiskos humanitāros kanālus, ļaut ievest valstī un piegādāt steidzami nepieciešamo pārtiku, medikamentus un degvielu, kā arī ļaut sniegt cita veida nepieciešamo palīdzību, lai apmierinātu krīzes skarto civiliedzīvotāju steidzamās vajadzības; prasa nodrošināt humanitāro pauzi, lai dzīvības glābšanai nepieciešamā palīdzība varētu steidzami sasniegt Jemenas iedzīvotājus; atgādina, ka tādēļ ir ļoti svarīgi vēl vairāk atvieglot kravu komercpārveidzību Jemenai;
 4. aicina visas puses ievērot starptautiskās humanitārās tiesības un starptautiskās cilvēktiesības, nodrošināt civiliedzīvotāju aizsardzību un atturēties no tiešas uzbrukumu mērķēšanas uz civilo infrastruktūru, it īpaši uz medicīniskajām telpām un aprīkojumu un ūdensapgādes sistēmām; prasa veikt neatkarīgu izmeklēšanu par visiem iespējamiem cietsirdīgas izturēšanās pret civiliedzīvotājiem un viņu spīdzināšanas un apzinātas nogalināšanas gadījumiem, kā arī par citiem starptautisko cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumiem;
 5. atgādina visām pusēm, ka slimnīcu un medicīniskā personāla aizsardzību skaidri paredz starptautiskās humanitārās tiesības un ka apzināta uzbrukumu mērķēšanas uz civiliedzīvotājiem un civilo infrastruktūru ir kara noziegums; prasa veikt objektīvu un neatkarīgu izmeklēšanu par visiem iespējamiem starptautisko cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumiem, tostarp nesenajiem uzbrukumiem, kuru mērķis bija humanitārā infrastruktūra un personāls; aicina visas puses ievērot visu Jemenas iedzīvotāju cilvēktiesības un brīvības un uzsver, ka ir svarīgi uzlabot visu valstī strādājošo miera uzturēšanas un humanitāro misiju darbinieku, tostarp palīdzības sniedzēju, ārstu un žurnālistu, drošību;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

6. prasa ES efektīvi veicināt starptautisko humanitāro tiesību ievērošanu, kā noteikts attiecīgajās ES pamatnostādnēs; īpaši uzsver, ka Eiropas Savienībai politiskajā dialogā ar Saūda Arābiju ir jāizvirza jautājums par nepieciešamību ievērot starptautiskās humanitārās tiesības un gadījumā, ja šāds dialogs nesniegtu cerētos rezultātus, jāapsver citi pasākumi saskaņā ar ES pamatnostādnēm par starptautisko humanitāro tiesību ievērošanas veicināšanu;
 7. ņemot vērā iespējamās Saūda Arābijas izdarītos nopietnos starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumus Jemenā un to, ka tādējādi turpmāka ieroču pārdošanas Saūda Arābijai atļaušana būtu pretrunā Padomes 2008. gada 8. decembra Kopējai nostājai 2008/944/KĀDP, aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/ Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos nākt klajā ar iniciatīvu, kuras mērķis ir ES ieroču embargo noteikšana pret Saūda Arābiju;
 8. uzskata, ka Saūda Arābija un Irāna var palīdzēt novērst šo krīzi, un mudina abas puses rīkoties pragmatiski un godprātīgi, lai izbeigtu karadarbību Jemenā;
 9. uzsver, ka tikai politisks, iekļaujošs un sarunu ceļā panākts konflikta risinājums var atjaunot mieru un saglabāt Jemenas vienotību, suverenitāti, neatkarību un teritoriālo integritāti; mudina visas puses pēc iespējas drīzāk godprātīgi un neizvirzot nekādus nosacījumus, iesaistīties jaunā ANO vadītā miera sarunu kārtā, tostarp risinot savas nesaskaņas ar dialoga un apspriešanās palīdzību, atsakoties no vardarbības aktiem politisku mērķu sasniegšanai un atturoties no provokācijām un jebkādam vienpusējam darbībām nolūkā apdraudēt politisko atrisinājumu; atbalsta ANO īpašā sūtņa *Ismail Ould Cheikh Ahmed* centienus uzturēt ANO atvieglotās miera sarunas saskaņā ar Persijas līča sadarbības padomes iniciatīvu, Nacionālā dialoga konferences rezultātiem un attiecīgajām ANO Drošības padomes rezolūcijām, it īpaši rezolūcijām Nr. 2140(2014) un Nr. 2216(2015);
 10. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram, Persijas līča arābu valstu sadarbības padomes ģenerālsekretāram, Arābu valstu līgas ģenerālsekretāram un Jemenas valdībai.
-

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2016)0030

Pieprasījums atcelt Robert Jarosław Iwaszkiewicz deputāta imunitāti

Eiropas Parlamenta 2016. gada 2. februāra lēmums par pieprasījumu atcelt Robert Jarosław Iwaszkiewicz imunitāti (2015/2313(IMM))

(2018/C 035/26)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā pieprasījumu atcelt Robert Jarosław Iwaszkiewicz imunitāti, kuru 2015. gada 13. augustā nosūtīja Polijas Republikas ģenerālprokurors saistībā ar Polijas Ceļu transporta ģenerālinspektora ierosināto kriminālprocesu (atsauces numurs CAN-PST-SCW.7421.35493.2015.5.A.0475) un par kuru tika paziņots plenārsēdē 2015. gada 29. oktobrī,
- ņemot vērā to, ka Robert Jarosław Iwaszkiewicz atteicās no savām tiesībām tikt uzklaustam saskaņā ar Reglamenta 9. panta 5. punktu,
- ņemot vērā 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. un 9. pantu, kā arī 1976. gada 20. septembra Akta par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiesās vispārējās vēlēšanās 6. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 1964. gada 12. maija, 1986. gada 10. jūlija, 2008. gada 15. un 21. oktobra, 2010. gada 19. marta, 2011. gada 6. septembra un 2013. gada 17. janvāra spriedumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Polijas Republikas Konstitūcijas 105. panta 2. punktu un 108. pantu un Polijas 1996. gada 9. maija Likuma par Senatora vai deputāta pienākumu pildīšanu 7.b panta 1. punktu un 7.c panta 1. punktu kopsakarā ar 10.b pantu,
- ņemot vērā Reglamenta 5. panta 2. punktu, 6. panta 1. punktu un 9. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A8-0015/2016),

⁽¹⁾ Tiesas 1964. gada 12. maija spriedums, *Wagner/Fohrmann* un *Krier*, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; Tiesas 1986. gada 10. jūlija spriedums, *Wybot/Faure* u. 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; Vispārējās tiesas 2008. gada 15. oktobra spriedums, *Mote/Parlaments*, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; Tiesas 2008. gada 21. oktobra spriedums, *Marra/De Gregorio* un *Clemente*, C-200/07 un C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Tiesas 2010. gada 19. marta spriedums, *Gollnisch/Parlaments*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Tiesas 2011. gada 6. septembra spriedums, *Patriciello*, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; ECLI:EU:C:2011:543; Vispārējās tiesas 2013. gada 17. janvāra spriedums, *Gollnisch/Parlaments*, T-346/11 un T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

- A. tā kā Polijas Republikas ģenerālprokurors ir nosūtījis Polijas Ceļu transporta ģenerālinspektora pieprasījumu atcelt no Polijas ievēlētā Eiropas Parlamenta deputāta *Robert Jarosław Iwaszkiewicz* imunitāti saistībā ar pārkāpumu, kas definēts Polijas 1971. gada 20. maija Likuma par mazsvarīgiem pārkāpumiem 92. a pantā kopsakarā ar 1997. gada 20. jūnija Ceļu satiksmes likuma 20. panta 1. punktu;
- B. tā kā saskaņā ar 7. Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pantu Eiropas Parlamenta deputātiem savā dalībvalstī ir imunitāte, ko piešķir attiecīgās dalībvalsts parlamenta deputātiem;
- C. tā kā saskaņā ar Polijas Republikas Konstitūcijas 105. panta 2. punktu un 108. pantu deputātu nedrīkst saukt pie kriminālatbildības, ja attiecīgi Sejms vai Senāts nav devis piekrišanu;
- D. tā kā šajā gadījumā Eiropas Parlamentam ir jālemj par to, vai atcelt vai neatcelt *Robert Jarosław Iwaszkiewicz* imunitāti;
- E. tā kā pret *Robert Jarosław Iwaszkiewicz* uzsākta administratīvā pārkāpuma lieta par ātruma ierobežojuma neievērošanu ceļu remonta zonā;
- F. tā kā iespējamais pārkāpums nav tieši vai acīmredzami saistīts ar *Robert Jarosław Iwaszkiewicz* pienākumu izpildi Eiropas Parlamenta deputāta amatā;
- G. tā kā šajā gadījumā Parlaments nav konstatējis pierādījumus par *fumus persecutionis*, t. i., pietiekami nopietnas un konkrētas aizdomas, ka administratīvā pārkāpuma process uzsākts nolūkā nodarīt politisku kaitējumu attiecīgajam deputātam,
1. nolemj atcelt *Robert Jarosław Iwaszkiewicz* imunitāti;
 2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu nekavējoties nosūtīt kompetentajai Polijas Republikas iestādei un *Robert Jarosław Iwaszkiewicz*.
-

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

P8_TA(2016)0031

Pieprasījums atcelt *Robert Jarosław Iwaszkiewicz* deputāta imunitāti

Eiropas Parlamenta 2016. gada 2. februāra lēmums par pieprasījumu atcelt *Robert Jarosław Iwaszkiewicz* imunitāti (2015/2240(IMM))

(2018/C 035/27)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā pieprasījumu atcelt *Robert Jarosław Iwaszkiewicz* imunitāti, kuru 2015. gada 13. augustā nosūtīja Polijas Republikas ģenerālprokurors saistībā ar Polijas Ceļu transporta ģenerālinspektora ierosināto kriminālprocesu (atsauces numurs CAN-PST-ŚCW.7421.1158450.2014.5.A.0475) un par kuru tika paziņots plenārsēdē 2015. gada 9. septembrī,
 - ņemot vērā to, ka *Robert Jarosław Iwaszkiewicz* atteicās no savām tiesībām tikt uzklaustam saskaņā ar Reglamenta 9. panta 5. punktu,
 - ņemot vērā 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. pantu, kā arī 1976. gada 20. septembra Akta par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās 6. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 1964. gada 12. maija, 1986. gada 10. jūlija, 2008. gada 15. un 21. oktobra, 2010. gada 19. marta, 2011. gada 6. septembra un 2013. gada 17. janvāra spriedumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Polijas Republikas Konstitūcijas 105. panta 2. punktu un 108. pantu un Polijas 1996. gada 9. maija Likuma par Senatora vai deputāta pienākumu pildīšanu 7.b panta 1. punktu un 7.c panta 1. punktu kopsakarā ar 10.b pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 5. panta 2. punktu, 6. panta 1. punktu un 9. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A8-0016/2016),
- A. tā kā Polijas Republikas ģenerālprokurors ir nosūtījis Polijas Ceļu transporta ģenerālinspektora pieprasījumu atcelt no Polijas ievēlētā Eiropas Parlamenta deputāta *Robert Jarosław Iwaszkiewicz* imunitāti saistībā ar pārkāpumu, kas definēts Polijas 1971. gada 20. maija Likuma par mazsvarīgiem pārkāpumiem 92. a pantā kopsakarā ar 1997. gada 20. jūnija Ceļu satiksmes likuma 20. panta 1. punktu;
- B. tā kā saskaņā ar 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pantu Eiropas Parlamenta deputātiem savā valstī ir jābūt imunitātei, ko piešķir attiecīgās dalībvalsts parlamenta deputātiem;
- C. tā kā saskaņā ar Polijas Republikas Konstitūcijas 105. panta 2. punktu un 108. pantu deputātu nedrīkst saukt pie kriminālatbildības, ja attiecīgi Sejms vai Senāts nav devis piekrišanu;
- D. tā kā līdz ar to Eiropas Parlamentam ir jālemj par to, vai atcelt vai neatcelt *Robert Jarosław Iwaszkiewicz* imunitāti;

⁽¹⁾ Tiesas 1964. gada 12. maija spriedums, *Wagner v Fohrmann un Krier*, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; Tiesas 1986. gada 10. jūlija spriedums, *Wybot/Faure* u. c., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; Vispārējās tiesas 2008. gada 15. oktobra spriedums, *Mote/Parlaments*, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; Tiesas 2008. gada 21. oktobra spriedums, *Marra/De Gregorio un Clemente*, C-200/07 un C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Tiesas 2010. gada 19. marta spriedums, *Gollnisch/Parlaments*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Tiesas 2011. gada 6. septembra spriedums, *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; EU:C:2011:543; Vispārējās tiesas 2013. gada 17. janvāra spriedums, *Gollnisch/Parlaments*, T-346/11 un T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

- E. tā kā *Robert Jarosław Iwaszkiewicz* apsūdz par ātruma ierobežojuma neievērošanu apbūvētā zonā;
- F. tā kā iespējamais nodarījums nav tieši vai acīmredzami saistīts ar *Robert Jarosław Iwaszkiewicz* pienākumu izpildi Eiropas Parlamenta deputāta amatā un neattiecas uz Eiropas Parlamenta deputāta pienākumu izpildes ietvaros paustu viedokli vai veiktu balsojumu, kā noteikts 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. pantā;
- G. tā kā šajā gadījumā Parlaments nav konstatējis pierādījumus par *fumus persecutionis*, t. i., pietiekami nopietnas un konkrētas aizdomas, ka lieta ierosināta nolūkā nodarīt politisku kaitējumu attiecīgajam deputātam,
1. nolemj atcelt *Robert Jarosław Iwaszkiewicz* imunitāti;
 2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu nekavējoties nosūtīt kompetentajai Polijas Republikas iestādei un *Robert Jarosław Iwaszkiewicz*.
-

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

P8_TA(2016)0032

Pieprasījums atcelt *Florian Philippot* deputāta imunitāti

Eiropas Parlamenta 2016. gada 2. februāra lēmums par pieprasījumu atcelt *Florian Philippot* imunitāti (2015/2267(IMM))

(2018/C 035/28)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā pieprasījumu atcelt *Florian Philippot* imunitāti, kuru Francijas Republikas Tieslietu ministrija nosūtījusi 2015. gada 2. septembrī saistībā ar tiesvedību (reģ. Nr. JJI121500010) Nantēras augstākajā tiesā par goda aizskaršanu un par kuru paziņots 2015. gada 16. septembra plenārsēdē,
 - pēc *Florian Philippot* uzklaušanās saskaņā ar Reglamenta 9. panta 5. punktu,
 - ņemot vērā 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. un 9. pantu, kā arī 1976. gada 20. septembra Akta par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiesās vispārējās vēlēšanās 6. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 1964. gada 12. maija, 1986. gada 10. jūlija, 2008. gada 15. un 21. oktobra, 2010. gada 19. marta, 2011. gada 6. septembra un 2013. gada 17. janvāra spriedumu⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Francijas Republikas Konstitūcijas 26. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 5. panta 2. punktu, 6. panta 1. punktu un 9. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A8-0014/2016),
- A. tā kā Francijas varas iestādes ir pieprasījušas atcelt *Florian Philippot* imunitāti, jo pret viņu uz kādas trešās valsts sūdzības pamata ir ierosināta tiesvedība krimināllietā;
- B. tā kā saskaņā ar 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. pantu attiecībā uz Eiropas Parlamenta locekļiem nevar veikt izmeklēšanas darbības, viņus aizturēt vai uzsākt tiesvedību sakarā ar viedokli, ko viņi pauduši, vai balsojumu, ko viņi veikuši, pildot pienākumus;
- C. tā kā saskaņā ar 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pantu Eiropas Parlamenta locekļiem savā valstī ir imunitāte, ko piešķir attiecīgās valsts parlamenta locekļiem;
- D. tā kā Francijas Republikas Konstitūcijas 26. pants skan šādi: "Pret nevienu Parlamenta deputātu nedrīkst uzsākt tiesvedību, attiecībā uz viņu veikt izmeklēšanas darbības, viņu aizturēt, apcietināt vai tiesāt sakarā ar viedokli, ko viņš paudis, vai balsojumu, kuru viņš veicis, pildot savus pienākumus," un tā kā: "Parlamenta deputātu saistībā ar kriminālnoziedzumu vai kriminālpārkāpumu var aizturēt vai viņam var piemērot kādus citus brīvības atņemšanas vai ierobežošanas pasākumus tikai." tad, ja ir saņemta Parlamenta atļauja;
- E. tā kā deputātu *Florian Philippot* apsūdz kādas trešās valsts — skaidrības labad Kataras — valdība par to, ka viņš ir aizskāris šīs valsts godu, uzstājoties kādā 2015. gada 9. janvāra radio raidījumā un 2015. gada 19. janvāra televīzijas raidījumā, kuros viņš ir licis saprast, ka šī valsts finansējot terorismu;

⁽¹⁾ Tiesas 1964. gada 12. maija spriedums, *Wagner/Fohrmann* un *Krier*, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; Tiesas 1986. gada 10. jūlija spriedums, *Wybot/Faure* u. c., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; Vispārējās tiesas 2008. gada 15. oktobra spriedums, *Mote/Parlaments*, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; Tiesas 2008. gada 21. oktobra spriedums, *Marra/De Gregorio* un *Clemente*, C-200/07 un C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Tiesas 2010. gada 19. marta spriedums, *Gollnisch/Parlaments*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Tiesas 2011. gada 6. septembra spriedums, *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; Vispārējās tiesas 2013. gada 17. janvāra spriedums, *Gollnisch/Parlaments*, T-346/11 un T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

- F. tā kā gan saskaņā ar 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. pantu, gan saskaņā ar Francijas Konstitūcijas 26. pantu attiecībā uz parlamenta locekļiem nevar ierosināt nedz civilprocesu, nedz kriminālprocesu par viedokli, ko viņi pauduši, pildot savus pienākumus;
- G. tā kā “tādu Francijas sistēmas normu aizsākumi, ar kurām tiek aizsargāti tautas pārstāvji, viņiem veicot savus pienākumus, ir meklējami tālajā 1789. gadā, un tās pamatā ir godbijīga attieksme pret tautas gribas izpausmi un vajadzība demokrātiskā valstī nodrošināt ievēlēto pārstāvju tiesības pēc saviem ieskatiem izmantot savas pilnvaras, nebaidoties par juridisku procesu vai iejaukšanos nedz no izpildvaras, nedz tiesu varas puses”⁽¹⁾;
- H. tā kā attiecībā uz Eiropas deputātiem šī tiesiskā neaizskaramība aptver ne tikai deputātu viedokļus, kas ir pausti Parlamenta oficiālajās sanāksmēs, bet arī viedokļus, kas ir pausti citur, piemēram, plašsaziņas līdzekļos, ja tiek konstatēta “formulētā viedokļa un [...] parlamentāro pienākumu izpildes saikne”⁽²⁾;
- I. tā kā viedokļu publiska paušana par Eiropas Savienības un trešo valstu ārpolitiku, ir uzskatāma par daļu no Eiropas Parlamenta deputāta funkcijām;
- J. tā kā līdz ar to jākonstatē, ka deputāta *Florian Philippot* imunitātes atcelšanas priekšnoteikumu nav;
- K. tā kā gadījumā, ja tiktu konstatēts, *quod non*, ka 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. pants nav piemērojams šajā lietā, Francijas varas iestāžu pieprasījums būtu jāizskata no 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. panta viedokļa kopsakarā ar Francijas Republikas Konstitūcijas 26. panta otro daļu, kas nozīmē to, ka tā būtu jāizskata kā pieprasījums atļaut deputātu *Florian Philippot* “saistībā ar kriminālnoziedzumu vai kriminālpārkāpumu .. aizturēt vai viņam .. piemērot kādus citus brīvības atņemšanas vai ierobežošanas pasākumus..”;
- L. tā kā, vispārīgi runājot, parlamentārās imunitātes institūta uzdevums ir ļaut likumdošanas varai veikt savus uzdevumus bez nepamatotas ārējas iejaukšanās, jo sevišķi izpildvaras iejaukšanās⁽³⁾; tā kā ir acīmredzami, ka šis princips ir jāpiemēro arī kriminālprocesam, kas ierosināts par goda aizskaršanu, pamatojoties uz trešo valstu sūdzību par attiecīgo deputātu;
- M. tā kā līdz ar to jākonstatē, ka nav pamata izskatīt jautājumu par *fumus persecutionis*, proti, par to, vai kriminālprocesa ierosināšanas īstena iemesls bija vēlme kaitēt deputāta politiskajai darbībai,
1. nolemj neatcelt *Florian Philippot* imunitāti;
 2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu nekavējoties nosūtīt Francijas Republikas kompetentajai iestādei un *Florian Philippot*.

⁽¹⁾ Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2002. gada 17. decembra spriedums, A./Apvienotā Karaliste, 47. punkts.

⁽²⁾ Tiesas 2011. gada 6. septembra spriedums, *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543, 33. punkts;

⁽³⁾ *Parliamentary Immunity. A Comprehensive Study of the Systems of Parliamentary Immunity of the United Kingdom, France, and the Netherlands in a European Context (Parlamentārā imunitāte. Visaptverošs pētījums par parlamentārās imunitātes sistēmām Apvienotajā Karalistē, Francijā un Nīderlandē Eiropas kontekstā)*, Sascha Hardt, Intersentia, Ius Commune Europaeum Series, No. 119, ISBN 978-1-78068-191-7, Māstrihta, 2013. gada jūlijs.

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2016)0025

Noteikumi, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) *I**

Eiropas Parlamenta 2016. gada 2. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (kodifikācija) (COM(2015)0008 – C8-0008/2015 – 2015/0006(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra – kodifikācija)

(2018/C 035/29)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2015)0008),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 77. panta 2. punkta b) un e) apakšpunktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0008/2015),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. un 59. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A8-0359/2015),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumā teikts, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tiesību aktu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2015)0006

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2016. gada 2. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/... par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (kodificēta redakcija)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2016/399.)

⁽¹⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

P8_TA(2016)0026

1979. gada Konvencijas par gaisa pārrobežu piesārņojumu lielos attālumos 1998. gada Protokolā par smagajiem metāliem izdarītie grozījumi ***

Eiropas Parlamenta 2016. gada 2. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar ko akceptē grozījumus 1979. gada Konvencijas par gaisa pārrobežu piesārņojumu lielos attālumos 1998. gada Protokolā par smagajiem metāliem (08648/2015 – C8-0157/2015 – 2014/0359(NLE))

(Piekrišana)

(2018/C 035/30)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (08648/2015),
 - ņemot vērā grozījumus 1979. gada Konvencijas par gaisa pārrobežu piesārņojumu lielos attālumos 1998. gada Protokolā par smagajiem metāliem (08648/2015 ADD 1),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 192. panta 1. punktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C8-0157/2015),
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu un 99. panta 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ieteikumu (A8-0002/2016),
1. sniedz piekrišanu grozījumu apstiprināšanai Protokolā,
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

P8_TA(2016)0027

1979. gada Konvencijas par gaisa pārrobežu piesārņojumu lielos attālumos 1998. gada Protokolā par noturīgajiem organiskajiem piesārņotājiem izdarītie grozījumi ***

Eiropas Parlamenta 2016. gada 2. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar ko akceptē grozījumu 1979. gada Konvencijas par gaisa pārrobežu piesārņojumu lielos attālumos 1998. gada Protokolā par noturīgajiem organiskajiem piesārņotājiem (08651/2015 – C8-0158/2015 – 2014/0358(NLE))

(Piekrišana)

(2018/C 035/31)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (08651/2015),
 - ņemot vērā grozījumus 1979. gada Konvencijas par gaisa pārrobežu piesārņojumu lielos attālumos 1998. gada Protokolā par noturīgajiem organiskajiem piesārņotājiem (08651/2015 ADD 1 un ADD 2),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 192. panta 1. punktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C8-0158/2015),
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu, 99. panta 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ieteikumu (A8-0001/2016),
1. sniedz piekrišanu grozījumu apstiprināšanai Protokolā;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

P8_TA(2016)0028

Nolīgums par sadarbību starp Eurojust un Ukrainu *

Eiropas Parlamenta 2016. gada 2. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes Īstenošanas lēmumam, ar ko apstiprina to, ka Eurojust slēdz Nolīgumu par sadarbību starp Eurojust un Ukrainu (11592/2015 – C8-0300/2015 – 2015/0810(CNS))

(Apspriešanās)

(2018/C 035/32)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes projektu (11592/2015),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību, kas grozīts ar Amsterdamas līgumu, 39. panta 1. punktu un Protokola Nr. 36 par pārejas noteikumiem 9. pantu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C8-0300/2015),
 - ņemot vērā Padomes 2002. gada 28. februāra Lēmumu 2002/187/TI, ar ko izveido *Eurojust*, lai pastiprinātu cīņu pret smagiem noziegumiem ⁽¹⁾, jo īpaši tā 26.a panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas atzinumu (A8-0007/2016),
1. apstiprina Padomes projektu;
 2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 3. prasa Padomei vēlreiz ar to apsprieties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Parlamenta apstiprināto tekstu;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī *Eurojust*.

⁽¹⁾ OV L 63, 6.3.2002., 1. lpp.

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

P8_TA(2016)0029

Nolīgums par sadarbību starp Eurojust un Melnkalni *

Eiropas Parlamenta 2016. gada 2. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes Īstenošanas lēmumam, ar ko apstiprina to, ka Eurojust slēdz Nolīgumu par sadarbību starp Eurojust un Melnkalni (11596/2015 – C8-0299/2015 – 2015/0812(CNS))

(Apspriešanās)

(2018/C 035/33)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes projektu (11596/2015),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību, kas grozīts ar Amsterdamas līgumu, 39. panta 1. punktu un Protokola Nr. 36 par pārejas noteikumiem 9. pantu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C8-0299/2015),
 - ņemot vērā Padomes 2002. gada 28. februāra Lēmumu 2002/187/TI, ar ko izveido *Eurojust*, lai pastiprinātu cīņu pret smagiem noziegumiem ⁽¹⁾, jo īpaši tā 26.a panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A8-0008/2016),
1. apstiprina Padomes projektu;
 2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 3. prasa Padomei vēlreiz ar to apsprieties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Parlamenta apstiprināto tekstu;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī *Eurojust*.

⁽¹⁾ OV L 63, 6.3.2002., 1. lpp.

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

P8_TA(2016)0033

Eiropas platformas izveide sadarbības uzlabošanai nedeklarēta darba novēršanā un atturēšanā no tā *I****Eiropas Parlamenta 2016. gada 2. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas platformas izveidi sadarbības uzlabošanai nedeklarēta darba novēršanā un atturēšanā no tā (COM(2014)0221 – C7-0144/2014 – 2014/0124(COD))****(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)**

(2018/C 035/34)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2014)0221),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 153. panta 2. punkta a) apakšpunktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0144/2014),
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas atzinumu par ierosināto juridisko pamatu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā pamatoto atzinumu, kuru saskaņā ar 2. protokolu par subsidiaritātes principa un proporcionālītātes principa piemērošanu iesniegusi Apvienotās Karalistes parlamenta Pārstāvju palāta un kurā norādīts, ka leģislatīvā akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2014. gada 10. septembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2014. gada 7. oktobra atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2015. gada 20. novembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu, kā arī Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A8-0172/2015),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2014)0124**Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2016. gada 2. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu (ES) 2016/... par Eiropas platformas izveidi sadarbības stiprināšanai nolūkā novērst nedeklarētu darbu***(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Lēmumam (ES) 2016/344.)*⁽¹⁾ OV C 458, 19.12.2014., 43. lpp.⁽²⁾ OV C 415, 20.11.2014., 37. lpp.

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

P8_TA(2016)0035

ES un Moldovas asociācijas nolīgums: aizsardzības pasākumu klauzula un noteikumu apiešanas novēršanas mehānisms *I**

Eiropas Parlamenta 2016. gada 3. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko īsteno aizsardzības pasākumu klauzulu un noteikumu apiešanas novēršanas mehānismu, kas paredz to tarifa preferenču pagaidu apturēšanu, uz kurām attiecas Asociācijas nolīgums starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopieni un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Moldovas Republiku, no otras puses (COM(2015)0154 – C8-0092/2015 – 2015/0079(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2018/C 035/35)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2015)0154,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 207. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0092/2015),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2015. gada 16. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumu (A8-0364/2015),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2015)0079

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2016. gada 3. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/..., ar ko īsteno aizsardzības pasākumu klauzulu un noteikumu apiešanas novēršanas mehānismu, kas paredzēti Asociācijas nolīgumā starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopieni un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Moldovas Republiku, no otras puses

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2016/400.)

Trešdiena, 2016. gada 3. februāra

P8_TA(2016)0036

ES un Gruzijas asociācijas nolīgums: noteikumu apiešanas novēršanas mehānisms *I**

Eiropas Parlamenta 2016. gada 3. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko īsteno noteikumu apiešanas novēršanas mehānismu, kas paredz to tarifa preferenču pagaidu apturēšanu, uz kurām attiecas Asociācijas nolīgums starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopienu un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Gruziju, no otras puses (COM(2015)0155 – C8-0091/2015 – 2015/0080(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2018/C 035/36)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2015)0155),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 207. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0091/2015),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2015. gada 16. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumu (A8-0365/2015),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2015)0080

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2016. gada 3. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/..., ar ko īsteno noteikumu apiešanas novēršanas mehānismu, kas paredzēts Asociācijas nolīgumā starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopienu un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Gruziju, no otras puses

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2016/401.)

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

P8_TA(2016)0052

Atļauja Austrijai parakstīt un ratificēt Hāgas 1965. gada 15. novembra Konvenciju un Maltaī – pievienoties minētajai Konvencijai***

Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar ko Eiropas Savienības interesēs atļauj Austrijas Republikai parakstīt un ratificēt Hāgas 1965. gada 15. novembra Konvenciju par tiesas un ārpus tiesas dokumentu izsniegšanu civillietās vai komercietās un Maltaī – pievienoties minētajai Konvencijai (13777/2015 – C8-0401/2015 – 2013/0177(NLE))

(Piekrišana)

(2018/C 035/37)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (13777/2015),
 - ņemot vērā Hāgas 1965. gada 15. novembra Konvenciju par tiesas un ārpus tiesas dokumentu izsniegšanu civillietās vai komercietās (13777/15/ADD1),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. panta 2. punktu, kā arī 218. panta 6. punkta otrās daļas a) punkta v) apakšpunktu (C8-0401/2015),
 - ņemot vērā Tiesas 2014. gada 14. oktobra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu un 99. panta 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ieteikumu (A8-0018/2016),
1. sniedz piekrišanu projektam Padomes lēmumam, ar ko Eiropas Savienības interesēs atļauj Austrijas Republikai parakstīt un ratificēt Hāgas 1965. gada 15. novembra Konvenciju par tiesas un ārpus tiesas dokumentu izsniegšanu civillietās vai komercietās un Maltaī – pievienoties minētajai Konvencijai;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences Pastāvīgajam birojam.

⁽¹⁾ Tiesas 2014. gada 14. oktobra atzinums, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

P8_TA(2016)0053

EK un Sanmarīno nolīgums par finanšu konta informācijas automātisku apmaiņu *

Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu grozījumu protokolu Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Sanmarīno Republiku, ar kuru nodrošina pasākumus, kas ir līdzvērtīgi tiem pasākumiem, kuri noteikti Padomes Direktīvā 2003/48/EK par procentu ienākumu no uzkrājumiem aplikšanu ar nodokli (COM(2015)0518 – C8-0370/2015 – 2015/0244(NLE))

(Apspriešanās)

(2018/C 035/38)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2015)0518),
 - ņemot vērā projektu grozījumu protokolam Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Sanmarīno Republiku, ar kuru nodrošina pasākumus, kas ir līdzvērtīgi tiem pasākumiem, kuri noteikti Padomes Direktīvā 2003/48/EK par procentu ienākumu no uzkrājumiem aplikšanu ar nodokli (13448/2015),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 115. pantu, kā arī 218. panta 6. punkta otrās daļas b) apakšpunktu un 8. punkta otro daļu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C8-0370/2015),
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu, 108. panta 7. punktu un 50. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A8-0025/2016),
1. apstiprina nolīguma noslēgšanu;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Sanmarīno Republikas valdībai un parlamentam.
-

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

P8_TA(2016)0054

Horvātijas pievienošanās konvencijai par Savienības finanšu interešu aizsardzību *

Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra normatīvā rezolūcija par ieteikumu Padomes lēmumam par Horvātijas pievienošanu 1995. gada 26. jūlija Konvencijai, kas izstrādāta, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K.3 pantu, par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību, 1996. gada 27. septembra Protokolam, kas izstrādāts, pamatojoties uz K3. pantu Līgumā par Eiropas Savienību, un pievienots Konvencijai par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību, 1996. gada 29. novembra Protokolam attiecībā uz Konvencijas par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību interpretāciju Eiropas Kopienu Tiesā ar prejudiciālu nolēmumu palīdzību, kas sastādīts, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. pantu, un 1997. gada 19. jūnija Otrajam protokolam Konvencijai par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību, kas izstrādāts, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. pantu (COM(2015)0458 – C8-0296/2015 – 2015/0210(NLE))

(Apspriešanās)

(2018/C 035/39)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas ieteikumu Padomei (COM(2015)0458),
 - ņemot vērā Horvātijas Pievienošanās akta 3. panta 4. un 5. punktu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C8-0296/2015),
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A8-0019/2016),
1. apstiprina Komisijas ieteikumu;
 2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 3. prasa Padomei vēlreiz ar to apsprieties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Parlamenta apstiprināto tekstu;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

P8_TA(2016)0055

Eiropas Nodarbinātības dienestu tīkls, darba ņēmēju piekļuve mobilitātes pakalpojumiem un turpmāka darba tirgu integrācija *I****Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas Nodarbinātības dienestu tīklu, darba ņēmēju piekļuvi mobilitātes pakalpojumiem un turpmāku darba tirgu integrāciju (COM(2014)0006 – C7-0015/2014 – 2014/0002(COD))****(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)**

(2018/C 035/40)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2014)0006),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 294. panta 2. punktu un 46. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0015/2014),
 - ņemot vērā LESD 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2014. gada 4. jūnija atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2014. gada 25. jūnija atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2015. gada 2. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Reģionālās attīstības komitejas atzinumu (A8-0224/2015),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2014)0002**Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2016. gada 25. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/... par Eiropas Nodarbinātības dienestu tīklu (EURES), darba ņēmēju piekļuvi mobilitātes pakalpojumiem un turpmāku darba tirgu integrāciju un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 492/2011 un (ES) Nr. 1296/2013***(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2016/589.)*⁽¹⁾ OV C 424, 26.11.2014., 27. lpp⁽²⁾ OV C 271, 19.8.2014., 70. lpp.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

P8_TA(2016)0056

Ārkārtas autonomu tirdzniecības pasākumu ieviešana Tunisijas Republikai ***I

Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februārī pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par ārkārtas autonomu tirdzniecības pasākumu ieviešanu Tunisijas Republikai (COM(2015)0460 – C8-0273/2015 – 2015/0218(COD)) ⁽¹⁾

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2018/C 035/41)

EIROPAS PARLAMENTA GROZĪJUMI (*)

Komisijas priekšlikumā

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2016/...

(...)

par ārkārtas autonomu tirdzniecības pasākumu ieviešanu Tunisijas Republikai

[1. līdz 4. grozījums, ja nav norādīts citādi]

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgums, ar ko izveidota asociācija starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Tunisijas Republiku, no otras puses ⁽¹⁾ ("nolīgums"), veido pamatu attiecībām starp Eiropas Savienību un Tunisiju.
- (2) Pēc 2015. gada 26. jūnijā Sūsā (Tunisijā) notikušajiem teroristu uzbrukumiem Padome savos 2015. gada 20. jūlija secinājumos norādīja, ka Savienība, apspriežoties ar dalībvalstīm, izvērtēs iespēju uzsākt ārkārtas **pagaidu** pasākumus Tunisijas ekonomikas atbalstam.
- (3) Olīveļļa ir Tunisijas galvenais uz Savienību eksportējamais lauksaimniecības produkts, un olīveļļas nozarei ir svarīga nozīme valsts ekonomikā, **kā tas ir arī dažos konkrētu dalībvalstu reģionos**.
- (4) Labākais veids, kā Savienība saskaņā ar Eiropas kaimiņattiecību politikas un nolīguma mērķiem var atbalstīt Tunisijas ekonomiku, ir nodrošināt pievilcīgu un uzticamu tirgu Tunisijas olīveļļas eksportam. Šāda tirgus nodrošināšanai nepieciešams ieviest autonomus tirdzniecības pasākumus, kas ļautu minēto produktu importēt Savienībā atbilstīgi beznodokļu tarifa kvotām.

⁽¹⁾ Jautājumu nodeva atpakaļ atbildīgajai komitejai atkārtotai izskatīšanai saskaņā ar 61. panta 2. punkta otro daļu (A8-0013/2016).

^(*) Grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svitrojumus apzīmē ar simbolu ■.

⁽¹⁾ OV L 97, 30.3.1998., 2. lpp.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

- (5) Lai novērstu krāpšanu **un nodrošinātu, ka** paredzētie autonomie tirdzniecības pasākumi **patiešām uzlabos Tunisijas ekonomiku, minētie pasākumi** būtu jāpiešķir ar nosacījumu, ka Tunisija ievēro nolīgumā izklāstītos produktu izcelsmes noteikumus un procedūras, kā arī iesaistās efektīvā administratīvā sadarbībā ar Savienību.
- (6) Lai saglabātu Savienības olīveļļas tirgus stabilitāti, papildu apjoms, kas izriet no autonomajiem tirdzniecības pasākumiem, jādara pieejams tikai pēc tam, kad būs pilnībā apgūts gada beznodokļu tarifa kvotas apjoms neapstrādātai olīveļļai, kas noteikts nolīguma protokola Nr. 1 3. panta 1. punktā.
- (7) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 ⁽¹⁾ 184. pantā paredzēti noteikumi par tarifa kvotu pārvaldību. Minētie noteikumi būtu jāpiemēro arī šajā regulā paredzētajiem autonomajiem tirdzniecības pasākumiem.
- (8) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai, dodot tai iespēju uz laiku apturēt preferenču režīmu, kas noteikts ar šo regulu, un ieviest korektīvus pasākumus, ja šī regula ietekmē Savienības tirgu. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾.
- (9) Šajā regulā noteiktie īpašie autonomie tirdzniecības pasākumi ir paredzēti, lai atvieglotu grūto ekonomisko situāciju, kādā Tunisija patlaban nonākusi teroristu uzbrukumu dēļ. Tādēļ minētie pasākumi būtu jānosaka uz ierobežotu laiku, un tiem nevajadzētu skart Savienības un Tunisijas sarunas par padziļinātas un visaptverošas brīvās tirdzniecības zonas (PVBZ) izveidi. [Gr. 11, 15]
- (10) Ņemot vērā smago kaitējumu, ko Tunisijas ekonomikai, jo īpaši tās tūrisma nozarei, nodarījuši 2015. gada 26. jūnijā Sūsā notikušie teroristu uzbrukumi, kā arī nepieciešamību veikt ārkārtas autonomos tirdzniecības pasākumus, lai īstermiņā atvieglotu Tunisijas ekonomisko situāciju, tika uzskatīts par lietderīgu paredzēt izņēmumu attiecībā uz astoņu nedēļu laikposmu, kas minēts Līgumam par Eiropas Savienību, Līgumam par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam pievienotā protokola (Nr. 1) par valstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā 4. pantā,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Preferenču režīms

Tunisijas izcelsmes neapstrādātas olīveļļas, ko klasificē ar KN kodiem 1509 10 10 un 1509 10 90, importam Savienībā 2016. un 2017. kalendārajam gadam tiek atvērta gada importa beznodokļu tarifa kvota ("gada importa tarifa kvota") 35 000 tonnas, **ja šāda neapstrādāta olīveļļa ir pilnībā iegūta Tunisijā un pārvesta uz Savienību tieši no Tunisijas..** [Gr. 5, 12]

2. pants

Nosacījumi, ar kuriem piešķir tiesības izmantot gada importa tarifa kvotu

Tiesības izmantot gada importa tarifa kvotu piešķir ar nosacījumu, ka Tunisija ievēro produktu izcelsmes noteikumus un ar to saistītās procedūras, kas paredzētas nolīguma protokolā Nr. 4.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

3. pants

Piekļuve gada importa tarifa kvotai

Gada importa tarifa kvota ir pieejama tikai pēc tam, kad ir pilnībā apgūts neapstrādātas olīveļļas gada beznodokļu tarifa kvotas apjoms, kas noteikts nolīguma protokola Nr. 1 3. panta 1. punktā.

4. pants

Gada importa tarifa kvotas pārvaldība

Komisija pārvalda gada importa tarifa kvotu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 184. pantu.

5. pants

Pagaidu apturēšana

Ja Komisija konstatē, ka ir pietiekami pierādījumi par to, ka Tunisija nav ievērojusi 2. panta nosacījumus, tā var pieņemt īstenošanas aktu, ar ko uz laiku pilnībā vai daļēji aptur 1. pantā paredzēto preferenču režīmu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 7. panta 2. punktā.

6. pants

Vidusposma pārskats

1. Pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisija veic vidusposma izvērtējumu par tās ietekmi uz Savienības olīveļļas tirgu un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei minētā izvērtējuma secinājumus.

2. Ja tiek konstatēts, ka šīs regulas noteikumi ietekmē Savienības olīveļļas tirgu, Komisija ir pilnvarota pieņemt īstenošanas aktu, lai ieviestu korektīvos pasākumus nolūkā koriģēt situāciju minētajā tirgū. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 7. panta 2. punktā.

7. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas komiteja, kas izveidota ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 229. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

8. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro līdz 2017. gada 31. decembrim.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

P8_TA(2016)0057

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — pieteikums EGF/2015/007 BE/Hainaut-Namur Glass

Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. februāra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Beļģijas pieteikums – EGF/2015/007 BE/Hainaut-Namur Glass) (COM(2016)0001 – C8-0013/2016 – 2016/2013(BUD))

(2018/C 035/42)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2016)0001 – C8-0013/2016),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1309/2013 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (2014–2020) un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (EGF regula),
 - ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽²⁾, un jo īpaši tās 12. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾ (2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 13. punktu,
 - ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīguma 13. punktā paredzēto dialoga procedūru,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0029/2016),
- A. tā kā Savienība ir izveidojusi likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējušas lielas strukturālas pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos vai globālā finanšu un ekonomikas krīze, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darbiniekiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, un lēmumi par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) izmantošanu ir jāpieņem, pienācīgi ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu;
- C. tā kā EGF regulas pieņemšana atspoguļo Parlamenta un Padomes panākto vienošanos no jauna iekļaut ar krīzi saistīto fonda izmantošanas kritēriju, noteikt Savienības finansiālo ieguldījumu 60 % apmērā no ierosināto pasākumu kopējām paredzamajām izmaksām, palielināt EGF pieteikumu izskatīšanas efektivitāti Komisijā un samazināt vērtēšanas un apstiprināšanas laiku Parlamentā un Padomē, paplašināt atbalsttiesīgo darbību un saņēmēju loku, ietverot arī pašnodarbinātas personas un jauniešus, un finansēt stimulus savu uzņēmumu izveidei;

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 855. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

⁽³⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

- D. tā kā Beļģija ir iesniegusi pieteikumu EGF/2015/007 BE/*Hainaut-Namur Glass*, lai saņemtu finansiālu ieguldījumu no EGF saistībā ar darbinieku atlaišanu saimnieciskās darbības nozarē, kas klasificēta NACE 2. redakcijas 23. nodaļā (Citur neklasificētu nemetālisko minerālu izstrādājumu ražošana), NUTS 2. līmeņa reģions Eno (*Hainaut*) (BE32) un Namūrā (*Namur*) (BE35) Beļģijā, un tā kā paredzams, ka pasākumos piedalīsies 412 atlaisti darbinieki, kā arī 100 jaunieši no Eno reģiona, kuri nav nedz nodarbināti, nedz iesaistīti izglītībā vai apmācībā (*NEET*) un ir jaunāki par 25 gadiem; tā kā 144 no šiem darbiniekiem tika atlaisti saistībā ar uzņēmumam *AGC Europe SA* piederošas ražotnes slēgšanu Rū (*Roux*) (Eno reģionā) un 268 darbinieki — saistībā ar *Saint-Gobain Sekurit Benelux* piederošas ražotnes slēgšanu Ovelē (*Auvelais*) (Namūras reģionā);
- E. tā kā, lai gan pieteikums neatbilst EGF regulas 4. panta 1. punktā noteiktajiem atbilstības kritērijiem, tas ir iesniegts, pamatojoties uz intervences kritērijiem, kas ārkārtas gadījumos pieļauj atkāpi, proti, EGF regulas 4. panta 2. punktā paredzētajiem kritērijiem attiecībā uz atlaistajiem darbiniekiem un EGF regulas 6. panta 2. punktā paredzētajiem kritērijiem attiecībā uz *NEET*,
1. piekrīt Komisijai, ka EGF regulas 4. panta 2. punktā paredzētie nosacījumi ir ievēroti un ka līdz ar to Beļģija saskaņā ar minēto regulu ir tiesīga saņemt finansiālu ieguldījumu EUR 1 095 544 apmērā, kas ir 60 % no kopējām izmaksām, proti, EUR 1 825 907;
 2. norāda, ka Beļģijas iestādes pieteikumu finansiālā ieguldījuma saņemšanai no EGF iesniedza 2015. gada 19. augustā un ka Komisija pieteikuma novērtēšanu pabeidza 2016. gada 20. janvārī un tajā pašā dienā par to paziņoja Parlamentam;
 3. pieņem zināšanai, ka pēdējos gados stikla izstrādājumu tirdzniecībai Savienībā ir radušies nopietni traucējumi, un uzsver, ka Eiropā laikā no 2000. līdz 2010. gadam stikla ražošanas nozarē kopumā nodarbinātība samazinājās par 32 %; norāda, ka Valonijā, kur ir stipras vēsturiskās tradīcijas stikla ražošanā, vairāki lieli uzņēmumi pēdējos gados ir saskārušies ar grūtībām un darbvietu skaits stikla ražošanas nozarē Namūras un Eno reģionā laikā no 2007. līdz 2012. gadam ir samazinājies par 19 %, bet 2013. gadā Valonijā darbu zaudēja 1236 cilvēki un 2014. gadā — 1878 cilvēki;
 4. norāda, ka Eno reģionā ir vērojama sarežģīta situācija darba tirgū, kur nodarbinātības līmenis ir par 9,2 % zemāks nekā valsts vidējais rādītājs; norāda, ka turklāt abu reģionu darba tirgiem ir raksturīgs augsts nepietiekami kvalificēta darbaspēka īpatsvars (aptuveni 50 % darba meklētāju abos reģionos nav vidusskolas izglītības);
 5. norāda, ka grupa *Saint-Gobain* 2013. gadā bija spiesta slēgt vēl vienu ražotni deindustrializētā zonā Valonijā, par kuru tika iesniegts pieteikums EGF/2013/011 BE/*Saint-Gobain Sekurit* par 257 darbinieku atlaišanu tajā pašā nozarē; norāda, ka vairāki pasākumi abos pieteikumos ir līdzīgi;
 6. atzinīgi vērtē to, ka Beļģijas iestādes, lai steidzami palīdzētu darba ņēmējiem, individualizētos pakalpojumus atlaistajiem darbiniekiem nolēma sniegt no 2014. gada 10. septembra — labu laiku pirms lēmuma par EGF atbalsta piešķiršanu ierosinātajam saskaņotajam pasākumu kopumam;
 7. norāda, ka atkāpe no EGF regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajiem noteikumiem šajā gadījumā attiecas uz atlaisto darbinieku skaitu, kas nav ievērojami mazāks nekā noteiktais minimālais skaits — 500 darbinieki; atzinīgi vērtē to, ka pieteikuma mērķis ir sniegt atbalstu arī 100 *NEET*;
 8. norāda, ka Beļģija plāno īstenot septiņu veidu pasākumus atlaistajiem darbiniekiem, uz kuriem attiecas šis pieteikums: i) atbalsts/ieteikumi/integrācija, ii) atbalsts darba meklēšanā, iii) integrēta apmācība, iv) pieredzes nodošana, v) atbalsts uzņēmuma izveidei, vi) atbalsts kopīgiem projektiem un vii) darba meklēšanas un apmācību palastī;
 9. atzinīgi vērtē atbalstu kopīgiem projektiem; aicina Komisiju citos pieteikumos novērtēt šāda veida pasākuma rezultātus, lai konstatētu, kādu labumu gūst dalībnieki;
 10. atzinīgi vērtē to, ka pieteikumā ir pasākumi, kuru mērķis ir konkrēti palīdzēt *NEET*; norāda, ka *NEET* sniedzamie individualizētie pakalpojumi ietver: i) mobilizāciju un vispārīgus norādījumus, lai iesaistītos vai nu turpmākā izglītībā/apmācībā, vai piedalītos īpašā ievadapmācībā, ii) apmācību, iii) individualizētu prasmju uzlabošanu un iv) darba meklēšanas un apmācību palastī;

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

11. atzinīgi vērtē to, ka pabalsti un stimuli, ko paredzēts sniegt kā daļu no ierosinātajiem pasākumiem, ir tikai 5,52 % no visām aplēstajām izmaksām;
12. norāda, ka saskaņotais individualizēto pakalpojumu kopums ir sagatavots, apspriežoties ar sociālajiem partneriem, uzņēmumiem un valsts nodarbinātības dienestiem;
13. atgādina, ka saskaņā ar EGF regulas 7. pantu saskaņotajam EGF atbalstīto individualizēto pakalpojumu kopumam vajadzētu būt tādām, kurā ir ņemtas vērā turpmākās darba tirgus perspektīvas un nepieciešamās prasmes, un tam jābūt saderīgam ar pāreju uz ilgtspējīgu ekonomiku, kurā tiek efektīvi izmantoti resursi;
14. atgādina, ka ir svarīgi uzlabot visu darba ņēmēju nodarbinātības iespējas, pielāgojot apmācību un atzīstot darba ņēmēju profesionālās darbības laikā iegūtās prasmes un kompetences; pauž cerību, ka saskaņotajā pasākumu kopumā piedāvātā apmācība tiks pielāgota ne tikai atlaisto darbinieku vajadzībām, bet arī attiecīgā brīža uzņēmējdarbības videi;
15. uzsver — gadījumā, ja tiek iesniegti secīgi pieteikumi no tā paša ģeogrāfiskā reģiona, Komisijai būtu jāapkopo un jāizanalizē pieredze no iepriekšējiem pieteikumiem un jānodrošina, ka jaunu pieteikumu gadījumā šādas analīzes secinājums tiek pienācīgi ņemts vērā;
16. aicina Komisiju turpmākajos priekšlikumos precīzāk norādīt nozares, kurās darbinieki varētu atrast darbu, un to, vai piedāvātā apmācība atbilst turpmākajām ekonomikas perspektīvām un darba tirgus vajadzībām reģionos, kuros notikusi atļaišana;
17. uzsver — Beļģijas iestādes apstiprina, ka atbalsttiesīgās darbības netiek finansētas no citiem Savienības finanšu instrumentiem; atkārtoti aicina Komisiju gada pārskatos sniegt šo datu salīdzinošu novērtējumu, lai nodrošinātu, ka ir pilnībā ievēroti spēkā esošie noteikumi un ka Savienības finansētus pakalpojumus nav iespējams sniegt divreiz;
18. atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, kas uzņēmumiem jāveic saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
19. atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, kuru Komisija ieviesa pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu; norāda, ka jaunais grafiks nozīmē, ka visam būs jānotiek ātrāk, un tas var ietekmēt to, cik efektīvi tiks sniegti norādījumi par pieprasījumu sagatavošanu;
20. prasa, lai Komisija nodrošina publisku piekļuvi visiem dokumentiem par EGF pieteikumiem;
21. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
22. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
23. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2016. gada 25. februāra

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu (Beļģijas pieteikums EGF/2015/007 BE/Hainaut-Namur Glass)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam (ES) 2016/407.)

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburģa
LUKSEMBURGA

LV